

ผลของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาทักษะการ
อ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

โดย
พระมหาสุรศักดิ์ เกื้อมรัมย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนา
ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE EFFECTS OF USING SUPPLEMENTARY ENGLISH READING EXERCISES WITH
KWL-PLUS TECHNIQUE TO DEVELOP ENGLISH READING COMPREHENSION
SKILLS OF GRADE TEN STUDENTS

By
Phramaha Surasak KUEMRAM

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education ENGLISH LANGUAGE TEACHING

Silpakorn University

Academic Year 2023

Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	ผลของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โดย	พระมหาสุรศักดิ์ เกื้อมรัมย์
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ดร. สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนิตา โฆษิตชัยวัฒน์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาเรียม นิลพันธุ์)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วชิระ จันทราช)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร. สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนิตา โฆษิตชัยวัฒน์)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาดา ประสารทรัพย์)

640620128 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ, เทคนิค KWL-Plus, ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

พระมหา สุรศักดิ์ เกื้อมรัมย์: ผลของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ดร. สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus กลุ่มทดลองคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบาลีไตรยางยธรรมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 31101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลังเรียน (One-group Pretest-posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.53/84.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้
2. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.54 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.15

640620128 : Major ENGLISH LANGUAGE TEACHING

Keyword : SUPPLEMENTARY ENGLISH READING EXERCISES KWL-PLUS TECHNIQUE DEVELOP ENGLISH READING COMPREHENSION SKILLS

Phramaha Surasak KUEMRAM : The Effects of Using Supplementary English Reading Exercises with KWL-Plus Technique to Develop English Reading Comprehension skills of Grade Ten Students Thesis advisor : Soranabordin Prasansaph, Ph.D.

The purposes of this research were: 1) to develop and test the efficiency of supplementary English reading exercises with KWL-Plus technique, 2) to compare the students' achievement gained after learning with supplementary English reading exercises with KWL-Plus technique, and 3) to survey the students' opinions toward supplementary English reading exercises with KWL-Plus technique. The experimental group is 25 grade ten students at Pali Triam Udom Suksa School, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, who study basic English (E 31101) in the first semester of the academic year 2023,

This research was an experimental research (One-group Pretest-posttest Design). The tools used in this research consisted of supplementary English reading exercises with KWL-Plus technique, English reading comprehension test, and a questionnaire on opinions towards supplementary English reading exercises with KWL-Plus technique. Data were analyzed by using mean, and standard deviation.

The results of the research were:

1) The efficiency score of supplementary English reading exercises with KWL-Plus technique was 86.53/84.17

2) The students' English reading comprehension skills after using supplementary English reading exercises with KWL-Plus technique was higher.

3) The students' opinions toward supplementary English reading exercises with KWL-Plus technique were at the high level by mean = 4.54, and standard deviation = 0.15.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสะดวกและความอนุเคราะห์จากดร. สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่สละเวลาให้คำปรึกษาและเสนอแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขที่เป็นประโยชน์ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์และเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนและการศึกษาค้นคว้าวิจัยในอนาคต ผู้วิจัยขอเจริญพรขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอเจริญพรขอบคุณอาจารย์ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิระ จันทราช, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์, และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นประธานกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความถูกต้อง ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์

ขอเจริญพรขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์วิภาศิริ แจ่มแสงทอง, อาจารย์ศศลักษณ์ วัฒนา และอาจารย์สุกัญญา เข้มชิต ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย ตลอดจนให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาจนกระทั่งได้เครื่องมือวิจัยที่สมบูรณ์สำหรับการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอเจริญพรขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อบรม สั่งสอน และให้การสนับสนุนช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ทำให้การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนพระปริยัติธรรมพรหมวชิรญาณ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองเครื่องมือวิจัย และผู้อำนวยการโรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองและเก็บข้อมูลการวิจัย ทั้งนี้ขอขอบคุณคณะครูที่คอยสนับสนุน และขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองและเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี

ท้ายที่สุดผู้วิจัยขอขอบคุณคุณพ่อสอนอง เกียมรัมย์, คุณแม่สวาท เกียมรัมย์, ครอบครัว, และเพื่อน ๆ ทุกท่านที่ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจสนับสนุนมาโดยตลอด ทั้งนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณตัวเองที่มุ่งมั่นตั้งใจตลอดการศึกษาปริญญาโทมาบัดนี้ในครั้งนี้ ทั้งนี้ ด้วยคุณค่าและประโยชน์แห่งงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา คณาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน หนังสือและตำราทุกเล่มที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

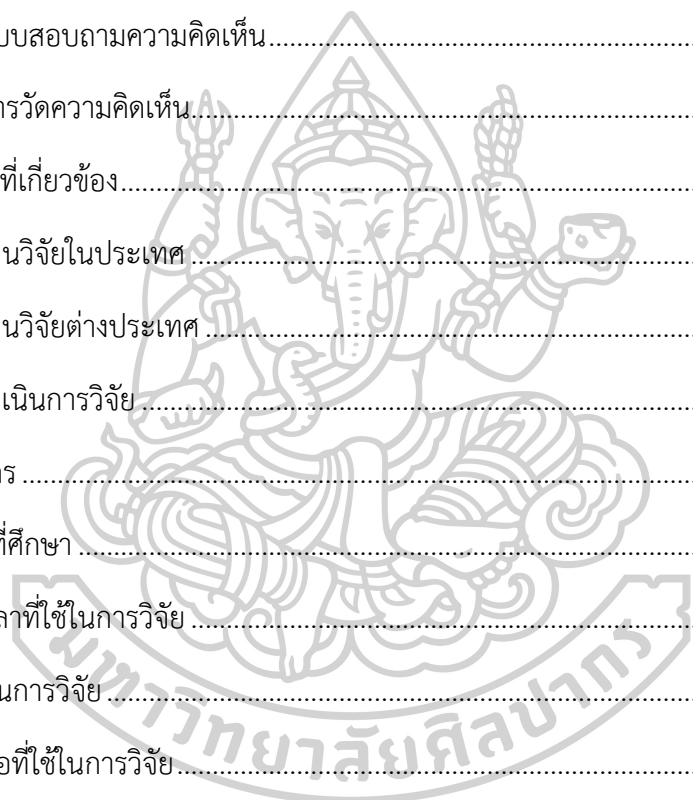
สุรศักดิ์ เกียมรัมย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
2. คำถามในการวิจัย.....	5
3. วัตถุประสงค์การวิจัย.....	5
4. สมมติฐานการวิจัย.....	6
5. ขอบเขตการวิจัย.....	6
6. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	10
1.1 หลักสูตรการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	10
1.2 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.....	12
2. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	13
2.1 ความหมายของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	13

2.2	ความสำคัญของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	14
2.3	จุดมุ่งหมายของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	16
2.4	องค์ประกอบของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	19
2.5	ระดับของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	23
2.6	การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	26
2.7	การวัดและประเมินผลทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	31
3.	เทคนิค KWL-Plus.....	35
3.1	ความเป็นมาของเทคนิค KWL-Plus.....	35
3.2	แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค KWL-Plus.....	36
3.3	ขั้นตอนของเทคนิค KWL-Plus	37
4.	แผนผังความคิด.....	40
4.1	ความเป็นมาของแผนผังความคิด	40
4.2	ความหมายของแผนผังความคิด.....	41
4.3	แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนผังความคิด	42
4.4	รูปแบบของแผนผังความคิด.....	45
4.5	วิธีสร้างแผนผังความคิด	49
4.6	ประโยชน์ของแผนผังความคิด.....	53
5.	แบบฝึกทักษะ.....	56
5.1	ความหมายของแบบฝึกทักษะ.....	56
5.2	ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ	57
5.3	ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ	58
5.4	หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ	61
5.5	หลักการและขั้นตอนในสร้างแบบฝึกทักษะ	64
5.6	ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี.....	67

5.7	ความสำคัญและความจำเป็นในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ.....	68
5.8	เกณฑ์การหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะ	70
5.9	ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ	72
5.10	การตีความหมายผลการคำนวณประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ	73
6.	ความคิดเห็น.....	74
6.1	ความหมายของความคิดเห็น.....	74
6.2	แบบสอบถามความคิดเห็น.....	75
6.3	การวัดความคิดเห็น.....	82
7.	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	83
7.1	งานวิจัยในประเทศ.....	83
7.2	งานวิจัยต่างประเทศ.....	85
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	87
1.	ประชากร	87
2.	ตัวแปรที่ศึกษา.....	87
3.	ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย.....	88
4.	แบบแผนการวิจัย.....	88
5.	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	89
6.	การพัฒนาและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	89
6.1	แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus.....	89
6.2	แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	92
6.3	แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus.....	95
7.	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	97
8.	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	98

9. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	99
9.1 สถิติพื้นฐาน	99
9.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ	100
9.3 สถิติที่ใช้หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus	101
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	102
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	102
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ตามเกณฑ์ 80/80	102
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus	104
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus	106
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	109
1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	109
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล	110
3. สรุปผลการวิจัย	110
4. อภิปรายผลการวิจัย	110
5. ข้อเสนอแนะ	119
รายการอ้างอิง	121
ภาคผนวก.....	122
ประวัติผู้เขียน.....	218

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 รูปแบบการวิจัยแบบ One-Group Pretest-posttest Design	88
ตารางที่ 2 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย และอันดับความสนใจของบทอ่านทั้ง 6 หัวเรื่อง	90
ตารางที่ 3 ตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of Test Specifications)	93
ตารางที่ 4 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ตามเกณฑ์ 80/80 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน	104
ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus.....	105
ตารางที่ 6 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus	107
ตารางที่ 7 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย และอันดับความสนใจของบทอ่านทั้ง 6 หัวเรื่อง.....	135
ตารางที่ 8 ผลการตรวจสอบแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน.....	140
ตารางที่ 9 ตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of Test Specifications)	143
ตารางที่ 10 การตรวจสอบแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัด ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	144
ตารางที่ 11 ผลการตรวจสอบแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความตรงเชิงเนื้อหาของ แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	156
ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	159
ตารางที่ 13 ผลคะแนนการตรวจสอบประสิทธิภาพของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ตามเกณฑ์ 80/80 ในชั้นทดลองรายบุคคล จำนวน 3 คน.....	162
ตารางที่ 14 ผลคะแนนการตรวจสอบประสิทธิภาพของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ตามเกณฑ์ 80/80 ในชั้นทดลองรายบุคคล จำนวน 12 คน.....	162

ตารางที่ 15 ผลคะแนนการตรวจสอบประสิทธิภาพของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ตามเกณฑ์ 80/80 ในชั้นทดลองรายบุคคล จำนวน 25 คน..... 163

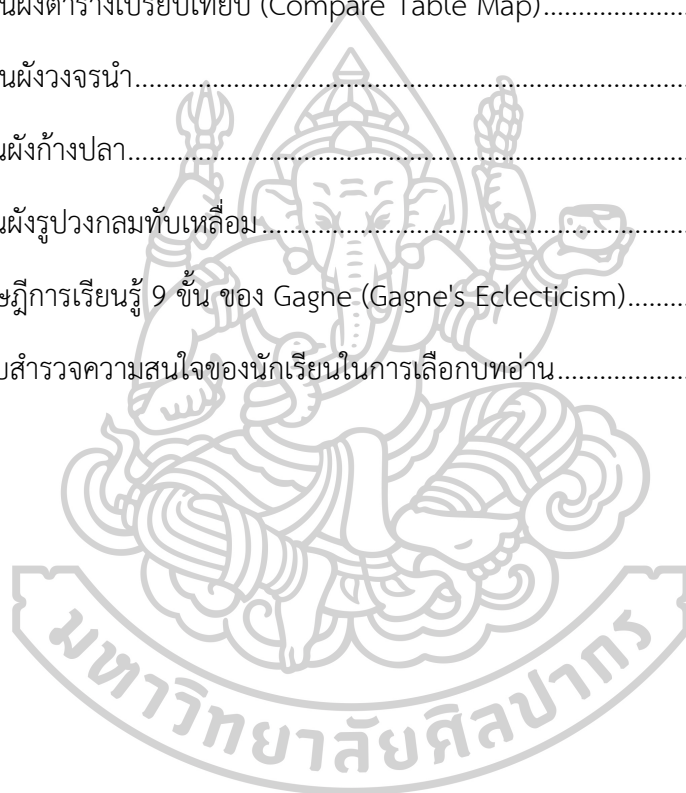
ตารางที่ 16 ผลคะแนนการหาประสิทธิภาพของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับ
เทคนิค KWL-Plusตามเกณฑ์ 80/80 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน..... 163

ตารางที่ 17 ผลการตรวจสอบแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความตรงเชิงเนื้อหาของ
แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับ
เทคนิค KWL-Plus 165

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 แผนผังแบบกิ่งไม้ (Branching Map).....	46
ภาพที่ 2 แผนภูมิรูปดาว (Star Diagram)	46
ภาพที่ 3 แผนภูมิแบบใยแมงมุม (Spider Diagram)	47
ภาพที่ 4 แผนผังตารางเปรียบเทียบ (Compare Table Map).....	47
ภาพที่ 5 แผนผังวงจรนำ.....	48
ภาพที่ 6 แผนผังก้างปลา.....	48
ภาพที่ 7 แผนผังรูปร่างกลมทับเหลี่ยม.....	49
ภาพที่ 8 ทฤษฎีการเรียนรู้ 9 ชั้น ของ Gagne (Gagne's Eclecticism).....	64
ภาพที่ 9 แบบสำรวจความสนใจของนักเรียนในการเลือกบทอ่าน.....	129

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมแห่งเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้า ทุกคนสามารถติดต่อสื่อสาร และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้ทั่วโลก แหล่งของมวลข่าวสารที่ถูกตีพิมพ์เผยแพร่ไปในปัจจุบันที่อยู่ใน แหล่งข้อมูลสารสนเทศ การเผยแพร่ข้อมูล ความรู้ สารสนเทศต่าง ๆ นั้น ล้วนใช้ภาษาอังกฤษเป็น สื่อกลางในการติดต่อรับส่งข้อมูลข่าวสาร การดำเนินชีวิตของผู้คนในปัจจุบันจำเป็นต้องมีการ ปรับเปลี่ยนตาม ในแง่ของการติดต่อสื่อสารเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ การศึกษา และ การประกอบอาชีพ (ชววรรณ กวยระการ และธรรศนันต์ อุณนะนันท์, 2564) และเนื่องด้วย ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ทั่วโลกต่างยอมรับ และใช้เชื่อมความสัมพันธ์ของหลาย ๆ ประเทศเข้า ด้วยกัน ภาษาอังกฤษจึงได้ถูกบรรจุไว้ในระบบการศึกษาของหลายประเทศ เพื่อเป็นปัจจัยสำคัญอย่าง หนึ่งในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน อันนำไปสู่การพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้า (ปริยารัตน์ ศรีชัยวงศ์, 2564; พระอุดมธีรคุณ และบัณฑิตา จารุมา, 2563) ทุกวันนี้ ทั่วโลกมากกว่าหนึ่งพันล้าน คนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ เป็นภาษาที่สองและเป็นภาษาต่างประเทศ (อมรรัตน์ นิตดาหลง, 2551) ในหลายพื้นที่ทั่วโลกจึงมีการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อเปิดโอกาสในการประกอบอาชีพ การศึกษาต่อหรือโอกาสเฉพาะอื่น ๆ ฉะนั้น การเรียนรู้ภาษาภาษาอังกฤษย่อมมีความสำคัญมากต่อ การดำรงชีพในสังคมปัจจุบัน

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนในสังคมไทย ไม่ว่าจะเป็นการ ติดต่อสื่อสารกันโดยตรง การใช้อินเทอร์เน็ต การดูทีวี การดูภาพยนตร์ จนกระทั่งถึงการสมัครเข้า ทำงานในเกือบทุกอาชีพต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสอบเข้าทำงาน เพราะภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง ของโลก ซึ่งคนทั่วโลกจะสามารถติดต่อสื่อสารกันได้เข้าใจมากที่สุด ไม่ว่าแต่ละคนจะใช้ภาษาใดเป็น ภาษาประจำชาติก็ตาม เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกัน ทุกคนจำเป็นต้องใช้ ภาษาอังกฤษเป็นหลัก นักการศึกษาในประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการ ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (English as a Foreign Language: EFL) จึงได้กำหนดให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมีวิสัยทัศน์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศว่า การเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญ และความจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือ สำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจ

เกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก ตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตร และไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเอง และผู้อื่น เรียนรู้เข้าใจความแตกต่างของภาษา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่าย และกว้างขึ้น มีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทยต้องมีประสิทธิภาพมากขึ้นในยุคโลกไร้พรมแดน ผู้เรียนควรมีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ จะมีความได้เปรียบในการติดต่อสื่อสาร การเจรจาต่อรองในเรื่องต่าง ๆ ตลอดจนการประกอบอาชีพในสังคมปัจจุบัน

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษที่มีอิทธิพล และบทบาทต่อสังคมการดำเนินชีวิตของคนไทย นักการศึกษาในประเทศไทยเล็งเห็นความสำคัญนี้มาอย่างยาวนาน ซึ่งองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนตามความมุ่งหวังของหลักสูตร และเป็นหัวใจของการเรียนรู้ภาษานั้นคือ ทักษะการอ่าน เนื่องจากการอ่านมีความสำคัญต่อมนุษย์ที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ช่วยให้ได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน การอ่านมีความจำเป็นต่อการศึกษาเล่าเรียน คนที่เรียนหนังสือเก่งมักจะเป็นคนที่อ่านหนังสือเก่ง เพราะการอ่านช่วยให้ได้รับความรู้ และความเข้าใจที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จ อีกทั้งสามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้ การอ่านมีคุณค่าต่อมนุษย์เพราะช่วยยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ เป็นการพัฒนาความคิดให้มีความก้าวหน้า ส่งผลต่อการพัฒนาในอาชีพ ทำให้มนุษย์ทันต่อเหตุการณ์ สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2554) ดังนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อมีความรู้ ความสามารถในการรับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นจะต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นสำคัญในการศึกษาหาความรู้ อย่างไรก็ตาม นักวิชาการหลายท่านที่ทำการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านได้พบปัญหาในสภาพจริง คือ ระดับของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ โดยนักเรียนไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างเพียงพอที่จะตอบคำถาม และถ่ายทอดต่อได้ โดยสาเหตุดังกล่าวสามารถเกิดจากหลายปัจจัยร่วมกัน ดังเช่น ผู้เรียนมีพฤติกรรม และทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะพื้นฐานทางภาษาไม่เพียงพอ อีกทั้งการขาดกลวิธีการอ่าน (รัชชประภา วิจิตรโสภา รุ่งฟ้า กิติญาณสันต์ และปริญญา ทองสอน, 2563; สรเดช บุญประดิษฐ์ ธนินาถ ฦ สนทร และชุตินา วัฒนศิริ, 2564; สังคร

วิสัยศักดิ์, 2559) ในอีกแง่มุมหนึ่งก็สามารถพิจารณาได้ว่า การที่ปัญหาในการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษยังคงพบได้อยู่ ส่วนหนึ่งนั้นเกิดจากวิธีการสอนของครูที่ยังเคยชินกับวิธีสอนแบบเดิม ไม่แสวงหาแนวทางการสอนวิธีใหม่ จึงทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาความรู้ได้มากเท่าที่ควร (ปวีณา เมืองมูล นพรัตน์ สรวายสุวรรณ และเทพนคร ทาคง, 2561; สรณบดินทร์ ประสารทรัพย์, 2561)

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษกับกลุ่มผู้เรียนที่เป็นสามเณรกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งสามเณร ได้แก่ เหล่ากอของสมณะ เป็นบรรพชิตในพระพุทธศาสนา บรรพชาด้วยไตรสรณคมน์ ยึดหลักสิกขาบท 10 และกิจวัตรบางอย่าง มีอายุไม่ครบ 20 ปีบริบูรณ์ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงอนุญาตบวชราหุลเป็นสามเณรรูปแรกในพระพุทธศาสนา ทรงชี้แนะวัตถุประสงค์ กำหนดคุณสมบัติ วางระเบียบวิธีบรรพชา และบัญญัติสิกขาบทสำหรับสามเณร การปกครองดูแล เป็นหน้าที่ของพระอุปัชฌาย์ และพระภิกษุทั้งหลาย ในปัจจุบัน ยังมีชาวพุทธในเขตชนบทที่ยังคงส่งเสริมในบุตรหลานบวชเรียนเป็นสามเณร แม้ไม่มากอย่างเช่นในอดีต เนื่องจากมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ค่อยจะดี ไม่สามารถที่จะส่งบุตรหลานของตนไปเรียนในสถานศึกษาของรัฐได้ จำเป็นต้องหันมาอาศัยการบวชเรียนที่จะให้บุตรหลานของตนได้รับการศึกษา และเป็นการเลื่อนฐานะทางสังคม ด้วยทางคณะสงฆ์ไทยได้มองเห็นถึงความสำคัญด้านการศึกษา จึงได้จัดระบบการศึกษาทั้งแผนกนักธรรม-บาลี และแผนกสามัญศึกษา (พระมหาแสนยากกร สิริภทโท (เมธีไกรสรพงศ์), 2555) มหาเถรสมาคมการศึกษาตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พ.ศ. 2514 และ พ.ศ. 2535 และระเบียบสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พ.ศ. 2546 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการศึกษาให้แก่พระภิกษุ-สามเณรทั้งในวิชาธรรมและวิชาสามัญควบคู่กันไป เพื่อสร้างศาสนทายาทที่ดี มีความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาอย่างแท้จริง สามารถธำรงและสืบต่อพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองสืบไป (ภาวิณี คงฤทธิ, 2564)

โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษามีทั้งหมด 408 แห่ง มีนักเรียนสามเณรรวม 34,634 รูป จัดการเรียนการสอน ตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนต้นถึงตอนปลายตามหลักสูตรขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ โดยสามเณรเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ผู้ปกครองจึงสนับสนุนให้บวชเพื่อที่จะได้เรียนหนังสือ สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมพบปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา เช่น ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น (ณรงค์ ทรงอารมณ์, 2564) นอกจากการที่สามเณร เข้าถึงการศึกษาภาคบังคับในโรงเรียนทั่วไปได้ยากดังที่กล่าวข้างต้น

แล้วนั้น ซึ่งหลังจากที่เข้ามาบวชแล้วสามเณรเหล่านั้นจะต้องเรียนหลักสูตรที่หนักกว่าโรงเรียนสามัญทั่วไป เพราะนอกเหนือจากการที่สามเณรจะต้องเรียนวิชาใน 8 กลุ่มสาระเช่นโรงเรียนสามัญอื่น ๆ แต่ยังคงเรียนนักธรรม บาลี และพุทธศาสนาควบคู่อีกด้วย (ผ่องพรรณ เอกอาวุธ, 2563) โดยการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาได้จัดให้มีการเรียนวิชา 8 กลุ่มสาระ โดยในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) จากการสำรวจพบว่ามีปัญหาที่เกิดขึ้นกับสามเณรมีสาเหตุมาจากปัญหา 2 ประการด้วยกัน ได้แก่ 1) ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน คือ ผู้เรียนขาดทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีพื้นฐานความรู้ด้านคำศัพท์น้อย อันเนื่องมาจากขาดการฝึกทักษะอ่านและการฝึกอ่านของผู้เรียนในปัจจุบันเป็นเพียงการฝึกอ่านที่ให้แปลแล้วตอบคำถามเพียงเท่านั้น และ 2) ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้สอน คือ เนื่องมาจากผู้สอนยังยึดติดกับรูปแบบการสอนที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง โดยจะเป็นผู้อ่านให้นักเรียนฟังแล้วอธิบายความหมายของคำศัพท์ หรือให้นักเรียนอ่านตามที่ละประโยคแล้วแปลตามลำดับเท่านั้น ส่งผลให้ผู้เรียนไม่เกิดการเรียนรู้ และแก้ปัญหาด้วยตนเอง ไม่มีโอกาสในการฝึกคิด ขาดความรู้ความเข้าใจในการสอนอ่าน รวมถึงเทคนิคที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้อง ส่งผลให้การเรียนการสอนการอ่านของผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายได้

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้นำเอาเทคนิค KWL-Plus : Know, Want, Learn, Plus Mapping มาใช้แก้ปัญหาในเรื่องของการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus เป็นวิธีการสอนที่มีกระบวนการที่ชัดเจน สามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยทั้งในประเทศ และต่างประเทศที่พบว่าเทคนิค KWL-Plus สามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของพนิดา สมัยคมสัน (2554) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้เทคนิค KWL-Plus ต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของเทคนิค KWL-Plus ในการพัฒนาความสามารถในการอ่าน และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ซึ่งผลของการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่าน โดยรวมจากการทดสอบความสามารถในการอ่านก่อน และหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังเห็นได้ชัดว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus อยู่ในระดับสูง และผลการวิจัยของ สุภัญญา กำเนิดจอก (2563) ได้ทำการวิจัยเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01 โดยผลการเรียนรู้ด้านการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ และระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ผลการวิจัยของ วาสนา เหล่าดวงดี (2562) ที่ทำวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ยังพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในระดับมากที่สุด นอกเหนือจากงานวิจัยในประเทศไทย ยังสอดคล้องกับงานวิจัยในต่างประเทศของ Hussein (2014) ซึ่งทำกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชายในประเทศจอร์แดน พบว่า นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น และ Dreman (2010) ได้ทดลองสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ในกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประเทศอียิปต์ พบว่า หลังจากการจัดการเรียนรู้ นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศ และต่างประเทศข้างต้น พบว่า ยังไม่มีงานวิจัยใดที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสามเณร ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาว่า เทคนิค KWL-Plus สามารถช่วยส่งเสริม และพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของสามเณรได้หรือไม่ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา และหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของสามเณร และศึกษาความคิดเห็นของสามเณรที่มีต่อเทคนิค KWL-Plus

2. คำถามในการวิจัย

2.1 แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่

2.2 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนด้วยเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

2.3 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus อยู่ในระดับใด

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

3.1 เพื่อพัฒนา และหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ตามเกณฑ์ 80/80

3.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนเรียน และ หลังเรียนด้วยเทคนิค KWL-Plus

3.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับ เทคนิค KWL-Plus

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ที่กำหนด

4.2 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน หลังเรียนด้วยเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าก่อนเรียน

4.3 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus อยู่ในระดับมาก

5. ขอบเขตการวิจัย

5.1 ประชากร

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทดลองกับกลุ่มประชากรที่เป็นสามเณรระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่เรียน รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 31101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 รูป

5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

5.2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

5.2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

1) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

5.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยตามแผนการจัดการเรียนรู้ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 23 พฤษภาคม 2566 ถึง 28 มิถุนายน 2566

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้วิจัยและผู้ศึกษางานวิจัย ดังนี้

6.1 แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus หมายถึง บทเรียนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้เทคนิค KWL-Plus เป็นขั้นตอนในการกำหนดรูปแบบของบทเรียน ซึ่งประกอบไปด้วย 1) ชั้น K (Know) เป็นชั้นที่นักเรียนบอกสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 2) ชั้น W (Want) เป็นชั้นที่นักเรียนบอกถึงสิ่งที่ต้องการจะทราบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 3) ชั้น L (Learn) เป็นชั้นที่นักเรียนบันทึกสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากเรื่องที่อ่าน และ 4) ชั้น Plus เป็นชั้นที่นักเรียนสรุปความรู้จากเรื่องที่อ่านลงในผังความคิด ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้กับเนื้อหาทั้ง 6 บทเรียนได้แก่ บทเรียนที่ 1 เรื่อง Reading for The Main Idea บทเรียนที่ 2 เรื่อง Finding the Supporting Details บทเรียนที่ 3 เรื่อง Reading for References บทเรียนที่ 4 เรื่อง Making Inferences บทเรียนที่ 5 เรื่อง Guessing Meaning from Context Clue และบทเรียนที่ 6 เรื่อง Sequencing Events

6.2 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง คะแนนของนักเรียนในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ได้จากแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งประกอบไปด้วย 1) การระบุใจความสำคัญ (Reading for The Main Idea) 2) การระบุรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน (Finding the Supporting Details) 3) การระบุคำอ้างอิง (Reading for References) 4) การอนุมานความ (Making Inferences) 5) การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท (Guessing Meaning from Context Clue) และ 6) การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Sequencing Events)

6.3 ความคิดเห็น หมายถึง ระดับความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

6.4 นักเรียน หมายถึง สามเณรที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของครู และนักเรียน

7.2 ได้พัฒนาทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในการอ่านภาษาอังกฤษ

7.3 เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจให้กับ
ครูผู้สอน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยนำเสนอผลการศึกษาลำดับดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 1.1 หลักสูตรการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 1.2 หลักสูตรสถานศึกษา
2. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 - 2.1 ความหมายของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 - 2.2 ความสำคัญของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 - 2.3 จุดมุ่งหมายของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 - 2.4 องค์ประกอบของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 - 2.5 ระดับของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 - 2.6 การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 - 2.7 การวัด และประเมินผลทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
3. เทคนิค KWL-Plus
 - 3.1 ความเป็นมาของเทคนิค KWL-Plus
 - 3.2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค KWL-Plus
 - 3.3 ขั้นตอนของเทคนิค KWL-Plus
4. แผนผังความคิด
 - 4.1 ความเป็นมาของแผนผังความคิด
 - 4.2 ความหมายของแผนผังความคิด
 - 4.3 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนผังความคิด
 - 4.4 รูปแบบของแผนผังความคิด
 - 4.5 วิธีสร้างแผนผังความคิด
 - 4.6 ประโยชน์ของแผนผังความคิด
5. แบบฝึกทักษะ
 - 5.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ
 - 5.2 ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

- 5.3 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ
- 5.4 หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ
- 5.5 หลักการ และขั้นตอนในสร้างแบบฝึกทักษะ
- 5.6 ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี
- 5.7 ความสำคัญ และความจำเป็นในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ
- 5.8 เกณฑ์การหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะ
- 5.9 ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ
- 5.10 การตีความหมายผลการคำนวณประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

6. ความคิดเห็น

- 6.1 ความหมายของความคิดเห็น
- 6.2 แบบสอบถามความคิดเห็น
- 6.3 เกณฑ์การแปลผลของความคิดเห็น

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 7.1 งานวิจัยในประเทศ
- 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 หลักสูตรการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน และกำหนดให้เรียนรู้ตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่าย และกว้างขวางขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

1) สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ ไว้ดังต่อไปนี้ 1) ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนต้องใช้ทักษะภาษาอังกฤษในการอ่าน และตีความข้อมูลข่าวสาร สรุปความคิดรวบยอดและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล 2) ภาษา และ

วัฒนธรรม ผู้เรียนต้องใช้ทักษะภาษาอังกฤษ ในการเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม 3) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ผู้เรียนต้องใช้ทักษะภาษาอังกฤษในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานของการแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน 4) ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ผู้เรียนต้องใช้ทักษะภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพในอนาคต

2) คุณภาพนักเรียน จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับทักษะการอ่านและคำศัพท์ไว้ดังนี้ ผู้เรียนสามารถอ่านคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย คำบรรยาย และสามารถอ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นได้ถูกหลักการอ่าน สามารถจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความสรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น ข่าว เหตุการณ์อย่างเหมาะสม เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้าง ประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่ออ่านหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทาง ท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกันประมาณ 3,600-3,750 คำ

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สามารถสรุปได้ว่าหลักสูตรได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน 4 สาระ ได้แก่ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ซึ่งเป็นพื้นฐานและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในการเชื่อมโยงความรู้ การแสวงหาความรู้ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพในอนาคต

1.2 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

โรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้กำหนดสัดส่วนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2551 เพื่อให้สถานศึกษาและท้องถิ่น ได้นำไปเป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพ ครอบคลุมด้านความรู้ทักษะกระบวนการที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และมีคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์สำหรับคนไทย รวมทั้งแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย คำบรรยาย หลักการอ่านข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง บทละครสั้น ประเด็นน่าสนใจ ความต้องการ การเสนอ ตอรับ ปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือ ความรู้สึก ความคิดเห็น ข้อมูล เรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์ วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี โครงสร้าง ประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น อ่าน ค้นคว้า รวบรวม เปรียบเทียบ วิเคราะห์ บันทึก ตีความ สรุป นำเสนอ แสดงความคิดเห็น อ่านออกเสียง มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ เข้าใจและสื่อสารภาษาถูกต้อง มีประสิทธิภาพ มีจิตสาธารณะ เห็นคุณค่าอนุรักษ์ วัฒนธรรมอันดีงาม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย ปรับใช้วัฒนธรรม แสดงความคิดเห็น สื่อสาร ข้อมูล ใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ด้านการศึกษาและอาชีพ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ

จากการศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย สรุปได้ว่า โรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา ได้จัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นกรอบและทิศทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน อีกทั้งปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์สำหรับผู้เรียน ได้แก่ มีคุณธรรมจริยธรรม เพื่อเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งด้านกายและจิตใจ มีคุณค่าต่อสังคมและประเทศชาติ

2. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง และเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในปัจจุบัน ซึ่งครูผู้สอนควรที่จะคำนึงถึงความสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนอย่างสอนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นพื้นฐานให้กับผู้เรียนในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความหมาย ความสำคัญ จุดมุ่งหมาย องค์ประกอบ ระดับความเข้าใจ การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการวัด และประเมินผลที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ความหมายของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

นักวิชาการด้านการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ได้ให้ความหมายของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไว้หลายประการดังนี้

ทักษะการอ่านเป็นการตีความหมาย เพื่อทำความเข้าใจข้อมูลข่าวสารที่ผู้เขียนต้องการสื่อไปถึงผู้อ่าน การเข้าใจในการอ่านจะดีได้ ขึ้นอยู่กับความรู้ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ดังนั้นนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายสอดคล้องกันดังนี้ว่า ทักษะการอ่านเป็นการตีความหมาย เป็นกระบวนการที่มีการแลกเปลี่ยนความคิด ข่าวสาร และความรู้ระหว่างผู้เขียน และผู้อ่าน โดยผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนเองด้วยภาษาตามเอกลักษณ์การเขียนของแต่ละบุคคล ส่วนผู้อ่านพยายามหาความหมายของสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมาย การที่ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจในการอ่านได้ดีนั้น ต้องอาศัยปัจจัยหลัก 2 อย่าง คือ ข้อมูลที่เข้ามาใหม่ และข้อมูลเดิมที่มีอยู่แล้วของผู้อ่าน ดังนั้น หากผู้อ่านมีข้อมูลความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมากอยู่แล้ว การทำความเข้าใจข้อมูลความรู้ใหม่จะทำให้ได้ง่ายมากยิ่งขึ้น โดยผ่านกระบวนการคิด การแปลความหมาย และการวิเคราะห์ของผู้อ่าน เพื่อให้สามารถเข้าใจถึงสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมาย (เสาวภา สุขเฉลิมชัย, 2556; อิมใจ ศรีวรกุล, 2552; เอกภพ ไชยยา, 2555; Bromley, 1988; Wixson, 1987) อีกทั้ง Schmidt (1971) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ทักษะการอ่าน เป็นกระบวนการที่ยุ่งยากซับซ้อน ถึงแม้ว่าจะมีบทอ่านที่มีความหมายที่ชัดเจน แต่ด้วยการอ่านของแต่ละบุคคลนั้นมีความแตกต่างกันไปตามสติปัญญา และอารมณ์ของผู้อ่าน ซึ่งบุคคลสองคนอาจจะมีความคิดที่แตกต่างกัน แม้จะอ่านบทอ่านเรื่องเดียวกันก็ตาม นอกจากนี้ Harris & Carl (1986) ได้กล่าวว่า ทักษะการอ่าน เป็นรูปแบบการสื่อสารชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน โดยผู้เขียนจะใช้ภาษาในการสื่อสารข้อมูลหรือแสดงความคิดเห็นบนกระดาษ ส่วนผู้อ่านคือผู้แปลความหมายจากกระดาษนั้น ๆ

นอกจากนี้ ทักษะการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการตีความหมายจากสิ่งที่เป็นข้อความ หรือตัวอักษรที่ถูกตีพิมพ์ไว้โดยผู้เขียน ซึ่งผู้อ่านจะต้องนึกถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความ

เชื่อมโยงระหว่างกระบวนการของสมองกับสายตา จนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ดังมีนักวิชาการได้ให้ความหมายสอดคล้องกันว่า ทักษะการอ่าน คือ การทำความเข้าใจความหมายจากข้อความหรือจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์หรือจารึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ผู้อ่านจะต้องใช้การคิดระลึกนึกถึงคำต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดการเชื่อมระหว่างความคิดกับสิ่งที่มองเห็นแล้ว จึงเกิดความเข้าใจจากสัญลักษณ์ที่อ่าน นอกจากนั้น ผู้อ่านจะได้อ่านและทำความเข้าใจข้อความหรือตัวอักษร สามารถเป็นได้ทั้งอ่านออกเสียง การอ่านแบบบอกความหมายของทุกคำ รวมไปถึงการอ่านคำเพื่อความเข้าใจในเนื้อหาบางส่วน (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2544; Crawley & Sharon, 1995; Williams, 1986) อีกทั้ง Alderson (1984) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง กระบวนการอ่านที่ผู้อ่านวิเคราะห์สิ่งที่อ่านในหลายระดับ ตั้งแต่ระดับเสียง หน่วยคำ ความหมาย โครงสร้างประโยค การนำไปใช้รวมถึงการตีความ นอกจากนี้ Gunning (1992) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า การอ่าน หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำและภาษาที่เขียน ซึ่งถือว่าเป็นเป้าหมายหลักของการอ่าน ถ้าไม่เกิดความเข้าใจนั้นหมายความว่าไม่เกิดการอ่าน

จากการศึกษาความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการแปลความหมายของสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อความหมายผ่านตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ เป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับสิ่งที่มองเห็นแล้วจึงเกิดความเข้าใจ ผู้อ่านสามารถใช้ความรู้ หรือประสบการณ์เดิมเพื่อตีความ และตัดสินใจที่ตนได้อ่าน ผู้อ่านจะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้หรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับความรู้ และประสบการณ์เดิม ข้อมูลข่าวสาร บทความที่อ่าน และบริบทในการอ่านของผู้อ่าน

2.2 ความสำคัญของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากในการดำเนินชีวิตของผู้คนในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ที่ใช้ในการค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ช่วยให้ผู้อ่านรู้เท่าทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการอ่านไว้ ดังนี้

ในปัจจุบัน ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความจำเป็นในค้นคว้าหาความรู้สำหรับผู้เรียน หรือแม้กระทั่งผู้สอนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพราะข้อมูลข่าวสารงานวิจัย งานวิชาการต่าง ๆ ที่ถูกตีพิมพ์เผยแพร่ในโลกที่เชื่อมต่อกันด้วยเครือข่ายอินเทอร์เน็ตส่วนมากเป็นภาษาอังกฤษ ผู้ที่มีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษทำให้ได้รับข้อมูลต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ดังที่นักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการอ่านไว้สอดคล้องกันว่า ทักษะการอ่าน เป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการศึกษาเล่าเรียน ผู้เรียนจะต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระ

ของวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้ และประสบการณ์ตามต้องการ ทักษะการอ่านที่สำคัญอีกประเภทหนึ่ง คือ การอ่านงานทางวิชาการ ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษา การประกอบอาชีพ และการพัฒนาส่วนตัวบุคคล เนื่องจากความรู้ในสาขาต่าง ๆ มีการเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ข้อมูลอย่างต่อเนื่องที่ช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ที่หลากหลายทำให้เกิดการพัฒนาความคิด และยกระดับสติปัญญา ดังนั้น ผู้อ่านต้องมีความรู้พื้นฐานในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ต้องรู้ความหมายของคำศัพท์ และประโยคที่ซับซ้อนรวมถึงการแปลความได้ เพื่อตีความหมายในบทอ่านได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับนักศึกษาในปัจจุบัน เพราะยิ่งอ่านมาก ทำให้รู้มาก มีความคิดกว้างไกล และมีวิสัยทัศน์ที่ดี นอกจากนี้ การอ่านเป็นการจุดประกายความคิดของผู้อ่าน ทำให้เกิดการพัฒนาระดับสติปัญญา โดยการนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปบูรณาการกับความคิด ประสบการณ์เดิมของตนเองจนเกิดเป็นความคิดใหม่ในการพัฒนาให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ ขึ้นมา (มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์, 2555; สนิท สัตโยภาส, 2545; Aebersold, 1997)

นอกจากทักษะการอ่านจะสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ได้รับข้อมูลข่าวสาร เท่าทันสังคมโลกได้แล้ว ทักษะการอ่านยังมีความสำคัญในด้านอื่น ๆ ดังมีนักวิชาการได้ให้ความสำคัญของทักษะการอ่านไว้ในงานของตัวเองกันว่า ทักษะการอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่กำเนิด ทักษะการอ่านทำให้รับรู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลข่าวสาร ทำให้ผู้อ่านมีความสุข มีความหวัง และมีความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน ทักษะการอ่านมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง คือ พัฒนาการศึกษา พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ สนองความอยากรู้อยากเห็น และมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศด้วย เพราะการอ่านหนังสือจะทำให้ผู้อ่านรู้จักวิธีบำรุงรักษาสุขภาพของตน รู้จักวิธีการใหม่ ๆ สำหรับใช้พัฒนาอาชีพ ช่วยผ่อนคลายความเครียด มีความเพลิดเพลิน เกิดความคิดสร้างสรรค์ใช้ถ่ายทอดวัฒนธรรมจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนในรุ่นต่อไป เป็นวิธีการส่งเสริมกระบวนการคิด ทำให้เป็นคนรอบรู้ และมีสติปัญญา เพราะเกิดจากการสั่งสมประสบการณ์อ่านที่ผ่านมา ทำให้เกิดความรื่นเริงบันเทิงใจ และความสุข เพราะยิ่งอ่านมาก ยิ่งทำให้มีความรู้มาก สามารถนำพาชีวิตไปสู่ความสำเร็จได้ ช่วยพัฒนาประเทศชาติในทุก ๆ ด้าน เช่น การเมืองการปกครอง เศรษฐกิจประวัติศาสตร์ สังคม ศาสนา เป็นต้น และสามารถรับรู้และปรับตัวให้เข้ากับความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ซึ่งล้วนแต่เป็นประโยชน์ทั้งสิ้น ประเทศชาติจะเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าได้ ต้องอาศัยประชาชนที่มีความรู้ความสามารถซึ่งเกิดการจากการศึกษาค้นคว้าที่มีการ

อ่านเป็นปัจจัยสำคัญทั้งสิ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546; ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542; เสาวลักษณ์ ตรองจิต, 2547; อัมพร สุขเกษม, 2542)

จากการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นสิ่ง ที่สำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันของมนุษย์ตั้งแต่กำเนิด เพราะเป็นเครื่องมือในการ พัฒนาการศึกษา พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่ทันสมัย ทันทต่อเหตุการณ์ เพราะยิ่ง อ่านมาก ยิ่งทำให้มีความรู้มาก สามารถนำพาชีวิตไปสู่ความสำเร็จได้ ก่อให้เกิดความรื่นเริงบันเทิงใจ และความสุข นอกจากนี้ ผู้อ่านสามารถนำความรู้ และประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านไปสร้าง ประโยชน์ให้กับตนเอง สังคม และประเทศชาติ

2.3 จุดมุ่งหมายของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การทราบจุดมุ่งหมายในการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านในการอ่านเพื่อความ เข้าใจ ผู้อ่านที่ดีควรที่จะกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านว่าต้องการอ่านเพื่ออะไร เพื่อจะได้กำหนดวิธี อ่านได้เหมาะสม ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาจุดมุ่งหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจดังต่อไปนี้

สมุทฺร เซ็นเซาวิช (2549) ได้ระบุจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้ 2 ประเภท คือ

1. การอ่านเพื่อการศึกษา (work-study type reading) เป็นการอ่านที่ครอบคลุม เนื้อหาทั้งหมด ผู้อ่านสามารถเข้าใจความสำคัญและรายละเอียดต่าง ๆ ของเรื่องได้
2. การอ่านเพื่อการพักผ่อน และการบันเทิง (Re-creator reading) เป็นการอ่านที่ มุ่งเน้นด้านอารมณ์ ความรู้สึก และความพึงพอใจของผู้อ่านเป็นพิเศษ เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ การ อ่านเรื่องสั้น การอ่านนวนิยาย เป็นต้น

นอกจากนี้ พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ (2542) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังต่อไปนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ ซึ่งหนังสือที่อ่านมักจะเป็นประเภทตำรา ผู้อ่านจึงควรที่จะเลือก อ่านหนังสือหลาย ๆ เล่ม เพื่อทดสอบความถูกต้อง และแม่นยำ การอ่านหนังสือประเภทนี้ เป็นการ ส่งเสริมให้ผู้อ่านมีความรอบรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่ตนเองสนใจอ่าน
2. อ่านเพื่อความคิด ความคิดของคนจะเจริญงอกงามได้โดยอาศัยการกระตุ้นเตือน ให้ใฝ่คิด การมองเห็นอะไรรอบด้าน จะทำให้เกิดทัศนคติที่กว้างขวางมากขึ้น ช่วยให้ผู้อ่านแสดง ความ คิดเห็น และตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล หนังสือประเภทที่สร้างแนวความคิดให้แก่ผู้อ่าน ได้แก่ บทความ บทวิจารณ์ บทสรุปของบทวิจัย นวนิยายเรื่องสั้น บทละคร ฯลฯ ความคิดเห็นที่แฝง

อยู่ในเนื้อหาอาจเกิดความผิดพลาดจากการแปลความได้ ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องศึกษาให้ละเอียด และรอบคอบว่า แนวความคิดที่ดีจะต้องมีเหตุผล และความรู้เป็นพื้นฐาน

3. อ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน แต่หนังสือบางประเภท เช่น หนังสือประเภทร้อยกรอง นวนิยายเรื่องสั้น ฯลฯ นอกจากจะให้ความบันเทิงแล้วยังมีคุณค่าต่อการพัฒนาความรู้สึกรู้สึก พัฒนาอารมณ์ และให้สาระมากมายแก่ผู้อ่าน ดังนั้น จึงควรอ่านอย่างใคร่ครวญพิจารณาหาแก่นสาระที่ปรากฏอยู่ในเรื่อง ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านอ่านแล้วได้รับความรู้หรือความคิด และความบันเทิงควบคู่กันไป

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังต่อไปนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ ได้แก่ การอ่านจากหนังสือตำราทางวิชาการ สารคดีทางวิชาการ การวิจัยประเภทต่าง ๆ หรือการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ควรอ่านอย่างหลากหลาย เพราะความรู้ในวิชาหนึ่ง อาจนำไปช่วยเสริมในอีกวิชาหนึ่งได้

2. อ่านเพื่อความบันเทิง ได้แก่ การอ่านจากหนังสือประเภทสารคดีท่องเที่ยว นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล การ์ตูน บทประพันธ์ บทเพลง แม้จะเป็นการอ่านเพื่อความบันเทิง แต่ผู้อ่านจะได้รับความรู้ที่สอดแทรกอยู่ในเรื่องด้วย

3. อ่านเพื่อทราบข่าวสารความคิด ได้แก่ การอ่านจากหนังสือประเภทบทความ บทวิจารณ์ ข่าว รายงานการประชุม ถ้าจะให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต้องเลือกอ่านให้หลากหลาย ไม่เจาะจงอ่านเฉพาะสื่อที่นำเสนอตรงกับความคิดของตน เพราะจะทำให้ได้มุมมองที่กว้างขึ้น ช่วยให้มีเหตุผลอื่น ๆ มาประกอบการวิจารณ์วิเคราะห์ให้ได้หลายมุมมองมากขึ้น

4. อ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทางแต่ละครั้ง ได้แก่ การอ่านที่ไม่ได้เจาะจง แต่เป็นการอ่านในเรื่องที่ตนสนใจ หรืออยากรู้ เช่น การอ่านประกาศต่าง ๆ การอ่านโฆษณา แผ่นพับ ประชาสัมพันธ์ สลากยา ข่าวสังคม ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา การอ่านประเภทนี้มักใช้เวลาไม่นาน ส่วนใหญ่เป็นการอ่านเพื่อให้ได้ความรู้ และนำไปใช้ หรือนำไปเป็นหัวข้อสนทนา เชื่อมโยงการอ่านสู่การวิเคราะห์ และคิดวิเคราะห์ บางครั้งก็อ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

นอกจากนั้น Willaim (1994) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อทราบข้อมูลทั่วไป (General information about text)

2. อ่านเพื่อค้นหาข้อมูลเฉพาะ (Information from text)

3. อ่านเพื่อความพอใจ หรือตามความสนใจ (Pleasure or interesting)

Conley (1995) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาที่สำคัญ (Understanding essential content) วัตถุประสงค์หลักของการอ่าน ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน ไม่เพียงแต่ตามตัวอักษรเท่านั้น แต่ต้องทราบถึงความหมายที่ซ่อนอยู่ในเนื้อหานั้น ๆ ด้วย เช่น ทราบว่าส่วนใดคือเนื้อหาที่สำคัญ และส่วนใดเป็นเพียงรายละเอียดปลีกย่อย

2. เพื่อเรียนรู้วิธีการอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ (Learning how to read-to-learn) ความหมายดั้งเดิมของการอ่านคือ การออกเสียงคำ หรือการศึกษาข้อมูลที่ผู้เขียนได้เขียนขึ้นมา แต่อ่านเพื่อศึกษา คือการมีปฏิสัมพันธ์กับความหมายที่เกิดขึ้นในใจของผู้อ่าน ซึ่งเป็นวิธีที่ผู้อ่านศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดของผู้เขียน โดยผู้อ่านจะใช้ทัศนคติ และความรู้ของตนเองเข้าใจภาษา และทัศนคติของผู้เขียน

3. เพื่อสร้างแรงจูงใจให้อ่านตลอดไป (Developing motivation for lifelong reading) ผู้อ่านควรมีแรงจูงใจในการอ่าน และการเรียนรู้ด้านวิชาการ ซึ่งแรงจูงใจจะไม่เกิดขึ้น ถ้าผู้สอนสอนแต่เนื้อหาวิชาการเท่านั้น ผู้อ่านได้ใช้การอ่านเพื่อเป็นแนวทางในการค้นหาตัวเอง จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการอ่านมากขึ้น และสร้างแรงจูงใจให้อ่านตลอดไป

นอกจากนี้ (Grabe, 2011) ได้ระบุจุดประสงค์ในการอ่านออกเป็น 7 ประเภท ได้แก่

1. การอ่านเพื่อสืบค้นข้อมูล เป็นอ่านเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลบางอย่าง โดยเป็นการอ่านที่ไม่ละเอียดลงลึกมากนัก จะใช้วิธีการอ่านแบบ Scanning เพื่อค้นหาข้อมูลเฉพาะที่ต้องการทราบเท่านั้น

2. การอ่านเพื่อคัดกรองข้อมูล เป็นการอ่านที่มีความคล้ายคลึงกับการอ่านเพื่อสืบค้นข้อมูล ในบางส่วนของเนื้อหาเท่านั้น ซึ่งไม่จำเป็นต้องอ่านละเอียดมากนัก มีการกลั่นกรองข้อมูลต่าง ๆ ในขณะที่อ่าน

3. การอ่านเพื่อการเรียนรู้ เป็นการอ่านในชั้นเรียนที่อาศัยการจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทอ่านและเนื้อหาต่าง ๆ ที่มาประกอบให้ได้ ดังนั้น ต้องมีความเข้าใจภาษาศาสตร์ที่ใช้ และเชื่อมโยงความรู้ที่ได้จากการอ่านนั้นกับองค์ความรู้เดิม

4. การอ่านเพื่อเชื่อมโยงข้อมูล เป็นการอ่านโดยการตัดสินใจ และวิเคราะห์ข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน แล้วนำองค์ความรู้ที่สำคัญมาเชื่อมโยงกัน ส่วนมากจะเป็นการอ่านในรูปแบบอ่านแล้วนำข้อมูลมาเขียนเรียบเรียง หรืออ่านแล้วนำข้อมูลมาวิจารณ์

5. การอ่านเพื่อการเขียน เป็นการอ่านเพื่อหาสาระความรู้มาเขียนต่อ เป็นการอ่านขั้นสูงต่อจากการอ่านเพื่อเชื่อมโยงข้อมูล ผู้อ่านต้องมีเหตุผลในการตัดสินใจเลือกข้อมูลในบทอ่านมาเขียนหรือข้อมูลจากเรื่องมาประกอบ

6. การอ่านเพื่อวิจารณ์เรื่อง เป็นการอ่านเพื่อเสาะหาประเด็นที่น่าสนใจจากเรื่องมาวิพากษ์วิจารณ์ กล่าวคือการนำประเด็นสำคัญ ๆ มาแสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งการยกตัวอย่างประกอบ

7. การอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นการอ่านที่มีความซับซ้อนมากกว่าการอ่านแล้วคิดเอาเอง ถือได้ว่าเป็นจุดมุ่งหมายเบื้องต้นของการอ่านทุกประเภท ผู้อ่านจะต้องสามารถสร้างความหมายของคำได้อย่างรวดเร็ว สามารถตีความได้อย่างถูกต้องประกอบกับการใช้ทักษะอื่น ๆ ร่วมด้วย การอ่านเพื่อความเข้าใจจึงจะเกิดขึ้น

จากการศึกษาจุดมุ่งหมายของทักษะการอ่านภาษา สรุปได้ว่า ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้อ่านจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านแต่ละครั้งไม่ว่าจะเป็นการอ่านเพื่อความรู้ การอ่านเพื่อความบันเทิง การอ่านเพื่อทราบข่าวสารความคิด การอ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง หรือแม้กระทั่งการอ่านเพื่อการศึกษาและอ่านเพื่อการพักผ่อน เพื่อให้กระบวนการอ่านเกิดประโยชน์กับผู้อ่านมากยิ่งขึ้น

2.4 องค์ประกอบของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนั้น ผู้อ่านต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ มาช่วยส่งเสริมในการอ่าน ดังนั้น มีนักวิชาการที่ศึกษาเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษ ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ไว้ดังนี้

Cain (2011) ได้กล่าวถึงการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจว่า ขึ้นอยู่กับความรู้เดิมของผู้อ่าน การพัฒนาด้านคำศัพท์และความสามารถในการตีความบทอ่านออกมาเป็นแนวคิด (Concept) ผู้อ่านต้องใช้ความรู้ทางด้านคำศัพท์ที่สะสมมาจากประสบการณ์เพื่อนำมาเชื่อมโยงคำหรือกลุ่มคำซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความหมาย โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้ องค์ประกอบแรกคือการเข้าใจความหมายของคำ (Meaning Vocabulary) เป็นพื้นฐานสำคัญของความเข้าใจในการอ่าน ผู้อ่านต้องมีความสามารถในด้านความเข้าใจความหมายระดับคำมาก่อน จึงจะสามารถถอดรหัสหรือตีความหมายที่ผู้เขียนอยากจะสื่อออกมาได้ องค์ประกอบที่สอง คือการเข้าใจหน่วยความคิด (Thought Unit) หมายถึงกลุ่มคำที่เป็นหน่วยความหมายผู้อ่านต้องสามารถแบ่งอ่านเป็นกลุ่มคำให้ได้ความหมายที่ต่อเนื่องกัน เพื่อง่ายต่อการแปลความและทำความเข้าใจโดยรวม และองค์ประกอบ

สุดท้ายคือ การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) คือ การพัฒนาความสามารถของผู้อ่านขึ้นมาจากการทำความเข้าใจความหมายระดับหน่วยความคิด แล้วนำความหมายของแต่ละหน่วยความคิดมาสัมพันธ์เขาด้วยกันจนได้ความหมายเป็นประโยค

นอกจากนี้ Bond (1979) ได้แบ่งองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ 5 ประเภท ได้แก่

1. Word meaning ความหมายของคำ คือ การทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่จะมีส่วนช่วยในการทำความเข้าใจในประโยคได้เป็นอย่างดี

2. Thought unit หน่วยความคิด คือ การอ่านเป็นคำ ๆ นั้นเป็นสิ่งที่ขวางกั้นในการทำความเข้าใจ เนื่องจากขาดความต่อเนื่อง เพราะฉะนั้น จึงต้องมีการฝึกอ่านในรูปแบบของหน่วยความคิด

3. Sentence comprehension การเข้าใจประโยค คือ หลังจากที่ผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงหน่วยความคิดย่อยให้เกิดใจความสำคัญได้แล้ว จะต้องสามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างคำ และกลุ่มคำภายในประโยคได้

4. Paragraph เข้าใจอนุเขต คือ ทักษะในการสรุปใจความสำคัญของแต่ละประโยคเพื่อนำมาร้อยเรียงกัน เพราะฉะนั้น ผู้อ่านต้องเข้าใจประเภทหรือโครงสร้างรูปแบบต่าง ๆ ของอนุเขต อันจะทำให้สามารถระบุประโยคใจความสำคัญในอนุเขตได้ อีกทั้งสามารถเชื่อมโยงไปยังประโยคอื่น ๆ ในรายละเอียดของอนุเขต

5. Comprehension for larger unit เข้าใจเนื้อหาทั้งหมด คือ การทำความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ทั้งหมด โดยผู้อ่านต้องสามารถสรุปใจความสำคัญเนื้อหาในแต่ละตอน ซึ่งจะนำไปสู่การเรียงลำดับความคิดของเรื่อง และต้องมีความเข้าใจงานเขียนแต่ละประเภทว่ามีโครงสร้างข้อความแตกต่างกันอย่างไร

นอกจากนี้ Lee (2021) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจว่ามี 6 อย่าง ดังนี้

1. Decoding การถอดรหัส ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญในกระบวนการอ่าน เป็นทักษะในการออกเสียงคำที่เคยได้ยินมาก่อนแต่ยังไม่ได้เขียนออกมา ทักษะนี้เป็นพื้นฐานสำหรับทักษะการอ่านอื่น ๆ ด้วย การถอดรหัสอาศัยความรู้ทางสัทศาสตร์ การเชื่อมต่อแต่ละเสียงกับตัวอักษรเพื่อให้สามารถอ่านออกมาได้

2. Fluency ความคล่องแคล่วในการจำคำศัพท์ได้ทันที ซึ่งรวมถึงคำศัพท์ที่ออกเสียงไม่ได้ด้วย ความคล่องแคล่วช่วยเพิ่มความรวดเร็วในการอ่าน และทำความเข้าใจข้อความความสามารถในการจำทันทีด้วยสายตาเป็นประโยชน์อย่างมากเพราะไม่ต้องออกเสียง การอ่านที่คล่องแคล่วต้องมีจังหวะที่ดี จัดกลุ่มคำต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อช่วยในการสร้างความหมาย และใช้น้ำเสียงที่เหมาะสมในการอ่านออกเสียง

3. Vocabulary คำศัพท์ คือ การทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านจะต้องเข้าใจคำศัพท์ส่วนใหญ่ที่มีอยู่ในข้อความก่อน การรู้คำศัพท์มากเป็นองค์ประกอบสำคัญของความเข้าใจในการอ่าน นักเรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ผ่านการสอน ยิ่งไปกว่านั้นยังสามารถเรียนรู้ความหมายของคำผ่านประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน และจากการอ่านด้วย

4. Sentence construction and cohesion การสร้างประโยค และการผสาน การเข้าใจว่าประโยคถูกสร้างขึ้นอย่างไร ซึ่งอาจจะดูเหมือนเป็นหนึ่งในทักษะการเขียน แต่ทักษะการเชื่อมโยงความคิดภายใน และระหว่างประโยคนี้มีความสำคัญต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจเช่นกัน ผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงความคิดกันในระดับประโยค และเข้าใจความหมายจากข้อความ และเนื้อหาทั้งหมด นอกจากนี้ยังนำไปสู่สิ่งที่เรียกว่าความสอดคล้องกัน หรือความสามารถในการเชื่อมโยงกับแนวคิดอื่น ๆ ในงานเขียนได้

5. Reasoning and background knowledge การให้เหตุผลและความรู้พื้นฐาน คือ ผู้อ่านส่วนใหญ่จะเชื่อมโยงสิ่งที่ได้อ่านกับสิ่งที่รู้มาก่อน ดังนั้น จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องมิกุมิหลัง หรือความรู้เดิมเกี่ยวกับโลกเมื่ออ่านหนังสือ ทั้งนี้ ต้องสามารถหาความหมายแฝงระหว่างบรรทัด และดึงความหมายออกแม้ว่าจะไม่ได้แสดงออกมาตามตัวอักษรก็ตาม

6. Working memory and attention ความจำและความสนใจ คือ ทักษะทั้งสองนี้ถือว่าเป็นความสามารถในการบริหาร ซึ่งมีความแตกต่างกันแต่สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ความสนใจทำให้สามารถดึงข้อมูลจากข้อความได้ ในขณะที่ความจำช่วยให้สามารถเก็บข้อมูลนั้นไว้และใช้มันเพื่อให้ได้ความหมายและสร้างความรู้จากสิ่งที่อ่าน

สูธิดา ศิริพงษ์ (2542) กล่าวว่า การประสบผลสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษนั้น ผู้อ่านต้องอาศัยองค์ประกอบ 5 ประการ ดังนี้

1. Knowledge of the Writing System ความรู้เกี่ยวกับระบบการเขียน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร การสะกดคำ การผสมคำ และการอ่านออกเสียง

2. Knowledge of the Language ความรู้เกี่ยวกับภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของการใช้คำ การเรียงลำดับคำ โครงสร้างและหลักไวยากรณ์

3. Ability of Interpretation ความสามารถในการตีความ ได้แก่ ความสามารถในการเข้าใจจุดประสงค์ของบทอ่าน รู้หลักการอ่าน การเรียงเนื้อหา มีความเข้าใจความเชื่อมโยงกันระหว่างประโยคและตามทันแนวคิดของผู้เขียน

4. Knowledge of the World ความรู้รอบตัวของผู้อ่าน ได้แก่ ความรู้รอบตัวทั่วไป รวมถึงประสบการณ์เก่า ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับบทอ่าน การมีประสบการณ์ที่มากและหลากหลายจะช่วยให้การอ่านประสบผลสำเร็จ แต่ถ้าประสบการณ์ที่มีไม่สอดคล้องกับเนื้อหาที่อ่านก็ย่อมจะเป็นการยากในการทำความเข้าใจบทอ่าน

5. Reason of Reading and Reading Style เหตุผล และวิธีอ่าน ได้แก่ เหตุผลในการเลือกอ่านย่อมแตกต่างกันออกไปสำหรับผู้อ่านแต่ละคน อันจะนำมาซึ่งการเลือกใช้วิธีการอ่าน ผู้อ่านต้องมีความชัดเจนว่าจะอ่านอะไร อ่านทำไม และจะอ่านอย่างไร

ดนยา วงศ์ธนะชัย (2542) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพไว้ว่า ผู้อ่านควรฝึกฝนตนเองให้มีทักษะในด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) อ่านแล้วได้เรื่องราว จับสาระสำคัญต่าง ๆ ได้ถูกต้อง 2) อ่านแล้วสามารถแปลความ ตีความ ขยายความ สรุปความได้ 3) อ่านแล้ว ใช้วิจารณ์ญาณแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล 4) อ่านแล้วได้อารมณ์รส 5) อ่านแล้วประเมินค่าสิ่งที่ตนอ่านได้อย่างเที่ยงธรรม 6) อ่านแล้วเกิดจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

สมุทร เซ็นเชาวนิช (2549) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไว้มากมาย ซึ่งสามารถสรุปได้ คือ ผู้อ่านจะสามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นต้องการจะใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงก็ทำได้โดยไม่ต้องจับใจความสำคัญได้ สามารถแยกแยะหรือระบุ ประเมินประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญ สามารถประเมินได้ว่า อะไรบ้างที่ควรจะสนใจเป็นพิเศษหรือไม่ก็ตัดทิ้งไปได้เลย สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราว หรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่ามีความสำคัญหรือลึกลับเพียงใด สามารถสรุปความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วอย่างถูกต้องมีเหตุผล น่าเชื่อถือ สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบ ไม่สับสนและสามารถถ่ายโอน หรือผสมผสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

นอกจากนั้น ธีรวัฒน์ ตันทนิส (2550) ได้ระบุองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ 3 ส่วน ได้แก่

1. องค์ความรู้เดิมของผู้อ่าน และทักษะในการใช้กลวิธีในการอ่าน
2. ความสามารถในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง เช่น คำศัพท์ ข้อเท็จจริง รวมถึงสิ่งที่ปรากฏในบทอ่าน เช่น ความหมายแฝง จุดประสงค์หรืออารมณ์ของผู้เขียนที่แฝงอยู่ในเนื้อหา
3. บริบทของการอ่าน หมายถึง ลักษณะบทอ่าน สถานการณ์การอ่าน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีการแปรผันไปตามช่วงอายุของผู้อ่าน

จากการศึกษาองค์ประกอบของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สรุปได้ว่า ความประสบความสำเร็จการอ่านภาษาอังกฤษนั้น ผู้อ่านต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญต่าง ๆ ได้แก่ คำศัพท์ โครงสร้างประโยคหรือไวยากรณ์ และความรู้พื้นฐานของผู้อ่าน เพื่อช่วยในการตีความ และทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ ผู้อ่านควรฝึกฝนทักษะการอ่านในด้านต่าง ๆ เป็นประจำ

2.5 ระดับของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนั้น ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญในระดับการอ่านของนักเรียนแต่ละคน ในด้านความเหมาะสมและพื้นฐานความรู้ความสนใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเกี่ยวกับระดับของการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นประโยชน์ในการวัดและประเมินผลของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ดังต่อไปนี้

Burmeister (1974) ได้จัดระดับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเป็น 7 ระดับ โดยอาศัยพื้นฐานจากทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom (Bloom's Taxonomy) ดังนี้

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถจดจำสิ่งที่อ่านได้ เช่น จำเนื้อหา วันที่ ลำดับเหตุการณ์ ข้อเท็จจริงในเรื่อง เป็นต้น
2. ระดับการแปลความหมาย (Translation) เป็นระดับความเข้าใจที่เกิดจากการแปลความหมายจากข้อความตัวหนังสือ ที่ได้อ่านในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การอ่านข้อความแปลจากอีกภาษาอื่น หรือข้อความที่เป็นรูปภาพ แผนภูมิ เป็นต้น
3. ระดับตีความ (Interpretation) เป็นระดับความเข้าใจความหมายแฝง โดยนัยของสิ่งที่อ่าน ซึ่งผู้เขียนไม่ได้ระบุไว้โดยตรง
4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถนำสิ่งที่ได้รับจากการอ่านไปประยุกต์ใช้กับสิ่งอื่น ๆ ได้

5.ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์ แยกแยะ ตลอดจนแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่อ่าน

6.ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถนำเอา ความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านมารวบรวม แล้วจัดเรียงใหม่

7.ระดับการประเมินผล (Evaluation) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถนำ ความรู้ที่ได้จากการอ่านมาประเมินผลจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หรือเกิดขึ้นจากประสบการณ์ของผู้อ่านเอง

นอกจากนั้น Dechant (1982) กล่าวว่า การอ่านภาษาอังกฤษสามารถแบ่งได้ 6 ระดับ ได้แก่

1. Literal Comprehension ระดับความเข้าใจในตัวอักษร ซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าใจ ความหมายของตัวอักษรที่อ่าน และอธิบายได้ รวมถึงจำรายละเอียดของข้อมูลนั้น ๆ ได้

2. Reorganization ระดับการเรียงลำดับข้อความ นอกจากการเข้าใจตัวอักษรที่ อ่านแล้วผู้อ่านจะต้องสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดลำดับชุดความคิดได้อย่างถูกต้องชัดเจน

3. Inference ระดับการสรุปความจากการอ้างอิง โดยผู้อ่านต้องใช้ทักษะในการ อ่านเพื่อรวบรวมข้อมูลจากเนื้อหา ความหมายตามตัวอักษร ความรู้เดิม การรู้ลึกรู้จริงและจินตนาการ ซึ่งข้อมูลที่ผ่านกระบวนการออกมาจะมีลักษณะที่สอดคล้องระหว่างกันระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน

4. Evaluation or Critical ระดับการประเมินผลหรือวิพากษ์วิจารณ์ ผู้อ่าน นอกจากอ่านเพื่อให้ได้สาระความรู้แล้วนั้น ต้องสามารถประเมิน หรือวิจารณ์เนื้อหาดังกล่าวได้ด้วย

5. Appreciation ระดับความซาบซึ้ง โดยผู้อ่านจะไม่เพียงแต่อ่าน และรับข้อมูล ความรู้หรือวิจารณ์เนื้อหาสาระได้เท่านั้น แต่หากสามารถที่จะอธิบายวิธีการ และรูปแบบของงาน เขียนนั้นที่ผู้เขียนใช้เพื่อดึงดูดผู้อ่าน ซึ่งทำให้ผู้อ่านรู้สึกคล้อยตาม และก่อให้เกิดจินตนาการเพิ่มขึ้น

6. Integrative Comprehension ระดับความเข้าใจผสมผสาน ผู้อ่านจะต้อง สามารถรวบรวมข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำไปบูรณาการกับประสบการณ์เดิมของตนเพื่อให้ เกิดประโยชน์ในการอ่าน

Raygor (1985) ได้แบ่งระดับการอ่านเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1. Literal Comprehension ได้แก่ ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร เป็นระดับที่ ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจคำ วลี หรือแนวความคิดของผู้เขียน ผู้อ่านไม่ต้องใช้ทักษะอะไรมากมาย เพียงแค่รับข้อมูลมาโดยตรงจากผู้เขียนเท่านั้น

2. Interpretive Comprehension ได้แก่ ความเข้าใจระดับตีความ เป็นระดับที่ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหา และสามารถหาความเชื่อมโยงเปรียบเทียบข้อมูลจากเนื้อหาดังกล่าวกับประสบการณ์เดิมของตน รวมถึงสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ อธิบายเหตุผล และตีความข้อมูลได้

3. Applied Comprehension ได้แก่ ความเข้าใจระดับการนำไปใช้ เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจที่เนื้อหา และสามารถประเมินความคิดเห็นของผู้เขียนออกมาได้ อันจะนำไปสู่การประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ Westwood (2001) กล่าวว่า การอ่านสามารถแบ่งได้ 4 ระดับ ได้แก่

1. Literal Level คือ การอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับความหมายของตัวอักษร เป็นระดับการอ่านที่ง่ายที่สุด เนื่องจากข้อความที่เห็นนั้นมีความหมายโดยตรงซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ทันที ไม่ต้องตีความวิเคราะห์ หรือใช้ทักษะอื่น ๆ มาช่วยในการอ่าน

2. Inferential Level คือ การอ่านตีความ เป็นระดับการอ่านที่มีความยากเพิ่มขึ้น เนื่องจากข้อความที่เห็นนั้นมีความหมายแฝงอยู่ โดยผู้อ่านจะต้องอาศัยกระบวนการทางความคิดเพื่อตีความข้อความเหล่านั้น และสรุปให้เข้าใจ

3. Critical Level คือ การอ่านละเอียด เป็นการอ่านที่ยกระดับความยากขึ้นมาอีกขั้นหนึ่ง เนื่องจากผู้อ่านจะต้องอ่านเนื้อหาสาระอย่างเข้าใจถ่องแท้ สามารถที่จะทำการแยกแยะ การเปรียบเทียบชุดข้อมูลที่ได้อย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งระบุเหตุผลหรือบอกความเชื่อมโยงของข้อมูลต่าง ๆ ได้ และต้องสามารถตัดสินใจ หรือประเมินคุณค่าอย่างตรงไปตรงมาได้

4. Creative Level คือ การอ่านเพื่อคิดสร้างสรรค์ ถือได้ว่าเป็นการอ่านในระดับสูง และค่อนข้างมีความซับซ้อน เนื่องจากไม่เพียงแต่เป็นการอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างเดียว แต่จะต้องนำข้อมูลดังกล่าว มาคิดต่อยอดหรือสร้างสรรค์ หากผู้อ่านมีความสนใจประเด็นใดจากเนื้อหาก็นำมาอภิปรายประเด็นดังกล่าวมาคิดสร้างสรรค์ ถือว่าเป็นการต่อยอดให้เกิดชิ้นงานใหม่ ๆ ขึ้น

นอกจากนั้น นพมณี ฤทธิกุลสิทธิชัย (2554) ได้แบ่งระดับของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ 3 ประการ คือ

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal comprehension) หมายถึงความสามารถในการบอกรายละเอียดของเนื้อเรื่องที่ผู้เรียนระบุไว้ ได้แก่ การรู้ความหมายของคำ การบอกรายละเอียด การบอกรายละเอียดสำคัญ การหาความจริงจากเรื่องที่อ่าน

2.ระดับความเข้าใจในแบบตีความ (Interpretation comprehension) หมายถึง ความสามารถในการอธิบายหรือให้เหตุผลของเนื้อเรื่องที่ไม่มีปรากฏไว้ ได้แก่ ความเข้าใจสำนวน ภาษา การสรุปความ การเปรียบเทียบ และการอนุมานถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น

3.ระดับความเข้าใจในการวิเคราะห์หรือประเมินผล (Critical comprehension) หมายถึง ความสามารถในการจำแนกข้อมูลที่อ่านได้ รวมทั้งการประเมินในสิ่งที่อ่านได้ ได้แก่ การแยกความจริงกับความคิดเห็น การพิจารณาข้อความโฆษณา การพิจารณาเหตุผลที่ทำให้เชื่อ

สมุทฺร เซ็นเซาวิช (2542) ได้กล่าวถึงระดับของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจว่า เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ และประสบการณ์ของผู้อ่านแต่ละคน ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวที่อ่านได้
2. สามารถจำใจความสำคัญ หรือแยกแยะประเด็นหลักออกจากเรื่องที่อ่านได้
3. สามารถตีความ สรุปแนวคิด นัยสำคัญ หรือความลึกซึ้งของเรื่องที่อ่านได้
4. สามารถแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล
5. สามารถใช้วิจารณ์ญาณ หรือประสบการณ์ในการระบุถึงคุณค่า ความถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะของเรื่องที่อ่านได้

จากการศึกษาระดับของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สรุปได้ว่า ระดับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สามารถแบ่งเป็น 3 ระดับหลัก ๆ ได้ คือ 1) ระดับความเข้าใจตามความหมายของตัวอักษรของเรื่องที่อ่าน 2) ระดับการตีความ ผู้อ่านรู้ความหมายของแต่ละคำที่อ่านว่า ผู้เขียนกล่าวถึงเรื่องใด มีใจความสำคัญเป็นเช่นไร สามารถเจาะประเด็นสำคัญได้ 3) ระดับการวิเคราะห์ ผู้อ่านสามารถใช้ความรู้ และประสบการณ์ส่วนตัวมาเปรียบเทียบ วิเคราะห์ หรือประเมินค่าของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้

2.6 การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การสอนอ่านภาษาอังกฤษนั้น เป็นกระบวนการที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การสอนอ่านภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษากระบวนการในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ดังต่อไปนี้

Goodman (1971) กล่าวว่า กระบวนการสอนอ่าน (Reading process) มี 5 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การจำตัวอักษร (Reading initiation) หมายถึง ขั้นตอนที่สมองจำตัวอักษรได้ตามที่ผู้เขียนได้เขียนไว้เป็นการมองเห็นทำแล้วจำได้ว่าคำนั้นแทนคำพูดอะไร และการอ่านก็จะเริ่มขึ้น ซึ่งเป็นการเริ่มการอ่านอีกแบบหนึ่ง หรืออาจจะเริ่มด้วยการมองเห็นรูปภาพ รูปภาพนั้นก็จะเป็นตัวเริ่มต้นในการอ่านได้อีกลักษณะหนึ่ง

2. การคาดคะเน (Prediction) เป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่อ่านนั้นจะดำเนินการอย่างไร ในทิศทางไหน

3. การยืนยัน (Confirmation) เป็นการหาข้อมูลยืนยันว่าที่ที่ตนคาดการณ์เอาไว้ นั้นถูกต้องหรือไม่ เป็นการหาคำเพื่อยืนยันความต้องการของผู้อ่าน

4. การแก้ไข (Correction) เป็นการปรับหรือจัดกระบวนการความคิดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อผู้อ่านได้พบว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์เอาไว้ นั้นไม่ถูกต้อง ซึ่งถือว่าการแก้ไขความคิดของผู้อ่านให้ถูกต้องนั่นเอง

5. การสิ้นสุดการอ่าน (Termination) เป็นการยุติการอ่าน เมื่อได้ทำกิจกรรมทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว บางครั้งอาจจะไม่ใช่การอ่านจบแล้ว เนื่องจากผู้อ่านทำความเข้าใจความหมายในการอ่านได้น้อย หรือผู้อ่านทราบเรื่องที่จะอ่านแล้ว หรืออาจจะเป็นเพราะเรื่องที่อ่านนั้นไม่น่าสนใจ

นอกจากนี้ หากเป็นการสอนภาษาอังกฤษในรูปแบบการสอนภาษาที่สอง Goodman (1982) กล่าวว่า ผู้สอนควรคำนึงถึงหลักการอ่านภาษาอังกฤษดังต่อไปนี้

1. การอ่านภาษาที่สอง สำหรับบางคนแล้วจะรู้สึกง่ายขึ้น หากมีการเปรียบเทียบกันระหว่างสิ่งที่เหมือน และสิ่งที่แตกต่างกัน หรือกับภาษาของตนเอง

2. การอ่านจะทำให้นักเรียนรู้สึกว่ายาก หากเนื้อหาที่อ่านไม่มีการควบคุมโครงสร้าง ไวยากรณ์บ้าง หรือยากเกินไป จะทำให้ผู้อ่านท้อแท้ และเบื่อหน่ายที่จะอ่าน

3. การอ่านสิ่งที่มีความหมาย (Strong Semantic) ถึงแม้การอ่านในสิ่งที่เขียนด้วยโครงสร้างง่าย ๆ ก็จะเป็นการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนได้ดีด้วย นั่นคือสิ่งที่แนะนำให้อ่านต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจ มีความสำคัญต่อชีวิตของนักเรียน เกี่ยวข้องกับภูมิหลังประสบการณ์ของนักเรียนด้วย

4. สิ่งที่ผู้อ่านเริ่มเรียนภาษาโดยการอ่าน ควรหลีกเลี่ยงสื่อการอ่าน (Materials) ที่ใช้ภาษาเป็นพิเศษเฉพาะตัว เช่น หลีกเลี่ยงการอ่านเกี่ยวกับวรรณคดี (Literature) สื่อการอ่านที่จะให้นักเรียนอ่านควรจะเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป เช่น ป้ายต่าง ๆ คำสั่ง คำบรรยาย บทสนทนา เป็นต้น การเลือกสื่อการอ่านควรขึ้นอยู่กับความรู้ และประสบการณ์ของนักเรียน

5. การอ่านจะง่ายขึ้น ถ้านักเรียนได้พูด (Speak) สิ่งที่จะอ่านเสียก่อน จากนั้นจึงให้นักเรียนอ่าน เช่นเดียวกับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ครูควรจัดกิจกรรมให้ฝึกพูด แล้วจึงสอนอ่านในภายหลัง

6. การสอนอ่านสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษานั้น การสอนควรเป็นไปตามธรรมชาติมุ่งหาความหมายในสิ่งที่อ่าน เลี่ยงสิ่งที่ไม่จำเป็นต่าง ๆ ก่อน โดยมุ่งเพียงกระบวนการเพื่อให้เกิดความเข้าใจเท่านั้น

นอกจากนั้น Hadley (2001) กล่าวขั้นตอนของการสอนอ่านภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. Preparation ชั้นเตรียมการ ในขั้นนี้ ผู้สอนจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คาดเดาเนื้อเรื่องและใช้องค์ความรู้เก่ามาช่วย เช่น กิจกรรมระดมสมอง การสังเกตภาพ ชื่อเรื่อง หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง แล้วคาดเดาบทอ่านนั้นว่าเกี่ยวกับเรื่องอะไร

2. Skimming / Scanning ชั้นการอ่านแบบผิวเผิน และแบบเจาะจง ในขั้นนี้ ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการหารายละเอียด คำสำคัญ หรือประโยคสำคัญจากบทอ่าน รวมถึงการจับคู่ประเด็นต่าง ๆ เข้ากับหัวข้อ การตั้งชื่อเรื่อง และการแสดงความคิดเห็น

3. Decoding ชั้นการถอดรหัส ในขั้นนี้ ผู้เรียนจะต้องคาดเดาความหมายของคำจากบริบทในเนื้อหา เป็นเทคนิคการสร้างความหมายจากคำที่ไม่รู้จัก เป็นหนึ่งในเทคนิคที่สำคัญที่สุดในการอ่าน

4. Comprehension ชั้นทำความเข้าใจ ขั้นนี้ผู้เรียนจะต้องตรวจทานความเข้าใจของตนหลังจากการอ่านว่ามีความถูกต้องหรือไม่เพียงใด

5. Transferable / Integrating Skill ชั้นการใช้ทักษะเพื่อถ่ายทอดข้อมูล เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะ และวิธีการต่าง ๆ ในการอ่านที่ได้เรียนไปแล้วมาทำแบบฝึกหัด หรือออกแบบชิ้นงานในรูปแบบต่าง ๆ

Brown (2007) ได้ออกแบบกิจกรรมในการสอนอ่านภาษาอังกฤษไว้ดังต่อไปนี้

1. Pre- reading activity กิจกรรมก่อนอ่าน ในขั้นตอนนี้ ผู้สอนพยายามกระตุ้นความรู้ของผู้เรียนเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียน ผู้สอนอาจจะให้ผู้เรียนทดลองอ่านแบบ skimming และ scanning เพื่อให้ผู้เรียนทราบข้อมูลคร่าว ๆ และเป็นการให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับคำศัพท์ที่อยู่ในบทอ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ทำขึ้นเพื่อดึงดูดความสนใจ สร้างแรงจูงใจ และความกระตือรือร้นของผู้เรียน

2. While- reading activity กิจกรรมระหว่างอ่าน ในขั้นนี้ ถือได้ว่าเป็นแกนหลักของกระบวนการอ่าน ผู้เรียนอ่านและทำความเข้าใจข้อมูลทั้งหมด โดยผู้สอนคอยคำแนะนำให้ผู้เรียนได้ระบุแนวคิดหลักในแต่ละย่อหน้า พยายามทำความเข้าใจข้อมูลอย่างครอบคลุมและพยายามแปล

ความหมายของคำศัพท์ กิจกรรมในขั้นนี้ ผู้สอนจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนจดจ่อในการอ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย และทราบว่าตนเองได้อ่านอะไรมาบ้าง

3. Post- reading activity กิจกรรมหลังอ่าน ซึ่งเป็นขั้นสุดท้ายของการอ่าน ผู้สอนประเมินความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความหมาย และการสรุปวัตถุประสงค์ของเรื่องที่อ่าน ซึ่งอาจจะทำการประเมินในรูปแบบของแบบฝึกหัด

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้อธิบายถึงวิธีการสอนอ่านไว้ดังต่อไปนี้

1. การเตรียมการอ่าน อ่านชื่อเรื่องหัวข้อต่าง ๆ ในสารบัญเพื่อให้ทราบกรอบเนื้อหาของหนังสือ วางเป้าหมายในการอ่านเพื่อหาความรู้ หรือเพื่อความเพลิดเพลิน มีการวางแผนการอ่านโดยลำดับ มีการพิจารณารูปแบบของหนังสือว่าเป็นอย่างไรมีความเหมาะสมกับผู้อ่านแบบไหน รวมถึงการคาดคะเนเนื้อหาว่าเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร และควรเตรียมอุปกรณ์สำหรับจับบันทึกข้อความหรือเนื้อเรื่องที่สำคัญไว้ด้วย

2. การอ่าน สามารถอ่านเนื้อหาทั้งหมด หรือเฉพาะบางส่วนที่ต้องการก็ได้ ในขณะที่อ่านนั้นผู้อ่านต้องใช้ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ในการทำความเข้าใจเนื้อหา ผู้อ่านที่คล่องแคล่วจะสามารถเข้าใจเรื่องราวได้ดีกว่าผู้อ่านประเภทสะกดคำอ่าน หรืออ่านย้อนไปย้อนมา ทั้งนี้ บริบทหรือคำแวดล้อมจะมีส่วนช่วยในการตีความหมายของคำเพื่อให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

3. การแสดงความคิดเห็น ในขณะที่อ่านผู้อ่านควรจับบันทึกสาระสำคัญ เพื่อนำมาตีความและทำความเข้าใจให้ถูกต้อง จากนั้น ขยายความคิดจากการอ่านด้วยการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การตั้งคำถาม และการอภิปราย

4. การอ่านสำรวจ เป็นการอ่านซ้ำเนื้อหาส่วนใดส่วนหนึ่งเพื่อตรวจสอบคำและภาษา ใช้เพื่อสำรวจ และเปรียบเทียบความเชื่อมโยงระหว่างหนังสือที่กำลังอ่าน และที่เคยอ่าน เพื่อหาความเหมือน ความแตกต่างของเนื้อหา คำสำคัญ รวมถึงการลำดับเนื้อเรื่อง

5. การขยายความคิด เป็นการสะท้อนความคิดเห็น และความเข้าใจหลังการอ่าน ซึ่งทำได้โดยการเขียนความคิดเห็นหรือคุณค่าของเรื่องเพื่อเชื่อมโยงเรื่องราวกับความเป็นจริงที่ออกมาจากความรู้สึก โดยอาจจะจัดทำในรูปแบบต่าง ๆ เช่น วาดภาพ เขียนบทละคร เขียนรายงานการอ่าน หรืออ่านเพิ่มเติมจากหนังสือที่ผู้เขียนคนนั้น ๆ แต่งขึ้น อ่านเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านเพื่อให้ได้ความรู้ที่ชัดเจนและกว้างไกลมากขึ้น

นอกจากนั้น ทศนีย์ ศุภเมธี (2542) กล่าวถึงข้อที่ผู้สอนควรคำนึงถึงในขณะที่ทำกิจกรรมการสอนอ่านดังต่อไปนี้

1. พิจารณาความพร้อมของผู้เรียน
2. พิจารณาความแตกต่างของผู้เรียน

3. ผู้เรียนมีความสนใจในการอ่านที่แตกต่างกัน บางคนสามารถอ่านหนังสือได้ทุกประเภท และได้ตลอดเวลา แต่บางคนอ่านได้แค่บางประเภท และเฉพาะในช่วงเวลาแตกต่างกัน

4. ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีในการอ่าน

5. ผู้สอนควรมุ่งพัฒนาบุคลิกภาพในการอ่านให้แก่ผู้เรียน เช่น การจับหนังสือท่าทางนั่ง วิธีการเลือกสรรเลือกหนังสืออ่าน

6. ผู้สอนควรฝึกความคล่องแคล่วและยืดหยุ่นในการอ่านให้แก่ผู้เรียน เช่น ความเร็วในการอ่าน และวิธีการอ่านที่ถูกต้อง

7. หลังจากการอ่านแล้วควรมีการจัดกิจกรรมเสริม เช่น การแสดงความคิดเห็น การคำถามจากเนื้อเรื่องที่อ่าน การอภิปรายสรุปเรื่องราวที่อ่าน

Aebersold (1997) ได้เสนอแนะวิธีการสอนการอ่านภาษาอังกฤษดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมการอ่านควรเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน
2. การสอนที่เป็นกระบวนการฝึกทักษะเฉพาะอย่างเช่น ระดับประถมศึกษา ฝึกอ่านเพื่อพัฒนาคำศัพท์ ทักษะการหาความหมาย ระดับมัธยมศึกษาฝึกอ่านระดับประโยค การหาความเข้าใจตามตัวอักษร เป็นต้น

3. มีกิจกรรมหลาย ๆ อย่างในระดับที่เหมาะสม เช่น ฝึกอ่านออกเสียงมากพอ ๆ กับการฝึกอ่านในใจ ถ้ามีการฝึกอ่าน โดยมีผู้สอนช่วยก็ควรฝึกให้อ่านด้วยตนเองในระดับที่เท่ากัน

4. จัดบทเรียน และกิจกรรมให้ตอบสนองด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนด้วย

5. การเอาใจใส่นักเรียนที่มีปัญหาควรใช้เวลาเป็นพิเศษ เพื่อช่วยพัฒนาการอ่านของนักเรียน

6. ควรมีการวางแผนเพื่อจัดเนื้อหาการอ่านของนักเรียนให้สอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียน

จากการศึกษาการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจข้างต้น สรุปได้ว่า การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนั้น ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถจดจำตามอักษรที่ได้อ่าน รวมถึงความหมายของคำนั้น ๆ จากนั้น ให้มีการเรียงลำดับเหตุการณ์ของสิ่งที่อ่าน หรือคาดคะเนถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในภายภาคหน้า จากนั้น ให้ผู้อ่านได้มีการตรวจสอบถึงสิ่งที่ได้คาดคะเนเอาไว้ และต่อด้วยการแก้ไขสิ่งที่คาดคะเนเอาไว้ สุดท้ายก็จะนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน นอกเหนือจากนั้น ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศที่ดีในการฝึกการอ่าน เรื่องที่อ่านต้องไม่

ยาก และง่ายจนเกินไป จนทำให้ผู้อ่านรู้สึกเบื่อหน่ายที่จะเรียนรู้ ผู้สอนยังต้องจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองความแตกต่างระหว่างผู้เรียนอีกด้วย

2.7 การวัดและประเมินผลทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนั้น เป็นกระบวนการที่สำคัญและต้องสอดคล้องกับการสอน ดังนั้น มีนักการศึกษาได้ให้รายละเอียดไว้ดังนี้

Best (1986) ได้เสนอแนะแนวทางการวัดและประเมินผลทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การหาใจความสำคัญ (Main Ideas) ใจความสำคัญในเรื่องที่อ่านนั้น ผู้อ่านต้องใช้ทักษะหลายด้านในการทำความเข้าใจ ผู้อ่านจำเป็นต้องหาใจความสำคัญด้วยตนเอง
2. การหาข้อเท็จจริง หรือรายละเอียด (Facts or Details) การหาข้อเท็จจริงนี้ ผู้อ่านจำเป็นต้องมีทักษะความเข้าใจตามตัวอักษร ซึ่งเป็นพื้นฐานของการอ่านเพื่อความเข้าใจในการหาข้อเท็จจริง หรือรายละเอียดอาจเกี่ยวข้องกับการหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน
3. การจัดลำดับ (Sequence) ผู้อ่านเรียบเรียงลำดับเหตุการณ์ หรือทำนายว่าอะไรจะเกิดขึ้นก่อนหลังจากสถานการณ์นั้น ๆ เพื่อลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน
4. การสรุปและการสรุปอ้างอิง (Conclusions and Inferences) ผู้อ่านหาใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ในบทอ่านได้ และหาข้อมูลสนับสนุนอย่างมีเหตุมีผล หรือที่เรียกว่าการสรุปอ้างอิง (Inferences)
5. การประเมินผลและการแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบ (Evaluation and reacting) ผู้อ่านสามารถตัดสิน วิเคราะห์หรือประเมินสิ่งที่อ่าน เช่น การวิเคราะห์ข้อเท็จจริงจากความคิดเห็นต่าง ๆ ความลำเอียงของผู้เขียน (Authors bias) และการประเมิน เป็นต้น ส่วนการแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบนั้น เป็นการแสดง ความคิดเห็นส่วนตัว ซึ่งความคิดเห็นที่ได้นั้นขึ้นอยู่กับพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ของแต่ละคน

นอกจากนี้ Huang (1993) ได้เสนอรูปแบบคำถามที่ใช้วัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3 ชนิด ได้แก่

1. Literal Comprehension Question คำถามสำหรับวัดความเข้าใจระดับตามตัวอักษร กล่าวคือ เป็นคำถามชนิดที่สามารถหาคำตอบได้ง่ายที่สุดเนื่องจากคำตอบจะปรากฏชัดเจนในเนื้อเรื่อง เป็นคำถามที่ใช้ข้อมูลจากเนื้อเรื่องมาตั้งคำถามหรือเป็นคำถามที่ไม่ต้องการหลักของเหตุผล ซึ่งส่วนใหญ่มักถามว่า ใคร เมื่อไหร่ ที่ไหน และอะไร

2. Inferential Comprehension Question คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจระดับอ้างอิง กล่าวคือ เป็นคำถามชนิดที่ส่งเสริมการคิด การค้นหาคำตอบ ซึ่งคำตอบจะไม่ปรากฏให้เห็นชัดเจนในเนื้อเรื่อง ผู้อ่านจำเป็นต้องอ้างอิงจากข้อมูลหรือความเป็นจริงจากเรื่องมาใช้ในการตอบคำถาม ซึ่งส่วนใหญ่มักถามว่า ทำไม อย่างไร ต้องใช้หลักการเหตุผล หรือการตีความจากเนื้อเรื่อง

3. Applied Comprehension Question คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจระดับประยุกต์ กล่าวคือ เป็นคำถามชนิดที่ส่งเสริมการคิด การค้นหาคำตอบ ซึ่งคำตอบจะไม่ปรากฏให้เห็นชัดเจนในเนื้อเรื่อง ส่วนใหญ่มักจะทดสอบด้วยการให้แสดงความคิดเห็น พิจารณา ประเมินเรื่องที่อ่าน โดยอ่านเองต้องอาศัยองค์ความรู้เดิมในการตอบคำถาม

นอกจากนี้ Finocchiaro (1983) ได้เสนอแนวคิดในการใช้แบบทดสอบประเมินผล การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไว้ 2 แบบ คือ

1. แบบทดสอบแบบอัตนัย (Subjective Test) ได้แก่แบบทดสอบความเรียงโดยให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านโดยเขียนคำตอบเป็นประโยคหรือข้อความยาว ๆ

2. แบบทดสอบปรนัย (Objective Test) ได้แก่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบแบบถูกผิด แบบจับคู่ แบบเติมคำ เป็นต้น

Weir (1993) ได้เสนอวิธีการที่ใช้ในการประเมินความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไว้ดังต่อไปนี้

1. คำถามแบบหลายตัวเลือก (Multiple-choice Questions) มีลักษณะเป็นแบบทดสอบที่ผู้จะเข้ารับการทดสอบเลือกคำตอบจากชุดคำตอบที่กำหนดให้ ซึ่งคำตอบมีตัวเลือกเดียว กระบวนการให้คะแนนนั้นมีความเป็นปรนัย เพราะผู้ตรวจไม่ต้องใช้การตัดสินใจในการให้คะแนนคำตอบของผู้สอบ มีการทำข้อตกลงเกี่ยวกับคำตอบที่ถูกต้องในทุกข้อคำถามไว้ชัดเจน

ข้อดีของแบบสอบหลายตัวเลือก คือมีความเที่ยง (Reliability) ในการให้คะแนนของผู้สอบ สามารถทำการประมาณค่าระดับความยากของแต่ละข้อ และทั้งฉบับได้ล่วงหน้าเนื่องจากแบบทดสอบ สามารถนำไปทดลองสอบได้โดยง่าย รูปแบบของแบบสอบหลายตัวเลือกมีความชัดเจนไม่กำกวม ต่างกับรูปแบบที่เป็นแบบปลายเปิด เช่น คำถามให้ตอบสั้น ๆ (Short Answer Questions) ผู้สอบจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการเขียน ซึ่งสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อการวัด ก็คือไม่ได้วัดคุณสมบัติที่ต้องการวัด ซึ่งแบบสอบหลายตัวเลือกนี้สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาดังกล่าวได้

2. คำถามแบบตอบสั้น (Short Answer Questions) เป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้สอบเขียน คำตอบเฉพาะในช่องว่างที่จัดให้ในคำถามเท่านั้น เทคนิคนี้มีประโยชน์อย่างมากสำหรับการทดสอบความเข้าใจในการอ่านและการฟัง

ข้อดีของการวัดแบบตอบสั้น คือไม่มีการกำหนดคำตอบให้ผู้สอบ ดังเช่นในแบบเลือกตอบ ดังนั้น หากผู้สอบสามารถเขียนคำตอบที่ถูกต้อง ก็หมายความว่า ผู้สอบมีความเข้าใจต่อบทอ่าน โดยไม่ได้เกิดจากเหตุผลอื่น การตอบสนองของผู้สอบจึงสามารถทำได้โดยย่อ ดังนั้น จึงสามารถใช้ข้อคำถามได้จำนวนมากในรูปแบบนี้ การเขียนคำตอบทำได้อย่างครอบคลุม และมีความจำกัดเกี่ยวกับจำนวนของคำตอบซึ่งเป็นที่ยอมรับได้ มีการให้แนวทางที่ชัดเจนแก่ผู้ตรวจให้คะแนน นอกจากนี้แล้ว ในการแสดงความคิดเห็น การจัดลำดับ การเปรียบเทียบ และการหาใจความสำคัญของบทอ่าน จำเป็นต้องใช้ความสัมพันธ์ของประโยคในบทอ่านกับข้อคำถามอื่น ๆ ซึ่งอาจจะอยู่นอกเหนือบทอ่าน กิจกรรมเหล่านี้ สามารถใช้คำถามแบบตอบสั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากต้องการคำตอบที่ต้องแสวงหาไม่ใช่เป็นคำตอบที่กำหนดให้ และที่สำคัญคือ สามารถใช้ในบริบทเฉพาะทางได้เช่น การทดสอบภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ (English for Academic Purpose: EAP) ใช้กับบทอ่านที่มีความยาวได้เนื่องจากรูปแบบตอบสั้น ๆ นั้นอยู่บนพื้นฐานของการนำเสนอการอ่านในสถานการณ์เป้าหมาย วิธีทดสอบแบบนี้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านของผู้สอบ โดยมีความเที่ยง (Reliability) มากขึ้น

3. แบบทดสอบโคลส (Cloze) ข้อสอบทดสอบแบบโคลสใช้กระบวนลบคำต่าง ๆ ในบทอ่าน โดยคำเหล่านั้นจะถูกลบออกไปหลังจากประโยคเริ่มต้น โดยอัตราการลบคำนั้นเป็นการลบอย่างเป็นกลไก มักจะใช้ระหว่างทุก ๆ คำที่ 5 ถึง 11 ผู้สอบจำเป็นต้องเติมแต่ละช่องว่างด้วยคำที่คิดว่าเป็นคำที่ถูกลบไป

4. แบบทดสอบเติมช่องว่างที่ลบออกอย่างเลือกสรร (Selective deletion gap filling) เป็นแบบทดสอบที่มีการลบคำจากบทอ่าน โดยยึดหลักความรู้ทางภาษา ความยากของบทอ่าน และการปฏิบัติการทางภาษากับบทอ่านที่เฉพาะ จึงเป็นการดีที่สามารถระบุได้ว่าผู้ออกแบบมุ่งหมายที่จะวัดอะไร วิธีทดสอบแบบนี้เน้นที่การเติมคำในช่องว่างที่เลือกลบคำซึ่งต่างจากวิธีการของแบบโคลส

5. แบบทดสอบสอบซี (C - Tests) เป็นการพัฒนาจากแบบโคลส และแบบเติมคำในช่องว่างที่เลือกลบคำ โดยมีการลบคำทุก ๆ 2 คำในบทอ่าน และเพื่อแก้ปัญหาความหลากหลายของคำที่จะเติม ผู้สอบต้องเติมคำลงไปในกระดาษข้อสอบ

6. แบบทดสอบตัดคำออกแบบโคลส (Cloze elide) เป็นแบบทดสอบที่มีการแทรกคำที่ไม่ถูกต้องหรือเกี่ยวข้องเข้ามาในอนุเฉท ผู้สอบต้องพิจารณาว่าตรงไหนที่ถูกแทรกเข้ามาและตัดคำนั้นออกไป

7. แบบทดสอบถ่ายโอนข้อมูล (Information transfer) ในการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน มักพบว่ามีความไม่ชัดเจนเนื่องจากการให้เขียนแสดงคำตอบนั้นอาจไม่ชัดเจนในเรื่องการให้คะแนน ทำให้มีการพิจารณาลักษณะของการถ่ายโอนข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านมาเป็นสัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น การทำแผนผัง การเติมแผนภูมิ หรือการให้หมายเลขตามลำดับเหตุการณ์ แต่ข้อควรคำนึง คือ ต้องระมัดระวังว่า การถ่ายโอนข้อมูลให้เป็นสัญลักษณ์นั้นไม่ซับซ้อนจนเกินไป ซึ่งบางครั้ง ผู้สอบอาจเข้าใจบทอ่านแต่ไม่สามารถถ่ายโอนออกมาได้ แบบสอบประเภทนี้ อาจมีข้อเสียถ้าผู้สอบที่เรียนในสาขาวิชาเฉพาะบางสาขาอาจเสียเปรียบ เช่น ผู้สอบที่เรียนที่ทางสังคมศาสตร์อาจไม่สามารถถ่ายโอนเป็นสัญลักษณ์ได้เมื่อพบเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์

นอกจากนี้ วิสาข์ จิตวิตร (2543) ได้แนะนำประเภทของการวัดผลทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไว้ 2 ประเภท ซึ่งสามารถนำมาพิจารณาประกอบในการวัดความเข้าใจในการอ่านได้ ดังนี้

1. Formal Measures การวัดผลอย่างเป็นทางการ เป็นการทดสอบอย่างมีระบบ มี 2 ชนิด คือ 1. แบบทดสอบอิงกลุ่ม คือ การเปรียบเทียบคะแนนจากนักเรียนภายในกลุ่มเป็นเกณฑ์เพื่อตรวจสอบว่าแต่ละคนอยู่ลำดับเท่าไร 2. แบบทดสอบอิงเกณฑ์ คือ การวิเคราะห์ความสามารถในการทำข้อสอบเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ได้ดีเพียงใด

2. Informal Measures การวัดผลอย่างไม่เป็นทางการ เป็นกระบวนการเก็บข้อมูลในหลากหลายรูปแบบ เช่น 1) Kid-Watching คือ การสังเกตนักเรียน 2) Reading Miscue Inventory คือ รายการคำอ่านที่คาดเคลื่อนจากบทอ่าน 3) Informal Reading Inventory คือ รายการคำอ่านที่ไม่เป็นทางการ 4) Assessing Free Recall คือ การประเมินจากการเล่าเรื่อง 5) Self-Report คือ การประเมินตนเอง

ผกาศรี เย็นบุตร (2542) ได้อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไว้ดังต่อไปนี้

1. ชั้นในระหว่างการอ่าน ได้แก่
 - 1.1 ความเข้าใจองค์รวมของบทอ่าน
 - 1.2 อธิบายประเด็นหลักสำคัญของเนื้อเรื่อง
 - 1.3 วิเคราะห์แยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงตามตัวหนังสือกับข้อคิดเห็น
 - 1.4 การใช้คำหรือข้อความที่สร้างเสริมจินตนาการ

2. ชั้นหลังจากการอ่าน ได้แก่

- 2.1 การเล่าเรื่องจากภาพหรือเรื่องราวที่ครูกำหนดให้
- 2.2 ตอบคำถามหรือทำแบบฝึกหัดทั้งรูปแบบของการตอบปากเปล่า บ่งบอกรูปภาพ หรือการเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

2.3 แสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหา และให้เหตุผลประกอบ

2.4 สามารถฝึกปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำจากเรื่องได้

2.5 สามารถอ่านหรือสะกดเขียนในรูปแบบคำสั้น ๆ หรือประโยคสั้น ๆ ได้

จากการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า ในการวัดและการประเมินทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการทดสอบผลการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่าน ผู้สอนต้องออกแบบทดสอบให้เหมาะสมกับกระบวนการสอน และความสามารถของนักเรียน ซึ่งในการทดสอบนั้นจะประยุกต์ใช้แบบทดสอบที่สำคัญหลัก ๆ 2 ชนิดด้วยกัน คือ 1) แบบทดสอบแบบอัตนัย (Subjective Test) ซึ่งเป็นการให้ผู้เรียนได้มีทักษะในการเขียนคำตอบเป็นประโยคสั้น ๆ หรือเขียนประโยคในรูปแบบของเทคนิค KWL-Plus 2) แบบทดสอบปรนัย (Objective Test) ในข้อสอบปรนัยนั้น ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่านในรูปแบบของแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน เพื่อประเมินทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ นอกจากนั้น ผู้สอนได้ประยุกต์ใช้การประเมินโดยการสังเกต เป็นสิ่งที่มีความสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนรู้เช่นกัน

3. เทคนิค KWL-Plus

3.1 ความเป็นมาของเทคนิค KWL-Plus

KWL-Plus เป็นเทคนิคการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งได้มีการพัฒนาและเผยแพร่โดย Eileen Carr and Ogle (1987) แห่งมหาวิทยาลัยอีสเทอน มิชิแกน (Eastern Michigan University, Ypsilanti และ Donna Ogle (1986) แห่งมหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ เมืองอิวานสตัน รัฐอิลลินอยส์ (Nation Collage of Education at Evaston, Illinois) เป็นผู้คิดค้นกลวิธีการคิดขณะอ่านที่มุ่งให้นักเรียนเป็นผู้เรียนรู้เทคนิค KWL Plus ซึ่งมีพื้นฐานมาจากเทคนิค KWL ประกอบไปด้วย 3 ส่วนสำคัญคือ 1) (K) เป็นขั้นที่ผู้เรียนตรวจสอบหัวข้อเรื่องว่า ตนเองมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องมากน้อย 2) (W) เป็นขั้นที่ผู้เรียนระบุถึงสิ่งที่ต้องการทราบจากเรื่องที่กำหนดในขั้นแรก 3) (L) เป็นขั้นที่นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างหลังจากสิ้นสุดการอ่าน ที่แตกต่างกันคือ KWL-Plus มีการเพิ่มการทำแผนภูมิความคิด และการสรุปเรื่องราวต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่านเมื่อจบกระบวนการ KWL แล้ว

จากกระบวนการของ KWL Plus กล่าวได้ว่า เทคนิคดังกล่าว สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ เพราะแต่ละขั้นตอนมีกระบวนการสอนที่ชัดเจน ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาจากการอ่านได้อย่างละเอียด นอกจากนี้การถามคำถาม และการเสริมแรงของครูจะช่วยให้ นักเรียนอยากรู้ อยากค้นหาที่หลากหลายลึกซึ้งมากขึ้น เทคนิค KWL-Plus ทำให้ผู้เรียนอ่านอย่างพิจารณา อ่านอย่างละเอียด และทบทวนสิ่งที่รู้มาก่อน สิ่งที่เขาต้องการรู้ และได้รู้อะไรจากการอ่าน เป็นต้น การสร้างแผนภูมิความคิด (Mind Mapping หรือ Concept Mapping) ต่อท้าย ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียบเรียงองค์ความรู้ใหม่จากเรื่องที่อ่าน แสดงสาระสำคัญหลักและสาระสำคัญรอง ความสำคัญระหว่างสาระต่าง ๆ เป็นการสร้างแผนผังความคิด ซึ่งแสดงออกถึงความเข้าใจอย่างแท้จริง แล้วนำมาสรุปความโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ภายใต้การถามคำถาม การแนะนำ และการช่วยเหลือของครู นอกจากนี้ นักเรียนยังสามารถนำกระบวนการอ่านของเทคนิคนี้ไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาอื่น ๆ ได้ (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2548)

จากการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า เทคนิค KWL-Plus เป็นเทคนิคการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพ เดิมได้ถูกคิดค้นโดย Donna Ogle ในปี 1986 เป็นรูปแบบการสอนที่ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 3 ขั้นตอน คือ Know-Want-Learn (KWL) ต่อมาในปี 1987 Eileen Carr and Donna Ogle ได้พัฒนาจาก KWL เป็น KWL-Plus ด้วยการเพิ่มการทำแผนภูมิบทอ่าน และการสรุปความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียบเรียงองค์ความรู้จากเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นการสร้างแผนผังสรุปความคิดรวบยอด ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

3.2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค KWL-Plus

เทคนิค KWL-Plus เป็นกลวิธีที่สำคัญอย่างหนึ่งในการสอนอ่านควบคู่กับการส่งเสริมความคิดในขณะอ่าน และเป็นเทคนิคที่เหมาะสมจะประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่อ่านมากขึ้น ดังนั้น จึงมีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค KWL-Plus ไว้สอดคล้องกันดังนี้ว่า KWL-Plus เป็นกระบวนการของการสอนอ่าน กล่าวคือ K (Know) หมายถึง สิ่งที่อยู่เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน W (What you want to know) หมายถึง สิ่งที่ต้องการรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน L (Learned) หมายถึง สิ่งที่ได้เรียนรู้จากเรื่องที่อ่าน และ Plus หมายถึง การสร้างแผนผังความคิดและการสรุปเรื่องราวที่ได้อ่าน เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ นำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ การตั้งคำถามเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการค้นหาคำตอบให้กับตนเอง ทั้งยังสามารถสรุปผังความคิดรวบยอดจากเรื่องที่อ่าน

ได้ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมก่อนการอ่าน กิจกรรมในขณะการอ่าน และกิจกรรมหลังการอ่าน (พาศิ
 ษะห์ อาลีมาสี๊ะ, 2560; วันวิดา กิจเจา, 2557; วิลาวลัย ลูกสะเดา และคณะ, 2551)

นอกจากนี้ ฆนัท ธาตุทอง (2551) ได้อธิบายความหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วย
 เทคนิค KWL-Plus ว่าเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นกระบวนการอ่าน โดยกระบวนการทำ
 ความเข้าใจของตนเอง มีการวางแผน ระบุจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง และมีการจัด
 เรียบเรียงข้อมูล

จากการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า เทคนิค KWL-Plus เป็นกระบวนการสอนอ่านที่
 นักเรียนจะได้วางแผน และลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้เดิม
 เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน และเกิดความรู้ใหม่จากเรื่องที่อ่าน เพราะนักเรียนได้ตรวจสอบและเรียบ
 เรียงความรู้ใหม่ พร้อมทั้งสรุปเรื่องราวทั้งหมดในขั้นสุดท้ายของการเรียนรู้

3.3 ขั้นตอนของเทคนิค KWL-Plus

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของเทคนิค KWL-Plus ไว้
 ดังต่อไปนี้

Carr (1987) ได้คิดค้นและพัฒนาเทคนิค KWL-Plus ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้
 ดังนี้

1. K ในกระบวนการ KWL-Plus หมายถึง Know เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนตรวจสอบ
 หัวข้อเรื่องว่า ตนเองมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องมากน้อยเพียงใด โดยนำความรู้เดิมมาใช้ในการ
 เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้พื้นฐานและประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. W ในกระบวนการ KWL-Plus หมายถึง Want to Know เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียน
 จะต้องถามตนเองว่า ต้องการรู้อะไรในเรื่องที่อ่านบ้าง ซึ่งคำถามที่ผู้เรียนสร้างขึ้นก่อนการอ่านนี้เป็
 นการตั้งเป้าหมายในการอ่านและเป็นการคาดหวังว่าจะพบอะไรในบทอ่านบ้าง

3. L ในกระบวนการ KWL-Plus หมายถึง Learned เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนสำรวจว่า
 ตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่าน โดยผู้เรียนจะหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ในขั้นตอน
 W และจดบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้

4. Plus ในกระบวนการ KWL-Plus หมายถึง การสร้างแผนภูมิและเขียนสรุป
 ความหลังการอ่าน การนำขั้นตอนการสร้างแผนภูมิ และการเขียนสรุปความมาใช้ร่วมกับกระบวนการ

นอกจากนี้ Carr (1987) ได้เสนอแนะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละชั้นของเทคนิค KWL-Plus ไว้ดังนี้

1. เลือกเรื่องหรือบทความที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน
2. สร้างแผนภูมิรูปภาพ KWL และสร้างใบงานสำหรับนักเรียน หลังจากนั้นใช้คำถาม กระตุ้นให้นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และกระตุ้นให้นักเรียนอธิบายเหตุผลที่นักเรียนคิดเช่นนั้น บันทึกสิ่งที่รู้ลงในช่อง K
3. แนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการตั้งคำถาม เพื่อให้ได้คำตอบที่ต้องการจากการอ่านคำถามที่นักเรียนระบุในช่อง W ควรมีความหลากหลายเพื่อพัฒนาการคิด
4. นักเรียนอ่านเรื่อง ในขณะที่เดียวกัน ครูกระตุ้นนักเรียนให้แสวงหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ ขณะอ่าน ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนแสวงหาข้อมูลใหม่เพิ่มเติม และเพิ่มคำถาม
5. หลังการอ่านเสร็จสิ้น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายผลการเรียนรู้ที่ได้จากการอ่านและเขียนในช่อง L โดยเขียนบันทึกแนวคิด ความรู้ที่พบว่าน่าสนใจจากการอ่าน สำหรับบางคำถามที่ไม่อาจหาคำตอบได้จากการอ่านครั้งนี้ ครูควรแนะนำแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติมให้กับนักเรียน
6. สร้างแผนภูมิรูปความคิด ให้นักเรียนจัดประเภทข้อมูลที่ได้บันทึกไว้ในช่อง L และถามคำถาม เพื่อให้นักเรียนได้บรรยายความคิด สร้างแผนภูมิรูปความคิดโดยเลือกข้อมูลที่มีความสำคัญ แสดงความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องที่อ่าน
7. ครูแนะนำนักเรียนในการสรุป การเลือกข้อมูลและการจัดระบบข้อมูล ครูควรแนะนำนักเรียนเขียนโครงร่างข้อมูลจากแผนภูมิรูปความคิด เพื่อช่วยให้นักเรียนสรุปข้อมูลได้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น และให้นักเรียนเขียนรายละเอียดเฉพาะที่เป็นใจความหลักเพื่อขยายหัวข้อแต่ละประเภท

ศศิธร ชวาลไชย (2554) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของเทคนิค KWL-Plus ไว้ว่า ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ชั้น K (What You Know) หมายถึง ชั้นก่อนอ่าน ที่ให้ผู้เรียนสำรวจความรู้ของตนเองว่ามีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน
2. ชั้น W (What You Want to Know) หมายถึง เป็นชั้นระหว่างอ่านที่ให้ผู้เรียนตั้งคำถามว่าผู้เรียนต้องการรู้อะไรจากเรื่องที่อ่าน
3. ชั้น L (What You Have Learned) หมายถึง ชั้นหลังอ่าน เป็นชั้นที่ผู้เรียนหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน

4. ชั้น Plus หมายถึง การทำแผนผังความคิดออกมาในรูปของการเขียนสรุป นอกจากนี้ วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547) ได้อธิบายขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ไว้ดังนี้

1. ชั้น K (What do I know) ชั้นนี้ก่อนที่นักเรียนจะอ่านเรื่อง ครูจะอธิบายความคิดรวบยอดของเรื่อง และกำหนดคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ระดมสมอง และเขียนคำตอบของนักเรียนลงในแผนภูมิรูปภาพช่อง K หลังจากนั้นนักเรียน และครูร่วมกันจัดประเภทข้อมูลความรู้ที่คาดการณ์ไว้ว่าอาจจะเกิดขึ้นในเรื่องที่จะอ่าน

2. ชั้น W (What do I want to learn) ในชั้นนี้ครูค้นหาความจริงจากคำถามของนักเรียนในสิ่งที่นักเรียนสนใจ อยากรู้หรือถามที่ยังไม่ได้คำตอบเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของเรื่อง พร้อมทั้งให้นักเรียนเขียนคำถามลงในช่อง W หลังจากนั้นนักเรียนทุกคนอ่านเรื่อง และตอบคำถามที่ได้ตั้งไว้ในระหว่างอ่าน นักเรียนสามารถเพิ่มคำถามและคำตอบในกลุ่มของตนเองได้

3. ชั้น L1 (What I learned) ในชั้นนี้ นักเรียนระบุความรู้ที่นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ทั้งระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน พร้อมทั้งบันทึกความรู้ที่ได้ลงในช่อง L และตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้ตอบ

4. ชั้น L2 (Mapping) นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จัดประเภทไว้ในชั้น K เขียนชื่อเรื่องไว้ในตำแหน่งตรงกลาง และเขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อไว้ในแต่ละสาขา พร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมในแต่ละประเด็น

5. ชั้น Plus (Summarizing) นักเรียนสรุปและเขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิความคิด ซึ่งการเขียนในชั้นนี้จะมีประโยชน์ต่อครูและนักเรียนในการประเมินความเข้าใจของนักเรียน

จากการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus เป็นขั้นตอนที่มีกระบวนการพัฒนาการสอนอ่านที่ชัดเจน โดยเริ่มด้วยการให้ผู้เรียนได้สำรวจความรู้เดิมของตนเองแล้ว ตั้งคำถามและเชื่อมโยงไปหาความรู้ใหม่ พร้อมทั้งวิเคราะห์ถึงความรู้และคำตอบที่ผู้เรียนได้จากการอ่าน และในขั้นสุดท้ายผู้เรียนสามารถสรุปความคิดเป็นแผนผังรูปภาพ เพื่อความเข้าใจในบทอ่านมากยิ่งขึ้น นอกเหนือจากนั้น ในกระบวนการเรียนรู้ ผู้สอนจำเป็นต้องสวมบทบาทคอยเป็นผู้แนะนำในการตั้งคำถามและสรุปความคิดของผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ข้อมูลจากการอ่านที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

4. แผนผังความคิด

แผนผังความคิดเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนฝึกตนเองในการใช้จินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสรุปเป็นความคิดรวบยอด ซึ่งมีประโยชน์ต่อครูและนักเรียนในการประเมินความเข้าใจของนักเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับแผนผังความคิด ได้แก่ ความเป็นมาของแผนผังความคิด ความหมายของแผนผังความคิด แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนผังความคิด รูปแบบของแผนผังความคิด วิธีสร้างแผนผังความคิด และประโยชน์ของแผนผังความคิด ดังต่อไปนี้

4.1 ความเป็นมาของแผนผังความคิด

แผนผังความคิด (Mind Mapping) เป็นแนวคิดของ Tony Buzan นักจิตวิทยาชาวอังกฤษ ซึ่งได้คิดค้นทฤษฎีการใช้ศักยภาพของสมองให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ โดยสมองของคนแบ่งออกเป็น 2 ซีก สมองด้านซ้ายหน้าที่วิเคราะห์ค่า และสัญลักษณ์ ส่วนสมองด้านขวาทำหน้าที่ในการสังเคราะห์ รูปแบบ สี และรูปร่าง จึงพยายามนำเอาความรู้เรื่องสมอง มาปรับใช้กับการเรียนรู้ของเขา โดยพัฒนาการจากการจดบันทึกแบบเดิมที่จดบันทึกเป็นตัวอักษรเป็นบรรทัด ๆ เป็นแถว ๆ จากศูนย์กลางคล้ายคลึงกับการแตกแขนงของกิ่งไม้โดยใช้สีเส้น ต่อมาเขาพบว่า วิธีการเช่นนั้น ยังสามารถนำไปใช้กับกิจกรรมอื่น ๆ ในชีวิตส่วนตัว และชีวิตการทำงานได้ด้วย เช่น ใช้ในการวางแผนการตัดสินใจการช่วยจำ การแก้ปัญหา การนำเสนอ การเขียนหนังสือ เป็นต้น ซึ่ง Tony Buzan ได้เขียนหนังสือ Use Your Head และ Get Ahead ร่วมกับ Vanda North และนายธัญญา ผลอนันต์ได้แปลเป็นฉบับภาษาไทย และเป็นผู้นำแนวคิดนี้มาเผยแพร่ในประเทศไทย พบว่า วิธีการของแผนผังนั้นสามารถนำไปใช้ได้ทั้งชีวิตส่วนตัว และการงานจริง และถ้านำแนวคิดเทคนิควิธีการนี้ขยายผลในวงการศึกษา น่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับผู้ที่มีหน้าที่จัดการเรียนรู้เริ่มตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนรู้การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนนั้น จะสามารถพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ศาสตร์ และศิลปะด้านต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น สามารถช่วยคิด จำบันทึก เข้าใจเนื้อหา การนำเสนอข้อมูล และช่วยแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม ทำให้การเรียนรู้เป็นเรื่องที่สนุกสนาน มีชีวิตชีวายิ่งขึ้น นอกจากนี้ แผนผังความคิดยังช่วยให้เราค้นพบสิ่งต่าง ๆ ที่อยากรู้อยากศึกษาค้นคว้า ซึ่งเป็นความจริงหรือ สามารถสรุปเหตุการณ์ หรือเขียนเรื่องราวต่าง ๆ ได้อีกด้วย (ลักขณา สิริวัฒน์, 2550; Buzan, 1997)

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า แผนผังความคิด (Mind Mapping) เป็นแนวคิดของ Tony Buzan ซึ่งเป็นผู้คิดค้นศักยภาพของกระบวนการสมอง และนำมาปรับใช้กับสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะกับการเรียนรู้ของเขา นอกจากนั้น นายธัญญา ผลอนันต์ เป็นผู้นำแนวคิดนี้มาเผยแพร่ในประเทศไทย และได้นำแนวคิดนี้มาขยายผลในวงการศึกษาไทยตั้งแต่นั้นมา

4.2 ความหมายของแผนผังความคิด

ในความหมายของแผนผังความคิด (Mind Mapping) ได้มีนักวิชาการด้านจิตวิทยา และการศึกษาได้ให้ความหมายไว้สอดคล้องกันดังนี้

แผนผังความคิด (Mind Mapping) ผังมโนภาพ หรือแผนภาพความคิด หรือแผนที่ความคิด บางทีเรียกว่า Semantic Map, Net Working, Cognitive Mapping หรือ Memory Mapping หมายถึง ทฤษฎีการนำเอาสมองมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเฉพาะเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ ทฤษฎีนี้คิดขึ้นโดย Tony Buzan นักจิตวิทยาชาวอังกฤษ ปัจจุบันมีผู้นำเอาทฤษฎีของ Tony Buzan ไปใช้มากมาย ซึ่งส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการศึกษา โดยเฉพาะการสอนให้นักเรียนฝึกใช้สมองในการเขียนแผนผังความคิดต่าง ๆ แสดงความสัมพันธ์ของสาระสำคัญ หรือความคิดต่าง ๆ ให้เป็นโครงสร้างในภาพรวม โดยใช้เส้น คำ ระยะห่างจากจุดศูนย์กลาง สี เครื่องหมาย รูปทรงเรขาคณิต หรือภาพ แสดงความหมาย และความเชื่อมโยงของความคิด หรือสาระ นั้น ๆ อีกทั้ง ัญญา ผลอนันต์ และนพพล จำปา (2552) อธิบายเพิ่มเติมไว้ว่า แผนผังความคิด เป็นการสะท้อนภาพของการคิดเป็นรูปธรรม เป็นวิธีการทำงานตามธรรมชาติของสมองมนุษย์ เป็นเทคนิคสะท้อนภาพที่ทรงพลังอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นกุญแจสารพัดนึกในการเปิดประตูสู่การนำศักยภาพของสมอง มาใช้อย่างเต็มที่ และสามารถนำไปใช้ได้ในทุกภาคส่วนของชีวิต เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และคิดได้อย่าง ชัดเจน ซึ่งแผนผังความคิดจะสมบูรณ์ และสวยงามขึ้นด้วยการใช้สี รูปภาพ รหัส และมิติ เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ ความสวยงาม และแสดงตัวตนของผู้เขียน สี รูปภาพ รหัส และมิติ จะช่วยให้เกิด ความคิดสร้างสรรค์ ความจดจำที่ดี และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะช่วยให้สามารถเรียกข้อมูลเหล่านั้น ออกมาอีกได้เป็นอย่างดี การเขียนแผนผังความคิดนั้นจะมีโครงสร้าง และแนวความคิดแตกต่างกัน ออกไป ขึ้นอยู่กับว่าจะนำมาเขียนเป็นแผนผังแนวความคิดเกี่ยวกับอะไร ซึ่งในอดีตการเขียนแผนผัง ความคิดเป็นการเขียนด้วยกระดาษเปล่าเพียงแผ่นเดียว แต่ในปัจจุบันนี้มีผู้คิดค้นโปรแกรมที่ใช้เขียน แผนผังความคิด (Mind Mapping Software) ออกมาจำนวนมาก ทำให้การเขียนแผนผังความคิดง่าย ขึ้นกว่าเดิม (ทิตินา แคมมณี, 2545; สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์, 2542; อาณัติ รัตนธิรกุล, 2553)

แผนผังความคิด หมายถึง การจัดระบบความคิดโดยเรียบเรียง รอยรัด แล้วทำให้ มองเห็นความสัมพันธ์ของความคิดต่าง ๆ ได้ชัดเจน เป็นการช่วยกระตุ้นให้เกิดความคิดต่าง ๆ มากมาย และเป็นแผนผังแสดงโครงสร้างสาระความคิดต่าง ๆ ในภาพรวม มักใช้สัญลักษณ์ รูปภาพ เพื่อจำแนก และจัดเรียงลำดับความสำคัญของสาระ หรือข้อมูล จะลากเส้นในลักษณะต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเส้นตรง เส้นโค้ง ทั้งที่มีลูกศรกำกับ หรือไม่มีก็ได้เพื่อแสดงการเชื่อมโยง ความสัมพันธ์กันของ ข้อมูล และความคิดต่าง ๆ โดยจะมีคำเชื่อม หรือไม่มีก็ได้ (ชนันท์ ธาตุทอง, 2554; ประพันธ์ ศิริสุ เสาร์จ, 2551)

นอกจากนั้น มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของแผนผังความคิดสอดคล้องกันดังนี้ว่า แผนผังความคิด หมายถึง แผนผัง หรือแผนภาพที่แสดงความสัมพันธ์ของมโนทัศน์ หรือความคิดรวบยอด (Concept) ที่เริ่มจากมโนทัศน์หลัก (Main Concepts) ซึ่งทำหน้าที่เป็นชื่อเรื่อง แล้วแตกแขนงไปสู่มโนทัศน์รอง และมโนทัศน์ย่อย ๆ กระจายออกไปโดยรอบคล้ายกับลักษณะของเซลล์สมอง เป็นรูปแบบที่ใช้แสดงการเชื่อมโยงข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งระหว่างความคิดหลัก ความคิดรองและความคิดย่อยที่สัมพันธ์กัน ให้เห็นในโครงสร้างในภาพรวมโดยใช้ เส้น คำ สี เครื่องหมาย สัญลักษณ์ และภาพ เพื่อแสดงความหมาย และความสัมพันธ์ของความคิด หรือสาระนั้นๆ ในการเรียนรู้ นั้น แผนผังความคิด (Mind Mapping) ถือว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการช่วยผู้เรียนในการเชื่อมโยงสารสนเทศต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นเทคนิคการจดบันทึกที่พัฒนาขึ้นจากความรู้ เรื่องสมอง และความทรงจำของมนุษย์ เป็นการทำงานร่วมกันของสมองทั้งซีกซ้าย และซีกขวา เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการเรียนรู้รวบรวม บันทึก และสรุปความรู้ความคิด โดยเริ่มจากความคิดหลัก หรือหัวเรื่องแล้วแยกออกไปเป็นความคิดรอง และความคิดย่อย ๆ อย่างเป็นระบบ ให้เห็นเป็นรูปธรรมในลักษณะแผนภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยการคิด วิเคราะห์คำ ภาษา สัญลักษณ์ อีกทั้งช่วยในการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้ได้รับการฝึกกระตมสมอง สามารถคิดเอง จัดให้เป็นระบบ ซึ่งจะสามารถทำให้จดจำ และทำความเข้าใจในเรื่องที่ฟังและอ่านได้ง่ายยิ่งขึ้น (ธัญญา ผลอนันต์ และขวัญฤดี ผลอนันต์, 2543; วรรณญา สินสุสาราญ, 2554; ศิริจิตร์ ปีตาฝ่าย, 2555; สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2544; ไสว พิกขาว, 2542; อมรรัตน์ งามบุญสร้าง, 2552)

จากการศึกษาข้างต้น สรุปว่า แผนผังความคิด หมายถึง ทฤษฎีการนำเอาสมองมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ช่วยผู้เรียนในการเชื่อมโยงสารสนเทศต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเริ่มจากความคิดหลัก หรือหัวเรื่องแล้วแยกออกไปเป็นความคิดรองและความคิดย่อย ๆ เป็นเทคนิคการจดบันทึกที่พัฒนาขึ้นจากความรู้ เรื่อง สมองและความทรงจำของมนุษย์ เป็นการทำงานร่วมกันของสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวา เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ มักใช้สัญลักษณ์และรูปภาพ เพื่อจำแนก และจัดเรียงลำดับความสำคัญของสาระหรือข้อมูลให้เห็นเป็นรูปธรรม ทำให้มองเห็นความสัมพันธ์ของความคิดต่าง ๆ ได้ชัดเจน เป็นการช่วยกระตุ้นให้เกิดความคิดต่าง ๆ มากมาย

4.3 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนผังความคิด

ในการนำเอาแผนผังความคิดมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนผังความคิด ดังต่อไปนี้

สุชาติ ลิ้มปนาทไพศาล (2555) ได้กล่าวว่า Tony Buzan ได้ทดลองนำเอาความรู้เรื่องสมองมาปรับใช้กับการเรียนรู้ โดยพัฒนาจากการจดบันทึกแบบเดิมที่จดตัวอักษรเป็นแถวบรรทัด

โดยใช้ปากกา หรือดินสอมาบันทึกด้วยคำ ภาพ สัญลักษณ์ แพร่ศมือกรอบศูนย์กลาง เหมือนการแตกแขนงของกิ่งไม้ ซึ่งพบว่า วิธีนี้ สามารถนำไปใช้กับกิจกรรมอื่นในชีวิตส่วนตัว และชีวิตการทำงานได้ด้วย เช่น ใช้ในการวางแผน ตัดสินใจ ช่วยจำ แก้ปัญหา นำเสนอ เป็นต้น ซึ่งแผนผังความคิด เป็นการนำความรู้ใหม่ไปผูกโยงกับความรู้เดิมที่มีอยู่ ควบคู่ไปกับการทำงานของสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวา กล่าวคือ จากเดิมที่เคยบันทึกสิ่งที่อ่านในรูปของการเขียน เป็นตัวอักษรไปที่ละบรรทัด ๆ ซึ่งเป็นการบันทึกโดยใช้ทักษะของสมองซีกซ้ายเพียงอย่างเดียว ทำให้ยากต่อการจดจำ เปลี่ยนมาเป็นการบันทึกที่นำทักษะของสมองซีกขวาในด้านการใช้จินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์มาทำงานร่วมกัน โดยการบันทึกความคิดทั้งหลายออกมาในลักษณะของการใช้ภาพ สัญลักษณ์ สีต่าง ๆ และการใช้เส้นในการเชื่อมโยงความคิดทั้งหลายเข้าไว้ด้วยกัน ส่งผลให้สามารถจดจำเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้อ่านมา ยาวนานยิ่งขึ้น

รัฐ ชวนชม นงลักษณ์ โพธิ์ไพจิตร และชิตชม กันจุฬา (2559) กล่าวว่า การประยุกต์แผนผังความคิดมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ และการตีความหมายที่จะนำไปสู่ความเข้าใจในเนื้อหาได้ด้วยตนเอง ที่สามารถนำไปใช้ได้ตลอดการศึกษา จึงถือได้ว่าแผนผังความคิด เป็นกระบวนการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางได้อย่างแท้จริง ซึ่งประเด็นสำคัญในการนำแผนผังความคิดมาใช้ในการเรียนการสอน มีหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1) ผู้สอนต้องเป็นตัวอย่างที่ดีในการนำแผนผังความคิดไปใช้ ทั้งจากการเตรียมการสอน หรือในส่วนของเอกสารประกอบการบรรยาย เมื่อผู้เรียนเห็นว่าผู้สอนได้นำหลักดังกล่าวเข้ามาใช้ จะเป็นการชักจูงผู้เรียนให้หันไปใช้ด้วย เนื่องจากเห็นว่ามีประโยชน์เป็นอย่างมาก และง่ายต่อการเข้าใจในเนื้อหาต่าง ๆ

2) ไม่ควรที่จะฝืนใจหรือบังคับผู้เรียนให้ใช้แผนผังความคิด เพราะผลที่ตามมาจะทำให้ผู้เรียนเกิดการต่อต้าน ดังนั้น ควรที่จะหาวิธีในการจูงใจว่า แผนผังความคิดไม่ยากอย่างที่คิด แผนผังความคิดจะทำให้ผู้เรียนประหยัดเวลาในการทำรายงาน ทำการบ้านเสร็จเร็วขึ้น และทบทวนเนื้อหาจากการเรียนได้เร็วขึ้น ซึ่งผลที่ตามมาจะทำให้ได้คะแนนที่ดีขึ้น ซึ่งถือได้ว่าเกิดประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้เรียน

อมรรัตน์ งามบุญสร้าง (2552) ได้สรุปขั้นตอนของ Tony Buzan ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแผนที่ความคิดไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นทบทวนความรู้เดิมและเชื่อมโยงความรู้ใหม่ เป็นขั้นเตรียมตัวผู้เรียนให้พร้อมที่จะรับการเรียนรู้ ประกอบด้วย

- 1) ผู้สอนทบทวนความรู้เดิม
- 2) แจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน
- 3) ใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่เรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสร้างความหมายในสิ่งที่เรียน เป็นขั้นที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ประกอบด้วย

1) ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทำความเข้าใจในสาระที่เรียน อาจใช้การอภิปราย การสืบค้น การทดลอง การฝึกปฏิบัติ หรือกิจกรรมกลุ่ม จนมั่นใจว่าผู้เรียนเกิดความเข้าใจ และสามารถเชื่อมโยงความรู้ในสิ่งที่เรียนได้

2) ผู้เรียนแต่ละคนสร้างแผนผังความคิด เพื่อสรุปความรู้ที่ได้เรียนรู้เป็น รายบุคคล

3) สุ่มผู้เรียนออกมานำเสนอ และอธิบายแผนที่ความคิดของตนเอง หน้าชั้นเรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในห้องซักถามและให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้นำเสนอเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุปความรู้ ผู้สอนอาจซักถามหรือให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนและให้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่ผู้เรียนเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือไม่สมบูรณ์จนผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจน จากนั้นให้ผู้เรียนไปปรับปรุงแผนผังความคิดจากที่ทำในห้องเรียนให้ สมบูรณ์และสวยงามยิ่งขึ้นมาส่งภายหลัง

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผล ผู้สอนจะประเมินได้ดังนี้

- 1) ทดสอบความรู้ของนักเรียน
- 2) ตรวจสอบผลงานแผนที่ความคิด หรือผลงานนักเรียน

วิลลาร์ดน์ สุนทรโรจน์ (2545) ได้กล่าวถึงการใชแผนผังความคิดในการสอนภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. ใช้ในการเตรียมการอ่าน การอ่านและการฟังจะเกิดความเข้าใจต่อเมื่อผู้อ่านและผู้ฟังต้องมีประสบการณ์พื้นฐานในเรื่องที่จะอ่านและฟังก่อนเสมอ ผู้สอนจะใช้แผนผังความคิดเป็นการประเมินความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนช่วยกันระดมสมองเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านอย่างไรบ้าง ในระหว่างระดมสมองผู้เรียนจะใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

2. ใช้ระหว่างอ่าน ในขณะที่ผู้เรียนอ่านเรื่อง ผู้เรียนจะทำแผนผังความคิดโดยเขียนเหตุการณ์ของเรื่องที่จะอ่านตามลำดับตั้งแต่เหตุการณ์เริ่มต้นจนเหตุการณ์สุดท้าย จะช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น

3. ใช้หลังอ่าน แผนผังความคิดอาจใช้หลังการอ่านเมื่อผู้เรียนอ่านจบแล้ว ผู้เรียนจะสร้างแผนผังความคิดเรื่อง และในขณะที่สร้างแผนผังความคิดผู้เรียนจะอ่านค้นหาเรื่องอีกครั้งหนึ่ง ผู้เรียนได้ทบทวนเรื่องราวอีกครั้งหนึ่ง แผนผังความคิดที่ผู้เรียนสร้างจะช่วยเป็นการสรุปเรื่องราวเป็นแผนผังต่าง ๆ ทำให้จดจำเรื่องราวได้แม่นยำ

4. ใช้แผนผังความคิดในการเล่าเรื่องและการรายงานในการเล่าเรื่อง และการรายงาน ผู้เรียนจะใช้แผนผังความคิดที่สร้างขึ้นนำมาเล่าเรื่องหรือรายงานเรื่องราวให้ชั้นเรียนทราบ

5. ใช้แผนผังความคิดในการย่อเรื่อง หรือย่อความ การเขียนย่อความ หากผู้เรียนอ่านเรื่องแล้วจัดทำเป็นแผนผังความคิด แล้วนำมาเขียนสรุป หรือเขียนย่อความ จะช่วยให้ผู้เรียนจับประเด็นได้ครบถ้วนสมบูรณ์

6. ใช้แผนผังความคิดช่วยในการเขียนเรื่องการเตรียมการเขียน หากให้ผู้เรียนช่วยกันระดมสมอง และจัดความคิดเข้าเป็นแผนผังความคิด เป็นการเขียนโดยขั้นแรก กำหนดหัวข้อเรื่องที่จะเขียน แล้วให้ผู้เรียนระดมสมองจัดบันทึกลงบนกระดาษแล้วนำความคิดเชื่อมโยงเป็นหัวข้อย่อย จัดทำแผนผังความคิดเพื่อนำไปสู่การเขียนยกร่างต่อไป

จากการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า แผนผังความคิดสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ในทุก ๆ ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ขั้นก่อนอ่าน ผู้เรียนได้มีโอกาสทบทวนความรู้เดิม และเชื่อมโยงความรู้ใหม่ ขั้นขณะอ่าน ผู้เรียนได้ฝึกการเรียงลำดับของการอ่านจากความคิดหลัก ไปสู่ความคิดรองตามลำดับ และขั้นสุดท้ายของการอ่าน ผู้เรียนจะได้สรุปเรื่องราวทั้งหมดออกมาเป็นรูปแบบแผนผังความคิดต่าง ๆ จะช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น ทั้งนี้ ในการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แผนผังความคิดในขั้นหลังอ่าน สอดคล้องกับกระบวนการของ Plus เพื่อให้ผู้เรียนได้สรุปเนื้อหาหลังการอ่านทั้งหมดในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งเป็นการทบทวนความรู้จากการอ่าน โดยเขียนสรุป หรือเขียนย่อความ จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่านมากขึ้น

4.4 รูปแบบของแผนผังความคิด

การนำแผนผังความคิดไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรแนะนำผู้เรียนในการกำหนดกรอบของแผนผังความคิดให้ถูกต้อง และสอดคล้องของเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งรูปแบบของแผนผังความคิดนั้นมีมากมายดังที่ผู้วิจัยได้ศึกษาดังต่อไปนี้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2544) ได้นำเสนอรูปแบบของแผนผังความคิดที่ผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างสะดวก และเกิดประโยชน์ โดยมีลักษณะที่หลากหลาย ดังนี้

1. ผังมโนทัศน์หรือผังมโนภาพ (Concept Map)
2. แผนผังความคิด (Mind Mapping)
3. แผนผังใยแมงมุม (Web Diagram หรือ Spider Map)

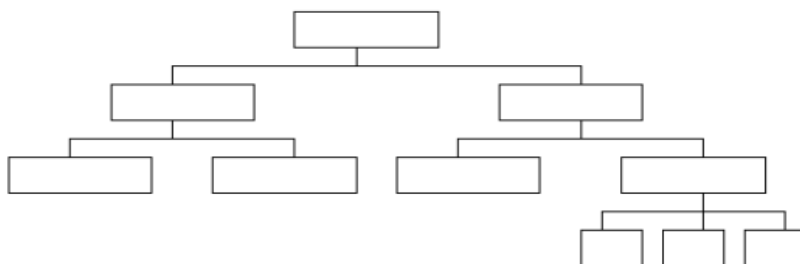
4. แผนภูมิโครงสร้างต้นไม้ (Tree Structure)
5. แผนภูมิเวสสัน (Venn Diagram)
6. แผนภูมิขั้นบันได (Descending Ladder หรือ Time Ladder Map)
7. แผนภาพวงจรแผนภูมิแบบวัฏจักร (Cycle Graph)
8. แผนผังการดำเนินงาน (Flowchart Diagram)
9. แผนภาพ หรือแผนรูปแสดงความสัมพันธ์ (Matrix Diagram)
10. แผนภูมิหรือแผนผังก้างปลา (Fishbone Map)
11. แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ต่าง ๆ (Interval Graph or

Time Lin)

12. แผนภาพแสดงลำดับเหตุการณ์ (Order Graph or Event Chain)
13. แผนผังแสดงความสัมพันธ์แบบจำแนกประเภท (Classification Map)

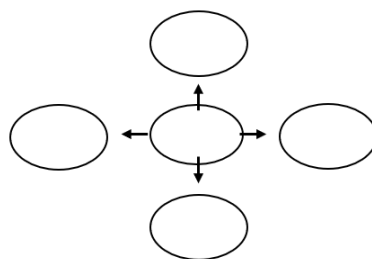
นอกจากนี้ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2555) ได้เสนอเป็นภาพ หรือเป็นผัง ดังต่อไปนี้

1. แผนผังแบบกิ่งไม้ (Branching Map) นำเสนอโดยการเขียนความคิดรวบยอดหลักไว้ข้างบนหรือตรงกลางแล้วลากเส้นให้เชื่อมโยงกับความคิดรวบยอดอื่น ๆ ที่สำคัญรองลงไปตามลำดับ

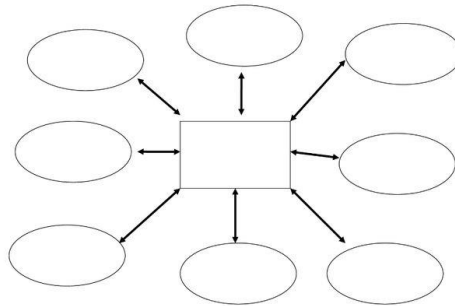
ภาพที่ 1 แผนผังแบบกิ่งไม้ (Branching Map)

2. แผนภูมิรูปดาว (Star Diagram) จัดเป็นแผนผังประเภทใยแมงมุมอย่างหนึ่ง แผนภูมิรูปดาวสามารถแสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องของหัวเรื่องหลักกับองค์ประกอบอื่น ๆ

ภาพที่ 2 แผนภูมิรูปดาว (Star Diagram)

3. แผนภูมิแบบใยแมงมุม (Spider Diagram) ใช้สำหรับแจกแจงเรื่องย่อยจากเรื่องหลักต่อไปได้เรื่อย ๆ

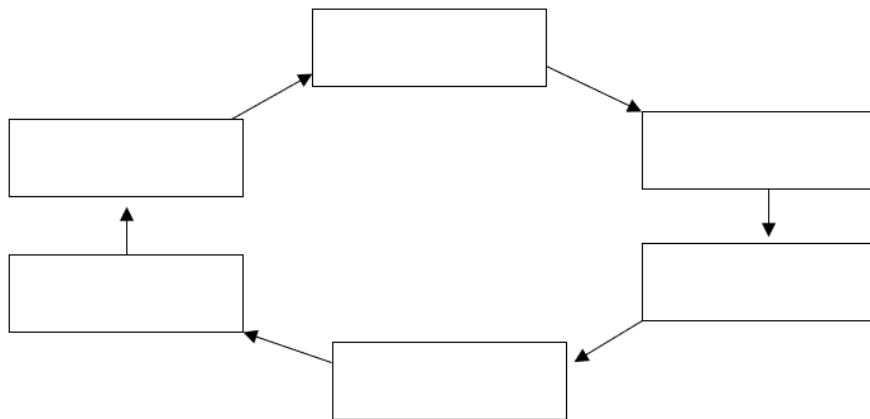

ภาพที่ 3 แผนภูมิแบบใยแมงมุม (Spider Diagram)

4. แผนผังตารางเปรียบเทียบ (Compare Table Map) นำเสนอโดยเขียนเป็นตาราง เพื่อเปรียบเทียบสองสิ่ง หรือสองเรื่องในประเด็นที่กำหนด เช่น การเปรียบเทียบพืชใบลักษณะของใบเลี้ยงเดี่ยวใบเลี้ยงคู่ เปรียบเทียบกลางวันกับกลางคืน เปรียบเทียบสัตว์บกกับสัตว์น้ำ เป็นต้น

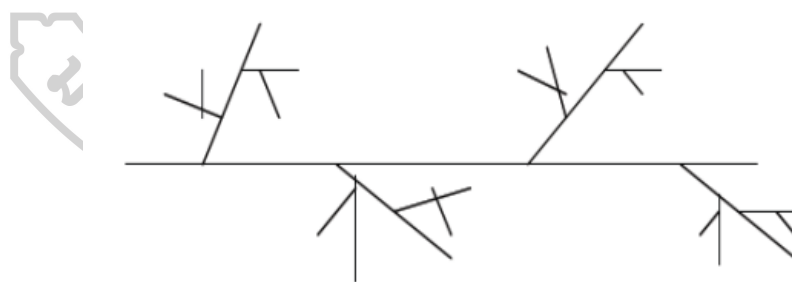
ภาพที่ 4 แผนผังตารางเปรียบเทียบ (Compare Table Map)

5. แผนผังวงจรรนำ เสนอโดยการเขียนเป็นแผนผังเพื่อเสนอความสัมพันธ์เป็นขั้นตอนต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กันเรียงลำดับ

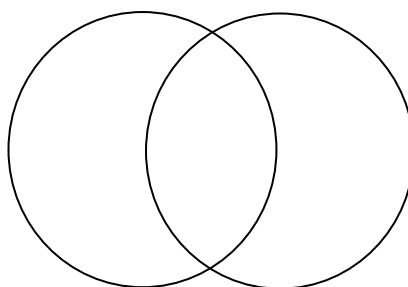
ภาพที่ 5 แผนผังวงจรรนำ

6. แผนผังก้างปลา นำเสนอโดยเขียนประเด็น หรือเรื่องหลักแล้วเสนอสาเหตุ และผลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ภาพที่ 6 แผนผังก้างปลา

7. แผนผังรูปร่างกลมทับเหลื่อม เสนอการเปรียบเทียบสองสิ่ง หรือสองเรื่อง

ภาพที่ 7 แผนผังรูปร่างกลมทับเหลื่อม

จากการศึกษาดังกล่าว สรุปได้ว่า ในชั้น Plus ซึ่งเป็นขั้นสุดท้ายที่ผู้เรียนสามารถสรุปความคิดเป็นแผนผังความคิด เพื่อความเข้าใจในบทอ่านมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้เลือกกิจกรรมไว้ดังต่อไปนี้ ได้แก่ 1) แผนผังแบบกิ่งไม้ (Branching Map) 2) แผนภูมิรูปดาว (Star Diagram) 3) แผนภูมิแบบใยแมงมุม (Spider Diagram) และ 4) แผนผังตารางเปรียบเทียบ (Compare Table Map) ซึ่งเป็นแผนผังความคิดที่สอดคล้องกับบทอ่านที่ผู้เรียนได้ฝึกฝนในแบบฝึกทักษะ อีกทั้ง ยังส่งผลให้ผู้เรียนได้เข้าใจในบทอ่านมากยิ่งขึ้น

4.5 วิธีสร้างแผนผังความคิด

การสร้างแผนผังความคิดนั้น ผู้สอนควรแนะนำผู้เรียนในแนวทางการประยุกต์ใช้แผนผังความคิด เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาบทอ่านที่นำมาประกอบการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการสร้างแผนผังความคิดดังต่อไปนี้

Buzan (1996) ได้กำหนดขั้นตอนการเขียนที่สำคัญ 2 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 การเริ่มต้นการเขียนแผนผังความคิด มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. รวบรวมข้อมูล และคัดเลือกข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้อง และมีความเชื่อมโยงกัน โดยข้อมูลที่น่าไปใส่ในแผนผังความคิดต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเขียน ควรพิจารณาถึงข้อมูลที่ยังขาดอยู่ที่สามารถเติมใส่ลงไปในพื้นที่ความคิด

2. หาสัญลักษณ์ หรือลักษณะของรูปภาพที่สื่อถึงข้อมูลที่สามารถตีความเข้าใจได้ง่าย เนื่องจากการใช้สัญลักษณ์ หรือรูปภาพแทนที่จะง่ายต่อการจดจำ และเข้าใจได้ง่ายกว่าการใช้ตัวอักษรเพียงอย่างเดียว

3. ดำเนินการเขียนภาพแผนผังความคิด โดยแสดงเป็นภาพให้เห็นถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้ในเบื้องต้น

ขั้นตอนที่ 2 คือ การลงมือเขียนแผนผังความคิด ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ค้นหากระดาษที่จะนำมาเขียนแผนผังความคิด โดยวิธีการเขียน จะเริ่มจากประเด็นที่สนใจไว้จุดกึ่งกลางหน้ากระดาษ เพื่อให้สามารถขยายความคิดได้อย่างอิสระ

2. เริ่มเขียนเส้นที่มีลักษณะโค้งเหมือน “รากของต้นไม้” เพื่อเชื่อมโยงกับประเด็นที่สนใจที่อยู่จุดกึ่งกลางหน้ากระดาษ พร้อมเขียนเส้นที่มีลักษณะเหมือน “รากแก้วของต้นไม้” ที่มีการแตกรากย่อย ๆ เหมือนประเด็นย่อยไปยังเส้นที่มีลักษณะเหมือน “รากของต้นไม้” เพื่อแสดงความเชื่อมโยงของเนื้อหาหรือประเด็นที่มีความเกี่ยวข้องกัน ซึ่งการเขียนเส้นโค้งจะช่วยให้ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และเมื่อดำเนินการเชื่อมโยงประเด็นต่าง ๆ เข้าด้วยกันได้ จะทำให้เข้าใจเนื้อหาต่าง ๆ ได้ง่ายยิ่งขึ้น

3. การเขียนแผนผังความคิด เขียนตัวอักษรต้องเป็นทิศทางเดียวกัน ไม่ควรกลับหัว เพราะจะทำให้อ่านยาก และเกิดความสับสน

4. ข้อมูลที่เป็นคำสั้น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้อง และความสัมพันธ์กัน เขียนลงไปบนเส้นที่เปรียบเหมือน “รากของต้นไม้” แล้วใส่ประเด็นย่อยไปในแต่ละเส้นที่มีลักษณะเหมือน “รากแก้วของต้นไม้” ทั้งนี้ข้อมูลดังกล่าวต้องอยู่ในประเด็นหลัก นำสัญลักษณ์ หรือรูปภาพใส่ประกอบ เพื่อที่จะทำให้เข้าใจได้ง่าย อีกทั้งมีการใช้สีสันที่หลากหลาย เพื่อเป็นดึงดูดความอยากรู้ ซึ่งเป็นการพัฒนาความคิดที่สร้างสรรค์อีกด้วย

นอกจากนี้ Buzan (1997) ได้อธิบายเพิ่มเติมถึงหลักการเขียนแผนผังความคิดไว้ดังนี้

1. หากกระดาษเปล่าไม่มีเส้น เพื่อจะได้มีอิสระ 360 องศา ในการแสดงออกของทักษะสมองอย่างครบถ้วน หากใช้กระดาษมีเส้นจะเป็นการตีกรอบการไหลของความคิด

2. วางกระดาษตามแนวนอน เพื่อจะมีช่องว่างทางด้านข้างมากขึ้น เวลาใช้จะได้ไม่ตกรอบเร็วเกินไป

3. เริ่มที่จุดกึ่งกลางหน้า เพราะในโลกความคิดของเรา จุดเริ่มต้นอยู่ที่ศูนย์กลาง

4. วาดภาพศูนย์กลางที่เป็นใจความใหญ่ของเรื่องที่จะเขียน หรือคิดตามความคิดเห็นของตนเอง เพราะภาพ ๆ หนึ่งมีค่ามากกว่าพันคำ ภาพจะเปิดทางไปสู่การเชื่อมโยงการรวมศูนย์ความคิด ทำให้สนุก และเพิ่มความจำได้ง่าย ใช้สีอย่างน้อยสามสีในภาพ เพราะสีช่วยในการกระตุ้นจินตนาการของสมองซีกขวา และช่วยจับจุดยึดความสนใจ ให้ภาพศูนย์กลางสูง และกว้างประมาณ 2 นิ้ว หรือ 5 เซนติเมตร เพราะภาพขนาดนี้ทำให้มีที่เหลื่อมมากพอในแผนผังความคิด ภาพควรมีรูปร่างไม่เหมือนใคร และไม่ควรมีกรอบภาพ

5. หัวข้อสำคัญของเรื่องแตกออกจากศูนย์กลางภาพ เพราะต้องการให้เห็นความสำคัญของภาพ และควรเขียนด้วยอักษรตัวหนาเพื่อให้สอดรับได้ง่าย ดูง่าย และเพิ่มความจำง่าย

เขียนคําลงบนเส้นที่มีความเท่ากับตัวหนังสือ ความหนาของเส้นก็ช่วยเน้นความสำคัญ และเส้นต้องต่อตรงออกมาจากศูนย์กลางของภาพ ติดกับส่วนใดส่วนหนึ่งของศูนย์กลางของภาพด้วย

6. เติมกิ่งก้านสาขาหัวข้อสำคัญด้วยจินตนาการ

7. จากนั้นเริ่มแตกแขนงออกมาจากความคิดที่สอง คำ หรือภาพจะแตกออกมาจากสาขาใหญ่ เส้นต้องต่อกัน และบางลงไปตามระยะที่ห่างจากภาพศูนย์กลาง และคำที่เขียนก็จะเล็กลง เพราะจะได้บ่งบอกถึงระดับความสำคัญเหมือนกิ่งก้านที่แผ่ออกมา ขนาด และรูปร่างของตัวอักษรก็จะให้ข้อมูลเพิ่มเติมที่สะท้อนความสำคัญและความหมาย

8. แตกแขนงข้อมูลออกไปยังระดับที่สาม และสี่ ความคิดที่ไหลออกมาจากสมองใช้รูปให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

9. เพิ่มความลึกเข้าไปในแผนผังความคิด โดยการตีกรอบใส่กล่อง เพิ่มสีรอบ ๆ คำ หรือภาพ เพื่อให้เรื่องที่สำคัญโดดเด่นออกมา

10. บางทีก็ล้อมกิ่งก้านสาขาเป็นรูปร่างแปลก ๆ เพื่อช่วยให้เกิดความจำ ใช้แถบสีตามกิ่งก้านสาขา เพิ่มลูกศร และรหัสระหว่างข้อมูลเพื่อแสดงความสัมพันธ์ จะทำให้แผนผังความคิดชวนติดตาม และเตือนว่าต้องทำอะไรต่อไป

11. ทำให้แผนผังความคิดดูสวยมีศิลป์มากขึ้น มีสีสันสดใสมากด้วยจินตนาการ เพิ่มความลึกหรือมิติทำให้น่าสนใจสำหรับตนเอง และคนอื่น

12. สามารถเล่นกับแผนผังความคิดได้อย่างสนุก แทรกอารมณ์ขัน หรือทำให้หุหุหุ เพื่อสมองของเราจะได้สนุกสนานเรียนรู้ได้เร็วขึ้น และฟื้นฟูความหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้ของตัวเราก็จะสนุกสนานไปด้วย

วิลลาร์ด สุนทรโรจน์ (2555) ได้กล่าวถึงหลักการทำแผนผังความคิดไว้ดังนี้

1. เริ่มด้วยภาพสีตรงกึ่งกลางหน้ากระดาษ ภาพ ๆ เดียวมีค่ากว่าคำพันคำ ซ้ำยังช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และเพิ่มความจำมากขึ้นด้วย

2. ใช้ภาพให้มากที่สุด ใน Mind Mapping ของคุณ ตรงไหนที่ใช้ภาพได้ให้ใช้ก่อนคำสำคัญ (Key Word) หรือรหัส เป็นการช่วยการทำงานของสมอง ดึงดูดสายตา และช่วยจำ

3. ควรเขียนคำสำคัญบรรจงตัวใหญ่ ๆ ถ้าเป็นภาษาอังกฤษให้ใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ เพื่อที่ว่าย้อนกลับมาอ่านใหม่จะให้ภาพที่ชัดเจน สะดุดตาอ่านง่ายและก่อผลกระทบต่อความคิดมากกว่า การใช้เวลาเพิ่มอีกเล็กน้อยในการเขียนตัวให้ใหญ่อ่านง่ายชัดเจน จะช่วยให้เราสามารถประหยัดเวลาได้เมื่อย้อนกลับมาอ่านใหม่อีกครั้ง

4. เขียนคำสำคัญเหนือเส้น และแต่ละเส้นต้องเชื่อมกับเส้นอื่น ๆ เพื่อให้ Mind Mapping มีโครงสร้างพื้นฐานรองรับ

5. คำสำคัญ ควรจะมีลักษณะเป็น “หน่วย” โดยคำสำคัญ 1 คำ ต่อเส้น 1 เส้น เพราะจะช่วยให้แต่ละคำให้เชื่อมโยงกับคำอื่น ๆ ได้อย่างอิสระ เปิดทางให้ Mind Mapping มีความยืดหยุ่นมากขึ้น

6. ระบายสีให้ทั่ว เพราะสีช่วยยกระดับความจำ เพลินตา กระตุ้นสมองซีกขวา

7. เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ ควรปล่อยให้หัวคิดมีอิสระมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ อย่ามัวคิดว่าจะเขียนลงตรงไหนดี หรือว่าจะใส่หรือไม่ใส่อะไรลงไป เพราะล้วนแต่จะทำให้งานล่าช้าอย่างน่าเสียดาย

นอกจากนั้น อาณัติ รัตนธิรกุล (2553) และ ธรเทพ แสงทับทิม (2556) ได้เสนอแนวคิดในการเขียนแผนผังความคิดสอดคล้องกันว่า เป็นการเขียนด้วยกระดาษเปล่าเพียงแผ่นเดียว โดยกำหนดหัวเรื่องหลักของแนวคิด (Concept) ไว้ตรงจุดกึ่งกลาง หลังจากนั้นก็เขียนความคิด (Idea) ออกเป็นกิ่งก้าน คล้ายกับกิ่งของต้นไม้ แต่ละกิ่งแตกใบย่อย ๆ ออกหลาย ๆ ใบ โดยใบไม้แต่ละใบเปรียบเสมือนหัวข้อ หรือเนื้อหาที่ต้องการใช้ในการสอน เพื่อวัตถุประสงค์นั้น ๆ โดยมีเครื่องมือในการเขียนดังนี้ กระดาษเปล่า ดินสอหรือปากกาหลากหลายสี ยางลบ และหัวเรื่อง ซึ่งมีขั้นตอนการเขียนดังต่อไปนี้

1. หาหัวเรื่อง แล้วเขียนหัวเรื่องหลักของแนวคิดที่กึ่งกลางหน้ากระดาษ ใช้ดินสอ หรือปากกาอย่างน้อย 3 สี

2. ใช้รูปภาพ หรือสัญลักษณ์ในการสื่อผ่านแผนผังความคิดให้มากที่สุด เพราะรูปภาพจะทำให้จดจำได้ง่าย

3. ชีตเส้นออกจากจุดศูนย์กลางความคิดหลักที่เกี่ยวกับเรื่องนี้

4. วาดวงรีต่อจากเส้นความคิดหลักในข้อ 3

5. เขียนหัวข้อความคิดหลัก พร้อมวาดรูปที่เกี่ยวข้องประกอบ

6. ชีตเส้นย่อยออกจากความคิดหลัก เป็นกิ่งคล้าย ๆ กิ่งของต้นไม้

7. วาดวงรีต่อจากเส้นย่อยในข้อ 6

8. เขียนความคิดย่อย พร้อมหาคำ หรือภาพมาใช้สื่อความหมายแทนหัวข้อนั้น ๆ ใช้จินตนาการ และการเชื่อมโยงให้เต็มที่ ซึ่งการคิดหัวข้อรอง ๆ ลงไปอีกนั้นจะเรียกว่า “คิดลึก” เป็นเทคนิคอีกอย่างหนึ่งในการเขียนแผนผังความคิด นอกจากนั้น การใช้สี และภาพ โดยสีจะช่วยกระตุ้นสมองให้เกิดจินตนาการ และเพิ่มการจดจำได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งอย่างน้อยควรใช้สีจำนวน 3 สีขึ้นไป ส่วนภาพจะเป็นตัวกระตุ้นจินตนาการ และสมองซีกขวาได้เป็นอย่างดี ทำให้เกิดความสนใจ โดยอัตโนมัติ เพราะสายตาคงจะมองหารูปภาพมากกว่าตัวหนังสือ

ทศนา แคมมณี (2549) และ นฤพร รุจิเรจ (2552) ได้เสนอขั้นตอนในการสร้างแผนผังความคิดไว้สอดคล้องกันดังนี้

1. กำหนดชื่อเรื่อง หรือความคิดรวบยอดสำคัญ และเขียนไว้ตรงกลาง
2. ระดมสมองคิดถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่อง หรือความคิดรวบยอดสำคัญนั้น แล้วจดบันทึกไว้เป็นคำหรือกลุ่มคำสั้น ๆ แล้วแตกสาขาออกไปเป็นความคิดรวบยอดย่อย ๆ แล้วเขียนคำที่เป็นตัวแทนความหมายของความคิดนั้น ๆ ลงไป

3. ลากเส้นเชื่อมโยงความคิด เพื่อแสดงความสัมพันธ์ของความคิดต่าง ๆ เส้นที่ใช้ อาจเป็นเส้นตรง เส้นโค้ง หรืออาจใช้ลูกศรแสดงความเชื่อมโยงของความคิดต่าง ๆ ตัวอย่างการใช้เส้น มีดังนี้

- 3.1 ใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ เป็นตัวแทนความหมายของความคิดและความรู้สึกต่าง ๆ

- 3.2 สร้างแผนผังความคิดให้สมบูรณ์ตามความเข้าใจของตน

จากการศึกษาดังกล่าว สรุปได้ว่า หลักการเขียนแผนผังความคิด คือ การเขียนแผนผังความคิด จะใช้กระดาษเปล่าใบเดียว เขียนประเด็นที่สำคัญที่เรียกว่าหัวข้อเรื่อง ซึ่งเป็นประเด็นหลักไว้ตรงกลางหน้ากระดาษ จากนั้นจึงเขียนกระจายความคิดแตกออกเป็นแขนงรอบ ๆ มีการเขียนเส้นที่มีลักษณะเหมือน “รากแก้วของต้นไม้” ที่มีการแตกรากย่อย ๆ เปรียบเสมือนประเด็นย่อยไปยังเส้นที่มีลักษณะเหมือน “รากของต้นไม้” โดยมีเส้นเชื่อมเป็นการบอกรายละเอียด นอกจากนั้น การใช้สีและภาพ ก็มีความสำคัญเช่นกัน โดยสีจะช่วยกระตุ้นสมองให้เกิดจินตนาการ และเพิ่มการจดจำได้ดียิ่งขึ้น ส่วนภาพจะเป็นตัวกระตุ้นจินตนาการ และสมองซีกขวาได้เป็นอย่างดี ทำให้น่าสนใจมากขึ้น

4.6 ประโยชน์ของแผนผังความคิด

แผนผังความคิดถือว่ามีค่าสำคัญ และประโยชน์มากมายในด้านต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยได้ศึกษาประโยชน์ของการนำแผนผังความคิดไปใช้ตามแนวคิดของนักวิชาการหลายท่านที่กล่าวไว้ดังต่อไปนี้

Buzan (1997) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการนำแผนผังความคิดมาใช้ดังต่อไปนี้

1. การนำแผนที่ความคิดมาใช้ในการศึกษา และการเตรียมสอบ แทนที่จะอ่านหนังสือ และสมุดบันทึกหลาย ๆ หน้า ในแต่ละรายวิชา เราใช้แผนผังความคิดเพียงแผ่นเดียว ทำให้การสอบง่ายขึ้น ทำให้เราได้คะแนนสูง และยังเกิดความสุขสนุกสนานในการเรียนรู้

2. ประโยชน์ต่อสมาธิ ความสนุกสนานในการเขียนแผนผังความคิดจะช่วยตรึงความสนใจไว้ได้ ช่วยในการสร้างสมาธิ และมีแรงจูงใจในการทำงาน

3. ในเรื่องของความคิดสร้างสรรค์ การใช้แผนผังความคิดจะช่วยในการระดมสมอง การจัดรูปแบบ และการใช้เหตุผล ช่วยให้เกิดความคิดที่หลากหลายขึ้น

4. ในเรื่องของความจำ แผนผังความคิดที่มีสีสัน จะเป็นตัวกระตุ้นในเรื่องของความจำในการรับข้อมูลต่าง ๆ ทำให้สามารถจดจำเนื้อหาของการเรียนได้อย่างดีขึ้น

สุพิน บุญชูวงศ์ (2551) และ Flood (1988) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนผังความคิดว่า เป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยผู้เรียนในการบันทึกความจำเพื่อให้เห็นภาพความคิดที่หลากหลาย มุมมองที่กว้าง และชัดเจนกว่าการบันทึกโดยยังไม่จัดระบบระเบียบความคิดใด ๆ ทั้งสิ้น ช่วยให้ผู้เรียนที่มีปัญหาทางการอ่านมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างความคิดหลัก และความคิดรองในเรื่องที่อ่าน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ตรงตามเจตนาของผู้สอน อีกทั้งยังช่วยในการแก้ไขปัญหาทางการอ่านได้

ธัญญา ผลอนันต์ และนพพล จำปา (2552) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนผังความคิดไว้หลายข้อด้วยกันซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. ช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีความละเอียดซับซ้อนในแบบรูปที่รวมอยู่ในกระดาษแผ่นเดียว สร้างความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น
2. ช่วยกระตุ้นสมอง ทำให้เกิดการตื่นตัว อีกทั้งเป็นเครื่องมือในการจดจำ และรื้อฟื้นความจำเพราะแผนผังความคิดเต็มไปด้วยสีสันและคำที่มีคุณภาพ ทำให้สามารถจำและเรียกความจำมาได้อย่างดีที่สุด
3. การใช้รูปภาพ รหัสสี และกฎเกณฑ์อื่น ๆ ในการเขียนแผนผังความคิดช่วยให้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว
4. ช่วยให้นักเรียนสนใจบทเรียน เกิดความร่วมมือในการเรียนการสอนมากขึ้น และใช้แก้ปัญหานักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี
5. ช่วยให้ผู้อ่านดึงสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านออกมาได้อย่างถูกต้อง และด้วยความเข้าใจยิ่งขึ้น
6. สามารถใช้ทักษะในการคิดอย่างสร้างสรรค์ และต่อเนื่อง
7. เกิดการวิเคราะห์ ความร่วมมือ และการแก้ปัญหาร่วมกันภายในกลุ่ม ในกรณีของการใช้งานแผนผังความคิดแบบกลุ่ม

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2555) กล่าวว่า ประโยชน์ของแผนผังความคิด มีดังนี้

1. ช่วยบูรณาการความรู้เดิมกับความรู้ใหม่
2. ช่วยพัฒนาความคิดรวบยอดให้ชัดเจนขึ้น
3. ช่วยเน้นองค์ประกอบสำคัญของเรื่อง
4. ช่วยพัฒนาการอ่าน การเขียน และการคิด
5. ช่วยวางแผนในการเขียน และการปรับปรุงการเขียน

6. ช่วยในการอภิปราย
7. ช่วยวางแผนการสอนของครูโดยการสอนแบบบูรณาการเนื้อหา
8. เป็นเครื่องมือการประเมินผล

นอกจากนี้ นัฐจา พันธุ์สุทธิ (2551) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนผังความคิดในแต่ละด้านดังต่อไปนี้ คือ

1. ด้านความจำ ช่วยในการบันทึกจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากเป็นการฝึกสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาให้ลงมือทำ และคิดสร้างสรรค์ไปพร้อมกัน
2. ด้านการศึกษา ช่วยให้ผู้เรียนรวบรวมข้อมูลเพื่อการคิด วิเคราะห์ ฟัง และจดบันทึกคำบรรยาย เป็นเทคนิคช่วยเสริมความรู้จากการศึกษาการค้นคว้าการอ่าน
3. ด้านการสื่อสาร และการนำเสนอ เป็นการนำแผนผังความคิดเข้ามาช่วยในการทำความเข้าใจสิ่งที่ต้องการสื่อสาร และนำเสนออย่างเป็นขั้นตอน
4. ด้านการประชุม เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การประชุมดำเนินไปอย่างมีแบบแผน
5. ด้านการจัดการ เป็นการจัดระเบียบแบบแผนในการบริหารของหน่วยงาน หรือองค์กร ตั้งแต่ขนาดย่อมจนถึงขนาดใหญ่ ให้เป็นไปอย่างเรียบง่ายอย่างมีประสิทธิภาพ
6. ด้านการวางแผน ช่วยในการจัดการโครงสร้างวางแผนเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาเรื่องต่าง ๆ ให้ดำเนินไปอย่างเป็นระบบขั้นตอน
7. ด้านการระดมสมอง ช่วยในการจัดระเบียบความคิดอันหลากหลาย เพื่อเรียบเรียงกระบวนการคิดวิเคราะห์ให้มีคุณภาพที่เกิดจากการระดมสมอง ซึ่งสอดคล้องกับคำอธิบายของ สมบัติ คำมูลแก้ว (2555) และ นวพร ทรวงวิชา (2559) ซึ่งได้อธิบายว่า แผนผังความคิด สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันโดยช่วยในการวางแผนในการเรียนรู้ การทำงาน ช่วยในการถ่ายทอดความรู้ ความคิดความเข้าใจที่มีความหมายต่อตนเอง และบุคคลอื่น ช่วยกระตุ้นความคิด และถ่ายทอดออกมาได้อย่างเป็นระบบชัดเจน ช่วยให้การติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นง่ายขึ้น นอกจากนี้ สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของสมองให้เกิดการคิดแบบรอบด้าน ช่วยให้เห็นภาพรวมของเรื่อง ทำให้เห็นประเด็นต่าง ๆ ได้ครบถ้วน ส่งผลต่อความเข้าใจ ความจำ การคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนสามารถช่วยให้เกิดการวิเคราะห์ และประเมินหาทางเลือกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาประโยชน์ของแผนผังความคิด สรุปได้ว่า แผนผังความคิดมีประโยชน์รอบด้าน ทั้งในด้านการเรียนรู้และชีวิตประจำวัน ในด้านการเรียนรู้ ได้แก่ ผู้เรียนใช้แผนผังความคิดเพื่อบันทึกช่วยจำ และการสรุปบทเรียน จะช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นภาพรวมของเนื้อหาทั้งหมดสามารถเข้าใจในเนื้อหา และจดจำเนื้อหานั้นได้เป็นอย่างดี และในชีวิตประจำวัน ได้แก่ ช่วยในการ

กระตุ้นความคิด ความเข้าใจ และถ่ายทอดออกมาได้อย่างเป็นระบบชัดเจน ติดต่อกสื่อสารกับผู้อื่นง่ายขึ้น มีส่วนช่วยในการวางแผนงาน พร้อมทั้งหาวิธีการแก้ปัญหาในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. แบบฝึกทักษะ

การฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ถือว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่สร้างขึ้นเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เตรียมความพร้อมด้านทักษะต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญ ดังนั้น เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผู้สอนควรคำนึงถึงสถานการณ์ กระบวนการ และขั้นตอนต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้ฝึกทักษะได้เปลี่ยนพฤติกรรมจนสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในประเด็นที่เกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ หลักการและขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกทักษะ ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ความสำคัญและความจำเป็นในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เกณฑ์การหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ และการตีความหมายผลการคำนวณประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ

ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนั้น มีนักวิชาการด้านการศึกษาได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้สอดคล้องกันดังต่อไปนี้ว่า ชุดการฝึก แบบฝึกหัด หรือแบบฝึกทักษะ เป็นคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน ซึ่งหมายถึง เอกสารที่ใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ ฝึกปฏิบัติ เป็นการช่วยเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนมาแล้ว เพิ่มความชำนาญให้แก่ผู้เรียน ให้มีผู้เรียนทักษะสูงยิ่งขึ้นสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งยังมีประโยชน์ในการลดภาระให้กับครู อีกทั้ง ทำให้ผู้เรียนมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเองได้ (คณิตกร ศรีประไพ, 2555; บุญนำ เกษี, 2556; พินิจจันทร์ชัย, 2546; ไพบูลย์ มุลติ, 2546; สุพรรณิ ไชยเทพ, 2544; อำนวย เลื่อมใส, 2546)

นอกจากนี้ ปริศนา พลหาญ (2549) ได้ให้ความหมายเพิ่มเติมไว้ว่า แบบฝึกทักษะหมายถึง การจัดประสบการณ์ฝึกโดยใช้ตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่ง ที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมเองและเกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มมากขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้และสามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้แก้ปัญหา

อีกทั้ง แบบฝึกทักษะ หมายถึง บทเรียนที่ผู้สอนได้สร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการทบทวนการเรียนรู้ในเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้วด้วยตนเอง ดังมีนักวิชาการด้านการศึกษาได้ให้

ความหมายไว้สอดคล้องกันดังนี้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น โดยกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในแบบฝึก ทักษะนั้นจะครอบคลุมเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว ทำให้นักเรียนมีความรู้และทักษะมากขึ้น เพราะมีรูปแบบ หรือลักษณะที่หลากหลาย ซึ่งเป็นการจัดประสบการณ์ฝึกหัดเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และ สามารถแก้ปัญหาได้ถูกต้องอย่างหลากหลาย และแปลกใหม่ (ประภาพร ถิ่นอ่อนง, 2553; สมศักดิ์ สินธุระเวช, 2540)

นอกจากนั้น ปราณี จิณฤทธิ์ (2552) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง งานที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำด้วยตนเองภายหลังจากได้เรียนบทเรียน เพื่อเป็นการทบทวน และ ฝึกทักษะในเรื่องที่เรียนผ่านมาแล้ว

จากการศึกษาความหมายของแบบฝึกทักษะ สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง เครื่องมือที่เป็นชุดการเรียนรู้ที่ผู้สอนออกแบบมาเพื่อช่วยส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ซึ่งผู้เรียนจะได้ฝึกปฏิบัติเพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนมาแล้ว โดยการฝึกเรียนรู้และแก้ปัญหาด้วยตนเอง นอกจากนี้ ผู้เรียนยังสามารถประเมินความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเองได้ ด้วยรูปแบบที่ หลากหลาย

5.2 ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะนั้น เป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือ ปฏิบัติจริง ฝึกฝนในสิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว ผู้สอนจะต้องศึกษาหาความรู้ในการสร้างแบบฝึกทักษะให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน เพราะฉะนั้น จึงเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ และเข้าใจเนื้อหาได้อย่างรวดเร็ว ชัดเจน และกว้างขวางมากขึ้น ทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และประสบผลสำเร็จ ดังนั้นทักษะที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้ให้ความสำคัญของ แบบฝึกทักษะไว้สอดคล้องกันดังต่อไปนี้ว่า แบบฝึกทักษะ มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ เพราะ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและจดจำเนื้อหาในบทเรียน รวมทั้งความรู้ต่าง ๆ ได้อย่างคงทน ผู้เรียนจะได้ทราบพัฒนาการของตน และยังเป็น การทบทวนเนื้อหาในบทเรียนด้วยตนเอง นอกจากนี้ แบบฝึกทักษะสามารถสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และการที่ผู้สอนออกแบบแบบฝึกทักษะที่มีความ หลากหลาย ทำให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลินและสนุกสนาน เป็นการท้าทายในการทำแบบฝึก ทักษะ ซึ่งผู้เรียนสามารถนำไปลงมือฝึกได้ทุกสถานที่ และทุกเวลาตามความต้องการของตนเอง โดยมี ผู้สอนช่วยกระตุ้นหรือแนะนำ ให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนรู้ด้วยตนเอง (วชิราภรณ์ ชำนิ, 2555; สุคนธ์ สิ้นรพานนท์, 2561; สุมาลี ศิริกุล, 2554; สุรัตน์ คำหอมรินทร์, 2558)

อีกทั้ง ศรัญญา บุญทันตา (2553) ได้อธิบายเพิ่มเติมไว้ว่า แบบฝึกทักษะทำให้ผู้สอนรับทราบถึงความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนของผู้เรียน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ดีขึ้น อีกทั้งยังช่วยลดภาระงานของผู้สอนได้

นอกจากนั้น ชลธิชา เลิศวิสุทธินันท์ (2562) ได้สรุปความสำคัญแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งเป็นประสบการณ์โดยตรง

2. แบบฝึกทักษะช่วยเพิ่มเติมและทบทวนเนื้อหาให้กับผู้เรียน

3. แบบฝึกทักษะช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. แบบฝึกทักษะทำให้ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนดีขึ้น

5. แบบฝึกทักษะทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จและมี

ประสิทธิภาพ

6. แบบฝึกทักษะทำให้ผู้เรียนเข้าถึงเนื้อหาในบทเรียนมากขึ้น

7. แบบฝึกทักษะทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำและเรียนรู้เนื้อหาได้อย่างคงทน

8. แบบฝึกทักษะทำให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลิน และความสนุกสนาน

9. ผู้สอนสามารถนำแบบฝึกทักษะมาวัดผลการเรียนรู้หลังจากการจัดการ

เรียนรู้

10. ผู้สอนได้ทราบข้อบกพร่องของผู้เรียนเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป

จากการศึกษาความสำคัญของแบบฝึกทักษะ สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนรู้ โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจะได้ฝึกฝน ลงมือปฏิบัติจริงในเนื้อหาของบทเรียนที่เรียนมาแล้ว ทำให้เกิดประสบการณ์โดยตรงกับผู้เรียน ช่วยเพิ่มเติมและทบทวนเนื้อหาให้กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำและเรียนรู้เนื้อหาได้อย่างคงทน เกิดความเพลิดเพลิน อีกทั้ง ผู้สอนยังสามารถนำมาเป็นแบบแผนในการวัดผลการเรียนรู้หลังจากการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้การจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5.3 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

การฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนั้น จำเป็นต้องมีแบบฝึกเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และได้ฝึกฝนทักษะจนเกิดความชำนาญ มีนักการศึกษาหลายท่านที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

วนิดา สุขวนิช (2536) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่า

1. แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการสอนที่ช่วยลดภาระของผู้สอนได้มาก

2. แบบฝึกทักษะช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถ และวัยนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น
3. แบบฝึกทักษะช่วยเสริมให้ทักษะด้านคงทนของภาษา เพราะมีการฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
4. แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะในการใช้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น
5. แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือช่วยในการวัดผลทางการเรียนหลังจากจบบทเรียนแต่ละครั้ง
6. แบบฝึกทักษะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง
7. แบบฝึกทักษะทำให้ผู้สอนมองเห็นปัญหาที่แท้จริงต่าง ๆ ของผู้เรียนได้ชัดเจน และสามารถปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นได้ทันที
8. แบบฝึกทักษะที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากบทเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนความสามารถได้เต็มที่
9. แบบฝึกทักษะที่จัดพิมพ์เรียบร้อยแล้ว ช่วยให้ผู้สอนประหยัดเวลาในการเตรียม ผู้เรียนไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกหัด ทำให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มากขึ้น

นอกจากนี้ แบบฝึกทักษะมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อผู้เรียน และผู้สอน สำหรับตัวผู้เรียนนั้น ทำให้เกิดทักษะ เกิดความชำนาญในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเพิ่มขึ้น เห็นความก้าวหน้าของตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากได้ฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหา และฝึกซ้ำ ๆ ในเรื่องที่เรียน สำหรับผู้สอนนั้น ทำให้ผู้สอนมองเห็นปัญหาของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มองเห็นจุดเด่นจุดด้อยของผู้เรียน เพื่อนำมาส่งเสริมทำให้ทราบความเข้าใจของผู้เรียน และใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงหรือพัฒนาการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนยิ่งขึ้น (พจนา เบญจมาศ, 2558; สาลี ดวงบุษผา และชาญชัย สุกใส, 2558)

ยุพาภรณ์ ชาวเชียงขวาง (2537) ได้อธิบายเพิ่มเติมถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะเป็นส่วนที่เพิ่มหรือเสริมจากหนังสือเรียน เป็นอุปกรณ์ที่ช่วยลดภาระครู และยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะในการใช้ภาษาได้ดีขึ้น ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล อีกทั้งเสริมทักษะทางภาษาโดยฝึกทันที หลังจากทีผู้เรียนเรียนรู้

อีกทั้ง กาญจนา คุณานุรักษ์ (2539) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า

1. ช่วยลดเวลาสอนของครูและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี
2. แบบฝึกเหมาะสมกับเอกลักษณ์ของผู้เรียนแต่ละคน เพราะเป็นการเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. ประโยชน์ต่อการประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

นอกจากนี้ Petty (1963) ได้อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ
2. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะการใช้ภาษาได้ดี แต่ต้องอาศัยการส่งเสริมและเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใต่มากขึ้น
4. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน โดยกระทำดังนี้
 - 1) ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ
 - 2) ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
 - 3) เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องฝึก
5. แบบฝึกที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้หลังจากบทเรียนในแต่ละครั้ง
6. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม เด็กสามารถเก็บรักษาไว้เพื่อเป็นแนวทางและทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป
7. การให้เด็กทำแบบฝึก ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจนซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ปัญหานั้น ๆ ได้ทันเวลาที่
8. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในหนังสือเรียน จะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่
9. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อย จะช่วยให้ครูประหยัดทั้งเวลาและแรงงานในการที่จะต้องสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกจากตำราเรียน ทำให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ได้มากขึ้น
10. แบบฝึกหัดช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่ม แนนอนยอมลงทุนต่ำกว่าที่จะพิมพ์ลงกระดาษทุกครั้ง ผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบระเบียบ

จากการศึกษาประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะมีประโยชน์ทั้งต่อผู้เรียนเอง และผู้สอน คือ ผู้เรียนสามารถเห็นความก้าวหน้าของตนเอง รวมทั้งเป็นการวัดความสามารถของตนเองในการเรียนรู้แต่ละครั้ง ส่วนผู้สอนนั้น แบบฝึกสามารถช่วยลดภาระงาน อีกทั้งยังเห็นข้อบกพร่องในการเรียนการสอน ทำให้สามารถวางแผนการสอนเพื่อพัฒนาตัวผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5.4 หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

ในการสร้างแบบฝึกทักษะนั้น ผู้สร้างต้องคำนึงถึงความสำคัญของหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ เพราะการจัดการเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพได้ต้องขึ้นอยู่กับสภาพจิตใจและการกระทำที่ตอบสนอง โดยอาศัยกระบวนการหรือวิธีการที่เหมาะสมในการกระตุ้นพฤติกรรมของผู้เรียนให้แสดงออกมา ดังที่ วิชาภรณ์ ขำนิ (2555) ได้กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกทักษะที่ดี ควรประยุกต์ใช้หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ ได้แก่ ทฤษฎีการเชื่อมโยงของ Thorndike (Thorndike's Connectionism Theory) ที่อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus) และการตอบสนอง (Response) ของอินทรีย์ ความสัมพันธ์จะมีมากขึ้นหรือน้อยลงเป็นเพราะผลที่เกิดหลังจากการตอบสนอง ถ้าอินทรีย์มีความพอใจ ความสัมพันธ์ของสิ่งเร้าและการตอบสนองก็จะมากขึ้น ในทางตรงกันข้าม ถ้าอินทรีย์ไม่มีความพอใจ ความสัมพันธ์ของสิ่งเร้าและการตอบสนองก็จะน้อยลง ซึ่งความสัมพันธ์นี้ถูกเรียกว่า “กฎแห่งผล” ซึ่งกฎแห่งผลนี้เกิดขึ้นจากการกระทำซ้ำของบุคคล ยิ่งทำมากก็จะเกิดความคุ้นเคยและมีความชำนาญในที่สุด

อีกทั้ง สุกนธ์ สินธพานนท์ (2561) ได้เสนออีกว่า ควรนำหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ ได้แก่ ทฤษฎีการสอนของ Bruner (Bruner's Instructional Theory) มาใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะ โดยต้องยึดหลักการ 3 ประการ ดังนี้

ประการที่ 1 แรงจูงใจ (Motivation) เป็นแรงผลักดันที่เกิดจากภายในตัวผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความต้องการเรียนรู้และต้องการที่จะร่วมงานกับผู้อื่น ซึ่งผู้สอนจะต้องเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการค้นคว้าและค้นหาคำตอบ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายในการเรียนรู้ตามที่ต้องการ

ประการที่ 2 โครงสร้างองค์ความรู้ (Structure of Knowledge) ผู้สอนต้องนำเสนอเนื้อหาที่ง่ายที่สุด เพื่อให้นักเรียนเข้าถึงและเข้าใจได้ง่าย เช่น การใช้รูปภาพประกอบ การใช้สัญลักษณ์ และการนำเสนอข้อมูลให้กระชับ ได้ใจความ เป็นต้น

ประการที่ 3 การเสริมแรง (Reinforcement) การจัดการเรียนรู้จำเป็นต้องมีการเสริมแรง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ ทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วารีย์ เมืองเกษม (2551) ได้กล่าวว่า ในการสร้างแบบฝึกทักษะที่ดีให้มีความสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งมีทฤษฎีของนักจิตวิทยากล่าวไว้ดังนี้

กฎข้อที่ 1 กฎแห่งผล (Law of Effect) เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองจะมีมากขึ้น เมื่อนักเรียนมีความมั่นใจว่าการกระทำในการตอบสนองของตนเองมีความถูกต้อง ซึ่งการให้รางวัลเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยเสริมแรงพฤติกรรมนั้น ๆ

กฎข้อที่ 2 กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) เป็นทฤษฎีที่กล่าวว่าการที่นักเรียนมีโอกาสในการกระทำซ้ำ ๆ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จะทำให้พฤติกรรมนั้น ๆ มีความสมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น

กฎข้อที่ 3 กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) เป็นทฤษฎีที่กล่าวว่ามีโอกาสแห่งความพร้อมที่จะตอบสนองหรือแสดงพฤติกรรมใด ๆ การกระทำนั้นย่อมเป็นที่พอใจ แต่หากถูกบังคับให้กระทำหรือแสดงพฤติกรรมย่อมทำให้บุคคลเกิดความไม่พอใจการกระทำนั้น ก็จะแสดงออกมาไม่น่าพอใจด้วย

นอกจากนี้ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ของ Gagne (Gagne's Eclecticism) ซึ่งเป็นหลักการทางจิตวิทยาที่มีส่วนสัมพันธ์กับการสร้างแบบฝึกทักษะว่าการเรียนรู้มีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 หลักการและแนวคิด

1) ผลการเรียนรู้หรือความสามารถด้านต่าง ๆ ของมนุษย์ มีอยู่ 5 ประเภท คือ

- ทักษะทางปัญญา (Intellectual skill) ซึ่งประกอบด้วย การจำแนกแยกแยะ การสร้างความคิดรวบยอด การสร้างกฎ การสร้างกระบวนการหรือกฎขั้นสูง

- กลวิธีในการเรียนรู้ (Cognitive strategy)

- ภาษา หรือคำพูด (Verbal information)

- ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor skills)

- เจตคติ (Attitude)

2) กระบวนการเรียนรู้และจดจำของมนุษย์ มนุษย์มีกระบวนการจัดกระทำข้อมูลในสมอง ซึ่งมนุษย์จะอาศัยข้อมูลที่สะสมไว้มาพิจารณาเลือกจัดกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และในขณะที่กระบวนการจัดกระทำข้อมูลภายในสมองกำลังเกิดขึ้น เหตุการณ์ภายนอกร่างกายมนุษย์มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมหรือการยับยั้งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นภายในได้ ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนของ Gagne ได้เสนอแนะว่า ควรมีการจัดสภาพการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการเรียนรู้แต่ละประเภท ซึ่งมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน และส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ภายในสมอง โดยการจัดสภาพภายนอกให้เอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้ภายในของผู้เรียน

ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์

- เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว และสามารถจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้นาน

ส่วนที่ 3 กระบวนการเรียนการสอน

Gagne (1985) ได้คิดค้นแนวความคิดมาใช้ในการเรียนการสอนโดยยึดหลักการนำเสนอเนื้อหา และจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์ โดยมี 9 ขั้นตอนดังนี้

1. เร่งเร้าความสนใจ (Gain Attention) กระตุ้นหรือเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจกับบทเรียนและเนื้อหาที่จะเรียนการ เร้าความสนใจผู้เรียนนี้อาจทำได้โดยการจัดสภาพแวดล้อมให้ดึงดูดความสนใจ

2. บอกวัตถุประสงค์ (Informing the learner of the objective) การที่ผู้เรียนได้ทราบถึงจุดประสงค์ของบทเรียนล่วงหน้าทำให้ผู้เรียนสามารถมุ่งความสนใจไปที่เนื้อหาบทเรียนที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งยังสามารถเลือกศึกษาเนื้อหาเฉพาะที่ตนยังขาดความเข้าใจ จะช่วยทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตรงตามจุดประสงค์ของบทเรียนที่ได้กำหนดไว้

3. ทบทวนความรู้เดิม (Stimulating recall of prior knowledge) การทบทวนความรู้เดิมช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาใหม่ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

4. นำเสนอเนื้อหาใหม่ (Presenting information) ผู้สอนควรพิจารณาลักษณะของผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้การนำเสนอบทเรียนเหมาะสมกับผู้เรียนมากที่สุด

5. ชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ (Providing guidance) การชี้แนะให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนใหม่ผสมผสานกับความรู้เดิมที่เคยได้เรียนไปแล้ว เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่รวดเร็วและมีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น

6. กระตุ้นการตอบสนองบทเรียน (Eliciting performance) การเรียนรู้เกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนโดยตรง ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น

7. ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Providing feedback) ผู้สอนควรเปลี่ยนจากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้แต่เพียงผู้เดียว มาเป็นผู้ให้คำแนะนำและช่วยกำกับการเรียนของผู้เรียนรายบุคคล ทำให้ผู้สอนสามารถติดตามก้าวหน้าและสามารถให้ผลย้อนกลับแก่ผู้เรียนแต่ละคน ได้ด้วยความสะดวก

8. ทดสอบความรู้ใหม่ (Assessing performance) การทดสอบความรู้ความสามารถผู้เรียนเป็นขั้นตอนที่สำคัญอีกขั้นตอนหนึ่ง เพราะทำให้ทั้งผู้เรียนและผู้สอนได้ทราบถึงระดับความรู้ความเข้าใจที่ผู้เรียนมีต่อเนื้อหาในบทเรียนนั้น ๆ

9. สรุปและนำไปใช้ (Enhancing retention & transfer) การสรุปและนำไปใช้ จัดว่าเป็นส่วนสำคัญในขั้นตอนสุดท้ายที่บทเรียนจะต้องสรุปใจความสำคัญของเนื้อหา เฉพาะประเด็นสำคัญ ๆ รวมทั้งข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทบทวนความรู้ของตนเองหลังจากศึกษาเนื้อหา

ภาพที่ 8 ทฤษฎีการเรียนรู้ 9 ขั้น ของ Gagne (Gagne's Eclecticism)

จากการศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญของหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ เพื่อใช้ในการกำหนดขั้นตอนของแบบฝึกทักษะ และกระบวนการของการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ทฤษฎีการเชื่อมโยงของ Thorndike ที่เรียกว่า Thorndike's Connectionism Theory) ทฤษฎีการสอนของ Bruner ที่เรียกว่า Bruner's Instructional Theory และทฤษฎีการเรียนรู้ของ Gagne ที่เรียกว่า Gagne's Eclecticism ซึ่งเป็นหลักการทางจิตวิทยาการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับการสร้างแบบฝึกทักษะ และเป็นกระบวนการหรือวิธีการที่เหมาะสมในการกระตุ้นพฤติกรรมของผู้เรียนให้แสดงออกมา เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

5.5 หลักการและขั้นตอนในสร้างแบบฝึกทักษะ

ในการออกแบบและพัฒนาแบบฝึกนั้น ผู้สอนควรกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนก่อนที่จะลงมือในการสร้างแบบฝึกทักษะ มีนักการศึกษาได้เสนอหลักการและขั้นตอนในการพัฒนาแบบฝึกทักษะ ดังต่อไปนี้

Bock (1993) ได้เสนอหลักการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ก่อนการสร้างแบบฝึกทักษะ ผู้สอนต้องกำหนดโครงร่างคร่าว ๆ ก่อนว่าเกี่ยวกับเรื่องอะไร มีจุดประสงค์อย่างไร
2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะใช้สร้างแบบฝึกทักษะ

3. เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกัน
4. แจกจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมออกเป็นกิจกรรมย่อย โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียน และเรียบเรียงกิจกรรมหรืองานที่นักเรียนต้องปฏิบัติจากง่ายไปหายาก
5. กำหนดอุปกรณ์ที่จะใช้ในแต่ละตอนนั้น และอุปกรณ์ที่ใช้ควรเหมาะสมกับแบบฝึกทักษะ
6. กำหนดเวลาที่จะใช้ในแบบฝึกให้เหมาะสมแต่ละตอนให้เหมาะสม
7. ควรประเมินผลก่อนและหลังเรียน

Sells (1990) ได้เสนอแนะว่า ผู้สอนควรกำหนดขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรจากหน่วยการเรียนรู้ระดับเนื้อหาหลักสูตร จากหน่วยเนื้อหาเล็ก ไปสู่หน่วยเนื้อหาใหญ่และในการออกแบบการสอนควรคำนึงถึงส่วนประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาที่คัดเลือกมาต้องอิงจุดประสงค์รายวิชา
2. รูปแบบที่ใช้ในการสอนต้องอิงทฤษฎีและผลงานทางวิชาการที่ได้มีผู้ทำไว้
3. การวัดผลต้องอิงพฤติกรรมการเรียนรู้
4. รู้จักนำเทคโนโลยีมาใช้ เพื่อให้แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และคุ้มค่า

นอกจากนั้น Nixon (1995) ได้เสนอวิธีการพัฒนาแบบฝึกทักษะ โดยมีแนวทางดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ (Preparation) มีการวิเคราะห์ความสนใจของผู้เรียน สำนวความสอดคล้องของสิ่งแวดล้อมที่จะเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนและดำเนินการจัดการสื่อที่เหมาะสม มีคุณภาพ และประหยัดค่าใช้จ่าย
2. ขั้นรวบรวมแหล่งข้อมูล (Collection of resource) ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในการ ช่วยรวบรวมข้อมูล ซึ่งอาจได้จากสถานที่ต่าง ๆ เช่น ศูนย์การค้า พิพิธภัณฑ์ โรงพยาบาล ห้องสมุด ฯลฯ

3. ออกแบบกรอบงาน (Design frameworks) เพื่อสร้างสื่อ ผู้สอนควรพิจารณาตรวจสอบดูว่า มีส่วนใดที่ต้องทำให้เกิดความชัดเจนขึ้น หรือปรับเปลี่ยนส่วนใดบ้างเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน
4. ดูปลย้อนกลับ (Feedback) เมื่อนำสื่อที่สร้างขึ้นไปใช้แล้ว ควรมีการติดตามผลการใช้ว่า ได้ผลมากน้อยเพียงใด และมีคุณค่าแค่ไหน เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาสื่อต่อไป

Tomlinson (1998) ได้เสนอการออกแบบและพัฒนาแบบฝึกทักษะดังนี้

1. ระบุความต้องการของผู้เรียน (Identification)
2. สำรวจขอบเขตของความต้องการ หรือปัญหา (Exploration) ในรูปประเภทของภาษา ความหมาย หน้าที่ของภาษา และทักษะที่ใช้ ฯลฯ
4. ตระหนักถึงเนื้อหาที่จะใช้ในการเรียนการสอน (Pedagogical realization) โดยเลือกแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอน
5. รูปแบบของสื่อ (Physical production) โดยพิจารณาเลือกรูปแบบที่มีความเหมาะสม เช่น ประเภท ขนาดความยาว เป็นต้น
6. การใช้สื่อ (Use) ผู้สอนควรแนะนำวิธีการใช้สื่อให้กับนักเรียนตามแบบฝึกหรือใบงาน เมื่อมอบให้ไปทำที่บ้าน และตรวจสอบในชั่วโมงถัดไป
7. การประเมินสื่อ (Evaluation) โดยการให้คำแนะนำและแก้ปัญหาความยากง่ายของสื่อกับนักเรียน

อารี บุญคุ้มภัย (2540) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียนในแต่ละระดับ
2. ตั้งจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าจะฝึกทักษะด้านใด เพื่อจัดเนื้อหาให้ตรงกับจุดประสงค์
3. ต้องมีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียน และเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก
4. ต้องมีคำชี้แจงที่เข้าใจง่าย และควรมีตัวอย่างเพื่อให้นักเรียนเข้าใจชัดเจน
5. มีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่กว้างขวาง เพื่อส่งเสริมความคิดและสร้างสรรค์ และไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย
6. มีความถูกต้องในด้านเนื้อหา ซึ่งทำได้โดยการตรวจสอบหรือทดลองใช้ก่อนที่จะนำไปใช้จริง
7. ควรมีรูปภาพประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน
8. ต้องให้นักเรียนทราบถึงความก้าวหน้าในการทำแบบฝึกทักษะของตน เพื่อเป็นการจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ในโอกาสต่อไปได้

จากการศึกษาหลักการและขั้นตอนในสร้างแบบฝึกทักษะ สรุปได้ว่า ในการออกแบบและพัฒนาแบบฝึกทักษะ ผู้สอนควรกำหนดโครงร่างคร่าว ๆ ถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ได้แก่ ทักษะการอ่านของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ เพื่อที่จะสร้างแบบฝึกทักษะให้ได้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง นอกจากนี้ เมื่อนำสื่อไปใช้ควรมีการ

ติดตามผลการใช้ว่า ได้ผลมากน้อยเพียงใด และมีคุณค่าแค่ไหน เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้อีกต่อไป

5.6 ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

ในกระบวนการสร้างแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้ศึกษาลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ดั้งที่นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ดังต่อไปนี้

ถวัลย์ มาศจรีสและคณะ (2550) ได้กล่าวว่า แบบฝึกทักษะที่ดีจะต้องมีลักษณะดังนี้

ส่วนที่ 1 จุดประสงค์

- 1) จุดประสงค์ชัดเจน
- 2) สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้

ส่วนที่ 2 เนื้อหา

- 1) ถูกต้องตามหลักวิชาการ
- 2) ใช้ภาษาเหมาะสม
- 3) มีคำอธิบายและคำสั่งที่ชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติ
- 4) สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอด และหลักการสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้
- 5) เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้สอดคล้องกับวิธีการการเรียนรู้และความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 6) มีคำถามและกิจกรรมที่ทำทาส่งเสริมทักษะการเรียนรู้
- 7) มีกลยุทธ์การนำเสนอและการตั้งคำถามที่ชัดเจน น่าสนใจ ปฏิบัติได้ สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนได้

สำลี ดวงบุบผา และชาญชัย สุกใส (2558) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ต้องมีความเกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว เหมาะสมกับระดับวัย และความสามารถของผู้เรียน มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ทำให้เข้าใจวิธีทำได้ง่าย ใช้เวลาเหมาะสม คือ ไม่ใช่เวลานาน หรือเร็วเกินไป และเป็นสิ่งที่น่าสนใจ และท้าทายให้แสดงความสามารถ

นอกจากนี้ พจนา เบญจมาศ (2558) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า แบบฝึกทักษะที่ดี ควรเป็นการฝึกปฏิบัติบทเรียนที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน แบบฝึกทักษะควรกำหนดกิจกรรมที่หลากหลายไม่ยากหรือง่ายเกินไป มีคำสั่ง หรือคำอธิบาย มีคำแนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะที่ชัดเจนสามารถที่จะศึกษาได้ด้วยตนเองที่ต้องการ เปรียบเสมือน

เครื่องมือที่สำคัญของผู้สอนที่จะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ตามศักยภาพของตนเอง มีความมั่นใจที่จะเรียนรู้อย่างมีความสุข และประสบความสำเร็จ

นอกจากนี้ มีนักวิชาการได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีในทำนองที่คล้ายกันว่า กล่าวว่ แบบฝึกที่ดีควรมีหลายแบบหลายชนิด มีจุดหมายและตรงตามจุดประสงค์ ภาษาที่ใช้และรูปภาพ ควรมีความเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน เพื่อผู้เรียนจะไม่เกิดความเบื่อหน่าย มีความสนุกสนาน ผู้เรียนสามารถนำไปฝึกด้วยตนเอง ให้ผู้เรียนรู้จักการแก้ปัญหาและพัฒนาได้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลครบทุกระดับ ตั้งแต่ง่าย ปานกลาง และยาก เพื่อให้ผู้เรียนจะได้เลือกทำได้ตามความสามารถของตนเอง นอกจากนี้ ผู้สอนก็จะมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของผู้เรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันที (ณัฐธนาถ สุกสี, 2558; สุพรรณ สิมหะวัตนะ, 2558)

จากการศึกษาลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะที่ดีควรมีจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ควรมีภาพประกอบที่เหมาะสม มีคำชี้แจงสั้น ๆ เข้าใจง่าย ผู้สอนควรกำหนดเวลาที่เหมาะสม ควรมีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อจะไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย เพลิดเพลิน สนุกสนาน เพราะแบบฝึกทักษะที่ดี เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อผู้สอนอย่างยิ่ง เปรียบเสมือนเครื่องมือที่สำคัญของผู้สอนที่จะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ

5.7 ความสำคัญและความจำเป็นในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) ได้คิดค้นหลักปฏิบัติไว้ว่า เมื่อได้ผลิตสื่อ ชุดการสอน หรือแบบฝึกทักษะแล้ว ก่อนนำไปใช้ จะต้องนำสื่อ ชุดการสอน หรือแบบฝึกทักษะ ที่ผลิตขึ้นไปทดสอบประสิทธิภาพเพื่อดูว่าสื่อ ชุดการสอน หรือแบบฝึกทักษะนั้น ทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ มีประสิทธิภาพในการช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด มีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์หรือไม่และผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้จากสื่อ ชุดการสอน หรือแบบฝึกทักษะอยู่ในระดับใด ดังนั้น ผู้สร้างสื่อการสอนเป็นจะต้องนำสื่อ ชุดการสอน หรือแบบฝึกทักษะไปหาคุณภาพที่เรียกว่า การทดสอบประสิทธิภาพ

1. ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพ

1) ความหมายของประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง สภาวะหรือคุณภาพของสมรรถนะในการดำเนินงานเพื่อให้งานมีความสำเร็จโดยใช้เวลา ความพยายาม และค่าใช้จ่ายค้ำค่าที่สุดตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ โดยกำหนดเป็นอัตราส่วน หรือร้อยละระหว่างปัจจัยนำเข้ากระบวนการและผลลัพธ์ (Ratio between input, process and output)

ประสิทธิภาพเน้นการดำเนินการที่ถูกต้องหรือกระทำสิ่งใด ๆ อย่างถูกวิธี (Doing the thing right)

คำว่า “ประสิทธิภาพ” มักสับสนกับคำว่า “ประสิทธิผล” (Effectiveness) ซึ่งเป็นคำที่ คลุมเครือ ไม่เน้นปริมาณ และมุ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเน้นการทำ สิ่งที่ถูกที่ควร (Doing the right thing) ดังนั้น สองคำนี้จึงมักใช้คู่กัน คือ ประสิทธิภาพ และ ประสิทธิผล

2) ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพ

การทดสอบประสิทธิภาพของสื่อ ชุดการสอน หรือแบบฝึกทักษะ หมายถึงการหาคุณภาพของสื่อ ชุดการสอน หรือแบบฝึกทักษะ โดยพิจารณาตามขั้นตอนของการ พัฒนาสื่อหรือชุดการสอนแต่ละขั้น ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Developmental Testing” คือ การ ทดสอบคุณภาพตามพัฒนาการของการผลิตสื่อ ชุดการสอนหรือแบบฝึกทักษะตามลำดับขั้นเพื่อ ตรวจสอบคุณภาพของแต่ละองค์ประกอบของต้นแบบชิ้นงานให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับการผลิตสื่อ ชุดการสอน และแบบฝึกทักษะ การทดสอบประสิทธิภาพ หมายถึง การนำสื่อ ชุด การสอนหรือแบบฝึกทักษะไปทดสอบด้วยกระบวนการสองขั้นตอน คือ การทดสอบประสิทธิภาพใช้ เบื้องต้น (Try Out) และทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run) เพื่อหาคุณภาพของสื่อตาม ขั้นตอนที่กำหนดใน 3 ประเด็น คือ การทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น การช่วยให้ผู้เรียนผ่าน กระบวนการเรียนและทำแบบประเมินสุดท้ายได้ดี และการทำให้ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อสื่อ แล้ว นำผลจากการประเมินที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะผลิตสื่อออกมาเผยแพร่

- การทดสอบประสิทธิภาพใช้เบื้องต้น เป็นการนำสื่อ ชุด การสอนหรือแบบฝึกทักษะที่ผลิตขึ้นเป็นต้นแบบ Prototype แล้วไปทดลองประสิทธิภาพใช้ตาม ขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแต่ละระบบ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนให้เท่าเกณฑ์ที่ กำหนดไว้และปรับปรุงจนถึงเกณฑ์

- การทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง หมายถึง การนำสื่อ ชุดการสอน หรือแบบฝึกทักษะที่ได้ทดสอบประสิทธิภาพการใช้และปรับปรุงจนได้คุณภาพถึงเกณฑ์ แล้วของแต่ละบทเรียน ไปสอนจริงในชั้นเรียนหรือในสถานการณ์การเรียนที่แท้จริงในช่วงเวลาหนึ่ง 1 ภาคการศึกษาเป็นอย่างน้อยเพื่อตรวจสอบคุณภาพเป็นครั้งสุดท้าย ก่อนนำไปเผยแพร่และผลิต ออกมา การทดสอบประสิทธิภาพทั้งสองขั้นตอน จะต้องผ่านการวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา (Research and Development-R&D) โดยต้องดำเนินการวิจัย ในขั้นทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น และอาจ ทดสอบประสิทธิภาพซ้ำในขั้นทดสอบประสิทธิภาพใช้จริงด้วยก็ได้ เพื่อประกันคุณภาพของ สถาบันการศึกษาทางไกลนานาชาติ

2. ความจำเป็นที่จะต้องหาประสิทธิภาพ

การทดสอบประสิทธิภาพของสื่อ ชุดการสอนหรือแบบฝึกทักษะมีความจำเป็นด้วยเหตุผล 3 ประการ คือ

1) สำหรับหน่วยงานผลิตสื่อ ชุดการสอนหรือแบบฝึกทักษะ

การทดสอบประสิทธิภาพช่วยประกันคุณภาพของสื่อ ชุดการสอนหรือแบบฝึกทักษะว่าอยู่ในขั้นสูงเหมาะสมที่จะลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก หากไม่มีการทดสอบประสิทธิภาพเสียก่อนแล้ว เมื่อผลิตออกมาใช้ประโยชน์ได้ไม่ดีเท่าที่ควร ก็จะต้องผลิตหรือทำขึ้นใหม่เป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลา แรงงานและเงินทอง

2) สำหรับผู้ใช้สื่อ ชุดการสอนหรือแบบฝึกทักษะ

สื่อ ชุดการสอน หรือแบบฝึกทักษะที่ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพ จะทำหน้าที่เป็นเครื่องมือช่วยสอนได้ดีในการสร้างสภาพการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่มุ่งหวัง บางครั้ง สื่อการสอนต้องช่วยครูสอน บางครั้งต้องสอนแทนครู (เช่น ในโรงเรียนที่มีครูคนเดียว) ดังนั้น ก่อนนำสื่อหรือชุดการสอนไปใช้ ครูจึงควรมั่นใจว่า สื่อการสอนนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จริงการทดสอบประสิทธิภาพตามลำดับขั้น จะช่วยให้ผู้สอนได้สื่อหรือชุดการสอนที่มีคุณค่าทางการสอนจริงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3) สำหรับผู้ผลิตสื่อหรือชุดการสอน

การทดสอบประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่า เนื้อหาสาระที่บรรจุลงในสื่อชุดการสอนหรือแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสม ง่ายต่อการเข้าใจ อันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้น เป็นการประหยัดแรงสมอง แรงงานเวลาและเงินทองในการเตรียมต้นแบบ

จากการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า เมื่อได้ผลิตแบบฝึกทักษะแล้ว ก่อนนำไปใช้ จะต้องนำไปทดสอบประสิทธิภาพ คือ การทดสอบประสิทธิภาพใช้เบื้องต้น (Try Out) และทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run) เพื่อให้แน่ใจว่า แบบฝึกทักษะแล้วทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ มีประสิทธิภาพในการช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด มีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์หรือไม่และผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้แบบฝึกทักษะอยู่ในระดับใด

5.8 เกณฑ์การหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะ

ในเกณฑ์การหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับความหมายของเกณฑ์ ความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพ และการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ ดังที่ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) ได้กล่าวไว้เป็นลำดับดังต่อไปนี้

1. ความหมายของเกณฑ์ (Criterion) เกณฑ์เป็นขีดกำหนดที่จะยอมรับว่า สิ่งใดหรือพฤติกรรมใดมีคุณภาพและหรือปริมาณที่จะรับได้ การตั้งเกณฑ์ต้องตั้งไว้ครั้งแรกครั้งเดียว เพื่อจะปรับปรุงคุณภาพให้ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำที่ตั้งไว้ จะตั้งเกณฑ์การทดสอบประสิทธิภาพไว้ต่างกันไม่ได้ เช่น เมื่อมีการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว ตั้งเกณฑ์ไว้ 60/60 แบบกลุ่ม ตั้งไว้ 70/70 ส่วนแบบ สนาม ตั้งไว้ 80/80 ถือว่าเป็นการตั้งเกณฑ์ที่ไม่ถูกต้อง อนึ่ง เนื่องจากเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นเกณฑ์ต่ำสุด ดังนั้น หากการทดสอบคุณภาพของสิ่งใดหรือพฤติกรรมใดได้ผลสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05 หรืออนุโลมให้มีความคลาดเคลื่อนต่ำหรือสูงกว่าค่าประสิทธิภาพที่ตั้งไว้เกิน 2.5 ก็ให้ปรับ เกณฑ์ขึ้นไปอีกหนึ่งขั้น แต่หากได้ค่าต่ำกว่าค่าประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ ต้องปรับปรุงและนำไปทดสอบ ประสิทธิภาพใช้หลายครั้งในภาคสนามจนได้ค่าถึงเกณฑ์ที่กำหนด

2. ความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของสื่อ ชุดการสอนหรือแบบฝึกทักษะที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นระดับที่ผู้ผลิตสื่อ ชุดการสอน หรือแบบฝึกทักษะจะพึงพอใจว่า หากสื่อ ชุดการสอน หรือแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ ถึงระดับนั้นแล้ว สื่อ ชุดการสอน หรือแบบฝึกทักษะนั้นก็มีคุณค่าที่จะนำไปสอนนักเรียน และคุ้มแก่ การลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

3. การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรม ของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น $E_1 =$ Efficiency of Process (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) และพฤติกรรมสุดท้าย (ผลลัพธ์) กำหนดค่า ประสิทธิภาพเป็น $E_2 =$ Efficiency of Product (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

1) ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือ ประเมินผลต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยของผู้เรียน เรียกว่า “กระบวนการ” (Process) ที่ เกิดจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม ได้แก่ การทำโครงการ หรือทำรายงานเป็นกลุ่ม และรายงานบุคคล ได้แก่งานที่มอบหมาย และกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

2) ประเมินพฤติกรรมสุดท้าย (Terminal Behavior) คือ ประเมิน ผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียน และการสอบไล่ประสิทธิภาพของ สื่อ ชุดการสอนหรือแบบฝึกทักษะ จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยน พฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้ผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของ ผู้เรียนทั้งหมดต่อร้อยละของผลการประเมินหลังเรียนทั้งหมด นั่นคือ $E_1 / E_2 =$ ประสิทธิภาพของ กระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ตัวอย่าง 80/80 หมายความว่า เมื่อเรียนจากสื่อหรือชุดการ สอนแล้ว ผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกทักษะหรืองานได้ผลเฉลี่ย 80% และประเมินหลังเรียนและงาน สุดท้ายได้ผลเฉลี่ย 80% การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1 / E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณา ตามความพอใจ โดยพิจารณาพิสัยการเรียนรู้ที่จำแนกเป็นวิหยพิสัย (Cognitive Domain) จิตพิสัย

(Affective Domain) และทักษะพิสัย (Skill Domain) ในขอบข่ายวิทย์พิสัย ซึ่งเดิมเรียกว่า พุทธิพิสัย เนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ สูงสุดแล้ว ลดต่ำลงมา คือ 90/90, 85/85, 80/80 ส่วนเนื้อหาสาระที่เป็นจิตพิสัยจะต้องใช้เวลาไปฝึกฝนและพัฒนา ไม่สามารถทำให้ถึงเกณฑ์ระดับสูงได้ในห้องเรียนหรือในขณะที่เรียน จึงอนุโลมให้ตั้งไว้ต่ำลง นั่นคือ 80/80, 75/75 แต่ไม่ต่ำกว่า 75/75 เพราะเป็นระดับความพอใจต่ำสุด จึงไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำกว่านี้ หากตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใด ก็มักได้ผลเท่านั้น

จากการศึกษาเกณฑ์การหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะ สรุปได้ว่า ผู้วิจัยจะต้องกำหนดระดับประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน ได้แก่ พฤติกรรมต่อเนื่อง E_1 = Efficiency of Process และพฤติกรรมสุดท้าย E_2 = Efficiency of Product โดยกำหนดให้ผลเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อร้อยละของผลการประเมินหลังเรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1 / E_2 = ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เท่ากับ 80/80

5.9 ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) ได้กำหนดขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะว่า สามารถกระทำได้ 2 วิธีคือ โดยใช้สูตรและโดยการคำนวณแบบธรรมดา ดังนี้

1) โดยใช้สูตร กระทำได้โดยใช้สูตรต่อไปนี้

$$\text{สูตรที่ 1} \quad E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100 \quad \text{หรือ} \quad \frac{\bar{x}}{B} \times 100$$

E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum x$ แทน คะแนนรวมแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกทักษะระหว่างเรียนทุกชิ้น

N แทน จำนวนกลุ่มประชากร

$$\text{สูตรที่ 2} \quad E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100 \quad \text{หรือ} \quad \frac{\bar{F}}{B} \times 100$$

E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกทักษะท้ายบทเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกทักษะท้ายบทเรียน

N แทน จำนวนกลุ่มประชากร

การคำนวณหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตรดังกล่าวข้างต้น กระทำได้โดยการนำคะแนนรวมแบบฝึกปฏิบัติหรือผลงานในขณะที่ประกอบกิจกรรมกลุ่ม/เดี่ยวและคะแนนสอบหลังเรียน มาเข้าตารางแล้วจึงคำนวณหาค่า E_1 / E_2

2) **โดยใช้วิธีการคำนวณโดยไม่ใช้สูตร** หากจำสูตรไม่ได้หรือไม่อยากใช้สูตร ผู้ผลิตสื่อหรือชุดการสอนก็สามารถใช้วิธีการคำนวณ ธรรมชาติหาค่า E_1 และ E_2 ได้ ด้วยวิธีการคำนวณธรรมดา

- ค่า E_1 คือค่าประสิทธิภาพของงาน และแบบฝึกปฏิบัติ กระทำได้โดยการนำคะแนนงานทุกชิ้นของนักเรียนในแต่ละกิจกรรม แต่ละคนมารวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ยและเทียบส่วนโดยเป็นร้อยละ

- ค่า E_2 คือประสิทธิภาพผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียนของแต่ละสื่อหรือชุด การสอน กระทำได้โดยการเอาคะแนนจากการสอบ หลังเรียนและคะแนนจากงานสุดท้ายของนักเรียน ทั้งหมดรวมกันหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบส่วนร้อยละ เพื่อหาค่าร้อยละ

จากการศึกษาขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ สรุปได้ว่า ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยต้องนำคะแนนของการทำแบบฝึกทักษะทุกชิ้นของผู้เรียนในแต่ละบทเรียนแต่ละคนมารวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ยและเทียบส่วนโดยเป็นร้อยละ คือ E_1 จากนั้น นำคะแนนจากการสอบหลังเรียนและคะแนนจากงานสุดท้ายของผู้เรียนทั้งหมดรวมกันหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบส่วนร้อยละ คือ E_2

5.10 การตีความหมายผลการคำนวณประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

หลังจากคำนวณหาค่า E_1 และ E_2 ได้แล้ว ผู้หาประสิทธิภาพต้องตีความหมายของผลลัพธ์ โดยยึดหลักการและแนวทาง ดังที่ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) กล่าวไว้ดังนี้

ความคลาดเคลื่อนของผลลัพธ์ ให้มีความคลาดเคลื่อนหรือความแปรปรวนของผลลัพธ์ได้ไม่เกิน .05 (ร้อยละ 5) จากช่วงต่ำไปสูง = ± 2.5 นั้นให้ผลลัพธ์ของค่า E_1 หรือ E_2 ที่ถือว่าเป็นไป ตามเกณฑ์ มีค่าต่ำกว่าเกณฑ์ ไม่เกิน 2.5% และสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกิน 2.5% หากคะแนน E_1 หรือ E_2 ห่างกันเกิน 5% แสดงว่ากิจกรรมที่ให้ผู้เรียนทำกับการสอบหลังเรียนไม่สมดุลกัน เช่น ค่า E_1 มากกว่า E_2 แสดงว่า งานที่มอบหมายอาจจะง่ายกว่าการสอบ หรือ หากค่า E_2 มากกว่าค่า E_1 แสดงว่าการสอบง่ายกว่าหรือไม่สมดุลกับงานที่มอบหมายให้ทำ ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องปรับแก้ หากสื่อหรือชุดการสอนได้รับการออกแบบและพัฒนาอย่างดีมีคุณภาพ ค่า E_1 หรือ E_2 ที่คำนวณได้จากการทดสอบประสิทธิภาพจะต้องใกล้เคียงกันและห่างกันไม่เกิน 5% ซึ่งเป็นตัวชี้ที่จะยืนยันได้ว่า ผู้เรียนได้มีการเปลี่ยนพฤติกรรมต่อเนื่องตามลำดับขั้นหรือไม่ก่อนที่จะมีการเปลี่ยนพฤติกรรมขั้นสุดท้าย หรืออีกนัยหนึ่งต้องประกันได้ว่าผู้เรียนมีความรู้จริง ไม่ใช่ทำกิจกรรมหรือทำสอบได้เพราะการเดา การประเมินในอนาคตจะเสนอผลการประเมินเป็นเลขสองตัว คือ E_1 คู่ E_2 เพราะจะทำให้ผู้อ่านผลการประเมินทราบลักษณะนิสัยของผู้เรียนระหว่างนิสัยในการทำงานอย่างต่อเนื่องคงเส้นคง

วาหรือไม่ (ดูจากค่า E_1 คือ กระบวนการ) กับการทำงานสุดท้ายว่ามีคุณภาพมากน้อยเพียงใด (ดูจากค่า E_2 คือ กระบวนการ)

จากการศึกษาการตีความหมายผลการคำนวณประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะได้รับการออกแบบและพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ค่า E_1 หรือ E_2 ที่คำนวณได้จากการทดสอบประสิทธิภาพจะต้องใกล้เคียงกันและห่างกันไม่เกิน 5% ซึ่งเป็นตัวชี้ที่จะยืนยันได้ว่าผู้เรียนได้มีการเปลี่ยนพฤติกรรมต่อเนื่องตามลำดับขั้น ก่อนที่จะมีการเปลี่ยนพฤติกรรมขั้นสุดท้าย และต้องสามารถประกันได้ว่าผู้เรียนมีความรู้จริง ไม่ใช่ทำกิจกรรมหรือทำสอบได้เพราะการเดา

6. ความคิดเห็น

ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นในประเด็นที่เกี่ยวกับความหมายแบบสอบถามความคิดเห็น วิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น และเกณฑ์การแปลผลของความคิดเห็น ซึ่งมีรายละเอียดต่อไปนี้

6.1 ความหมายของความคิดเห็น

ในความหมายของความคิดเห็น มีนักวิชาการที่ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นได้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

ในคำจำกัดความของความคิดเห็น ได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้คล้ายกันว่าความคิดเห็น หมายถึง ข้อวินิจฉัย ความเชื่อ หรือความรู้สึกที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่แสดงออกตามที่เห็น รู้ หรือคิด ซึ่งมีลักษณะส่งเสริม ได้แก่ พอใจ นิยมชมเชย สนับสนุน และปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ หรือในลักษณะต่อต้าน ได้แก่ การขัดแย้ง ไม่ร่วมมือ ไม่ปฏิบัติตาม ซึ่งจะแสดงออกด้วยลักษณะการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิม ประสบการณ์ และอารมณ์เป็นส่วนประกอบในความคิดเห็น ซึ่งความเชื่อ และความคิดเห็นนี้จะนำไปสู่การคาดคะเน หรือการแปรผลในพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและผลการแสดงออกของความคิดเห็นนั้นบุคคลอื่นอาจจะเห็นด้วยหรือไม่ก็ได้(กาวิณ กาญจนบุระ, 2550; ราชบัณฑิตยสถาน, 2546; ศรีณีย์ พงษ์รัตนานุกูล, 2549; Hilgard, 1962) อีกทั้ง Mitchell (1971) ได้อธิบายเพิ่มเติมไว้ว่า ความคิดเห็น เป็นความเชื่อ หรือการพิจารณาตัดสินโดยบุคคล ซึ่งอาจจะไม่เป็นที่ยอมรับในแต่ละช่วงเวลา ความคิดเห็นนี้ ไม่สามารถที่จะทดสอบความรู้และความจริงของความเชื่อมั่นของบุคคลได้ และต้องยอมรับว่าประชาชนโดยทั่ว ๆ ไปนั้นอาจมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไป

นอกจากนี้ ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่แสดงออกมาให้ผู้อื่นได้รับรู้ รวมไปถึงการประเมินค่าที่เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือ ประเด็นใดประเด็นหนึ่ง การลงความเห็น อาจจะเป็นในลักษณะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ เนื่องมาจากสถานการณ์สิ่งแวดล้อม การติดต่อกับ

ภายนอกการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มต่าง ๆ และการพบปะสังสรรค์ประจำวัน โดยเฉพาะความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมและทัศนคติ โดยที่ต่างก็เป็นเรื่องราวทางจิตชุดหนึ่งที่เริ่มจากค่านิยมอันเป็นเรื่องราวทางจิตอย่างกว้าง ๆ และทัศนคติเป็นเรื่องราวทางจิตที่แคบลงไป จนกระทั่งถึงความคิดเห็น ซึ่งเป็นเรื่องราวทางจิตที่แคบที่สุด คือ เป็นการแสดงออกถึงเรื่องหนึ่งเรื่องใดเฉพาะเท่านั้น ความคิดเห็นอาจเป็นผลมาจากทัศนคติของบุคคล (จิระศักดิ์ มนูญธรรม, 2552; วรรณดี ภูพันธ์ตระกูล, 2552; Kolasa, 1969)

จากการศึกษาความหมายของความคิดเห็น สรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มคน เป็นความเชื่อที่ไม่ได้อยู่บนความแน่นอน แต่เป็นการแสดงออกในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเท่านั้น มักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นผลมาจากทัศนคติของบุคคล ไม่ว่าจะด้วยการพูด การเขียน หรือทำทางก็ได้ ซึ่งความคิดเห็นนี้อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้ หรือในลักษณะเห็นด้วยมากหรือเห็นด้วยน้อย ความคิดเห็นจึงไม่คงทน และมีการเปลี่ยนแปลงได้โดยง่าย อาศัยพื้นฐานความรู้ประสบการณ์และสภาพแวดล้อม

6.2 แบบสอบถามความคิดเห็น

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความหมาย โครงสร้างของแบบสอบถาม การสร้างแบบสอบถาม หลักการสร้างแบบสอบถาม เทคนิคการใช้แบบสอบถาม และข้อเด่นและข้อด้อยของการเก็บข้อมูล ซึ่งนักวิชาการหลายท่าน (เกียรติสุดา ศรีสุข, 2552; จินตนา ธนวิบูลย์ชัย, 2545; พิชิต ฤทธิจรรยา, 2544; เพ็ญแข แสงแก้ว, 2541; วรรณดี ภูพันธ์ตระกูล, 2552; อุทุมพร จามรมาน, 2544; Otten, 2006) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. ความหมายของแบบสอบถามความคิดเห็น

แบบสอบถาม หมายถึง รูปแบบของคำถามเป็นชุด ๆ ที่ได้ถูกรวบรวมไว้ อย่างมีหลักเกณฑ์และเป็นระบบ เพื่อใช้วัดสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการจะวัดจากกลุ่มตัวอย่างหรือประชากร เป้าหมายให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงทั้งในอดีต ปัจจุบัน และการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต แบบสอบถามประกอบด้วยรายการคำถามที่สร้างอย่างประณีต เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเท็จจริง โดยส่งให้กลุ่มตัวอย่างตามความสมัครใจ การใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น การสร้างคำถามเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้วิจัย เพราะว่าผู้วิจัยอาจไม่มีโอกาสได้พบปะกับผู้ตอบแบบสอบถามเพื่ออธิบายความหมายต่าง ๆ ของข้อคำถามที่ต้องการเก็บรวบรวม และแบบสอบถาม เป็นเครื่องมือวิจัยชนิดหนึ่งที่นิยมใช้กันมาก เพราะการเก็บรวบรวมข้อมูลสะดวก และสามารถใช้วัดได้อย่างกว้างขวาง การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามสามารถทำได้ด้วยการสัมภาษณ์ หรือให้ผู้ตอบด้วยตนเอง

2. โครงสร้างของแบบสอบถามความคิดเห็น

โครงสร้างของแบบสอบถาม ประกอบไปด้วย 3 ส่วนสำคัญ ดังนี้

1) หนังสือแนะนำหรือคำชี้แจง โดยมากมักจะอยู่ส่วนแรกของแบบสอบถาม อาจมีจดหมายนำอยู่ด้านหน้าพร้อมคำขอบคุณ โดยคำชี้แจงมักจะระบุถึงจุดประสงค์ที่ให้ตอบแบบสอบถาม การนำคำตอบที่ได้ไปใช้ประโยชน์ คำอธิบายลักษณะของแบบสอบถาม วิธีการตอบแบบสอบถามพร้อมตัวอย่าง ชื่อ และที่อยู่ของผู้วิจัย ประเด็นที่สำคัญคือการแสดงข้อความที่ทำให้ผู้ตอบมีความมั่นใจว่า ข้อมูลที่จะตอบไปจะไม่ถูกเปิดเผยเป็นรายบุคคล จะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบ และมีการพิทักษ์สิทธิของผู้ตอบด้วย

2) คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ เป็นต้น การที่จะถามข้อมูลส่วนตัวอะไรบ้างนั้นขึ้นอยู่กับกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยดูว่าตัวแปรที่สนใจจะศึกษานั้นมีอะไรบ้างที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว และควรถามเฉพาะข้อมูลที่จำเป็นในการวิจัยเท่านั้น

3) คำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะหรือตัวแปรที่จะวัด เป็นความคิดเห็นของผู้ตอบในเรื่องของคุณลักษณะ หรือตัวแปรนั้น

3. ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

การสร้างแบบสอบถามประกอบไปด้วยขั้นตอนสำคัญ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาคุณลักษณะที่จะวัด

การศึกษาคคุณลักษณะอาจดูได้จาก วัตถุประสงค์ของการวิจัย กรอบแนวคิดหรือสมมติฐานการวิจัย จากนั้นจึงศึกษาคคุณลักษณะ หรือตัวแปรที่จะวัดให้เข้าใจอย่างละเอียดทั้งเชิงทฤษฎีและนิยามเชิงปฏิบัติการ

ขั้นที่ 2 กำหนดประเภทของข้อความถาม

ข้อความถามในแบบสอบถามอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1) คำถามปลายเปิด (Open Ended Question) เป็นคำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบสามารถตอบได้อย่างเต็มที่ ซึ่งคาดว่าจะได้คำตอบที่แน่นอน สมบูรณ์ ตรงกับสภาพความเป็นจริงได้มากกว่าคำตอบที่จำกัดวงให้ตอบ คำถามปลายเปิดจะนิยมใช้กันมากในกรณีที่ผู้วิจัยไม่สามารถคาดเดาได้ล่วงหน้าว่าคำตอบจะเป็นอย่างไร หรือใช้คำถามปลายเปิดในกรณีที่ต้องการได้คำตอบเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างคำถามปลายปิด แบบสอบถามแบบนี้มีข้อเสียคือมักจะถามได้ไม่มากนัก การรวบรวมความคิดเห็นและการแปลผลมักจะไม่มีความยุ่งยาก

2) คำถามปลายปิด (Close Ended Question) เป็นคำถามที่ผู้วิจัยมีแนวคำตอบไว้ให้ผู้ตอบเลือกตอบจากคำตอบที่กำหนดไว้เท่านั้น คำตอบที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ล่วงหน้ามักได้มาจากการทดลองใช้คำถามในลักษณะที่เป็นคำถามปลายเปิด หรือการศึกษา

กรอบแนวความคิด สมมติฐานการวิจัย และนิยามเชิงปฏิบัติการ คำถามปลายเปิดมีวิธีการเขียนได้หลาย ๆ แบบ เช่น แบบให้เลือกตอบอย่างใดอย่างหนึ่ง แบบให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว แบบผู้ตอบจัดลำดับความสำคัญหรือแบบให้เลือกคำตอบหายคำตอบ

ขั้นที่ 3 การร่างแบบสอบถาม

เมื่อผู้วิจัยทราบถึงคุณลักษณะหรือประเด็นที่จะวัด และกำหนดประเภทของข้อคำถามที่จะมีอยู่ในแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงลงมือเขียนข้อคำถามให้ครอบคลุมทุกคุณลักษณะหรือประเด็นที่จะวัด โดยเขียนตามโครงสร้างของแบบสอบถามที่ได้กล่าวไว้แล้ว และหลักการในการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1) ต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าต้องการจะถามอะไรบ้าง โดยจุดมุ่งหมายนั้นจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยที่จะทำ

2) ต้องสร้างคำถามให้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เพื่อป้องกันการมีข้อคำถามนอกประเด็นและมีข้อคำถามจำนวนมาก

3) ต้องถามให้ครอบคลุมเรื่องที่จะวัด โดยมีจำนวนข้อคำถามที่พอเหมาะ ไม่มากหรือน้อยเกินไป แต่จะมากหรือน้อยเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับพฤติกรรมที่จะวัด ซึ่งตามปกติพฤติกรรมหรือเรื่องที่จะวัดเรื่องหนึ่ง ๆ นั้นควรมีข้อคำถาม 25-60 ข้อ

4) การเรียงลำดับข้อคำถาม ควรเรียงลำดับให้ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน และแบ่งตามพฤติกรรมย่อย ๆ ไว้เพื่อให้ผู้ตอบเห็นชัดเจนและง่ายต่อการตอบ นอกจากนั้นต้องเรียงคำถามง่าย ๆ ไว้เป็นข้อแรกๆ เพื่อชักจูงให้ผู้ตอบอยากตอบคำถามต่อ ส่วนคำถามสำคัญๆ ไม่ควรเรียงไว้ตอนท้ายของแบบสอบถาม เพราะความสนใจในการตอบของผู้ตอบอาจจะน้อยลง ทำให้ตอบอย่างไม่ตั้งใจ ซึ่งจะส่งผลเสียต่อการวิจัยมาก

5) ลักษณะของข้อความที่ดี ข้อคำถามที่ดีของแบบสอบถามนั้น ควรมีลักษณะดังนี้

(1) ข้อคำถามไม่ควรยาวจนเกินไป ควรใช้ข้อความสั้น กระชับ ตรงกับวัตถุประสงค์และสอดคล้องกับเรื่อง

(2) ข้อความ หรือภาษาที่ใช้ในข้อความต้องชัดเจน เข้าใจง่าย

(3) ค่าเฉลี่ยในการตอบแบบสอบถามไม่ควรเกินหนึ่งชั่วโมง ข้อคำถามไม่ควรมากเกินไปจนทำให้ผู้ตอบเบื่อหน่ายหรือเหนื่อยล้า

(4) ไม่ถามเรื่องที่เป็นความลับเพราะจะทำให้ได้คำตอบที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง

(5) ไม่ควรใช้ข้อความที่มีความหมายกำกวมหรือข้อความที่ทำให้ผู้ตอบแต่ละคนเข้าใจความหมายของข้อความไม่เหมือนกัน

(6) ไม่ถามในเรื่องที่รู้แล้ว หรือถามในสิ่งที่วัดได้ด้วยวิธีอื่น

(7) ข้อคำถามต้องเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง คือ ต้องคำนึงถึงระดับการศึกษา ความสนใจ สภาพเศรษฐกิจ ฯลฯ

(8) ข้อคำถามหนึ่งๆ ควรถามเพียงประเด็นเดียว เพื่อให้ได้คำตอบที่ชัดเจนและตรงจุดซึ่งจะง่ายต่อการนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

(9) คำตอบหรือตัวเลือกในข้อคำถามควรมีมากพอ หรือให้เหมาะสมกับข้อคำถามนั้น แต่ถ้าไม่สามารถระบุได้หมดก็ให้ใช้ว่า อื่นๆ โปรดระบุ

(10) ควรหลีกเลี่ยงคำถามที่เกี่ยวกับค่านิยมที่จะทำให้ผู้ตอบไม่ตอบตามความเป็นจริง

(11) คำตอบที่ได้จากแบบสอบถาม ต้องสามารถนำมาแปลงออกมาในรูปของปริมาณและใช้สถิติอธิบายข้อเท็จจริงได้ เพราะปัจจุบันนิยมใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนั้นแบบสอบถามควรคำนึงถึงวิธีการประมวลข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย

ขั้นที่ 4 การปรับปรุงแบบสอบถาม

หลังจากที่สร้างแบบสอบถามเสร็จแล้ว ผู้วิจัยควรนำแบบสอบถามนั้นมาพิจารณาทบทวนอีกครั้งเพื่อหาข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไข และควรให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบแบบสอบถามนั้นด้วยเพื่อที่จะได้นำข้อเสนอแนะและข้อวิพากษ์วิจารณ์ของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

ขั้นที่ 5 วิเคราะห์คุณภาพแบบสอบถาม

เป็นการนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเล็ก ๆ เพื่อนำผลมาตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ซึ่งการวิเคราะห์หรือตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามทำได้หลายวิธี แต่ที่สำคัญมี 2 วิธี ได้แก่

1) ความตรง (Validity) หมายถึง เครื่องมือที่สามารถวัดได้ในสิ่งที่ต้องการวัด โดยแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

(1) ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) คือ การที่แบบสอบถามมีความครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือพฤติกรรมที่ต้องการวัดหรือไม่ ค่าสถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพ คือ ค่าความ

สอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ หรือเนื้อหา (IOC: Index of item Objective Congruence) หรือดัชนีความเหมาะสม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ ประเมินเนื้อหาของข้อถามเป็นรายข้อ

(2) ความตรงตามเกณฑ์ (Criterion-related Validity) หมายถึง ความสามารถของแบบวัดที่สามารถวัดได้ตรงตามสภาพความเป็นจริง แบ่งออกได้เป็นความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์และความเที่ยงตรงตามสภาพ สถิติที่ใช้วัดความเที่ยงตรงตามเกณฑ์ เช่น ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ทั้งของ Pearson และ Spearman และค่า t-test เป็นต้น

(3) ความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) หมายถึงความสามารถของแบบสอบถามที่สามารถวัดได้ตรงตามโครงสร้างหรือทฤษฎี ซึ่งมักจะมีในแบบวัดทางจิตวิทยาและแบบวัดสติปัญญา สถิติที่ใช้วัดความเที่ยงตรงตามโครงสร้างมีหลายวิธี เช่น การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) การตรวจสอบในเชิงเหตุผล เป็นต้น

2) ความเที่ยง (Reliability) หมายถึง เครื่องมือที่มีความคงเส้นคงวา นั่นคือ เครื่องมือที่สร้างขึ้นให้ผลการวัดที่แน่นอนคงที่ จะวัดกี่ครั้งผลจะได้เหมือนเดิม สถิติที่ใช้ในการหาค่าความเที่ยงมีหลายวิธีแต่นิยมใช้กันคือ ค่าสัมประสิทธิ์ Conbach's Alpha Coefficient: α coefficient ซึ่งจะใช้สำหรับข้อมูลที่มีการแบ่งระดับการวัดแบบประมาณค่า Rating Scale

ขั้นที่ 6 ปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์

ผู้วิจัยจะต้องทำการแก้ไขข้อบกพร่องที่ได้จากผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถาม และตรวจสอบความถูกต้องของถ้อยคำหรือสำนวน เพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์และมีคุณภาพผู้ตอบอ่านเข้าใจได้ตรงประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการ ซึ่งจะทำให้ผลงานวิจัยเป็นที่น่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 7 จัดพิมพ์แบบสอบถาม

จัดพิมพ์แบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วเพื่อนำไปใช้จริงในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมาย โดยจำนวนที่จัดพิมพ์ควรไม่น้อยกว่าจำนวนเป้าหมายที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูล และควรมีการพิมพ์สำรองไว้ในกรณีที่แบบสอบถามเสียหรือสูญหายหรือผู้ตอบไม่ตอบกลับ แนวทางในการจัดพิมพ์แบบสอบถามมีดังนี้

- 1) การพิมพ์แบ่งหน้าให้สะดวกต่อการเปิดอ่านและตอบ
- 2) เว้นที่ว่างสำหรับคำถามปลายเปิดไว้เพียงพอ
- 3) พิมพ์อักษรขนาดใหญ่ชัดเจน
- 4) ใช้สีและลักษณะกระดาษที่เอื้อต่อการอ่าน

4. หลักการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

- 1) สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย
- 2) ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับผู้ตอบ
- 3) ใช้ข้อความที่สั้น กระชับรัด ได้ใจความ
- 4) แต่ละคำถามควรมีเพียงประเด็นเดียว
- 5) หลีกเลี่ยงการใช้ประโยคปฏิเสธซ้อน
- 6) ไม่ควรใช้คำย่อ
- 7) หลีกเลี่ยงการใช้คำที่เป็นนามธรรมมาก
- 8) ไม่ชี้แนะการตอบให้เป็นไปแนวทางใดแนวทางหนึ่ง
- 9) หลีกเลี่ยงคำถามที่ทำให้ผู้ตอบเกิดความลำบากใจในการตอบ
- 10) คำตอบที่มีให้เลือกต้องชัดเจนและครอบคลุมคำตอบที่เป็นไปได้
- 11) หลีกเลี่ยงคำที่สื่อความหมายหลายอย่าง
- 12) ไม่ควรเป็นแบบสอบถามที่มีจำนวนมากเกินไป ไม่ควรให้ผู้ตอบใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามนานเกินไป
- 13) ข้อคำถามควรถามประเด็นที่เฉพาะเจาะจงตามเป้าหมายของการวิจัย
- 14) คำถามต้องน่าสนใจสามารถกระตุ้นให้เกิดความอยากตอบ

5. เทคนิคการใช้แบบสอบถามความคิดเห็น

วิธีใช้แบบสอบถามมี 2 วิธี คือการส่งทางไปรษณีย์ กับการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งไม่ว่ากรณีใดต้องมีจดหมายระบุวัตถุประสงค์ของการเก็บข้อมูล ตลอดจนความสำคัญของข้อมูลและผลที่คาดว่าจะได้รับ เพื่อให้ผู้ตอบตระหนักถึงความสำคัญและสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม การทำให้อัตราตอบแบบสอบถามสูงเป็นเป้าหมายสำคัญของผู้วิจัย ข้อมูลจากแบบสอบถามจะเป็นตัวแทนของประชากรได้เมื่อมีจำนวนแบบสอบถามคืนมากกว่าร้อยละ 90 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป แนวทางที่จะทำได้รับแบบสอบถามกลับคืนในอัตราที่สูง มีวิธีการดังนี้

- 1) มีการติดตามแบบสอบถามเมื่อให้เวลาผู้ตอบไประยะเวลาหนึ่ง ระยะเวลาที่เหมาะสมในการติดตามคือ 2 สัปดาห์ หลังครบกำหนดส่ง อาจจะติดตามมากกว่าหนึ่งครั้ง
- 2) วิธีการติดตามแบบสอบถาม อาจใช้จดหมาย ไปรษณีย์ โทรศัพท เป็นต้น

3) ในกรณีที่ข้อคำถามอาจจะถามในเรื่องของส่วนตัว ผู้วิจัยต้องให้ความมั่นใจว่าข้อมูลที่ได้จะเป็นความลับ

6. ข้อเด่นและข้อด้อยของการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น
การใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีข้อเด่นและข้อด้อยที่ต้อง
พิจารณาประกอบในการเลือกใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

-ข้อเด่นของการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามมีดังนี้ คือ

- 1) ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่ วิธีการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจะเป็นวิธีการที่สะดวกและประหยัดกว่าวิธีอื่น
- 2) ผู้ตอบมีเวลาตอบมากกว่าวิธีอื่น
- 3) ไม่จำเป็นต้องฝึกอบรมพนักงานเก็บข้อมูลมากเหมือนกับวิธีการสัมภาษณ์หรือวิธีการสังเกต
- 4) ไม่เกิดความลำเอียงอันเนื่องมาจากการสัมภาษณ์หรือการสังเกต เพราะผู้ตอบเป็นผู้ตอบข้อมูลเอง
- 5) สามารถส่งแบบสอบถามให้ผู้ตอบทางไปรษณีย์ได้
- 6) ประหยัดค่าใช้จ่ายในการเก็บข้อมูล

-ข้อด้อยของการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม มีดังนี้ คือ

- 1) ในกรณีที่ส่งแบบสอบถามให้ผู้ตอบทางไปรษณีย์ มักจะได้แบบสอบถามกลับคืนมาน้อย และต้องเสียเวลาในการติดตาม อาจทำให้ระยะเวลาการเก็บข้อมูลล่าช้ากว่าที่กำหนดไว้
- 2) การเก็บข้อมูลโดยวิธีการใช้แบบสอบถามจะใช้ได้เฉพาะกับกลุ่มประชากรเป้าหมายที่อ่านและเขียนหนังสือได้เท่านั้น
- 3) จะได้ข้อมูลจำกัดเฉพาะที่จำเป็นจริง ๆ เท่านั้น เพราะการเก็บข้อมูลโดยวิธีการใช้แบบสอบถามจะต้องมีคำถามจำนวนน้อยข้อที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
- 4) การส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์ หน่วยตัวอย่างอาจไม่ได้เป็นผู้ตอบแบบสอบถามเองก็ได้ ทำให้คำตอบที่ได้มีความคลาดเคลื่อนไม่ตรงกับความจริง
- 5) ถ้าผู้ตอบไม่เข้าใจคำถามหรือเข้าใจคำถามผิด หรือไม่ตอบคำถามบางข้อ หรือไม่ไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนที่จะตอบคำถาม ก็จะทำให้ข้อมูลมีความคลาดเคลื่อนได้ โดยที่ผู้วิจัยไม่สามารถย้อนกลับไปสอบถามหน่วยตัวอย่างนั้นได้อีก
- 6) ผู้ที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทางไปรษณีย์ อาจเป็นกลุ่มที่มีลักษณะแตกต่างจากกลุ่มผู้ที่ไม่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ดังนั้น ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์จะมีความลำเอียงอันเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างได้

จากการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า แบบสอบถามความคิดเห็น เป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับผู้วิจัย เพราะในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยอาจไม่มีโอกาสได้พบปะกับผู้ตอบ

แบบสอบถามเพื่ออธิบายความหมายต่าง ๆ ของข้อความ และสะดวกต่อการเก็บรวบรวมข้อมูล สามารถใช้วัดได้ง่าย ดังนั้น ในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้คำถามในการ สอบถามความคิดเห็นทั้งในรูปแบบของคำถามที่เป็นปลายปิด และปลายเปิด เพื่อวัดความคิดเห็นของ นักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

6.3 การวัดความคิดเห็น

ในการวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ได้มีนักวิชาการที่ศึกษาเกี่ยวกับการวัดความคิดเห็นได้เสนอแนวทางในการวัดความคิดเห็นดังนี้

พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2531) กล่าวถึง การสร้างมาตรวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นมี อยู่ด้วยกันหลายวิธีแต่วิธีที่เผยแพร่หลายที่ 4 วิธี ได้แก่

1. วิธีของเธอร์สโตน (Thurston, Scale) เป็นวิธีการสร้างมาตรวัดออกเป็นปริมาณ จากนั้นเปรียบเทียบกับตำแหน่งของความคิดเห็นและทัศนคติไปในแนวเดียวกัน เสมือนว่าเป็น Scale ที่มีช่วงห่างกัน (Equal – Appearing Intervals)

2. วิธีกัตต์แมน (Guttman, Scale) เป็นวิธีการวัดความคิดหรือทัศนคติเห็นในทาง เดียวกัน และสามารถจัดอันดับข้อความทัศนคติสูง-ต่ำ เปรียบเทียบได้จากอันดับต่ำสุดจนถึงสูงสุดได้ ซึ่งแสดงถึงการสะสมของข้อแสดงความคิดเห็น

3. วิธีจำแนกแบบ S-D Scale (Semantic Differential Scale) เป็นวิธีการวัดความ คิดเห็นหรือ ทัศนคติโดยอาศัยคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม (bipolar adjective) ยกตัวอย่างเช่น ขยัน-ขี้เกียจ ดี-เลว ถูก-แพง เป็นต้น

4. วิธีวัดแบบลิเคอร์ท (Likert, Scale) เป็นวิธีการสร้างมาตรวัดทัศนคติที่เป็นนิยม กันอย่างแพร่หลาย เพราะเป็นวิธีการสร้างมาตรวัดที่ง่ายสุด ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดง ทัศนคติในทางชื่นชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งจัดอันดับความชื่นชอบได้จากคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบ และเกณฑ์ให้คะแนนเป็น 5,4,3,2,1 หรือ +2, +1, 0, -1, -2 ตามลำดับการให้คะแนน positive หรือ ทาง negative

นอกจากนี้ วิเชียร เกตุสิงห์ (2541) ได้กล่าวว่า การใช้แบบสอบถามในการวัดระดับ ความคิดเห็น จำเป็นต้องระบุให้ผู้ตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้ ซึ่ง แบบสอบถามประเภทนี้นิยมสร้างตามแนวคิดของ Likert สามารถแบ่งน้ำหนักของความคิดเห็น โดย จะแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนเกณฑ์การให้คะแนนนั้น จะขึ้นอยู่กับใจความว่าจะเป็นทางปฏิฐาน

ไพศาล หวังพานิช (2530) ได้กล่าวถึงข้อตกลงเบื้องต้นในการวัดความคิดเห็นดังต่อไปนี้

1. ความคิดเห็นมีลักษณะคงเส้นคงวาอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง คือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จะมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่มีความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สามารถวัดได้

2. ความคิดเห็นของบุคคลไม่สามารถวัดและสังเกตได้โดยตรง การวัดจะเป็นการวัดทางอ้อม โดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือประพฤติอย่างสม่าเสมอ

3. ความคิดเห็นนอกจากแสดงออกในรูปแบบของความรู้สึกนึกคิด เช่น การสนับสนุนหรือคัดค้านยังมีขนาดหรือปริมาณของความรู้สึกด้วย ดังนั้น ในการวัดความคิดเห็นนอกจากจะทำให้ทราบทิศทางแล้วยังสามารถบอกระดับความมากน้อยได้อีกด้วย

จากการศึกษาแนวทางการวัดความคิดเห็นข้างต้น ผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวทางการวัดความคิดเห็นของ Likert ซึ่งเป็นวิธีที่แพร่หลาย เป็นมาตรวัดที่ง่ายที่สุด ทั้งประหยัดเวลา โดยแบ่งน้ำหนักของความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยในประเทศ

กรณ์ กรภัทร์ชัยกุล และจารุณี ปล่องบรรจง (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา 2 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม KWL-Plus เรื่อง Around Your Life เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม KWL-Plus เรื่อง Around Your Life แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม KWL-Plus เรื่อง Around Your Life มีประสิทธิภาพ 83.94/84.08 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80 ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม KWL-Plus เรื่อง Around Your Life อยู่ในระดับมาก

พรชัย แสงอ่อน (2560) ได้ทำการวิจัยกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยวิธีการสอนแบบ KWL-Plus

และวิธีการสอนแบบปกติ ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL- Plus มีความพึงพอใจต่อวิธีการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

นอกจากนี้ วาสนา เหล่าดวงดี (2562) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ในเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรม เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) ผลการศึกษาปรากฏว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรม เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.85 /85 คือ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรม เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) โดยในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51

นอกจากนี้ พบว่า มีงานวิจัยที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดย อัจฉริยาภรณ์ ไส้เลิศ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWL-Plus เรื่อง Food & Drink เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านจับใจความ ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWL-Plus เรื่อง Food & Drink เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีประสิทธิภาพ 81.00 / 77.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWL-Plus เรื่อง Food & Drink อยู่ในระดับมากที่สุด

พัทธนันท์ กัณนิยม และ วิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์ (2563) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน โดยใช้เทคนิคการสร้างแผนผังความคิดร่วมกับ KWL-Plus ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 78.1375.91 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสร้างแผนผังความคิดร่วมกับ KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึง

พอใจสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสร้างแผนผังความคิด ร่วมกับ KWL-Plus โดยรวมอยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้ รัตนา เจงพิบูลพงศ์ (2550) ได้ทำการศึกษาในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี KWL-Plus มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับคงเดิม และความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศไทย สรุปได้ว่า เทคนิค KWL-Plus เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีกระบวนการสอนที่ชัดเจน สามารถช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนในทุก ๆ ระดับชั้น ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่า เป็นเทคนิคที่มีความเหมาะสมที่จะนำมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนอ่านอย่างมาก จึงมีความประสงค์จะทำการศึกษากับสามเณรที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้สูงขึ้น

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Carr (1987) ได้คิดค้นและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แห่งหนึ่ง ผลปรากฏว่า นักเรียนสามารถถ่ายโอนกระบวนการ KWL-Plus ไปสู่สถานการณ์การอ่านแบบอื่น ๆ ได้ เทคนิคการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น

จากนั้น Costa (1995) ได้สำรวจผลการการสอนอ่านโดยใช้วิธีการสอน 2 วิธี คือ เทคนิค KWL-Plus และการเรียนแบบ Cooperation Learning Group ผลปรากฏว่า ในการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-Plus สามารถช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพมากขึ้น ถ้านักเรียนมีความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ มากพอ

Quiocho (1997) ได้ศึกษาวิธีการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในเนื้อหาประเภทวิชาการ ผลปรากฏว่า การสอนโดยใช้เทคนิค KWL-Plus สามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนได้ดีขึ้น

Erita (2012) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศอินโดนีเซีย การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการทราบว่าเทคนิค KWL-Plus สามารถพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการทำความเข้าใจข้อความการอ่านได้หรือไม่ หลังจากการศึกษาสรุปได้ว่า การใช้เทคนิค KWL-Plus สามารถปรับปรุงความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนได้

Hussein (2014) ได้ทำการศึกษาผลของการประยุกต์ใช้เทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในประเทศจอร์แดน วัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ เพื่อตรวจสอบผลของการประยุกต์ใช้เทคนิค KWL-Plus ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองของโรงเรียนของรัฐมีคะแนนการทดสอบหลังการทดสอบสูงกว่า สรุปว่า เทคนิค KWL-Plus มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ และแนะนำว่าควรบูรณาการเทคนิคนี้เข้ากับหลักสูตรภาษาอังกฤษของโรงเรียนในประเทศจอร์แดน

นอกจากนี้ Al-Mutasim (2019) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้เทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในประเทศคูเวต ผลการศึกษาพบว่า การสอนการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ส่งผลดีต่อการอ่านของนักเรียน และนักเรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้เทคนิคการสอนอ่าน KWL-Plus

จากการศึกษางานวิจัยในต่างประเทศ สรุปได้ว่า การใช้เทคนิค KWL-Plus เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านของตนเองได้ดียิ่งขึ้น หากผู้เรียนมีความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมากพอ นอกจากนั้น ยังส่งผลให้ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus อีกด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็น การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเทคนิค KWL-Plus และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเทคนิค KWL-Plus ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากร
2. ตัวแปรที่ศึกษา
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย
4. แบบแผนการวิจัย
5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
6. การพัฒนาและหาคคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
7. การเก็บรวบรวมข้อมูล
8. การวิเคราะห์ข้อมูล
9. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร

เนื่องจากโรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา มีจำนวนนักเรียนน้อย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีเพียง 1 ห้องเรียน ดังนั้น ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทดลองกับกลุ่มประชากรที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 31101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

- 1) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
- 2) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยตามแผนการจัดการเรียนรู้ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โดยใช้เวลาในการทดลองจำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 23 พฤษภาคม 2566 ถึง 28 มิถุนายน 2566

4. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลังเรียน (One-group Pretest-posttest Design) มีรูปแบบดังนี้

ตารางที่ 1 รูปแบบการวิจัยแบบ One-Group Pretest-posttest Design

T ₁	X	T ₂
----------------	---	----------------

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัยมีความหมายดังนี้

โดย T₁ แทน การทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

X แทน การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

T₂ แทน การทดสอบหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

- 5.1 แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus
- 5.2 แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
- 5.3 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

6. การพัฒนาและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการพัฒนาและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus โดยมีขั้นตอนการพัฒนาและการหาคุณภาพของเครื่องมือดังต่อไปนี้

6.1 แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ซึ่งมีขั้นตอนการพัฒนาและหาคุณภาพดังต่อไปนี้

6.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โดยวิเคราะห์เนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และคำอธิบายรายวิชาที่ต้องการให้เกิดแก่ตัวผู้เรียน เมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 4

6.1.2 ศึกษาทฤษฎีและรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus

6.1.3 คัดเลือกเนื้อหาบทอ่าน โดยเนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของนักเรียน เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก สามารถกระตุ้นทักษะการคิดวิเคราะห์ มีรูปภาพประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจ มีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้กว้างขวาง ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ในการสำรวจความสนใจของนักเรียนในการเลือกบทอ่าน ผู้วิจัยใช้แบบสำรวจความสนใจในการเลือกบทอ่าน (ภาคผนวก ก) ผลการสำรวจพบว่า บทอ่านที่นักเรียนมีความสนใจมากที่สุด 6 อันดับแรก ได้แก่ 1) Irish Wedding 2) Iditarod Trail Sled Dog Race 3) Roots and Shoots 4) A Memorable Trip 5) Is Graffiti Art? และ 6) Red Nose Day จากทั้งหมด 10 บทอ่าน ดังตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย และอันดับความสนใจของบทอ่านทั้ง 6 หัวเรื่อง

ที่	บทอ่านจากหนังสือเรียน	จำนวนนักเรียน ที่สนใจ	ร้อยละ	อันดับ
1	Roots and Shoots	4	16	3
2	A Test of Toronto	0	0	-
3	Red Nose Day	2	8	6
4	Iditarod Trail Sled Dog Race	6	24	2
5	A Memorable Trip	3	12	4
6	Is Graffiti Art?	2	8	5
7	Irish Wedding	7	28	1
8	Fighting for Equality	0	0	-
9	Chilling Coincidences	0	0	-
10	Tsunami Memorial	1	4	-
รวม		25	100.00	

จากตารางที่ 2 ผลปรากฏว่า บทอ่านที่นักเรียนเลือกตามความสนใจ เพื่อนำไปสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ทั้ง 6 นี้ มีบทอ่านที่นักเรียนสนใจมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 คือ เรื่อง Irish Wedding (ร้อยละ 28%) อันดับรองลงมาคือ เรื่อง Iditarod Trail Sled Dog Race (24%) อันดับที่ 3 คือ เรื่อง Roots and Shoots (ร้อยละ 16%) อันดับที่ 4 คือ เรื่อง A Memorable Trip (ร้อยละ 12%) อันดับที่ 5 คือ เรื่อง Is Graffiti Art? (ร้อยละ 8%) และอันดับสุดท้ายก็คือ เรื่อง Red Nose Day (ร้อยละ 8%) ผู้วิจัยได้เลือกอันดับความสนใจของบทอ่านทั้ง 6 นี้ เพื่อนำไปสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

6.1.4 ศึกษาและสำรวจทักษะการอ่านของนักเรียน โดยการศึกษาผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ31101) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ว่ามีความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด

6.1.5 จัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 บทเรียน ได้แก่

บทเรียนที่ 1 เรื่อง Reading for The Main Idea

บทเรียนที่ 2 เรื่อง Finding the Supporting Details

บทเรียนที่ 3 เรื่อง Reading for References

บทเรียนที่ 4 เรื่อง Making Inferences

บทเรียนที่ 5 เรื่อง Guessing Meaning from Context Clue

บทเรียนที่ 6 เรื่อง Sequencing Events

และทั้ง 6 แบบฝึกทักษะประกอบด้วยทักษะการอ่าน 6 ทักษะ ได้แก่ 1) การระบุใจความสำคัญ (Reading for The Main Idea) 2) การระบุรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน (Finding the Supporting Details) 3) การระบุคำอ้างอิง (Reading for References) 4) การอนุมานความ (Making Inferences) 5) การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท (Guessing Meaning from Context Clue) และ 6) การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Sequencing Events)

6.1.6 นำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมเทคนิค KWL-Plus เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข

6.1.7 นำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมเทคนิค KWL-Plus ที่ได้รับการตรวจแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบและประเมินคุณภาพความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมเทคนิค KWL-Plus จากนั้นตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

+1 แทน แน่ใจว่าเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

0 แทน ไม่แน่ใจว่าเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

-1 แทน แน่ใจว่าเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

6.1.8 นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย โดยคัดเลือกค่าดัชนีที่มีความสอดคล้องตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 0.67 ขึ้นไป ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาวิเคราะห์ ผลปรากฏว่า แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus แต่ละบทเรียนมีค่าดัชนีที่มีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ปรับแก้เนื้อหาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจากบางเนื้อหาอาจมีความยากเกินความสามารถของนักเรียน เพิ่มรูปภาพจริงในการอธิบายความหมายของคำศัพท์ และในเนื้อหาบทอ่าน พร้อมทั้งเปลี่ยนคำถามบางข้อ เพื่อความเหมาะสมของบทเรียนมากยิ่งขึ้น

6.1.9 นำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมเทคนิค KWL-Plus ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน โรงเรียนพระปริยัติธรรมพรหมวชิรญาณ วัดยานนาวา ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง จำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 2 จำนวน 12 คน และกลุ่มที่ 3 จำนวน 25 คน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยผู้วิจัยได้ปรับระยะเวลาในการทำกิจกรรมและสรุปเนื้อหาของใบความรู้ในชั้นสอน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ใช้เวลาในการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWL-Plus มากขึ้น

6.1.10 นำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมเทคนิค KWL-Plus ที่จัดทำสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน โรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

6.2 แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ในการวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบที่ใช้วัดผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย (Multiple Choice) ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบตามขั้นตอนดังนี้

6.2.1 ศึกษาเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)

6.2.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ในเรื่องที่จะสร้างแบบทดสอบ

6.2.3 ศึกษาวิธีการแนวทางการสร้างข้อสอบหรือแบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

6.2.4 วิเคราะห์เนื้อหาและเลือกเรื่องที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมีลักษณะ เนื้อหาที่มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับบทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6.2.5 กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบหรือแบบวัดทักษะและสร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of Test Specification) จำนวน 30 ข้อ มีการให้คะแนนตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบได้ 0 คะแนน เพื่อใช้วัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตารางที่ 3 ตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of Test Specifications)

Passage	Text types	Reading sub-skills	Types	Number	Question
1 st passage	Information report	1. Read for main idea	MCQ.	2	1, 4
		2. Find the supporting details		2	2, 3
		3. Read for references		2	6, 7
		4. Make inferences		2	5, 9
		5. Guess meaning from context clue		2	8, 10
		6. Sequence events		2	11, 12
2 nd passage	Personal narrative	1. Read for main idea	MCQ.	1	13
		2. Find the supporting details		1	14
		3. Make inferences		1	18
		4. Guess meaning from context clue		1	16
		5. Sequence events		2	15,17
3 rd passage	Problem-solution essay	1. Read for main idea	MCQ.	2	19, 21
		2. Find the supporting details		2	23, 28
		3. Read for references		3	24, 27, 29
		4. Make inferences		2	26, 30
		5. Guess meaning from context clue		2	20, 25
		6. Sequence events		1	22
Total				30 questions	

*MCQ. = Multiple choices question

6.2.6 นำตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข และสร้างแบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

6.2.7 นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขต่อไป

6.2.8 นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ได้รับการตรวจแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปให้ผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบประเมินคุณภาพความถูกต้องเหมาะสมของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Index of item Objective Congruence : IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

+1 แทน แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

0 แทน ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

-1 แทน แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

6.2.9 นำข้อมูลจากการตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาวิเคราะห์ ผลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้งหมด มีค่าดัชนีความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาเท่ากับ 0.67 ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง

6.2.10 นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่นักเรียนทำแล้วมาตรวจให้คะแนน แล้ววิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) และเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ คือ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกที่มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ผลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มี

คุณภาพตามเกณฑ์ คือ มีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.32 - 0.68 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.38 ขึ้นไป

6.2.11 นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบอีกครั้งกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดทักษะทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder and Richardson (1973) ซึ่งได้ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้งฉบับเท่ากับ 0.91 (ภาคผนวก ง)

6.2.12 นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน โรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

6.3 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เพื่อใช้ในการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างและการหาคุณภาพ ดังต่อไปนี้

6.3.1 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นจากเอกสารต่าง ๆ และแบบวัดความคิดเห็น โดยการนำแนวคิดของ Likert (1967) มาประยุกต์ในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

6.3.2 สร้างข้อคำถามสำหรับสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus โดยกำหนดค่าน้ำหนักการให้คะแนนแบบวัดความคิดเห็นตามเกณฑ์ประมาณค่าของ Likert (1967) ดังนี้

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด

โดยผู้วิจัยได้แปลความหมายของค่าเฉลี่ย (μ) ดังนี้ (Best & Kahn, 1986)

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยมากที่สุดต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยมากต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยปานกลางต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยน้อยต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

ค่าเฉลี่ย 1 - 1.49 หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุดต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

6.3.3 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นให้ครอบคลุม 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะ 2) ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3) ด้านขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4) ด้านการประเมินผล และ 5) ด้านลักษณะของแบบฝึกทักษะ

6.3.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำหรือตรวจสอบข้อบกพร่อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

6.3.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางภาษา และความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Object Congruence: IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

+1 แทน แน่ใจว่าแบบสอบถามความคิดเห็นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

0 แทน ไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามความคิดเห็นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

-1 แทน แน่ใจว่าแบบสอบถามความคิดเห็นไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา

$$\frac{\sum R}{N} \quad \text{แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ}$$

$$N \quad \text{แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ}$$

6.3.6 นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ผลปรากฏว่า แบบสอบถามความคิดเห็นมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การเรียนรู้

6.3.7 นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

6.3.8 นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน โรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ผลต่อไป

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้

7.1 ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และบทบาทหน้าที่ของนักเรียนในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

7.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบปรนัย ใช้เวลา 50 นาที แล้วนำมาตรวจให้คะแนน บันทึกผลคะแนนเก็บไว้เพื่อเปรียบเทียบกับคะแนนการทดสอบหลังเรียน (Post-test)

7.3 ดำเนินการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 6 บทเรียน เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมระยะเวลาการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

7.4 ระหว่างทำการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ผู้วิจัยทำการเก็บคะแนนระหว่างการจัดการเรียนรู้ของแต่ละบทเรียนเพื่อใช้เป็น E_1 ซึ่งได้แก่ ประสิทธิภาพของกระบวนการ และคะแนนของการวัดผลการเรียนรู้ของทุก ๆ บทเรียนโดยใช้เป็น E_2 ได้แก่ ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์

7.5 นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

7.6 เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทั้ง 6 บทเรียนแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนแล้วตรวจให้คะแนนเพื่อเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน

7.7 หลังจากนั้น นักเรียนทำแบบสอบถามความความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

7.8 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ค่าทางสถิติ

8. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากการทดลองใช้เครื่องมือต่าง ๆ แล้วนำไปวิเคราะห์ค่าทางสถิติดังต่อไปนี้

8.1 หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus โดยใช้สูตร E_1/E_2 จากค่าเฉลี่ย (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ตามเกณฑ์ 80/80

8.1.1 80 ตัวแรก หาได้จากร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ในแต่ละบทเรียน

8.1.2 80 ตัวหลัง หาได้จากร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน หลังจากที่ได้เรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

8.2 เปรียบเทียบผลการทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

8.3 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(๕) แล้วนำไปแปลความหมายค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ของ Best and Kahn (1986) โดยเรียงลำดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus จากมากไปหาน้อย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยมากที่สุดต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยมากต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยปานกลางต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยน้อยต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

ค่าเฉลี่ย 1 - 1.49 หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุดต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

9. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อให้สะดวกและง่ายต่อการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

9.1 สถิติพื้นฐาน

9.1.1 หาค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียน (μ) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ, 2543)

$$\mu = \frac{\sum x}{N}$$

μ	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

9.1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\sigma = \frac{\sqrt{N \sum x^2 - (\sum x)^2}}{N(N-1)}$$

σ	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
x	แทน	คะแนนแต่ละตัว

N แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มนั้น

$\sum x$ แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมด

9.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

9.2.1 หาค่าความตรง (Validity) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3 ชนิด โดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และแบบสอบถามความคิดเห็น โดยใช้สูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

9.2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้โดยวิธีของ Kuder-Richardson 20 (KR-20) (Kuder and Richardson, 1973) ดังนี้

$$kr-20 = \left[\frac{K}{K-1} \right] \left[1 - \frac{(\sum pq)}{s^2} \right]$$

kr-20 แทน ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ

K แทน จำนวนข้อสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ทำถูกหารด้วยจำนวนคนสอบทั้งหมด

q แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือ $1-p$

s^2 แทน คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

โดย
$$s^2 = \frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N^2}$$

9.2.3 การหาค่าความยากง่าย (Item Difficulty) ของแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้สูตรดังนี้

$$p = \frac{R}{N}$$

p แทน ค่าดัชนีความยากง่าย

R แทน จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนั้นถูก

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ทำข้อสอบข้อ

9.2.4 การหาค่าอำนาจจำแนก (Item Discrimination) ของแบบสอบวัดผลของการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สูตรดังนี้

$$r = \frac{H-L}{N}$$

r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
H	แทน	จำนวนนักเรียนตอบถูกในกลุ่มสูง
L	แทน	จำนวนนักเรียนตอบถูกในกลุ่มต่ำ
N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ทำข้อสอบข้อ

9.3 สถิติที่ใช้หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค

KWL-Plus

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ตามเกณฑ์ 80/80 (E_1/E_2) โดยใช้สูตรดังนี้

หาค่า E_1 จากสูตร

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100 \text{ หรือ } \frac{\bar{x}}{B} \times 100$$

E_1 แทน ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน

$\sum x$ แทน คะแนนรวมแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน

N แทน จำนวนกลุ่มประชากร

หาค่า E_2 จากสูตร

$$E_2 = \frac{\sum F}{B} \times 100 \text{ หรือ } \frac{\bar{F}}{B} \times 100$$

E_2 แทน ประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะท้ายบทเรียน

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกทักษะท้ายบทเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกทักษะท้ายบทเรียน

N แทน จำนวนกลุ่มประชากร

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเทคนิค KWL-Plus และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเทคนิค KWL-Plus ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจากดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ตามเกณฑ์ 80/80

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 ที่กำหนดว่า เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ตามเกณฑ์ 80/80 มีผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ดังนี้

1. ผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ในครั้งนี้ ทำให้ได้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus จำนวน 6 บทเรียน ได้แก่

บทเรียนที่ 1 เรื่อง Reading for The Main Idea

บทเรียนที่ 2 เรื่อง Finding the Supporting Details

บทเรียนที่ 3 เรื่อง Reading for References

บทเรียนที่ 4 เรื่อง Making Inferences

บทเรียนที่ 5 เรื่อง Guessing Meaning from Context Clue

บทเรียนที่ 6 เรื่อง Sequencing of Events

ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ไปให้ผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านพิจารณาตรวจสอบและประเมินคุณภาพความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus และตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence : IOC) จากนั้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus แต่ละบทเรียน

2. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

ในการตรวจสอบและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบและหาประสิทธิภาพจำนวน 3 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 คน โดยเลือกนักเรียนที่มีผลการเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อนคละกันอย่างละ 1 คน ได้ค่า E_1 / E_2 เท่ากับ 80.56/77.78 (ภาคผนวก จ)

ครั้งที่ 2 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 12 คน โดยเลือกนักเรียนที่มีผลการเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อนคละกัน ได้ค่า E_1 / E_2 เท่ากับ 82.36/81.11 (ภาคผนวก จ)

ครั้งที่ 3 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน โดยเลือกนักเรียนที่มีผลการเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อนคละกัน ได้ค่า E_1 / E_2 เท่ากับ 85.33/82.93 (ภาคผนวก จ)

เมื่อผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงนำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 31102) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน โดยดำเนินการเก็บคะแนนนักเรียนเป็นรายบุคคล หลังเรียนจบแต่ละบทเรียน ประกอบไปด้วย 6 บทเรียน ๆ 10 คะแนน รวมทั้งสิ้น 60 คะแนน เพื่อหาค่าประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) หลังจาก

นั้น ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนเพื่อหาค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂) ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ตามเกณฑ์ 80/80 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน

(N = 25)

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	ประสิทธิภาพ (E ₁ /E ₂)
บทเรียนที่ 1	10	8.54	85.42	86.53/84.17
บทเรียนที่ 2	10	8.38	83.75	
บทเรียนที่ 3	10	8.38	83.75	
บทเรียนที่ 4	10	8.79	87.92	
บทเรียนที่ 5	10	8.46	84.58	
บทเรียนที่ 6	10	8.79	87.92	
ระหว่างเรียน (E ₁)	60	51.33	86.53	
หลังเรียน (E ₂)	30	25.25	84.17	

จากตารางที่ 3 พบว่า บทเรียนที่ 4 และ 6 ของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus มีค่าเฉลี่ยการของคะแนนประสิทธิภาพด้านกระบวนการสูงที่สุด เท่ากับ 8.79 บทเรียนที่ 1 ของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus มีค่าเฉลี่ยการของคะแนนประสิทธิภาพด้านกระบวนการ เท่ากับ 8.54 และพบว่า บทเรียนที่ 3 และ 5 มีค่าเฉลี่ยการของคะแนนประสิทธิภาพด้านกระบวนการน้อยที่สุด เท่ากับ 8.38 เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการเท่ากับ 86.53 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์เท่ากับ 84.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 ที่กำหนดว่า เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

ผู้วิจัยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน ทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน มีการให้คะแนนตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบได้ 0 คะแนน ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 50 นาที โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยแบบแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จากนั้น จึงนำคะแนนของกลุ่มทดลองมาวิเคราะห์และเปรียบเทียบหาผลต่าง (D) ของคะแนน เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

(N = 25)

นักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง (D)
1	30	14	25	+11
2	30	10	24	+14
3	30	11	26	+15
4	30	10	23	+13
5	30	15	28	+13
6	30	12	24	+12
7	30	14	22	+8
8	30	17	28	+11
9	30	15	26	+11
10	30	14	27	+13
11	30	12	24	+12
12	30	14	22	+8
13	30	12	26	+14
14	30	14	27	+13
15	30	13	25	+12
16	30	13	26	+13
17	30	14	23	+9
18	30	15	25	+10
19	30	12	26	+14

20	30	11	25	+14	
21	30	12	26	+14	
22	30	13	25	+12	
23	30	14	26	+12	
24	30	12	27	+15	
25	30	14	25	+11	
คะแนนรวมเฉลี่ย (μ)		30	13.04	25.25	+12.21
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)		1.71	1.67		

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งมีคะแนนเต็ม 30 คะแนน มีผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนสูงสุดเท่ากับ +15 คะแนน ต่ำสุดเท่ากับ +8 คะแนน และมีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 13.04 และค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.25 โดยสูงกว่าก่อนเรียน +12.21 คะแนน ซึ่งแสดงว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน หลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 ที่กำหนดว่า เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยให้นักเรียน 25 คน ทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus หลังจากทีเรียนจบบทเรียนทั้ง 6 บทแล้ว จากนั้นนำมาหาค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

รายการ	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะ			
1.1 มีคำแนะนำที่เข้าใจง่าย	4.76	0.43	มากที่สุด
1.2 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.70	0.46	มากที่สุด
1.3 เนื้อหา มีความยากง่ายเหมาะสม	4.49	0.51	มาก
1.4 เนื้อหา มีความถูกต้อง ชัดเจน	4.55	0.54	มากที่สุด
1.5 เนื้อหา มีการลำดับการเรียนรู้จากง่ายไปยาก	4.49	0.51	มากที่สุด
1.6 ระดับภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน	4.54	0.51	มากที่สุด
รวมด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะ	4.65	0.52	มากที่สุด
2. ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ			
2.1 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ (Reading for Main Idea)	4.62	0.55	มากที่สุด
2.2 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านเพื่อหารายละเอียดสนับสนุน (Finding the Supporting details)	4.62	0.59	มากที่สุด
2.3 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านเพื่อหาอ้างอิง (Reading for References)	4.54	0.51	มากที่สุด
2.4 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอนุมานเพื่อสรุปความ (Making Inferences)	4.51	0.65	มากที่สุด
2.5 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเดาความหมายจากบริบท (Guessing Meaning from Context Clue)	4.55	0.52	มากที่สุด
2.6 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการลำดับเหตุการณ์ (Sequencing of Events)	4.56	0.54	มากที่สุด
รวมด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	4.55	0.56	มากที่สุด
3. ด้านขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
3.1 กิจกรรมการเรียนรู้ในแบบฝึกทักษะมีความหลากหลาย	4.65	0.54	มากที่สุด
3.2 แบบฝึกทักษะมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อเนื่อง	4.59	0.51	มากที่สุด
3.3 คำสั่งการทำแบบฝึกทักษะมีความชัดเจน	4.66	0.56	มากที่สุด
รวมด้านขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.51	0.56	มากที่สุด
4. ด้านการประเมินผล			

4.1 แบบฝึกทักษะมีรูปแบบการประเมินที่หลากหลาย	4.43	0.50	มาก
4.2 มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจน	4.67	0.56	มากที่สุด
4.3 ผลที่ได้จากการประเมินสะท้อนความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.56	0.54	มากที่สุด
รวมด้านการประเมินผล	4.55	0.50	มากที่สุด
5. ด้านลักษณะของแบบฝึก			
5.1 มีการใช้ขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม	4.58	0.56	มากที่สุด
5.2 มีการใช้ภาพประกอบที่เหมาะสมกับเนื้อหา	4.55	0.55	มากที่สุด
รวมด้านลักษณะของแบบฝึก	4.54	0.57	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ยทั้งหมด	4.54	0.15	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (μ) เท่ากับ 4.54 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เท่ากับ 0.15 นอกจากนี้ ยังพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยพบว่า ด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ย (μ) เท่ากับ 4.65 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เท่ากับ 0.52 ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีค่าเฉลี่ย (μ) เท่ากับ 4.55 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เท่ากับ 0.56 ด้านการประเมินผล มีค่าเฉลี่ย (μ) เท่ากับ 4.55 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เท่ากับ 0.50 ด้านลักษณะของแบบฝึก มีค่าเฉลี่ย (μ) เท่ากับ 4.54 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เท่ากับ 0.55 4.57 และด้านขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย (μ) เท่ากับ 4.51 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เท่ากับ 0.56 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยทำการศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 31101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเทคนิค KWL-Plus และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus จำนวน 6 บทเรียน ซึ่งประกอบด้วยบทเรียนที่ 1 เรื่อง Reading for The Main Idea บทเรียนที่ 2 เรื่อง Finding the Supporting Details บทเรียนที่ 3 เรื่อง Reading for References บทเรียนที่ 4 เรื่อง Making Inferences บทเรียนที่ 5 เรื่อง Guessing Meaning from Context Clue และบทเรียนที่ 6 เรื่อง Sequencing Events พร้อมกับประยุกต์ใช้เทคนิค KWL-Plus เป็นขั้นตอนในการกำหนดรูปแบบของบทเรียน ซึ่งประกอบไปด้วย 1) ชั้น K (Know) เป็นชั้นที่นักเรียนบอกสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 2) ชั้น W (Want) เป็นชั้นที่นักเรียนบอกถึงสิ่งที่ต้องการจะทราบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 3) ชั้น L (Learn) เป็นชั้นที่นักเรียนบันทึกสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากเรื่องที่อ่าน และ 4) ชั้น Plus เป็นชั้นที่นักเรียนสรุปความรู้จากเรื่องที่อ่านลงในผังความคิด (Mind Mapping)

2.แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน มีการให้คะแนนตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบได้ 0 คะแนน ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 50 นาที โดยใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

3.แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 20 ข้อ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทดลองกับนักเรียนด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน จำนวน 1 ฉบับ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 50 นาที หลังจากนั้น ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ทั้งหมด 6 บทเรียน และทำการเก็บคะแนนของแต่ละบทเรียนเป็นรายบุคคล เมื่อเรียนครบทั้ง 6 บทเรียนแล้ว เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) หลังจากนั้น ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน จำนวน 1 ฉบับ เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) และให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ เพื่อนำมาวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียน

3. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในครั้งนี้ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.53/84.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้
2. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

4. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.53/84.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus อย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus อย่างเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนตามแนวคิดของ Sells (1990) ซึ่งได้เสนอแนะว่า ควรกำหนดขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรจากหน่วยการเรียนรู้ระดับเนื้อหาหลักสูตร จากหน่วยเนื้อหาเล็กไปสู่หน่วยเนื้อหาใหญ่ โดยเริ่มจากศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาทฤษฎี และรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus คัดเลือกเนื้อหาบทอ่านจากความสนใจของนักเรียน โดยเนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของนักเรียน เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก สามารถกระตุ้นทักษะการคิดวิเคราะห์ สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาแบบฝึกทักษะของ Nixon (1995) ได้เสนอวิธีดังนี้ คือ 1) ขั้นเตรียมการ (Preparation) มีการวิเคราะห์ความสนใจของผู้เรียน สืบหาความสอดคล้องของสิ่งแวดล้อมที่จะเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนและดำเนินการจัดการสื่อที่เหมาะสม มีคุณภาพ และประหยัดค่าใช้จ่าย 2) ขั้นรวบรวมแหล่งข้อมูล (Collection of resource) ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในการช่วยรวบรวมข้อมูล ซึ่งอาจได้จากสถานที่ต่าง ๆ เช่น ศูนย์การค้า พิพิธภัณฑ์ โรงพยาบาล ห้องสมุด ฯลฯ 3) ออกแบบกรอบงาน (Design frameworks) เพื่อสร้างสื่อ ผู้สอนควรพิจารณาตรวจสอบดูว่า มีส่วนใดที่ต้องทำให้เกิดความชัดเจนขึ้น หรือปรับเปลี่ยนส่วนใดบ้างเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน 4) ดูปผลย้อนกลับ (Feedback) เมื่อนำสื่อที่สร้างขึ้นไปใช้แล้ว ควรมีการติดตามผลการใช้ว่า ได้ผลมากน้อยเพียงใด และมีคุณค่าแค่ไหน เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาสื่อต่อไป หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้จัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 บทเรียน ได้แก่ บทเรียนที่ 1 เรื่อง Reading for The Main Idea บทเรียนที่ 2 เรื่อง Finding the Supporting Details บทเรียนที่ 3 เรื่อง Reading for References บทเรียนที่ 4 เรื่อง Making Inferences บทเรียนที่ 5 เรื่อง Guessing Meaning from Context Clue และบทเรียนที่ 6 เรื่อง Sequencing of Events ในแต่ละบทเรียน ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบไปด้วย 1) คำชี้แจงการใช้แบบฝึกทักษะ 2) วัตถุประสงค์การเรียนรู้ 3) ทดสอบก่อนเรียน 4) ศึกษาใบความรู้ 5) แบบฝึกหัดหลังเรียน 6) บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค KWL-Plus 7) ทดสอบหลังเรียน และ 8) สรุป

คะแนน จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษทั้ง 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะ แล้วนำแบบฝึกทักษะที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 บันทึกผลของการทดลองใช้ นำมาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง และนำไปใช้จริง (Trial Run) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง จากนั้น เก็บรวบรวมข้อมูล นำมาวิเคราะห์ผลการทดลองและเผยแพร่ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการสร้างแบบฝึกทักษะที่ สุนทร สิ้นธพานนท์ (2552) ได้กล่าวไว้ว่า ในการสร้างชุดฝึกทักษะควรมีขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1) ศึกษาหลักสูตร หลักการ จุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร 2) วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์ในแต่ละแบบฝึกทักษะ 3) จัดทำโครงสร้างของแบบฝึกทักษะ 4) ออกแบบแบบฝึกทักษะให้มีรูปแบบที่หลากหลายและน่าสนใจ 5) ลงมือสร้างแบบฝึกทักษะ รวมทั้งออกข้อสอบก่อนและหลังเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ 6) นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ 7) นำชุดฝึกทักษะไปทดลองใช้ บันทึกผล ปรับปรุงแก้ไข 8) ปรับปรุงแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพ และ 9) นำไปใช้จริง ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนเหล่านี้ ประยุกต์ใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรณ์ กรภัทร์ชัยกุล และจารุณี ปล่องบรรจง (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม KWL-Plus มีประสิทธิภาพ 83.94/84.08 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80

1.2 แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
อาศัยการบูรณาการระหว่างการใช้แบบฝึกทักษะกับการใช้เทคนิค KWL-Plus โดยผู้วิจัยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน และบูรณาการเทคนิค KWL-Plus เป็นขั้นตอนในการสอน เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชั้น K (Know) เป็นชั้นที่นักเรียนบอกสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 2) ชั้น W (Want) เป็นชั้นที่นักเรียนบอกถึงสิ่งที่ต้องการจะทราบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 3) ชั้น L (Learn) เป็นชั้นที่นักเรียนบันทึกสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากเรื่องที่อ่าน และ 4) ชั้น Plus เป็นชั้นที่นักเรียนสรุปความรู้จากเรื่องที่อ่านลงในผังความคิด (Mind mapping) ซึ่งเป็นกระบวนการสอนอ่านที่นักเรียนจะได้วางแผน และลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้เดิม

เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน และเกิดความรู้ใหม่จากเรื่องที่อ่าน เพราะนักเรียนได้ตรวจสอบและเรียบเรียงความรู้ใหม่ พร้อมทั้งสรุปเรื่องราวทั้งหมดในขั้นสุดท้ายของการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฆนัท ธาตุทอง (2551) ที่ได้อธิบายความหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ว่าเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นกระบวนการอ่าน โดยกระบวนการทำความเข้าใจของตนเอง มีการวางแผน ระบุจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง และมีการจัดเรียงข้อมูลในขั้นตอนสุดท้าย นอกจากนี้ แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีรูปแบบที่ทันสมัย มีรูปภาพประกอบดึงดูดความสนใจของผู้เรียน มีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้กว้างขวาง ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ซึ่งคล้ายคลึงกับ ญัญฐนาถ สุกสี (2558) กล่าวว่า แบบฝึกที่ตีควรมีรูปแบบที่หลากหลาย มีจุดหมาย และตรงตามจุดประสงค์ ภาษาที่ใช้ และรูปภาพ ควรมีความเหมาะสมกับวัย และพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน เพื่อผู้เรียนจะไม่เกิดความเบื่อหน่าย มีความสนุกสนาน ผู้เรียนสามารถนำไปฝึกด้วยตนเอง ให้ผู้เรียนรู้จักการแก้ปัญหา และพัฒนาได้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลครบทุกระดับ ตั้งแต่ง่าย ปานกลาง และยาก เพื่อให้ผู้เรียนจะได้เลือกทำได้ตามความสามารถของตนเอง ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจของตนเอง ผู้เรียนจะได้ฝึกฝน ลงมือปฏิบัติจริงในเนื้อของบทเรียนที่เรียนมาแล้ว ทำให้เกิดประสบการณ์โดยตรงกับผู้เรียน พร้อมกับการประเมินท้ายบทเรียน ซึ่งสอดคล้องแนวคิดของ ชลธิชา เลิศวิสุทธินันท์ (2562) ที่ได้อธิบายประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่า 1) แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งเป็นประสบการณ์โดยตรง 2) แบบฝึกทักษะช่วยเพิ่มเติมและทบทวนเนื้อหาให้กับผู้เรียน 3) แบบฝึกทักษะช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น 4) แบบฝึกทักษะทำให้ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนดีขึ้น 5) แบบฝึกทักษะทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ 6) แบบฝึกทักษะทำให้ผู้เรียนเข้าถึงเนื้อหาในบทเรียนมากขึ้น 7) แบบฝึกทักษะทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำและเรียนรู้เนื้อหาได้อย่างคงทน 8) แบบฝึกทักษะทำให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลิน และความสนุกสนาน 9) ผู้สอนสามารถนำแบบฝึกทักษะมาวัดผลการเรียนรู้หลังจากการจัดการเรียนรู้ และ 10) ผู้สอนได้ทราบข้อบกพร่องของผู้เรียนเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นพฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.53 และพฤติกรรมสุดท้าย (ผลลัพธ์) ที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.50 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนด้วยเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าก่อนเรียน อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้ง 6 ทักษะ ได้แก่ 1) การระบุใจความสำคัญ (Reading for The Main Idea) 2) การระบุรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน (Finding the Supporting Details) 3) การระบุคำอ้างอิง (Reading for References) 4) การอนุมานความหมาย (Making Inferences) 5) การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท (Guessing Meaning from Context Clue) และ 6) การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Sequencing Events) ซึ่งในแต่ละบทเรียนจะประกอบไปด้วยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ทักษะ โดยกระบวนการสอนนั้น ชั้นที่ 1 ผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยการชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ เป้าหมายของการเรียนรู้ ชั้นที่ 2 นักเรียนได้ทดสอบความรู้เกี่ยวกับทักษะการอ่านก่อนการศึกษาใบความรู้ ชั้นที่ 3 นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดหลังจากที่ได้ศึกษาใบความรู้ และขั้นสุดท้าย นักเรียนได้ทดสอบหลังเรียน และประเมินทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของตัวเอง เนื่องจากในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน นักเรียนได้ทราบความจุดมุ่งหมายในการอ่าน ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้อ่านในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เช่น อ่านเพื่อหารายละเอียดทั่วไป อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ อ่านเพื่อให้เกิดแรงจูงใจ หรืออ่านเพื่อความบันเทิง ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการอ่านที่มึนักการศึกษาได้เสนอแนะไว้ว่า ผู้อ่านควรกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่าน ดังนี้ คือ 1) อ่านเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาที่สำคัญ ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน ไม่เพียงแต่ตามตัวอักษรเท่านั้น แต่ต้องทราบถึงความหมายที่ซ่อนอยู่ในเนื้อหานั้น ๆ ด้วย เช่น ทราบว่าส่วนใดคือเนื้อหาที่สำคัญและส่วนใดเป็นเพียงรายละเอียดปลีกย่อย 2) อ่านเพื่อเรียนรู้วิธีการอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ ผู้อ่านศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดของผู้เขียน โดยผู้อ่านจะใช้ทัศนคติและความรู้ของตนเองเข้าใจภาษา และทัศนคติของผู้เขียน 3) อ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน พิจารณาหาแก่นสาระที่ปรากฏอยู่ในเรื่อง ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านอ่านแล้วได้รับความรู้หรือความคิด และความบันเทิงควบคู่กันไป และ 4) อ่านเพื่อสร้างแรงจูงใจ ผู้อ่านควรมีแรงจูงใจในการอ่านและการเรียนรู้ด้านวิชาการ ซึ่งแรงจูงใจจะไม่เกิดขึ้น ถ้าผู้สอนสอนแต่เนื้อหาวิชาการเท่านั้น ผู้อ่านได้ใช้การอ่านเพื่อเป็นแนวทางในการค้นหาตัวเอง จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการอ่านมากขึ้น และสร้างแรงจูงใจให้อ่านตลอดไป (พันธุทิพา หลาบเลิศบุญ, 2542; Conley, 1995) นอกจากนี้ นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในบทอ่านที่นักเรียนมีความคุ้นเคยในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่าน เพราะการอ่านจะมีประสิทธิภาพได้นั้น ขึ้นอยู่กับพื้นฐานความรู้ และบริบทในการอ่านของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบสำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ ธีรวัฒน์ ต้นสนธิ (2550) ได้กล่าวไว้ว่ามี 3 ส่วน ได้แก่ 1) องค์ความรู้เดิมของผู้อ่าน และทักษะในการใช้กลวิธีในการอ่าน 2) ความสามารถในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง เช่น

คำศัพท์ ข้อเท็จจริง รวมถึงสิ่งที่ปรากฏในบทอ่าน เช่น ความหมายแฝง จุดประสงค์หรืออารมณ์ของผู้เขียนที่แฝงอยู่ในเนื้อหา 3) บริบทของการอ่าน หมายถึง ลักษณะบทอ่าน สถานการณ์การอ่าน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีการแปรผันไปตามช่วงอายุของผู้อ่าน ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ชี้แจงให้นักเรียนถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านในแต่ละครั้ง อีกทั้ง ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในเนื้อหาบทอ่านที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ทำให้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น

2.2 ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงพื้นฐานของนักเรียน ในขั้นก่อนอ่าน ผู้วิจัยนำภาพ หรือวิดีโอ หรือสื่อต่าง ๆ มาประกอบ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เชื่อมโยงความรู้ของนักเรียนกับบทอ่าน กระตุ้นความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียน นักเรียนได้ทดลองอ่านแบบ skimming และ scanning เพื่อให้ทราบข้อมูลคร่าว ๆ ในขั้นอ่าน ผู้วิจัยได้แนะนำนักเรียนในการตั้งคำถาม พยายามอ่านเพื่อค้นหาคำตอบ และแปลความหมายของศัพท์ เพื่อทำความเข้าใจของบทอ่าน สรุปสิ่งที่ได้ค้นหาจากบทอ่านในรูปแบบต่าง ๆ และในขั้นสุดท้าย นักเรียนได้ประเมินความรู้จากอ่าน โดยการทำแบบฝึกหัด ซึ่งกระบวนการดังกล่าว เป็นการผสมผสานระหว่างเทคนิค KWL-Plus กับขั้นตอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของ Brown (2007) โดยผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมในการสอนอ่านภาษาอังกฤษไว้ดังต่อไปนี้ ได้แก่ ขั้นที่ 1) Pre-reading activity กิจกรรมก่อนอ่าน ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยพยายามกระตุ้นความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียน ให้นักเรียนทดลองอ่านแบบ skimming และ scanning เพื่อให้นักเรียนทราบข้อมูลคร่าว ๆ และเป็นการให้นักเรียนคุ้นเคยกับคำศัพท์ที่อยู่ในบทอ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ทำขึ้นเพื่อดึงดูดความสนใจ สร้างแรงจูงใจ และความกระตือรือร้นของนักเรียน และให้นักเรียนจดบันทึกถึงสิ่งที่นักเรียนได้ทราบเบื้องต้นเกี่ยวกับเนื้อหาที่นักเรียนจะได้อ่านในกรอบข้อความ K สอดคล้องกับการสอนอ่านในขั้นตอน K (What I know) หมายถึง ขั้นก่อนอ่าน ซึ่งให้นักเรียนสำรวจความรู้ของตนเอง ว่ามีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ขั้นที่ 2) While-reading activity กิจกรรมระหว่างอ่าน ในขั้นนี้ ถือได้ว่าเป็นแกนหลักของกระบวนการอ่าน ผู้เรียนอ่าน และทำความเข้าใจข้อมูลทั้งหมด โดยผู้วิจัยคอยแนะนำให้นักเรียนได้ระบุแนวคิดหลักในแต่ละย่อหน้า พยายามทำความเข้าใจข้อมูลอย่างครอบคลุม และพยายามแปลความหมายของคำศัพท์ กิจกรรมในขั้นนี้ ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนจดจ่อในการอ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายและทราบว่าตนเองได้อ่านอะไรมาบ้าง ซึ่งสอดคล้องกับขั้น W (What I Want to Know) หมายถึง เป็นขั้นระหว่างอ่านที่ให้ผู้เรียนตั้งคำถามว่าผู้เรียนต้องการรู้อะไรจากเรื่องที่อ่านในกรอบข้อความ W ซึ่งเป็นการระบุจุดมุ่งหมาย ค้นหาคำตอบของคำถามที่ตนเองได้สร้างขึ้น และขั้นที่

3) Post- reading activity กิจกรรมหลังอ่าน ซึ่งเป็นขั้นสุดท้ายของการอ่าน นักเรียนได้บันทึกความรู้จากเรื่องที่อ่าน โดยอาศัยการค้นหาคำตอบในบทอ่าน และระบุลงในกรอบข้อความ L จากนั้น สรุปความคิดรวบยอดเป็นแผนผังความคิด Mind Mapping (Plus) ผู้วิจัยประเมินความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความหมาย และการ ซึ่งอาจจะทำการประเมินในรูปแบบของแบบฝึกหัด ซึ่งสอดคล้องกับขั้น L (What I Have Learned) หมายถึง ขั้นหลังอ่าน เป็นขั้นที่ผู้เรียนระบุคำตอบจากเรื่องที่อ่าน และขั้น Plus หมายถึง การทำแผนผังความคิดออกมาในรูปของการเขียนสรุป ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวจึงสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้สอดคล้องกับงานวิจัยทำการศึกษาค้นคว้าของการประยุกต์ใช้เทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในประเทศจอร์แดน พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิค KWL-Plus มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น (Hussein, 2014) และสอดคล้องกับผลของงานวิจัย ซึ่งทำการศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรม เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) ผลการศึกษาปรากฏว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (วาสนา เหล่าดวงดี, 2562)

3. จากผลการวิจัยข้อที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุดต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus โดยเรียงลำดับจากระดับความคิดเห็นมากที่สุดในแต่ละด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus 2) ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3) ด้านการประเมินผล 4) ด้านลักษณะของแบบฝึกทักษะ และ 5) ด้านขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

3.1 ด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะ นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดรองลงมา ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางในการออกแบบแบบฝึกทักษะอย่างเป็นระบบ มีการสำรวจความสนใจในการคัดเลือกเนื้อหาบทอ่าน สำรวจข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนได้มีบทอ่านที่สอดคล้องกับสนใจของตนเอง มีคำอธิบาย คำสั่งที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และมีจำนวนเหมาะสม อีกทั้ง ผู้วิจัยได้ปรับความยาว-สั้นของเนื้อหา ปรับเปลี่ยนคำศัพท์บางคำตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ทำให้มีความเหมาะสมกับวัย ความสามารถ และนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุกนธ์ สิริพานนท์ (2552) และ ประไพ ปลายเนตร (2543) ที่กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแบบฝึกทักษะไว้ในทำนองเดียวกัน ดังนี้ คือ 1) เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว 2) เหมาะสมกับระดับวัยหรือความสามารถของนักเรียน 3) มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้

นักเรียนเข้าใจวิธีทำโดยง่าย 4) ใช้เวลาเหมาะสม มีการฝึกทักษะ โดยใช้ระยะเวลาพอสมควรสำหรับแต่ละเรื่อง 5) มีกิจกรรมแปลกใหม่ ได้รับความสนใจ ท้าทายความคิด และใช้หลักจิตวิทยา 6) ควรมีข้อแนะนำในการใช้ 7) ถ้าเป็นแบบฝึกทักษะที่ต้องการให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง แบบฝึกทักษะนั้นควรมีหลายรูปแบบ มีให้เลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี และให้ความหมายแก่ผู้ฝึกด้วย เช่น คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ คิดสร้างสรรค์ เป็นต้น เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย 8) ควรใช้สำนวนง่าย ๆ ฝึกให้คิดได้เร็ว และสนุก 9) นักเรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนมาตอบในแบบฝึกหรือนำมาประยุกต์ใช้ ในการตอบในชุดฝึกทักษะ 10) แต่ละชุดฝึกทักษะควรใช้หัวข้อเรื่องเพียงหนึ่งประเด็น 11) มีการฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนมาแล้ว 12) สิ่งที่น่ามาฝึกควรเป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน และสามารถนำไปใช้จริงได้ และ 13) ชุดฝึกทักษะแต่ละชุดนั้นควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

3.2 ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 6 บทเรียน มีการเรียงลำดับของทักษะที่สำคัญต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 6 ทักษะย่อย เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้จากทักษะที่ง่ายไปหายาก โดยเริ่มต้นจาก 1) การระบุใจความสำคัญ (Reading for The Main Idea) 2) การระบุรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน (Finding the Supporting Details) 3) การระบุคำอ้างอิง (Reading for References) 4) การอนุมานความ (Making Inferences) 5) การเดาความหมาย คำศัพท์จากบริบท (Guessing Meaning from Context Clue) และ 6) การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Sequencing Events) ซึ่งสอดคล้องระดับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ Westwood (2001) ได้เสนอแนวคิดว่าการอ่านสามารถแบ่งได้ 4 ระดับ ได้แก่ 1) Literal Level คือ การอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับความหมายของตัวอักษร เป็นระดับการอ่านที่ง่ายที่สุด เนื่องจากข้อความที่เห็นนั้นมีความหมายโดยตรงซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ทันที ไม่ต้องตีความวิเคราะห์ หรือใช้ทักษะอื่น ๆ มาช่วยในการอ่าน 2) Inferential Level คือ การอ่านตีความ เป็นระดับการอ่านที่มีความยากเพิ่มขึ้น เนื่องจากข้อความที่เห็นนั้นมีความหมายแฝงอยู่ โดยผู้อ่านจะต้องอาศัยกระบวนการทางความคิดเพื่อตีความข้อความเหล่านั้นและสรุปให้เข้าใจ 3) Critical Level คือ การอ่านละเอียด เป็นการอ่านที่ยกระดับความยากขึ้นมาอีกขั้นหนึ่ง เนื่องด้วยผู้อ่านจะต้องอ่านเนื้อหาสาระอย่างเข้าใจถ่องแท้สามารถที่จะทำการแยกแยะ การเปรียบเทียบชุดข้อมูลที่ได้อย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งระบุเหตุผลหรือบอกความเชื่อมโยงของข้อมูลต่าง ๆ ได้ และต้องสามารถตัดสินใจ หรือประเมินคุณค่าอย่างตรงไปตรงมาได้ 4) Creative Level คือ การอ่านเพื่อคิดสร้างสรรค์ ถือได้ว่าเป็นการอ่านในระดับสูง

และค่อนข้างมีความซับซ้อน เนื่องด้วยไม่เพียงแต่เป็นการอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างเดียว แต่จะต้องนำข้อมูลดังกล่าว มาคิดต่อยอดหรือสร้างสรรค์ หากผู้อ่านมีความสนใจประเด็นใดจากเนื้อหา ก็สามารถหยิบยกประเด็นดังกล่าวมาคิดสร้างสรรค์ ถือว่าเป็นการต่อยอดให้เกิดชิ้นงานใหม่ ๆ ขึ้น

3.3 ด้านการประเมินผล นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะรูปแบบการวัดและการประเมินผลของแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมและหลากหลาย ง่ายต่อการประเมินผลของผู้สอนและนักเรียน โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบย่อยในแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus แต่ละเล่ม ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบที่หลากหลาย เช่น แบบทดสอบแบบหลายตัวเลือก แบบทดสอบที่มีคำถามให้ตอบสั้น ๆ การเติมคำ การเรียงลำดับ และการทำแผนภูมิความรู้ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Weir (1993) ได้เสนอวิธีการในการประเมินความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่เหมาะสมไว้ คือ 1) คำถามแบบหลายตัวเลือก (Multiple-choice Questions) มีลักษณะเป็นแบบทดสอบที่ผู้จะเข้ารับการทดสอบเลือกคำตอบจากชุดคำตอบที่กำหนดให้ ซึ่งคำตอบมีตัวเลือกเดียว ข้อดีของแบบสอบหลายตัวเลือก คือมีความเที่ยง (Reliability) ในการให้คะแนนของ 2) คำถามแบบตอบสั้น (Short Answer Questions) เป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้สอบเขียนคำตอบเฉพาะในช่องว่างที่จัดไว้ในคำถามเท่านั้น ข้อดีของการวัดแบบตอบสั้น คือไม่มีการกำหนดคำตอบให้ผู้สอบ 3) แบบทดสอบโคลส (Cloze) ข้อสอบทดสอบแบบโคลสใช้กระบวนลบบคำต่าง ๆ ในบทอ่าน 4) แบบทดสอบเติมช่องว่างที่ลบออกอย่างเลือกสรร (Selective deletion gap filling) เป็นแบบ ทดสอบที่มีการลบคำจากบทอ่าน โดยยึดหลักความรู้ทางภาษา ความยากของบทอ่าน และการปฏิบัติการทางภาษากับบทอ่านที่เฉพาะ 5) แบบทดสอบสอบซี (C - Tests) เป็นการพัฒนาจากแบบโคลส และแบบเติมคำในช่องว่างที่เลือกลบบคำ โดยมีการลบบคำทุก ๆ 2 คำในบทอ่าน 6) แบบทดสอบตัดคำออกแบบโคลส (Cloze elide) เป็นแบบทดสอบที่มีการแทรกคำที่ไม่ถูกต้องหรือเกี่ยวข้องเข้ามาในอนุเฉท ผู้สอบต้องพิจารณาว่าตรงไหนที่ถูกแทรกเข้ามาและตัดคำนั้นออกไป 7) แบบทดสอบถ่ายโอนข้อมูล (Information transfer) เป็นลักษณะของการถ่ายโอนข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านมาเป็นสัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น การทำแผนผัง หรือการเติมแผนภูมิ นอกจากนี้ ในแต่ละแบบฝึกทักษะ นักเรียนต้องทำแบบฝึกทักษะให้ได้คะแนนร้อยละ 80% จึงถือว่าผ่านเกณฑ์

3.4 ด้านลักษณะของแบบฝึกทักษะ นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีภาพประกอบ และมีสีสันทันและขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม มีคำชี้แจงสั้น ๆ เข้าใจง่าย มีเวลาในการฝึกทักษะที่เหมาะสม มีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อจะไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย เพลิดเพลิน

สนุกสนาน นอกจากนี้ ยังทำให้นักเรียนมีกระตือรือร้นในการที่จะทดสอบความสามารถของตนเอง สอดคล้องกับ สุพรรณ สิงหนวัฒน์ (2558) และพจนา เบญจมาศ (2558) กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีควรมีหลายแบบหลายชนิด เพื่อผู้เรียนจะไม่เกิดความเบื่อหน่าย การเลือกใช้คำ ภาษาที่ง่ายต่อการเข้าใจ ไม่ยากหรือง่ายเกินไป เหมาะสมกับวัย การสร้างแบบฝึกทักษะให้มีลักษณะย่อยๆ ทำทายความสามารถของผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้จักการแก้ปัญหา และพัฒนาได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ ผู้เรียนสามารถที่จะศึกษาได้ด้วยตนเองตามที่ต้องการ เปรียบเสมือนเครื่องมือที่สำคัญของผู้สอนที่จะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ตามศักยภาพของตนเอง มีความมั่นใจที่จะเรียนรู้อย่างมีความสุข และประสบความสำเร็จ

3.5 ด้านขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ใช้เทคนิค KWL-Plus เป็นขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ ขั้นเตรียมความพร้อม หรือขั้นนำเข้าสู่บทเรียนช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ขั้นสอนหรือขั้นนำเสนอเนื้อหาช่วยให้นักเรียนได้รับองค์ความรู้ใหม่ ขั้นฝึกหรือขั้นระดมสมองช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ และขั้นสรุปและประเมินผลช่วยให้นักเรียนเข้าใจภาพรวมของสิ่งที่เรียน ทราบความสามารถด้านทักษะการอ่านของตนเอง ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีแนวคิดตั้งที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า เทคนิค KWL-Plus เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ นำความรู้ และประสบการณ์เดิมมาเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ การตั้งคำถามเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการค้นหาคำตอบให้กับตนเอง ทั้งยังสามารถสรุปฝังความคิดรวบยอดจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมก่อนการอ่าน กิจกรรมในขณะการอ่าน และกิจกรรมหลังการอ่าน (พาศิษฐ์ อาลีมาลี, 2560; วันวิดา กิจจา, 2557; วิลาวลัย ลูกสะเดา และคณะ, 2551)

5. ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย เรื่อง ผลของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ควรให้นักเรียนได้เลือกเนื้อหาบทอ่านตามความสนใจ เพื่อช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน

1.2 ผู้สอนควรให้ความรู้กับนักเรียนในการตั้งคำถาม ในขั้นการตั้งคำถาม (W=What I want to know) เพื่อช่วยให้นักเรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่ถูกต้อง และชัดเจน

1.3 ผู้สอนควรมีการจัดเรียงเนื้อหาในแบบฝึกทักษะจากง่ายไปหายาก และคัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับภาษาของนักเรียน รวมทั้งมีการใช้ภาพประกอบที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่องของบทอ่าน

1.4 การออกแบบแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยควรกระตุ้นความสนใจในการอ่านของผู้เรียนในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน โดยเพิ่ม เกม วิดีโอ หรือเสียง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการอ่านมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ในรูปแบบออนไลน์ หรือในรูปแบบผสมผสานระหว่างสื่อออนไลน์ หรือในรูปแบบหนังสือเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสะดวกในการใช้ฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของตนเอง อีกทั้งง่ายต่อการเผยแพร่ให้กับผู้เรียน หรือผู้สนใจทั่วไป

2.2 ในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยควรมีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลมาายืนยันกับผลที่ได้จากข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อให้ได้ข้อมูลหลากหลายยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

- กรณ์ กรภัทร์ชัยกุล และจารุณี ปล่องบรรจง. (2554). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา 2. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์น ปีที่ 8 ฉบับที่ 1, 8 No. 1.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2). กรุงเทพฯ: ศรุสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กาญจนา คุณานุรักษ์. (2539). การออกแบบการเรียนการสอน. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กาวิณ กาญจนบุระ. (2550). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากริษาของผู้บริหารสถานศึกษาครูพลศึกษาและนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาดุสิตธานี. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกียรติสุดา ศรีสุข. (2552). ระเบียบวิธีวิจัย: โรงพิมพ์ครองช้าง เชียงใหม่.
- คณิตศรี ประไพ. (2555). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง. มหาวิทยาลัยบูรพา, ระยอง.
- ฉันท ชาติทอง. (2554). สอนคิด : การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิด. กรุงเทพฯ เพชรเกษม การพิมพ์.
- ฉันท ชาติทอง. (2551). การออกแบบการสอนและบูรณาการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จินตนา ธนวิบูลย์ชัย. (2545). การพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินการศึกษา หน่วยที่ 8-15 นนทบุรี: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จิรศักดิ์ มนูญธรรม. (2552). ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลหนองคล้าต่อภาพลักษณ์ของตำรวจจราจร สถานีภูธรทุ่งเบญจา อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ชลธิชา เลิศวิสุทธินันท์. (2562). การพัฒนาความสามารถในการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับเกม Kahoot ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มหาวิทยาลัยรังสิต ปทุมธานี.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย ปีที่ 5 ฉบับที่ 1, 7-20.
- ณรงค์ ทรงอารมณ. (2564). โครงการทดลองเพื่อพัฒนาต้นแบบการจัดสรรเงินอุดหนุนนักเรียนยากจนพิเศษแบบมีเงื่อนไขและพัฒนาคุณภาพครู ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา. Retrieved from <https://workpointtoday.com/education-24/>
- ณัฐธนาถ สุกสี. (2558). การสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- คนยา วงศ์ธนะชัย. (2542). การอ่านเพื่อชีวิต. พิษณุโลก: สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ถวัลย์ มาศจรัสและคณะ. (2550). นวัตกรรมการศึกษา ชุดแบบฝึกหัด-แบบฝึกเสริมทักษะ. กรุงเทพมหานคร: เซ็นจูรี.
- ถิรวัดน์ ดันทนิส. (2550). กระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษกับทฤษฎีพื้นความรู้เดิม. วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีที่ 29 (2550) ฉบับพิเศษ.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). วิธีสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ทิตินา แชมมณี. (2545). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้ที่จัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตินา แชมมณี. (2549). แบบแผนและเครื่องมือวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธวรรณ กวาระคาร และธรรศนันต์ อุนนะนันท์. (2564). การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดกิจกรรมแบบกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม *Journal of Modern Learning Development*, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ธราเทพ แสงทับทิม. (2556). เพิ่มพลังการจดและจำของสมอง *MAGIC MIND MAP*. นนทบุรี: พราว.
- ธัญญา ผลอนันต์ และนพพล จำปา. (2552). คัมภีร์ *Mind Map*. แปลจาก *The Mind Map Book*. แปลโดย ธัญญา ผลอนันต์ และนพพล จำปา. กรุงเทพฯ: ขวัญข้าว.
- ธัญญา ผลอนันต์ และขวัญฤดี ผลอนันต์. (2543). แบบฝึกหัดคิดพิชิตมายด์แม็ปสำหรับผู้บริหารหัวหน้างาน และพนักงาน. . กรุงเทพฯ: ขวัญข้าว.
- นพมณี ฤทธิกุลสิทธิชัย. (2554). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเน้นเนื้อหาและการปฏิบัติภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการปฏิบัติภาระงานของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์(ปริญญาโทปริญญาตรีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤกร รุจิเรจ. (2552). ภาษาไทย ป.6 กรุงเทพฯ: บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว) จำกัด.
- นวพร ทรวงวิชา. (2559). ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้แผนที่ความคิด สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.
- นัฐจา พันธุ์สุทธิ. (2551). สร้าง *Mind Map* อย่างมีประสิทธิภาพด้วย *Free Mind*. กรุงเทพมหานคร: ชัคเชสมิได้ย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2543). สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย *Statistical analysis for research :A step by step approach* พิมพ์ครั้งที่ 1. มหาวิทยาลัยมหิดล นครปฐม.
- บุญนำ เกษี. (2556). รายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้น ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพานทองสภานุปลั้ม อำเภopanทอง จังหวัดชลบุรี.
- ประพันธ์ ศิริสุเสารัจ. (2551). การพัฒนาการคิด. กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิคพรินต์.

- ประไพโร ปลายเนตร. (2543). การพัฒนาการรู้จักเข้าใจสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหลังเขา จังหวัดสระบุรี. ปรินฤณญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ประภาพร ถิ่นอ่อง. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การแยกตัวประกอบของพหุนามดีกรีสอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปราณี จิณฤทธิ. (2552). ผลการใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเคหะประชาสามัคคี จังหวัดนครราชสีมา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปริศนา พลหาญ. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะหลักเกณฑ์ทางภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการเรียนรู้. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ปรียารัตน์ ศรีชัยวงศ์. (2564). วัฒนธรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจในยุคศตวรรษที่ 21: มองผ่านหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, 9 (6), 2678-2689.
- ปวีณา เมืองมูล นพรัตน์ สรวัยสุวรรณ และเทพนคร ทาคง. (2561). การศึกษาพฤติกรรมการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 11 (1), 85-97.
- ผกาศรี เอ็นบุตร. (2542). การอ่าน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ผ่องพรรณ เอกอาวุธ. (2563). ฝึกอาชีพนักเรียนสามเณรต่อยอดเรียนรู้สายอาชีพขั้นสูง. กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.).
- Retrieved from <https://www.eef.or.th/interview-01-09-20/>
- พจนา เบญจมาศ. (2558). การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. หลักสูตรและการสอน ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- พนิดา สมัยคมสัน. (2554). ผลการใช้เทคนิค KWL-Plus ต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรชัย แสงอุ่น. (2560). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการสอนแบบ KWL -Plus และวิธีการสอนแบบปกติ. *Journal of Education*. Retrieved from <http://www.edu-journal.ru.ac.th>
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. (2531). การวัดทัศนคติ. นครปฐม: มหาลัยมหิตล.
- พระมหาแสนยากร สิริภทโท (เมธีไกรสรพงศ์). (2555). การศึกษาสามเณรผู้เป็นเหล่ากอแห่งสมณะในพระพุทธศาสนาเถรวาท. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระอุดมธีรคุณ และบัณฑิตา จารุมา. (2563). ภาษาและวัฒนธรรม: ความหมายความสำคัญ และ ความสัมพันธ์

- ระหว่างกัน. วารสารมหาจุฬาริชาการ, 7 (2), 53-63.
- พัชรนันท์ กันนิยม และ วิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์. (2563). ผลการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด ร่วมกับ KWL-Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. Retrieved from <http://lpn.mcu.ac.th/mculpn/wp-content/uploads>
- พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ. (2542). ภาษาไทย 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พาศิษฐ์ อาลีมาลี. (2560). ผลของการจัดการเรียนรู้สาระภาษาอาหรับ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ที่มีต่อการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 2 โรงเรียนอาสาสุลตินวิทยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- พิชิต ฤทธิ์จรรยา. (2544). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือราชภัฏพระนคร.
- พินิจ จันทร์ชัย. (2546). การสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง บุญผะเหวดร้อยเอ็ด แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เพ็ญ แสงแก้ว. (2541). การวิจัยทางสังคมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไพบุลย์ มุลดี. (2546). การพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไพศาล หวังพานิช. (2530). เอกสารประกอบการอบรมการวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ภาวณี คงฤทธิ์. (2564). โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ โอกาสทางการศึกษาได้ร่อกาสาวพัสตร์. Retrieved from <https://www.the101.world/phra-pariyatti-dhamma-general-education-schools/>
- มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์. (2555). อ่านเป็น: เรียนก่อนสอนเก่ง (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- ยุพาภรณ์ ชาวเชียงขวาง. (2537). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเรียงความ โดยใช้ทักษะการเขียนเรียงความกับการสอนปกติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านเชียงบอน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาเอกปฐมวัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- รัชชประภา วิจิตรโสภะ รุ่งฟ้า กิติญาณสันต์ และปริญญา ทองสอน. (2563). การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการอ่านแบบ SQ3R เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน และพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์). วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ., 15 (1), 57-69.

- รัฐ ขวนชม นงลักษณ์ โพธิ์ไพจิตร และชิตชม กันจุฬา. (2559). การจัดการเรียนการสอนโดยจัดทำแผนที่ความคิดเพื่อพัฒนาการคิดอย่างเป็นระบบของผู้เรียน วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2559.
- รัตนา เจงพิบูลพงศ์. (2550). ผลของการสอนอ่านโดยใช้กลยุทธ์ KWL-Plus ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2550). การคิด. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วชิราภรณ์ ชำนิ. (2555). ผลของการใช้แบบฝึกที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องโจทย์สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- วนิดา สุขวนิช. (2536). การใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับการอ่านและเขียนคำควบกล้ำอักษรนำและตัวการันต์. วารสารงานวิจัยทางการศึกษา 23,2, 33-34.
- วรรณดี ภูพันธ์ตระกูล. (2552). ความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนระบบจำแนกตำแหน่งและค่าตอบแทนใหม่ของข้าราชการพลเรือนสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
- วรัญญา สินธุสำราญ. (2554). ผลของการใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิดที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ไม่ได้ตีพิมพ์), มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2548). เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วันวิดา กิจเจา. (2557). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL Plus. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วารีย์ เมืองเกษม. (2551). การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านกับเกม (Unpublished Master's thesis), มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. ลพบุรี.
- วาสนา เหล่าดวงดี. (2562). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมระดับเบิ้ลยู แอล พลัส (KWL-Plus) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2541). การวิจัยเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506703 พัฒนาการเรียนการสอน. ภาควิชาหลักสูตร

- และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2555). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิลาวลัย ลูกสะเดา และคณะ. (2551). ผลของการฝึกเทคนิค K-W-L-H ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ แบบคู่คิดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วารสารปีที่ 19 ฉบับที่ 1 สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วิไลวรรณ สวัสดิ์วงศ์. (2547). การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค *KWL Plus*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิสาข์ จิตีวัตร. (2543). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศรัณญา บุญทันตา. (2553). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโรงเรียนบ้านโป่ง อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงราย โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนสะกดคำที่ประสมกับสระกลุ่มสระการเขียนรู้ภาษาไทย (*Unpublished Master's thesis*). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.
- ศรัณย์ พงษ์รัตนานุกูล. (2549). ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาครูพลศึกษาและอาจารย์ที่มีต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนิสิตเอกพลศึกษา ปีการศึกษา 2548. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ศศิธร ขวาลไชย. (2554). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ *KWL plus* ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริจิตร์ ปิตาฝ่าย. (2555). การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แผนผังความคิด (*Mind Mapping*) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. รายงานการศึกษาระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ไม่ได้ตีพิมพ์), มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สนิท สัตโยภาส. (2545). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น. กรุงเทพฯ: 21th เซ็นจูรี่.
- สมบัติ คำมูลแก้ว. (2555). การใช้แผนผังความคิดร่วมกับการอภิปรายกลุ่ม เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสามารถในการพูดนำเสนอของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2540). เอกสารทางวิชาการการพัฒนาระบบการเรียนการสอน เอกสารลำดับที่ 33. กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2542). มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิช.
- สมุทร เช็นเซาวนิช. (2542). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมุทร เช็นเซาวนิช. (2549). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์. (2561). ผลของการใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA) ที่มีต่อการ

- พัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2 (1), 175-186.
- สรเดช บุญประดิษฐ์ ธนินาถ ฤ สุนทร และชุตินาถ วัฒนาศิริ. (2564). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายและการสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R. วารสารการวัดผลการศึกษา, 38 (103).
- สังคร วิลัยศักดิ์. (2559). ระดับการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแก่นักเรียนของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. วารสารศึกษาศาสตร์ มมร., 4 (2), 1-10.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2544). วิถีแห่งภูมิปัญญา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2554). แนวทางการพัฒนาและประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ.
- สำลี ดวงบุบผา และชาญชัย สุกใส. (2558). การพัฒนาแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา เรื่อง ระบบจำนวนเต็ม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 *Journal of Ind Tech UBRU* ปี 5, 135-148.
- สุกัญญา กำเนิดจอก. (2563). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุนรรวิทยา. Retrieved from https://www.kroobannok.com/board_view.php?b_id=178683&bcat_id=16
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2561). นวัตกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2552). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิคพรุ่งนี้.
- สุชาติ ลิ้มปนาทไพศาล. (2555). จำแม่น อ่านเร็ว. กรุงเทพฯ: เอส เค เอส อินเตอร์พรีนท์.
- สุธิดา ศิริพงศ์. (2542). การใช้กิจกรรมชั้นนำการอ่าน-การคิดเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสามารถในการตรวจสอบความเข้าใจระหว่างการอ่านของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้สู่การพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพฯ: ชมรมพัฒนาความรู้ด้วยระเบียบกฎหมาย.
- สุพรรณ ลิงหนุวัฒน์. (2558). ผลการใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง ทศนิยม โดยการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 .สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุพรรณ ไซยเทพ. (2544). การใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำในวิชา

ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุพิน บุญชูวงศ์. (2551). รายงานการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตต่อการเรียนวิชาหลักการสอนโดยการสรุปเนื้อหาด้วยแผนที่ความคิด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

สุมาลี ศิริกุล. (2554). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (*Unpublished Master's thesis*). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.

สุรัตน์ คำหอมรีน. (2558). การพัฒนาความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก (*Unpublished Master's thesis*). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2544). เรียนรู้สู่ครูมืออาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: กมลสมัย.

เสาวภา สุขเฉลิมชัย. (2556). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวาง. อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.

เสาวลักษณ์ ตรองจิต. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ไสว พักขาว. (2542). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: เอมพันธ์.

อมรรัตน์ งามบุญสร้าง. (2552). ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคแผนที่ความคิดต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตอำเภอลาดหลุมแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1 วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ไม่ไดตีพิมพ์), มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, กรุงเทพฯ.

อมรรัตน์ งามบุญสร้าง. (2552). ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคแผนที่ความคิดต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตอำเภอลาดหลุมแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, กรุงเทพฯ,

อมรรัตน์ นัตดาหลง. (2551). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น จังหวัดตราด สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดตราด. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อัจฉริยาภรณ์ ไล่เลิศ. (2555). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค KWL Plus เรื่อง Food & Drink เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร.

อัมพร สุขเกษม. (2542). การส่งเสริมการอ่าน: สารพัฒนาหลักสูตร.

- อาณัติ รัตนธิรกุล. (2553). สร้าง *Mind Map* อย่างชาญฉลาดด้วย *Mind Manager*. กรุงเทพฯ ซีเอ็ด ยูเคชั่น.
- อารี บุญคุ้มภัย. (2540). การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการใช้ถ้อยคำในงานเขียนร้อยแก้ว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อำนาจ เลื่อมใส. (2546). การสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทย เรื่อง ฝ้าน้ำย่อย แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อิมใจ ศรีวรกุล. (2552). เสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษให้กับครูปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลเลย จังหวัดเลย. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม.
- อุทุมพร จามรมาน. (2544). แบบสอบถาม: การสร้างและการใช้ พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ฟีนิกซ์พับลิชชิงจำกัด.
- เอกภพ ไชยยา. (2555). การพัฒนาสื่อคอมพิวเตอร์การอ่านภาษาอังกฤษนอกเวลาประเภทการ์ตูน เพื่อสร้างทักษะและทัศนคติที่ดีต่อการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 2. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Aebersold, J. A., & Field, M. L. (1997). *From reader to reading teacher: Issue and Strategies for second language classroom*. New York: Cambridge University Press.
- Al-Mutasim, H. Z. A.-M. (2019). *The Effect of K-W-L Plus Metacognitive Reading Strategy on Tenth Grade Students' Reading Comprehension and Attitude*. Dubai.
- Alderson, J. C. (1984). Reading in a foreign language: a reading problem or a language problem? . *Reading in a Foreign Language*.
- Best, J. W. (1986). *Research in Education (5th ed)*. New Jersey Prentice Hall, Inc.
- Best, J. W., & Kahn, J. (1986). *Research in education (5th ed.)*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Bock, S. (1993). Developing materials for the Study of Literature. *English Teaching Forum* 31, 63.
- Bond, G. L., and M.A. Tinker. (1979). *Reading-Difficulties*. New Jersey: Prentice-Hall. Carrell.
- Bromley, K. D. A. (1988). *Language Arts: Exploring connections* Binghamton.
- Brown, H. D. (2007). *Language assessment principles and classroom practice*. New York: Pearson Education, Inc.
- Burmeister, L. E. (1974). *Reading strategies for secondary school teachers*. Massachusetts: Addison Weley Publishing Company Inc.
- Buzan, T. (1996). *The Mind Map Book: How do Use Radiant Thinking to Maximize Your*

- Brain's Untapped Potential*. New York: Plume Books.
- Buzan, T. (1997). *The Mind Map Map book: Radiant Thinking*. London: BBC. .
- Cain, K., & Oakhill, J. (2011). Matthew Effects in Young Readers: Reading Comprehension and Reading Experience aid Vocabulary Development. *Journal of Learning Disabilities, 44(5)*, 431-443.
- Carr, E., and Ogle, D. (1987). K-W-L Plus: A Strategies for Comprehension and Summarization. *Journal of Reading, 626 – 631*.
- Conley, M. W. (1995). *Content Reading Instruction: A Communicative Approach (2th ed)*. New York: McGraw-Hill.
- Costa, S. R. (1995). Limited Reading Proficient Students in Two Types of Cooperative Learning Groups for Reading Instruction *Dissertation Abstract International*.
- Crawley & Sharon, J. (1995). *Strategies For guiding Reading*. New York: A Simon & Schuster Inc.
- Dechant, E., V. (1982). *Improving the teaching of reading*. New Jersey: Prentice-Hall, Inc.
- Dreman, F., and Hasnaa. (2010). *Using K.W.L. plus Strategy for Developing some Reading Comprehension Skills among EFL Freshmen*. Benha university.
- Ernita, H. H., & Syafri. K. (2012). *The Use of KWL Plus Strategy to Improve Reading Comprehension of The Second Year Students of SMP N 12 Pekanbaru*. FKIP Universitas Riau,
- Finocchiaro, M., and Sako, S. (1983). Foreign language testing-a practical approach. 242.
- Flood, J., & Lapp, D. (1988). Conceptual Mapping Strategic for Understanding Information Texts. *The Reading Teacher*.
- Gagne, R. M. (1985). *The Conditions of Learning and Theory of Instruction*. Nashville: Southwestern Publishing Group.
- Goodman, K. S. (1971). *The psychology of second language learning*. Cambridge Cambridge University Press.
- Goodman, K. S. (1982). *Language & literacy*. Boston: Routledge & Kogan Paul.
- Grabe, W., & Stoller, F. L. (2011). *Teaching and researching reading (2nd ed)*. Great Britain: Pearson Education Limited.
- Gunning, T. G. (1992). *Creating Reading Instruction for All Children*. Massachusetts: Allyn Bacon.

- Hadley, A. (2001). *Teaching Language in Context*. Boston: Heinle & Heinle.
- Harris, A. J., and Spay, E. R. (1979). *How to Teach Reading: A Competency-Based Program*. New York: Longman, Ind.
- Harris, L., A. & Carl B. (1986). *Reading Instruction: Diagnostic Teaching in the Classroom*. U.S.A.: Macmillan.
- Hilgard, E. R. (1962). *Introduction to Psychology*. New York: Harcourt, Brace & World.
- Huang, Y. (1993). Teaching and assessing reading comprehension. *Singapore, SEMEO Regional Language Center*.
- Hussein, M. (2014). KWL-Plus Effectiveness on Improving Reading Comprehension of Tenth Graders of Jordanian Male Students. *Theory and Practice in Language Studies, 4, No.11, 2278-2288*.
- Kolasa, B. J. (1969). *Introduction to behavior Science for business*. New York: John Wiley & Sons.
- Kuder, F. G., and Richardson, M.W. (1973). The Theory of the Estimation of Test Reliability. *Psychometrika 2*.
- Lee, A. M. I. (2021). 6 essential skills for reading comprehension. Retrieved from <https://www.understood.org/articles/en/6-essential-skills-needed-for-reading-comprehension>
- Likert, R. (1967). *The Method of Constructing and Attitude Scale*. *Attitude Theory and Measurement*. Fishbein, Martin, Ed. New York: Wiley & Son.
- Nixon, U. (1995). Developing Appropriate Materials. *Forum 33*.
- Otten, E. (2006). Neil J. Salkind, Editor, STATISTICS FOR PEOPLE WHO (THINK THEY) HATE STATISTICS (2nd EDITION), Sage Publications, Inc, Thousand Oaks, California. *Journal of Emergency Medicine 31, 129-129*.
- Petty, T. W. (1963). *Developing Language Skills in Elementary Schools (4th ed.)*. Boston: Allyn and Bacon.
- Quiocho, A. (1997). The Quest to Comprehended Expository Text : Applied Classroom Research. *Journal of Adolescent and Adult Literacy*.
- Raygor, A. L., and Robin D. Ragor. (1985). *Effective Reading*. U.S.A.: Mcgraw Hill.
- Schmidt, F. (1971). The Relative Efficiency of Regression and Simple Unit Predictor Weights in Applied Differential Psychology. *Educational and Psychological*

Measurement, 31(3), 699-714.

Sells, B., and Glasgow, Z. (1990). *Exercise in Instruction Design*. New York: Merrill Publishing Company.

Tomlinson, B. (1998). *Materials Development in Language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.

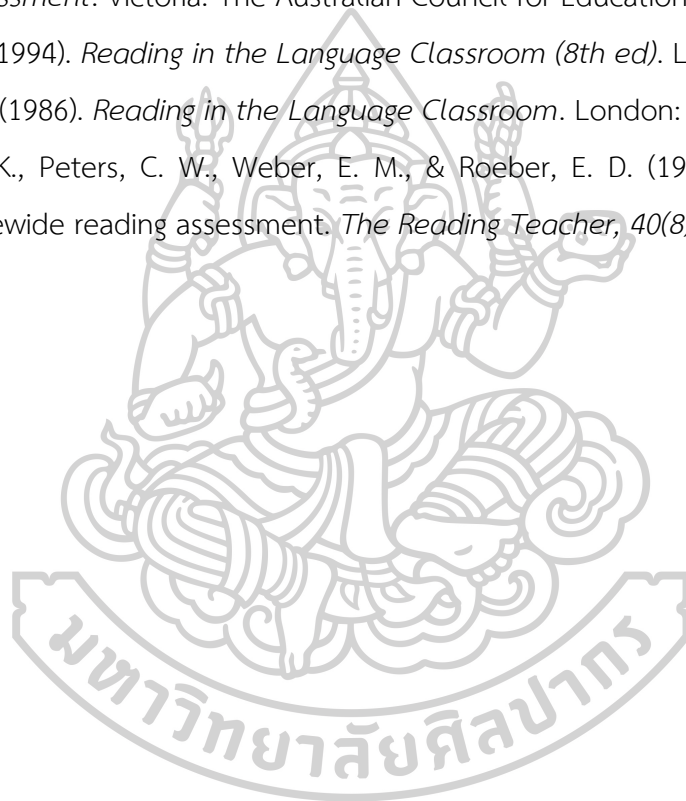
Weir, C. (1993). *Understanding and developing language tests*. New York: Prentice Hall.

Westwood, P. S. (2001). *Reading and learning difficulties: Approaches to teaching and assessment*. Victoria: The Australian Council for Education Research Ltd.

Willaim, E. (1994). *Reading in the Language Classroom (8th ed)*. London: Macmillan.

Williams, E. (1986). *Reading in the Language Classroom*. London: Macmillan.

Wixson, K. K., Peters, C. W., Weber, E. M., & Roeber, E. D. (1987). New directions in statewide reading assessment. *The Reading Teacher*, 40(8) 749-754.

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิภาศิริ แจ้แสงทอง

ตำแหน่ง: หัวหน้าภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดเพชรบุรี

2. อาจารย์ศศลักษณ์ วัฒนา

ตำแหน่ง: หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โรงเรียนวิสุทธิรังสี จังหวัดกาญจนบุรี

3. อาจารย์สุกัญญา เข้มชิด

ตำแหน่ง: หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม กรุงเทพฯ

ที่ อว 8612/1350

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

๓๑ มีนาคม 2566

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิภาศิริ แจ่มแสงทอง

ด้วย พระมหาสุรศักดิ์ เกียมรัมย์ย์ รหัสประจำตัว 640620128 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชา
การสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ผลของการใช้แบบ
ฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4"

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ Wachitwanwathay)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติกรแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

โทร. 034-255-095

ที่ขอ 8612/1348

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชมังคลาภิเษก
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

๓ มีนาคม 2566

เรื่อง ขออนุญาตบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวิสุทธิรังษี จังหวัดกาญจนบุรี

ด้วย พระมหาสุรศักดิ์ เกียมรัมย์ รหัสประจำตัว 640620128 นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศิลปากร สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " ผลของการใช้แบบ ฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 " มีความประสงค์ขอเรียนเชิญ นางศศลักษณ์ วัฒนา บุคลากรในสังกัดหน่วยงานของท่าน ในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้บุคลากร ในสังกัดเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชิตวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

โทร. 034-255-095

ที่ อว 8612/1349

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

๓ มีนาคม 2566

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสุกัญญา เข้มชิด

ด้วย พระมหาสุรศักดิ์ เกียมรัมย์ รหัสประจำตัว 640620128 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา
การสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ผลของการใช้แบบ
ฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4"

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร. 034-255-095

ภาคผนวก ข

ผลการสำรวจความสนใจของนักเรียนในการเลือกบทอ่าน

ภาพที่ 9 แบบสำรวจความสนใจของนักเรียนในการเลือกบทอ่าน

แบบสำรวจความสนใจในการเลือกบทอ่าน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 โรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเลือกบทอ่านตามความสามารถ/ความถนัด/สนใจของนักเรียน **เพียง 1 บทอ่านเท่านั้น**

☐ Roots and Shoots	☐ A Test of Toronto	☐ Irish Wedding
☐ Iditarod Trail Sled Dog Race	☐ Red Nose Day	☐ Is Graffiti Art?
☐ A Memorable Trip	☐ Fighting for Equality	☐ Characters Larger than Life
☐ Tsunami Memorial		

หมายเหตุ: บทอ่านที่นักเรียนเลือกนี้ จะถูกจัดอันดับตามความสนใจของนักเรียนทั้งหมด เพื่อนำไปสร้างเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

SURVEY

1. Roots and Shoots

How do plants grow?

In nature, the roots of a plant grow underground and cover a large area. This way they keep the plant strong and healthy. Shoots are young plants that have come up through the earth to find the sunlight that they need to survive. Shoots may seem small and fragile, but they can break open brick walls. Their strength is quite amazing.

What is Roots and Shoots?

Inspired by her belief that every individual can make a difference, Dr Jane Goodall decided in 1991 to form a young people's environmental group of 16 local schoolchildren in East Africa. Its name was Root and Shoots and the members organized recycling programmes and cleaned up local parks, rivers and branches. They also helped old people and the homeless in their neighbourhood as well as protecting the natural habitat of local animals. Today, Root and Shoots has over 3,000 groups in more than 68 countries worldwide which are actively involved in Dr Jane Goodall's projects.

How can you become a member of Roots and shoots?

Any young person, between preschool and university, can join the Root and Shoots programme. If you want to start your own Roots and shoots group, simply find other young people in your neighbourhood who want to participate, and adult to be the group leader. Then, contact the Jane Goodall Institute for a membership form.

2. Iditarod Trail Sled Dog Race

The dogs and drivers (mushers) line up for the start of the race. You can feel the excitement in the air. The dogs paw the ground anxious to be off, while the mushers make last-minute preparations for the long trek ahead. The onlooker cheer and encourage them. This sled race is known internationally to be one of the longest and toughest sled races in the world. It's the Iditarod Trail Sled Dog Race in Alaska, USA. It has become very popular over the years with over 65 teams taking

The Mushers

The musher is the person who drives the sled and guides the dogs. Each musher must decide how many miles to run every day, what to eat on the trail and the best places to stop and rest. A good musher has to be disciplined and really want to win this race.

The Dogs

The perfect sled dog is the Alaskan Husky with its thick fur and strong legs. Each dog must be healthy, so vets examine them carefully before the race begins. These dogs were originally used to transport goods and mail all over Alaska. However, when people started using snowmobiles, travelling by sled became less popular. This traditional form of transport seemed to be dying out until the Iditarod Race was started in 1973.

The Route

The race goes from Anchorage to Nome on the west coast. It passes through more than twenty towns on its way there. The route is extremely challenging, crossing icy rivers and lakes, mountains and valleys. It varies slightly, depending on the year. In odd-numbered years the route goes south after Ophir to include the village of Iditarod, while in even-numbered years it goes north through Ruby and Galena.

SURVEY

3. A Memorable Trip

It was very windy when I set off for the airport last Monday morning. The sky was full of dark clouds and soon it started raining heavily. What a great way to start a holiday!

While I was driving to the airport, the storm got worse. Suddenly, a huge flash of lightning struck a tree. It came crashing down just metres in front of my car. The fallen tree completely blocked the road, so I was stuck. I tried to call the emergency services on my mobile, but the line was dead.

I was positive that I'd miss my plane, so I turned on the radio and tried to get used to the idea. Soon there was a loud knock at the window. To my surprise it was a young man in leather clothes, "Need a ride?" he said. My plane was leaving in an hour so I didn't think twice. I grabbed my bags, climbed carefully onto the motorcycle and shouted urgently, "To the airport please!"

It was my first time on a motorcycle so I was terrified. The young man drove so fast that I kept my eyes tightly shut all the way. Suddenly, the motorcycle came to a halt. "We're here!" he said. I looked at my watch and saw that I was just in time for my flight. The young man wished me a nice trip, then quickly sped away.

As soon as my plane took off, I breathed a huge sigh of relief. I could now relax and enjoy my holiday.

4. Roots and Shoots

So says one Irish wedding tradition which, like many others, has its roots in ancient history, folklore and interesting superstitions! Even in these modern times, many couples try to include ancient customs in their wedding, in the hope that it will bring them the luck and happiness.

A treat for the groom

In the past, the groom was invited to the bride's house just before the wedding and a goose was cooked in his honour. Many Irish people believe that showing such generosity to the groom will make sure that he won't change his mind about the wedding at the last minute!

Bride, be beautiful!

A traditional Irish bride doesn't spend a fortune on bouquets of exotic flowers. Instead, she usually wears a wreath of wild flowers in her hair, freshly picked on the morning of her hands, as well as a 'magic' handkerchief and a horseshoe for luck. Part of the bride's wedding dress is usually used to make the christening robe for the first-born child.

The icing on the cake

In the old days, an older female member of the family would take great pride in producing a traditional three-tier fruitcake for the reception. Nowadays, however, most Irish couples visit their local baker and order a cake which is decorated with Irish themes such as swans or fairies.

Fairies and luck

Whether you believe in them or not, Ireland is traditionally the home of fairies, who are said to love beautiful things - especially brides! For this reason, Irish wisdom advises brides never to wear green on their wedding day or to dance with both feet off the ground, as both of these things will tempt the fairies to carry them off forever!

SURVEY

5. Red Nose Day

Take a minute and ask yourself:

what do charity and comedy have in common?

Nothing? Well, Comic Relief will certainly disagree with you.

Set up by a group of comedians, Comic Relief is a charity that uses laughter to raise money from the general public and help fight poverty in the UK and Africa. It began with a few live comedy events that were broadcast on BBC 1 on Christmas Day 1985, in response to the famine in Ethiopia. Since then, they have managed to raise about £300 million!

Comic Relief is best known as the organization behind Red Nose Day, the biggest fundraising event in UK. On Red Nose Day, held every two years, people throughout Britain put on a red plastic nose and do the craziest things they can think of - all to raise money for those in need. Eating jelly with chopsticks, cutting the grass with pair of scissors and eating grapes while wearing boxing gloves are just a few of the things people have done. The event includes moving documentary films and extraordinary comedy by some of the best British comedians, broadcast on national TV.

Over the years, many celebrities have taken part, each in their own special way. 'Mr Bean', Robbie Williams, and Victoria and David Beckham are only some of the famous people who have offered their time and talent in an event that unites the whole nation in trying to help other people and have fun at the same time.

6. Irish Wedding

So says one Irish wedding tradition which, like many others, has its roots in ancient history, folklore and interesting superstitions! Even in these modern times, many couples try to include ancient customs in their wedding, in the hope that it will bring them the luck and happiness.

A treat for the groom

In the past, the groom was invited to the bride's house just before the wedding and a goose was cooked in his honour. Many Irish people believe that showing such generosity to the groom will make sure that he won't change his mind about the wedding at the last minute!

Bride, be beautiful!

A traditional Irish bride doesn't spend a fortune on bouquets of exotic flowers. Instead, she usually wears a wreath of wild flowers in her hair, freshly picked on the morning of her hands, as well as a 'magic' handkerchief and a horseshoe for luck. Part of the bride's wedding dress is usually used to make the christening robe for the first-born child.

The icing on the cake

In the old days, an older female member of the family would take great pride in producing a traditional three-tier fruitcake for the reception. Nowadays, however, most Irish couples visit their local baker and order a cake which is decorated with Irish themes such as swans or fairies.

Fairies and luck

Whether you believe in them or not, Ireland is traditionally the home of fairies, who are said to love beautiful things - especially brides! For this reason, Irish wisdom advises brides never to wear green on their wedding day or to dance with both feet off the ground, as both of these things will tempt the fairies to carry them off forever!

SURVEY

7. A Test of Toronto

Mr Greenjeans

Situated in the Toronto Eaton Centre, a modern shopping mall, Mr Greenjeans offers good food at reasonable prices in a relaxed and friendly atmosphere. Make sure you're really hungry, though, because the servings are huge! Salads are served in flowerpots, milkshakes come in jugs and to finish one of the 'mammoth' burgers you need a mammoth appetite! If you do manage to save room for dessert, try A Dish Called Wanda - it includes nine scoops of ice cream!

Rainforest Café

For those of us who can't get to the real rainforest, Yorkdale shopping centre has the next best thing. The Rainforest Café's tropical menu offers such tasty dishes as the Jungle Safari Soup, Planet Earth Pasta and the Rain Forest Burger at very reasonable prices. The unusual decor includes waterfalls, huge aquariums and live parrots. The sound effects include all sorts of animal calls, and every half an hour there is a huge tropical thunderstorm.

The Old Spaghetti Factory

Imagine a huge warehouse with high ceilings, gas lamps and stained glass windows. Add an old streetcar and a working carousel that's over 100 years old, and you've got the Old Spaghetti Factory on The Esplanade. The service is great and the menu includes traditional pasta dishes such as spaghetti Bolognese and lasagne. Salad or soup, freshly baked bread, ice cream bottomless cups of tea, coffee and soft drinks are all included in the unbelievably low price of the main courses, which range from \$8.99 to \$14.99.

Sassafras

One of the most popular but expensive places to eat is Sassafras in Yorkville. It offers delicious French and Californian cuisine in beautiful surroundings. Many celebrities choose to eat in the Garden Room, where there are statues, trees growing through the floor, a fountain and a 40-foot-high glass roof. So, for that once-in-a-lifetime occasion, come to Sassafras and dine in the sun or under the stars while listening to lively jazz music.

8. Tsunami Memorial

Ban Nam Khem Tsunami Memorial Park is situated near the Ban Nam Khem Coast, 7 kilometres away from Takua Pa District. Being in the area of 8000 square metres, it consists of 5 main parts: Resting Area, Health Area, Playground Area and Tsunami Memorial Area, which is the highlight of this park. The curved concrete wall, which represents tsunami, is located opposite an old fishing boat, which was damaged during the tsunami. Another side of the park, is the path along a clay wall mixed with brick and ceramic tile being carved with more than 1,400 names of the dead. The royal statue of the Prince of Chumphon, who is the Father of Royal Thai Navy, and a Buddha Image are widely worshiped by fishermen before every voyage. There are also seafood restaurants, tourist information provider and souvenirs produced by villagers. Another attraction around Ban Nam Khem Tsunami Memorial Park is a beautiful beach, with its clean white sand and clear blue ocean that make a walk along the beach pleasurable until the fishermen villages and various restaurants. This Memorial Park is not only the reminder of the damage, exhibiting numerous pictures of before/after the tsunami, but is also an enjoyable place for a family picnic. Visitors can come to the Memorial Park and the beach, which are open around the clock, and the exhibition building that is open from 8:00-17:00.

SURVEY

9. Fighting for Equality

International Women's Day is an opportunity to celebrate the social, economic, cultural and political achievements of women all around the world and inspire future generations of women and girls to build on our progress and finish the job of building a just and equal world, for everyone.

The holiday, celebrated each year on March 8th, began more than 100 years ago in Copenhagen, when a woman named Clara Zetkin proposed the idea as a way to celebrate the advancements women were making in the fight for gender parity – and to press for further progress in their still-nascent march towards equality.

In the years since, women have seen progress that may have seemed impossible for Clara and her peers. Women like Ella Baker and Rosa Parks served as leaders in the American civil rights movements, fighting for their own rights and for the rights of others. Dr. Isabel Morgan and her colleagues helped to pave the way for vaccinations against polio and other diseases responsible for millions of preventable deaths. Pioneers like Sally Ride have traveled hundreds of thousands of miles through space exploring distant worlds we once couldn't have even imagined.

And today, we are surrounded by no shortage of brilliant, dedicated and accomplished women who inspire us with their achievements each and every day. Whether it's Mia Mottley, leading the fight to protect the world's most vulnerable against climate change – Janet Yellen pushing her counterparts around the world to think bigger in our mission to end global poverty – or Ngozi Okonjo-Iweala building a global economy that works for everyone, regardless of where they call home...

And yet, in spite of that, our work remains unfinished – and our progress stalled. It has been more than a century since the first celebration of International Women's Day – and yet we are still fighting tooth and nail for every inch of our journey to equality. Form: <https://www.forbes.com/sites/gaylesmith/2023/03/08/fighting-for-gender-equality>

10. Characters Larger than Life

In any book, cartoon or film we all love to see the heroes defeat the villains, save the world, win the girl and live happily ever after. But just between you and me, don't we feel a little bit sorry for the villains as well? Saruman, from The Lord of the Rings, is an all-time favourite villain, the type of villain I like. He is a tall wizard with a long white beard and cold dark eyes. He wears a long white robe and carries a magic staff. Once he was a good wizard but the power of a magic ring has made him evil and greedy and now he wants to rule the world. Only Frodo, the small ring bearer, can stop him.

Frodo Baggins, a Hobbit, is small, brave and honest, with bright eyes, curly brown hair and very large hairy feet! His mission is to take the magic ring to Mordor where it will be destroyed. He travels with some friends and together they have to face many dangers. Gandalf a wise wizard, protects them and shows them the way. Another of my favourite heroes is Peter Pan, a mischievous, daring boy with pointed ears who can fly and never grows older. Peter and his friends, the Lost Boys, have a dangerous enemy called Captain Hook.

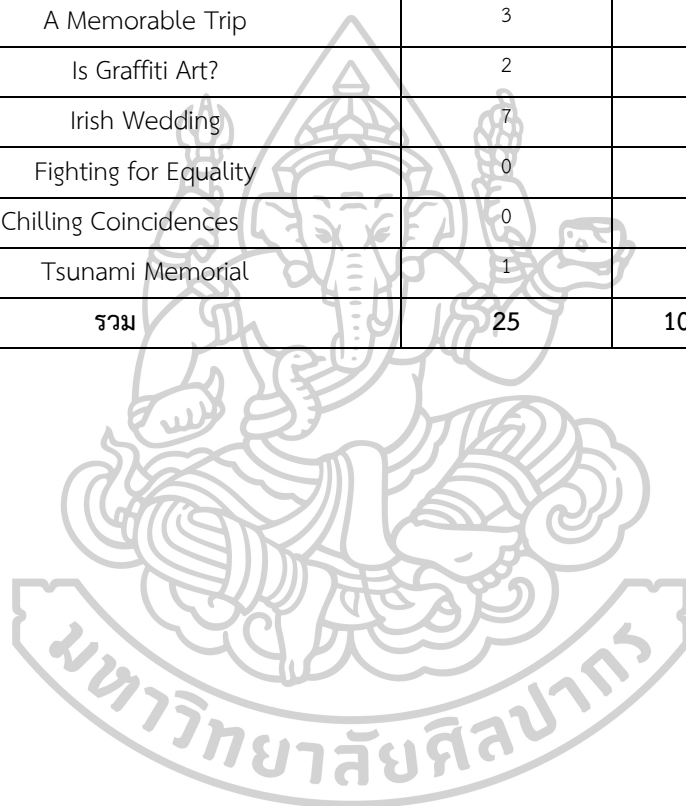
With his black moustache, cruel laugh and a sharp metal hook instead of a hand, the cunning Captain Hook is a perfect villain. He always wears a broad-brimmed hat and fine clothes. He lives with a band of pirates on his ship, the Jolly Roger, making plans to kidnap the Lost Boys and capture the boy he hates. Not all villains are men. The Wicked

Queen in Snow White is one of the most cold-hearted villains ever. Beautiful but vain, the queen asks her mirror every day, "Mirror, mirror on the wall, who is the fairest of them all?" The answer always pleases her, until one day the mirror replies that kind and caring Snow White is even prettier than her. The jealous queen is so angry that she dresses up as an old woman and gives Snow White a poisoned apple.

Whether heroes or villains, these are the characters I admire the most. I love to watch the heroes fight the villains and eventually see good win over evil. I also can't help feeling for the villains and their weaknesses; I just love to hate them! These stories are timeless and the characters are definitely larger than life

ตารางที่ 7 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย และอันดับความสนใจของบทอ่านทั้ง 6 หัวเรื่อง

ที่	บทอ่านจากหนังสือเรียน	จำนวนนักเรียน ที่สนใจ	ร้อยละ	อันดับ
1	Roots and Shoots	4	16	3
2	A Test of Toronto	0	0	-
3	Red Nose Day	2	8	6
4	Iditarod Trail Sled Dog Race	6	24	2
5	A Memorable Trip	3	12	4
6	Is Graffiti Art?	2	8	5
7	Irish Wedding	7	28	1
8	Fighting for Equality	0	0	-
9	Chilling Coincidences	0	0	-
10	Tsunami Memorial	1	4	-
รวม		25	100.00	

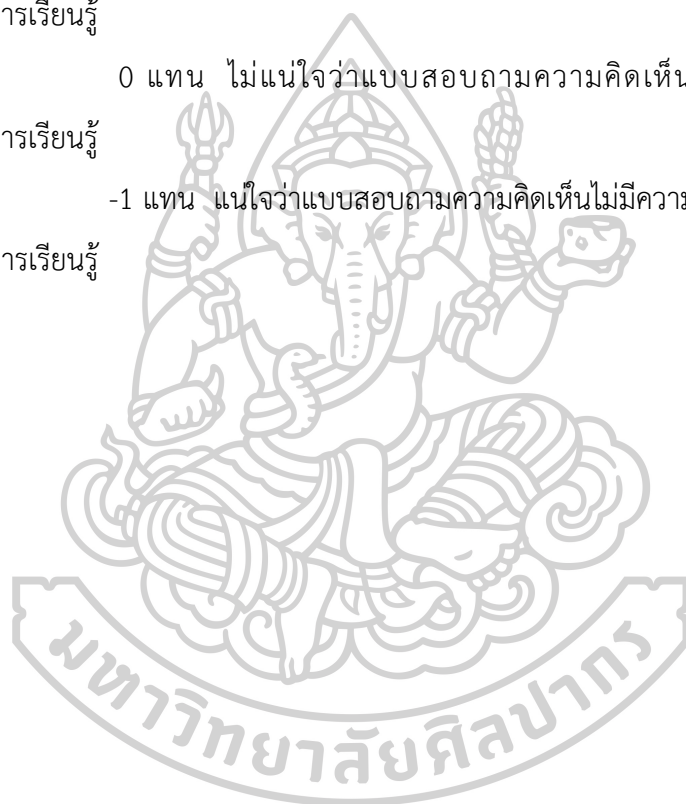
แบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน
ภาษาอังกฤษ ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง: โปรดพิจารณารายการแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
ร่วมกับ เทคนิค KWL-Plus และกรุณาทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับความคิดเห็น พร้อมทั้งให้
ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงต่อไป โดยกำหนดระดับความคิดเห็นดังนี้

+1 แทน แน่ใจว่าแบบสอบถามความคิดเห็นมีความสอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์การเรียนรู้

0 แทน ไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามความคิดเห็นมีความสอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์การเรียนรู้

-1 แทน แน่ใจว่าแบบสอบถามความคิดเห็นไม่มีความสอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์การเรียนรู้

**แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus**

คำชี้แจง : กรุณาเขียนเครื่องหมาย (✓) ลงใน □ ในแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดข้อเดียวเท่านั้น โดยแต่ละช่องจะแสดงระดับความต้องการดังนี้

- 5 = มีความคิดเห็นด้วยมากที่สุด 4 = มีความคิดเห็นด้วยมาก
3 = มีความคิดเห็นด้วยปานกลาง 2 = มีความคิดเห็นด้วยน้อย
1 = มีความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด

ลำดับ	รายการที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5 คิดเห็นด้วย มากที่สุด	4 คิดเห็นด้วย มาก	3 คิดเห็นด้วย ปานกลาง	2 คิดเห็นด้วย น้อย	1 คิดเห็นด้วย น้อยที่สุด
1.	ด้านเนื้อหาของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus					
	1.1 มีคำแนะนำที่เข้าใจง่าย					
	1.2 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	1.3 เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสม					
	1.4 เนื้อหาที่มีความถูกต้อง ชัดเจน					
	1.5 เนื้อหามีการลำดับการเรียนรู้จากง่ายไปยาก					
	1.6 ระดับภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน					
2.	ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ					
	2.1 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ (Reading for Main Idea)					
	2.2 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านเพื่อหารายละเอียดสนับสนุน (Finding the Supporting details)					
	2.3 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านเพื่อหาคำอ้างอิง (Reading for References)					
	2.4 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอนุมานเพื่อสรุปความ (Making Inferences)					

ลำดับ	รายการที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5 คิดเห็นด้วย มากที่สุด	4 คิดเห็นด้วย มาก	3 คิดเห็นด้วย ปานกลาง	2 คิดเห็นด้วย น้อย	1 คิดเห็นด้วย น้อยที่สุด
	2.5 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเดาความหมายจากบริบท (Guessing Meaning from Context Clue)					
	2.6 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการลำดับเหตุการณ์ (Sequencing of Events)					
3.	ด้านขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
	3.1 กิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบฝึกทักษะมีความหลากหลาย					
	3.2 แบบฝึกทักษะมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อเนื่อง					
	3.3 คำสั่งการทำแบบฝึกทักษะมีความชัดเจน					
4.	ด้านการประเมินผล					
	4.1 แบบฝึกทักษะมีรูปแบบการประเมินที่หลากหลาย					
	4.2 มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจน					
	4.3 ผลที่ได้จากการประเมินสะท้อนความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน					
5.	ด้านลักษณะของแบบฝึกทักษะ					
	5.1 มีการใช้ขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม					
	5.2 มีการใช้ภาพประกอบที่เหมาะสมกับเนื้อหา					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ตารางที่ 8 ผลการตรวจสอบแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			รวม	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 1	คนที่ 1		
1	มีคำแนะนำที่เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3	เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4	เนื้อหามีความถูกต้อง ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5	เนื้อหามีการลำดับการเรียนรู้จากง่ายไปยาก	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6	ระดับภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7	ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ (Reading for Main Idea)	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8	ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านเพื่อหารายละเอียดสนับสนุน (Finding the Supporting details)	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9	ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านเพื่อหาคำอ้างอิง (Reading for References)	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10	ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอนุมานเพื่อสรุปความ (Making Inferences)	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
11	ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเดาความหมายจากบริบท (Guessing Meaning from Context Clue)	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
12	ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการลำดับเหตุการณ์ (Sequencing of Events)	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13	กิจกรรมการเรียนรู้ในแบบฝึกทักษะมีความหลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 8 ผลการตรวจสอบแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			รวม	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 1	คนที่ 1		
14	แบบฝึกทักษะมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
15	แบบฝึกทักษะมีรูปแบบการประเมินที่หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
16	มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
17	ผลที่ได้จากการประเมินสะท้อนความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
18	มีการใช้ขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
19	มีการใช้ภาพประกอบที่เหมาะสมกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ง

ผลการตรวจสอบแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดทักษะ
การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ตารางที่ 9 ตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of Test Specifications)

Passage	Text types	Reading sub-skills	Types	Number	Question
1 st passage	Information report	1. Read for main idea	MCQ.	2	1, 4
		2. Find the supporting details		2	2, 3
		3. Read for references		2	6, 7
		4. Make inferences		2	5, 9
		5. Guess meaning from context clue		2	8, 10
		6. Sequence of events		2	11, 12
2 nd passage	Personal narrative	1. Read for main idea	MCQ.	1	13
		2. Find the supporting details		1	14
		3. Make inferences		1	18
		4. Guess meaning from context clue		1	16
		5. Sequence of events		2	15,17
3 rd passage	Problem-solution essay	1. Read for main idea	MCQ.	2	19, 21
		2. Find the supporting details		2	23, 28
		3. Read for references		3	24, 27, 29
		4. Make inferences		2	26, 30
		5. Guess meaning from context clue		2	20, 25
		6. Sequence of events		1	22
Total				30 questions	

*MCQ. = Multiple choices question

ตารางที่ 10 การตรวจสอบแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัด
ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ข้อ ที่	ทักษะย่อยของ การอ่านเพื่อ ความเข้าใจ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
		<p>Passage: 1 (1-12)</p> <p>Songkran in Thailand is officially observed as a three-day national holiday from 13-15 April, although celebrations can go on for longer – up to a week in some places. The word Songkran, which means to "step into," "enter," or "pass into," is derived from the ancient Sanskrit language. The celebration is believed that it has its roots in a Hindu spring festival that took place in ancient India to celebrate the beginning of the new crop season.</p> <p>The first day of the festival, 13 April and which is known as Songkran Day, sees people clean their homes and public places like temples and schools to get rid of any bad luck from the previous year and ready them for the new year. Another main activity is Song Nam Phra, a ritual that involves the pouring of scented water onto a temple's sacred Buddha images.</p> <p>The second day, 14 April, is referred to as Wan Nao and is when people prepare food and offerings to be given to monks and temples the following day. It is also a time to pay respect to elders, and the water with which to wash their parents' feet in a ceremony called Rot Nam Dam Hua.</p>				

ข้อ ร.	ทักษะย่อยของ การอ่านเพื่อ ความเข้าใจ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
		<p>The parents in return give their blessings on the young. People also like creating a dash of good karma by releasing caged birds, or fish into waterways.</p> <p>15 April, the third day of Songkran, is known as Wan Payawan and people typically start the day by visiting their local temple to present food and clothing to the monks, who then pray for them. They also engage in other rituals believed to bring good luck for the new year.</p>				
ข้อ	ทักษะย่อยของ การอ่านเพื่อ ความเข้าใจ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
1.	Main idea	<p>What is the main idea of the first paragraph?</p> <p>a. The origin of Songkran Day in Thailand.</p> <p>b. The start of the Thai New Year in Thailand.</p> <p>c. Songkran Day while COVID-19 was widespread</p> <p>d. Thailand's Songkran is the most well-known.</p>				

ข้อ	ทักษะย่อยของ การอ่านเพื่อ ความเข้าใจ	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
2.	Supporting details	We know well about Songkran Day on _____ of each year. a. 10th - 13 th April b. 13th - 15 th April c. 17th - 18 th April d. 13th - 16th April				
3.	Supporting details	Which of the following definitions of the word “Songkran” is NOT true. a. step into b. begin to c. enter d. pass into				
4.	Main idea	In the first day, which activities does the author mainly talk about? a. Getting rid of any bad luck and ready for the new year b. Song Nam Phra and preparing food and offerings c. Watering onto the Buddha images and paying respect to elders d. Cleaning homes, public areas, and Song Nam Phra				

ข้อ	ทักษะย่อยของ การอ่านเพื่อ ความเข้าใจ	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
5.	Inferences	<p>We can conclude from the first day that_____</p> <p>a. to create unity in the community of people in each place</p> <p>b. to be far away from any bad luck and ready for the new year</p> <p>c. to celebrate with their family and ready for the new year</p> <p>d. to maintain good traditions and have an interest public mind</p>				
6.	References	<p>“a ritual that involves the pouring of scented water onto a temple’s sacred Buddha images.”</p> <p>What does the word “ritual” refer to?</p> <p>a. Some activity</p> <p>b. a activity</p> <p>c. any activity</p> <p>d. another activity</p>				
7.	References	<p>“when people prepare food and offerings to be given to monks and temples the following day.”</p> <p>What does the word “the following day” refer to?</p> <p>a. The first day, 13th April</p> <p>b. The second day, 14th April</p> <p>c. 15th April, the third day</p> <p>d. 16th April, the third day</p>				

ข้อ	ทักษะย่อยของ การอ่านเพื่อ ความเข้าใจ	ข้อความคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
8.	Meaning	In the third paragraph, what is the same meaning of the word “elders”? a. older person b. any person c. everyone d. anyone				
9.	Inferences	In the third day activity, it can be inferred that people have _____ a. gratitude b. happiness c. conscious d. volunteer				
10.	Meaning	“They also engage in other rituals believed to bring good luck for the new year.” Which one is the synonym of “ engage ”? a. give b. trust c. join d. like				
11	Sequence	Which one is correct sequencing? A pay respect to elders at homes B Song Nam Phra C preparing food and offerings for monks D cleaning homes and public places a. D B C A b. B C A D c. C A B D d. A C D B				

ข้อ	ทักษะย่อย ของการอ่าน เพื่อความ เข้าใจ	ข้อคำถาม	ระดับความ คิดเห็น			ข้อเสนอนแนะ
			+1	0	-1	
12.	Sequence	<p>Which one is correct activities sequencing of 15 April?</p> <p>A You also engage in other activities today.</p> <p>B The third day of Songkran</p> <p>C Then, the monks pray for you.</p> <p>D You visit your local temple.</p> <p>E You present food and clothing to the monks.</p> <p>a. E C A B D</p> <p>b. B D E C A</p> <p>c. D E C A B</p> <p>d. C A E B D</p>				
	<p>Passage: 2 (13-18)</p> <p>Martin had a terrible day yesterday. It was the day of his vacation to Spain but it was a nightmare. He left the house at 10 o'clock in the morning and caught a taxi to the airport.</p> <p>Martin went to the check-in with his luggage. When the man who worked for the airline asked for his passport, Martin became very upset. Where was his passport? Martin realized he didn't have his passport with him. What a disaster! He returned to the house and left the house again. But the taxi wasn't there! Where was the taxi!</p>					

ข้อ	ทักษะย่อยของ การอ่านเพื่อ ความเข้าใจ	ข้อความคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
		<p>He jumped back into the taxi and told the driver to take him home. The driver drove quickly and Martin arrived back at his house in twenty minutes.</p> <p>He ran into the house and went into his bedroom. He found his passport on the bedside table and left the house again. But the taxi wasn't there! Where was the taxi!</p>				
13.	Main idea	<p>What is the most suitable topic of the passage?</p> <p>a. Martin's Routines</p> <p>b. Martin's Vacation</p> <p>c. Martin's Bad Day</p> <p>d. Martin's Hobbies</p>				
14.	Supporting details	<p>Why did Martin become very upset?</p> <p>a. He forgot his passport</p> <p>b. He forgot his luggage</p> <p>c. He didn't have money</p> <p>d. He checked in wrong</p>				
15.	Sequence	<p>He found it and left the house quickly. Then, what happened?</p> <p>a. He drove a car to the airport.</p> <p>b. It was time for saying goodbye.</p> <p>c. He took his luggage and ran.</p> <p>d. The taxi was not present.</p>				
16.	Meaning	<p>"Martin jumped up and down angrily. "I don't believe it. The taxi left!"</p> <p>Which one is NOT closest meaning of "angrily"?</p> <p>a. gladly</p> <p>b. fiercely</p> <p>c. furiously</p> <p>d. with anger</p>				

ข้อ	ทักษะย่อยของ การอ่านเพื่อ ความเข้าใจ	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
17	Sequence	He found another taxi and went to the airport fast. Next, what happened? a. accident b. broken car c. traffic jam d. loose one's way				
18.	Inferences	From the passage, we can conclude that he ____ a. waited at the airport to get flight in the evening. b. missed flight, came back to the house for another trip. "c. went to Spain. But, had a seat on an evening flight. d. got ticket money from the counter and back home.				
<p>Passage: 3 (19-30)</p> <p>The world's oceans are becoming more and more polluted. Humans are responsible for this pollution. Therefore, it is humans' duty to clean up the oceans around the world for future generations.</p> <p>To begin, most of the pollution in the oceans start on the land. People throw trash into the nearest body of water, and it eventually ends up in the ocean. Also, factories and nuclear plants dump waste into the water. In addition, accidental oil spills occur on the ocean if an oil rig is damaged while out at sea.</p>						

ข้อ	ทักษะย่อยของ การอ่านเพื่อ ความเข้าใจ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
		<p>Many people and animals are affected by ocean pollution. In fact, more than 70% of the earth's surface is covered with ocean water, so it would be hard not to be affected by this pollution.</p> <p>For example, animals may get wrapped in plastic in the water. Also, animals eat the debris that is floating in the water or washes on shore which damages their digestive system.</p> <p>Not only animals are victims of the pollution, humans are also affected by ocean pollution. Marine life is the main food source for many cultures around the world. Seafood may contain heavy metals and other contaminants. Also, many people enjoy beach and water activities, but who would want to be in the water with trash and chemicals?</p> <p>For solution, first of all, everyone needs to make an effort to dispose of their trash properly. Many people organize clean-up crews who walk the beaches and pick up trash before it makes it to the ocean. Conservation organizations work hard to clean up chemical and oil spills that happen in the ocean before they spread. In addition, billions of dollars are spent to save endangered ocean animals and to conserve the world's coral reefs. As you can see, it is important to recognize ocean pollution as a worldwide problem and contribute to the solution by donating time or money to the cause.</p>				

ข้อ	ทักษะย่อยของ การอ่านเพื่อ ความเข้าใจ	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
19.	Main idea	In the first paragraph, what does the author discuss about? a. The ocean pollution is caused by many ways and affected everything. b. The ocean pollution is caused by humans. It is human's duty to clean up. c. The ocean pollution is a worldwide problem. It is hard to deal with it. d. The ocean pollution is dangerous. People should not overlook it.				
20.	Meaning	Which does the word " future generations " mean? a. future people b. future ocean c. future technology d. future animals				
21.	Main idea	In second paragraph, what does the passage mention? a. The problems of ocean pollution b. The solution of ocean pollution c. The main causes of ocean pollution d. The damage of ocean pollution				
22.	Sequence	After people throw trash into the water, then what happens? a. it is brought to the sea. b. it is a bad smell. c. it makes water rotten. d. it makes animals dead.				

ข้อ	ทักษะย่อยของ การอ่านเพื่อ ความเข้าใจ	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
23.	Support Details	According to the passage, which one is NOT causes of ocean pollution? a. People throw trash into the water. b. Factories dump waste into the water. c. Oil spills occur on the ocean accidentally. d. People prefer to do fishing more and more.				
24.	References	“it eventually ends up in the ocean.” What does the word “it” refer to? a. pollution b. land c. trash d. water				
25.	Meaning	“Also, animals eat the debris that is floating in the water.” Which one is the closest meaning of “debris”? a. dust b. rubbish c. gas d. vapour				
26.	Inferences	In the third paragraph, it can be inferred that _____ a. Many ocean animals are killed by toxins in the water. b. Because so many animals die, the sea will spoil. c. People get sick because they eat seafood. d. Human and ocean animals are affected by this situation.				

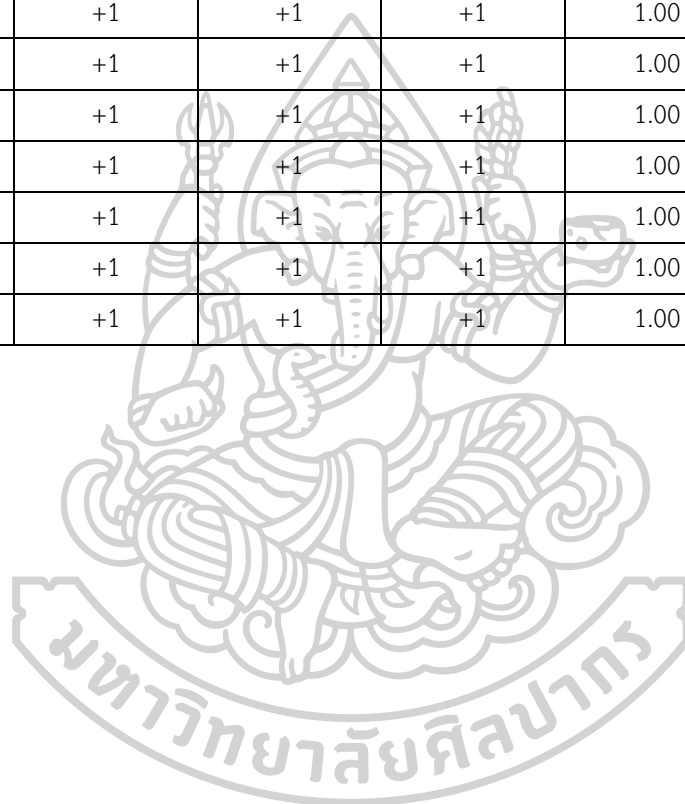
ข้อ	ทักษะย่อยของ การอ่านเพื่อ ความเข้าใจ	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
27.	References	<p>“but who would want to be in the water with trash and chemicals?”</p> <p>What does the word “who” refer to?</p> <p>a. some people</p> <p>b. any people</p> <p>c. everyone</p> <p>d. anyone</p>				
28.	Support details	<p>Humans are NOT affected by ocean pollution because _____</p> <p>a. they travel to the sea.</p> <p>b. they drink the sea water.</p> <p>c. they swim in the sea.</p> <p>d. they eat seafood.</p>				
29.	References	<p>“everyone needs to make an effort to dispose of their trash properly.”</p> <p>What does the word “their” refer to?</p> <p>a. some people</p> <p>b. any people</p> <p>c. everyone</p> <p>d. anyone</p>				
30.	Inferences	<p>Beside you clean up the breach, you can _____ to protect the ocean from pollution.</p> <p>a. follow information</p> <p>b. buy the sea food</p> <p>c. donate money</p> <p>d. dispose trash properly</p>				

ตารางที่ 11 ผลการตรวจสอบแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ข้อ	ระดับความคิดเห็น			รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
11	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
16	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
18	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 11 ผลการตรวจสอบแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (ต่อ)

ข้อ	ระดับความคิดเห็น			รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
22	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
24	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
25	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก จ

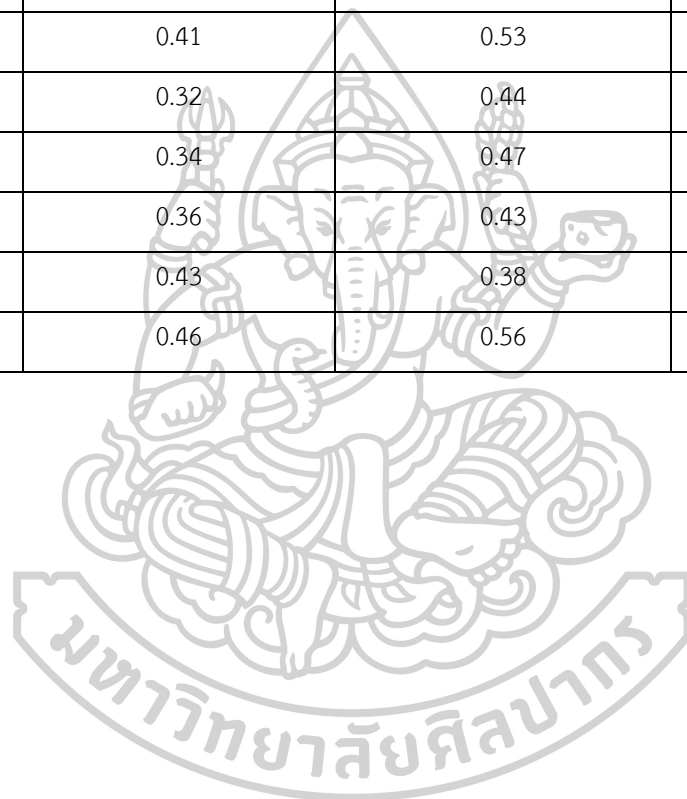
คำ p และคำ r ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

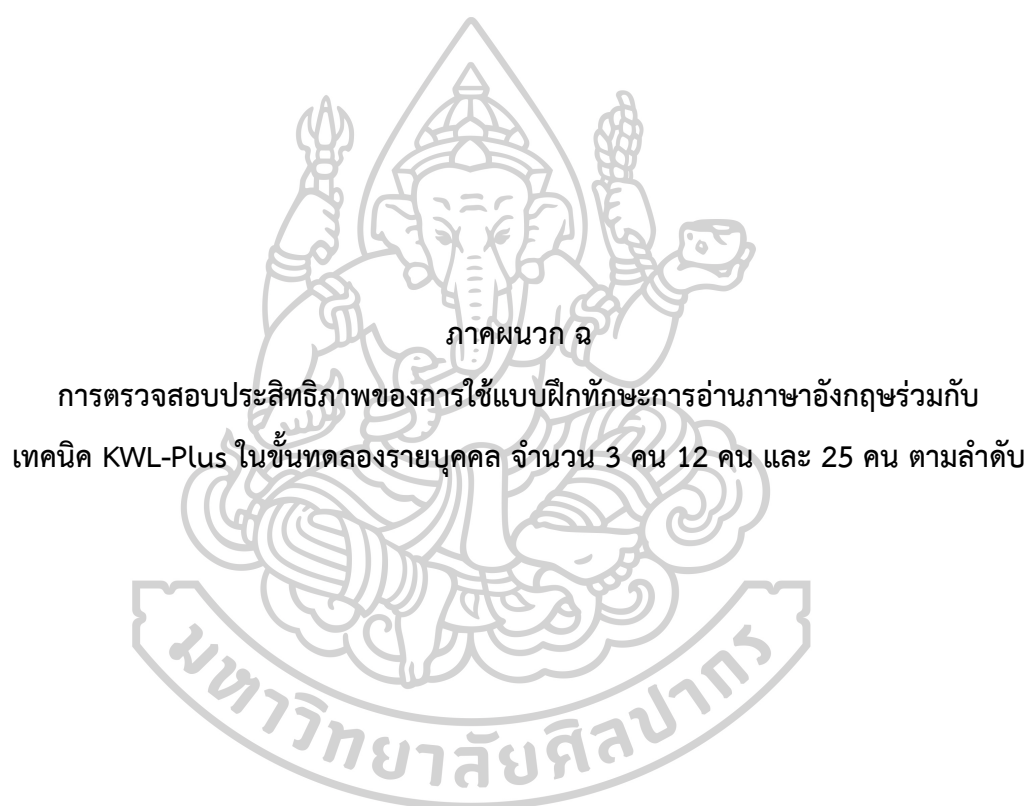
ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ข้อ	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	สรุปความหมาย
1	0.38	0.51	ใช้ได้
2	0.41	0.48	ใช้ได้
3	0.32	0.53	ใช้ได้
4	0.41	0.45	ใช้ได้
5	0.44	0.56	ใช้ได้
6	0.51	0.65	ใช้ได้
7	0.35	0.37	ใช้ได้
8	0.32	0.54	ใช้ได้
9	0.36	0.44	ใช้ได้
10	0.38	0.62	ใช้ได้
11	0.43	0.54	ใช้ได้
12	0.42	0.45	ใช้ได้
13	0.37	0.62	ใช้ได้
14	0.42	0.56	ใช้ได้
15	0.35	0.44	ใช้ได้
16	0.41	0.54	ใช้ได้
17	0.38	0.56	ใช้ได้
18	0.49	0.58	ใช้ได้
19	0.35	0.56	ใช้ได้
20	0.34	0.45	ใช้ได้
21	0.36	0.43	ใช้ได้

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (ต่อ)

ข้อ	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	สรุปความหมาย
22	0.41	0.58	ใช้ได้
23	0.38	0.38	ใช้ได้
24	0.36	0.41	ใช้ได้
25	0.41	0.53	ใช้ได้
26	0.32	0.44	ใช้ได้
27	0.34	0.47	ใช้ได้
28	0.36	0.43	ใช้ได้
29	0.43	0.38	ใช้ได้
30	0.46	0.56	ใช้ได้

ตารางที่ 13 ผลคะแนนการตรวจสอบประสิทธิภาพของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ตามเกณฑ์ 80/80 ในชั้นทดลองรายบุคคล จำนวน 3 คน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	ประสิทธิภาพ (E ₁ /E ₂)
บทเรียนที่ 1	10	8.67	86.67	
บทเรียนที่ 2	10	7.67	76.67	
บทเรียนที่ 3	10	8.33	83.33	
บทเรียนที่ 4	10	8.33	83.33	
บทเรียนที่ 5	10	7.33	73.33	
บทเรียนที่ 6	10	8.00	80.00	
ระหว่างเรียน (E ₁)	60	48.33	80.56	80.56/77.78
หลังเรียน (E ₂)	30	23.33	77.78	

ตารางที่ 14 ผลคะแนนการตรวจสอบประสิทธิภาพของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ตามเกณฑ์ 80/80 ในชั้นทดลองรายบุคคล จำนวน 12 คน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	ประสิทธิภาพ (E ₁ /E ₂)
บทเรียนที่ 1	10	8.08	80.83	
บทเรียนที่ 2	10	8.75	87.50	
บทเรียนที่ 3	10	7.67	76.67	
บทเรียนที่ 4	10	8.33	83.33	
บทเรียนที่ 5	10	8.17	81.67	
บทเรียนที่ 6	10	8.42	84.17	
ระหว่างเรียน (E ₁)	60	49.42	82.36	82.36/81.11
หลังเรียน (E ₂)	30	24.33	81.11	

ตารางที่ 15 ผลคะแนนการตรวจสอบประสิทธิภาพของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ตามเกณฑ์ 80/80 ในชั้นทดลองรายบุคคล จำนวน 25 คน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	ประสิทธิภาพ (E ₁ /E ₂)
บทเรียนที่ 1	10	8.40	84.00	
บทเรียนที่ 2	10	8.28	82.80	
บทเรียนที่ 3	10	8.60	86.00	
บทเรียนที่ 4	10	8.64	86.40	
บทเรียนที่ 5	10	8.36	83.60	
บทเรียนที่ 6	10	8.92	89.20	
ระหว่างเรียน (E ₁)	60	51.20	85.33	
หลังเรียน (E ₂)	30	24.88	82.93	

ตารางที่ 16 ผลคะแนนการทำประสิทธิภาพของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plusตามเกณฑ์ 80/80 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	ประสิทธิภาพ (E ₁ /E ₂)
บทเรียนที่ 1	10	8.54	85.42	
บทเรียนที่ 2	10	8.38	83.75	
บทเรียนที่ 3	10	8.38	83.75	
บทเรียนที่ 4	10	8.79	87.92	
บทเรียนที่ 5	10	8.46	84.58	
บทเรียนที่ 6	10	8.79	87.92	
ระหว่างเรียน (E ₁)	60	51.33	86.53	
หลังเรียน (E ₂)	30	25.25	84.17	

ภาคผนวก ช

การตรวจสอบแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม
ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

ตารางที่ 17 ผลการตรวจสอบแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

ข้อที่	รายการพิจารณา	ระดับความคิดเห็น			รวม	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	ด้านเนื้อหาของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus					
	1.1 มีคำแนะนำที่เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.2 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.3 เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.4 เนื้อหามีความถูกต้อง ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.5 เนื้อหามีการลำดับการเรียนรู้จากง่ายไปยาก	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.6 ระดับภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ					
	2.1 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ (Reading for Main Idea)	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	2.2 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านเพื่อหารายละเอียดสนับสนุน (Finding the Supporting details)	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	2.3 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านเพื่อหาคำอ้างอิง (Reading for References)	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	2.4 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอนุมานเพื่อสรุปความ (Making Inferences)	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	2.5 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเดาความหมายจากบริบท (Guessing Meaning from Context Clue)	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	2.6 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการลำดับเหตุการณ์ (Sequencing of Events)	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3	ด้านขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
	3.1 กิจกรรมการเรียนรู้ในแบบฝึกทักษะมีความหลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 11 ผลการตรวจสอบแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus (ต่อ)

ข้อที่	รายการพิจารณา	ระดับความคิดเห็น			รวม	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
3	ด้านขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)					
	3.2 แบบฝึกทักษะมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	3.3 คำสั่งการทำแบบฝึกทักษะมีความชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4	ด้านการประเมินผล					
	4.1 แบบฝึกทักษะมีรูปแบบการประเมินที่หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	4.2 มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5	ด้านลักษณะของแบบฝึกทักษะ					
	5.1 มีการใช้ขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	5.2 มีการใช้ภาพประกอบที่เหมาะสมกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

1. คู่มือการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ บทเรียนที่ 1 เรื่อง **Reading for the Main Idea**

Supplementary English Reading Exercise: lesson 1

Course: Foundation English 31102

Foreign Language Department

Mattayomsuksa 4

Topic: Reading for the Main Idea

Time: 2 hours

1. Standard/indicator

Standard FL 1.1: Understanding and ability in interpreting what has been heard and read from various types of media, and ability to express opinions with reasons.

Indicator: 2 Accurately read aloud texts, news, announcements, advertisements, poems and short plays (skit) according to English reading principles.

2. Contents

- Lesson Description

This lesson is about the Roots and Shoots programme, which organized by Dr Jane Goodall, aims to inspire, empower and encourage young people to implement practical positive change for people, animals and the environment that our planet needs.

- Vocabulary :

Underground (Adv.)	survive (V.)	fragile (Adj.)
habitat (N.)	participate (V.)	

- Reading sub-skills

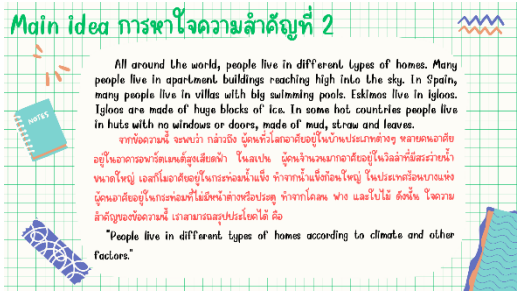
-Identifying the main idea

3. Lesson Objective

Students are expected to be able to;

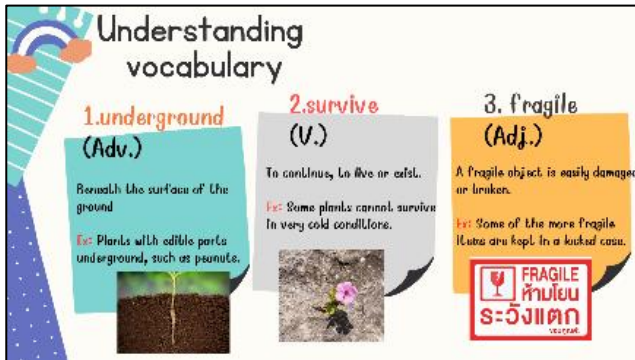
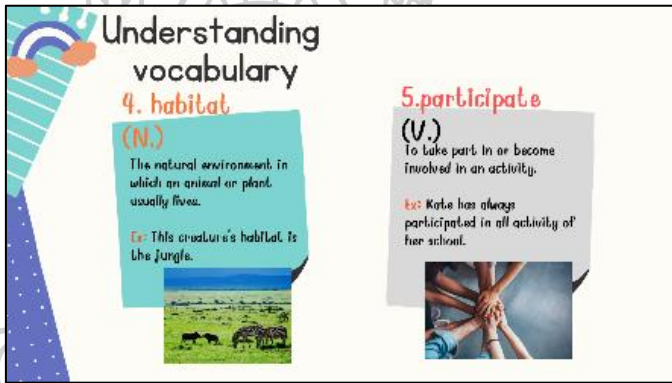
- Identify the main idea of the reading passage.
- Identify meaning of vocabulary of the reading passage.
- Summarize the reading passage.

4. Teaching Procedures

Phase	Learning activity	Time
Pre-reading	<p style="text-align: center;">Warm up</p> <p>1. Have students take the pre-test about 10 questions before studying the first book "Reading for the main idea".</p> <div style="text-align: center;"> <p>Main idea การหาใจความสำคัญที่ 1</p> <p>Nature is the most beautiful and attractive surrounding around us which make us happy and provide us natural environment to live healthly. Our nature provides us variety of beautiful flowers, attractive birds, animals, green plants, blue sky, land, running rivers, sea, forests, air, mountains, valleys, hills and many more things. All the things we use for our living are the assets of nature which we should not spoil and damage.</p> <p>จากข้อความนี้ จงบอก กล่าวถึง ความสวยงามและความน่าหลงใหลของธรรมชาติรอบ ๆ ตัวเรา เป็นองค์ประกอบสำคัญ ทำให้เรามีความสุขและสุขภาพแข็งแรง ซึ่งเราไม่ควรที่จะทำลายมัน ดังนั้น ใจความสำคัญ (Main Idea) จึงอยู่ที่ประโยคแรก คือ "Nature is the most beautiful and attractive surrounding around us."</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Main idea การหาใจความสำคัญที่ 2</p> <p>All around the world, people live in different types of homes. Many people live in apartment buildings reaching high into the sky. In Spain, many people live in villas with big swimming pools. Eskimos live in igloos. Igloos are made of huge blocks of ice. In some hot countries people live in huts with no windows or doors, made of mud, straw and leaves.</p> <p>จากข้อความนี้ จงบอกว่า กล่าวถึง ผู้คนที่ทั่วโลกอาศัยอยู่ในบ้านประเภทต่างๆ ภายตามสภาพอยู่ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันไป เช่น ผู้คนจำนวนมากอาศัยอยู่ในตึกสูงที่มีระย้าน้ำขนาดใหญ่ แลก็มีคนอาศัยอยู่ในกระท่อมที่ทำจากดิน ป่า และใบไม้ ดังนั้น ใจความสำคัญของข้อความนี้ เราสามารถสรุปย่อได้ คือ "People live in different types of homes according to climate and other factors."</p> </div> <p>2. Explain how to identify the main idea and let students do</p>	50 mins

	<p>the worksheets by themselves and then check the answers together.</p> <p>3.Present the new vocabulary from the passage.</p> <p style="text-align: center;"><u>Vocabulary</u></p> <p style="text-align: center;">1.underground (Adv.)</p> <p>Show the picture and of ground and explains that beneath the surface of the ground.</p> <p>Ex: Plants with edible parts underground, such as peanuts.</p> <p style="text-align: center;">2.survive (V.)</p> <p>Explain the meaning that “to continue to live or exist”.</p> <p>Ex: Some plants cannot survive in very cold conditions.</p> <p style="text-align: center;">3. fragile (Adj.)</p> <p>Explain that a fragile object is easily damaged or broken.</p> <p>Ex: Some of the more fragile items</p>	
--	---	--

Phase	Learning activity	Time
<p>Pre-reading (next)</p>	<p style="text-align: center;">K (What I know)</p> <p>are kept in a locked case.</p> <p style="text-align: center;">4. habitat (N.)</p> <p>Explain the meaning that the natural environment in which an animal or plant usually lives.</p> <p>Ex: This creature's habitat is the jungle.</p> <p style="text-align: center;">5.participate (V.)</p> <p>Explain the meaning that to take part in or become involved in an activity.</p>	

	<div data-bbox="544 356 1182 714"> <p>Understanding vocabulary</p> <p>1. underground (Adv.) Beneath the surface of the ground. Ex: Plants with edible parts underground, such as peanuts.</p> <p>2. survive (V.) To continue to live or exist. Ex: Some plants cannot survive in very cold conditions.</p> <p>3. fragile (Adj.) A fragile object is easily damaged or broken. Ex: Some of the more fragile items are kept in a locked case.</p> </div> <div data-bbox="536 844 1211 1225"> <p>Understanding vocabulary</p> <p>4. habitat (N.) The natural environment in which an animal or plant usually lives. Ex: This crocodile's habitat is the jungle.</p> <p>5. participate (V.) To take part in or become involved in an activity. Ex: Kate has always participated in all activities of her school.</p> </div> <p>9. Let students survey the passage and discuss what the passage is about.</p> <p>10. Ask students to present their knowledges about the passage after discussion and write what they have known down in Column K. (What I know)</p>	
<p>While-reading</p>	<p style="text-align: center;">W (What I want to know)</p> <p>1. After greeting students, review how to find the main idea from the previous lesson.</p> <p>2. Have students write 2 questions what they want to know in Column W (What I want to know) and help students how to write the questions.</p> <p style="text-align: center;">L (What I learned)</p> <p>3. Have students read the passage and encourage them to find their own answers, then write their own answer in Column L (What I learned) and then random some students to</p>	<p style="text-align: center;">20 mins</p>

	<p>present their own answers to the class.</p> <p>4. Have students find the concept of the passage and note down in Column L.</p>	
Post-reading	Plus	30 mins
	<p>5. Let students do the mapping by using the words in Column L in the first book “Reading for main idea”.</p> <p>6. Evaluate the overall mapping to check the understanding of the reading passage.</p> <p>7. After that, have students answer the questions from the passage and check the answers together as well as recheck and explain the answers.</p> <p>8. Let students take the post-test about 10 questions to compare the scores before and after learning the first book “Reading for main idea”.</p> <p>9. Record all scores in the personal assessment form and evaluate personal work and give rewards the students who get the highest scores.</p>	

6. Evaluation

- Check students' reading exercises.
- Observe students' attention and participation.

7. Materials and sources

- Supplementary English Reading Exercise: **Reading for The Main Idea**
- PowerPoint
- Pictures

2. แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ บทเรียนที่ 1 เรื่อง Reading for the Main Idea

**แบบฝึกทักษะการอ่าน
ภาษาอังกฤษร่วมกับ
เทคนิค KWL-Plus
READING
FOR
THE MAIN IDEA**

**Book
1**

โรงเรียนบาลีเตรียม
อุดมศึกษา มหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย

BY :
PHRAMAHA SURASAK
KUEMRAM

เหมาะสำหรับนักเรียน
และผู้สนใจทั่วไป

A

คำนำ

ทักษะการอ่าน ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนรู้ นอกเหนือจากทักษะการฟัง การพูด และการเขียน การหาความรู้จากการอ่านจึงมีความจำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกระดับชั้น นอกจากนี้ การอ่านยังก่อให้เกิดการพัฒนาด้านอารมณ์ สติปัญญา ความสามารถ และประสบการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนสามารถนำความรู้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบประกอบการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ31102) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สามารถนำไปฝึกฝนและพัฒนาทักษะการอ่านได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ประทับใจในชีวิตประจำวัน เห็นคุณค่าและมีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

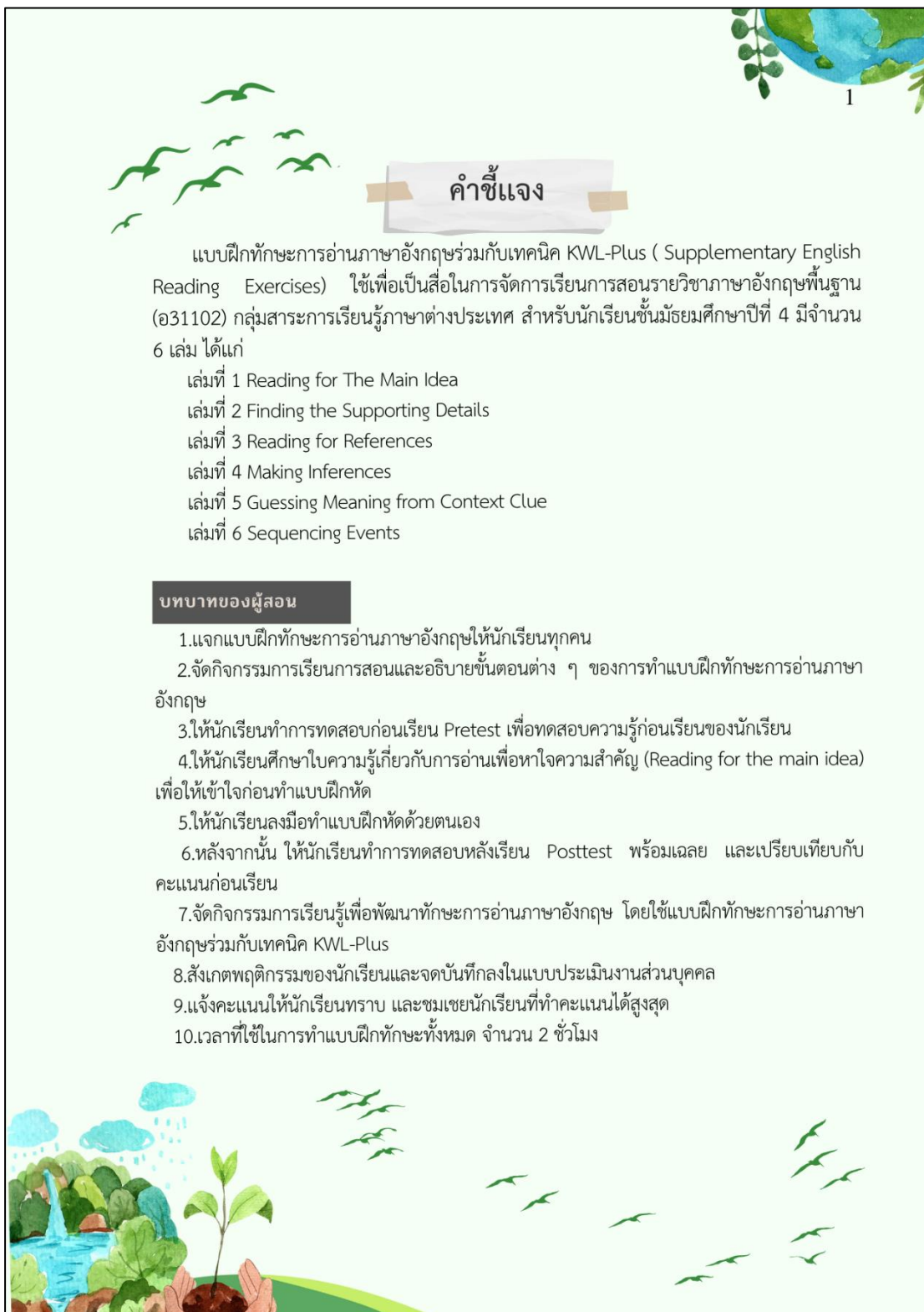
ผู้จัดทำจึงขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษฉบับนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะด้านอ่านภาษาอังกฤษที่ดี มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงขึ้นตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้

พระมหาสุรศักดิ์ เกียมรัมย์

B

 สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. คำนำ	A
2. สารบัญ	B
3. คำชี้แจง	1
4. จุดประสงค์การเรียนรู้	3
5. แบบทดสอบก่อนเรียน	4
6. ใบความรู้ เรื่อง การอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ (Reading for The Main Idea)	8
7. แบบฝึกหัด	13
8. บทเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยเทคนิค KWL-Plus	15
- ศึกษาความหมายของคำศัพท์ (Understanding Vocabulary)	17
- Activity 1	19
- Activity 2	20
- Activity 3	21
9. แบบทดสอบหลังเรียน	22
10. เฉลย	26
11. สรุปคะแนน	27
12. บรรณานุกรม	28

1

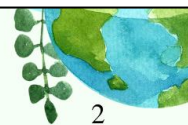
คำชี้แจง

แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus (Supplementary English Reading Exercises) ใช้เพื่อเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ31102) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 6 เล่ม ได้แก่

- เล่มที่ 1 Reading for The Main Idea
- เล่มที่ 2 Finding the Supporting Details
- เล่มที่ 3 Reading for References
- เล่มที่ 4 Making Inferences
- เล่มที่ 5 Guessing Meaning from Context Clue
- เล่มที่ 6 Sequencing Events

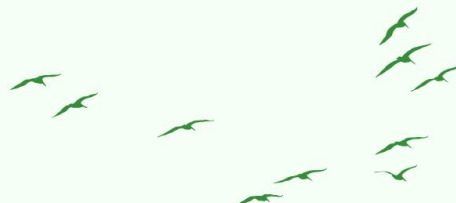
บทบาทของผู้สอน

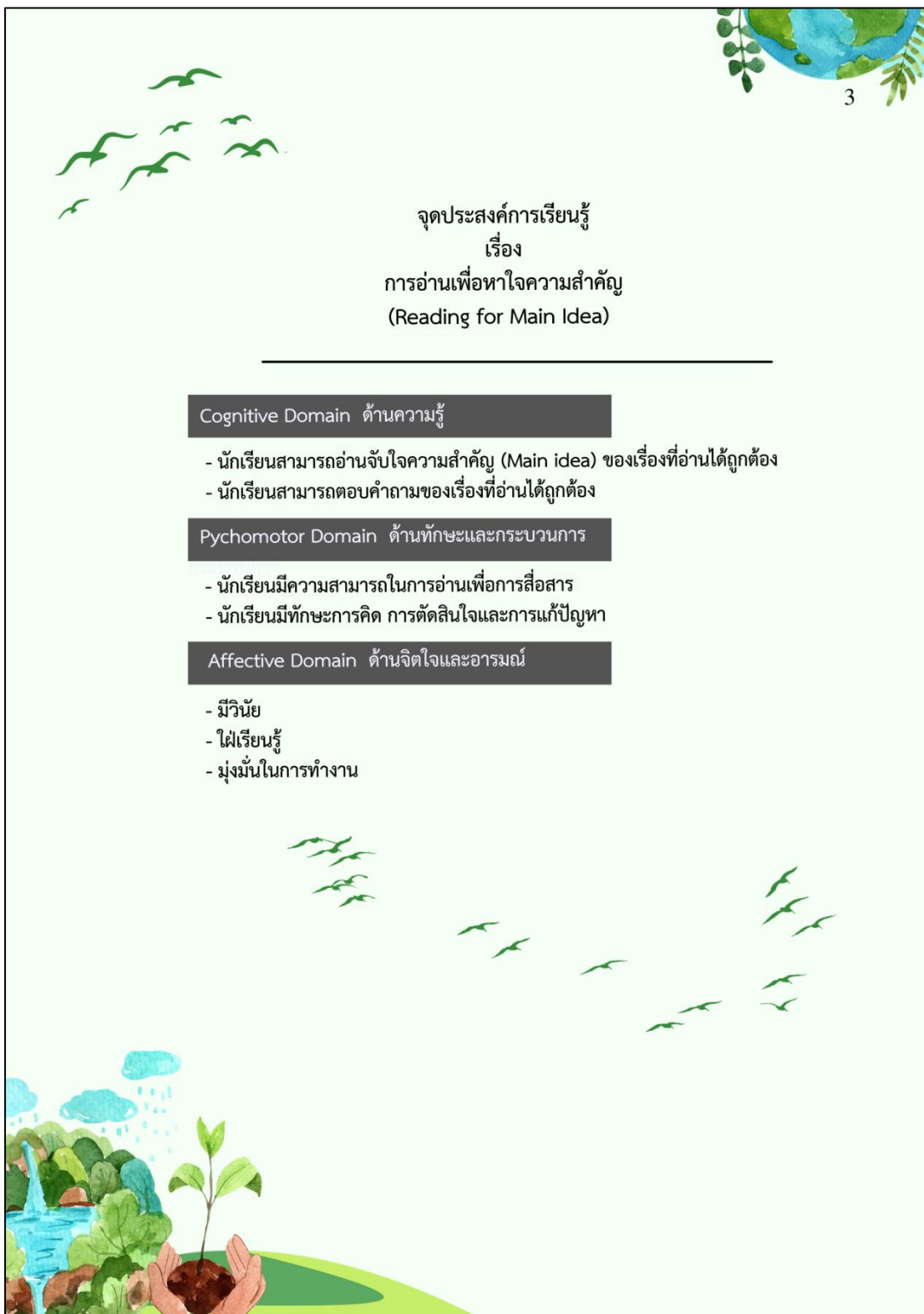
1. แจกแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้นักเรียนทุกคน
2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนและอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ของการทำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
3. ให้นักเรียนทำการทดสอบก่อนเรียน Pretest เพื่อทดสอบความรู้ก่อนเรียนของนักเรียน
4. ให้นักเรียนศึกษาใบความรู้เกี่ยวกับการอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ (Reading for the main idea) เพื่อให้เข้าใจก่อนทำแบบฝึกหัด
5. ให้นักเรียนลงมือทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง
6. หลังจากนั้น ให้นักเรียนทำการทดสอบหลังเรียน Posttest พร้อมเฉลย และเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน
7. จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus
8. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนและจดบันทึกลงในแบบประเมินงานส่วนบุคคล
9. แจกคะแนนให้นักเรียนทราบ และชมเชยนักเรียนที่ทำคะแนนได้สูงสุด
10. เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกทักษะทั้งหมด จำนวน 2 ชั่วโมง

บทบาทของนักเรียน

1. เข้าใจวัตถุประสงค์ของการทำแบบฝึกทักษะ
2. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน Pretest
3. ศึกษาใบความรู้การอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ reading for the main idea เพื่อให้เกิดความเข้าใจก่อนทำแบบฝึกทักษะ
4. ทำแบบฝึกหัด
5. ทำการทดสอบหลังเรียน Posttest
6. ศึกษากิจกรรมการเรียนรู้การอ่าน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus
7. จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

3

จุดประสงค์การเรียนรู้
เรื่อง
การอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ
(Reading for Main Idea)

Cognitive Domain ด้านความรู้

- นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญ (Main idea) ของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
- นักเรียนสามารถตอบคำถามของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

Psychomotor Domain ด้านทักษะและกระบวนการ

- นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อการสื่อสาร
- นักเรียนมีทักษะการคิด การตัดสินใจและการแก้ปัญหา

Affective Domain ด้านจิตใจและอารมณ์

- มีวินัย
- ใฝ่เรียนรู้
- มุ่งมั่นในการทำงาน

แบบทดสอบก่อนเรียน

Directions: Read the following passages and choose the best answer.

Bangkok is the capital city of Thailand. There are many interesting places, such as Wat Phrakaew, JJ market and Mahanakhon Skywalk. They are the famous places in Thailand. People like to go there, especially Wat Phrakaew. If you want to see a beautiful historic site. Moreover, if you like shopping, you have to go JJ market.

1. What is the main idea of this passage ?

- Bangkok has many beautiful temples, such as Wat Phrakaew, or Wat Pho.
- There are many interesting places in Bangkok where people like to go.
- If you are finding attractive places to travel. Bangkok is the first alternative.
- Foreigners like Bangkok, Thailand because Thais are so kind and often smile.

Animals, fish and insects also get their food and shelter from nature. Different trees grow up due to sunlight and water provided by nature. Humans should stop causing harm to the elements of nature for their needs. Nature is very important to maintain the growth and balance of life on earth.

2. What does the passage mainly discuss ?

- Animals, fish and insects also get food from nature.
- Different trees grow up due to sunlight.
- Humans should stop causing harm to nature.
- Nature is important for the growth and all life.

Travel is something which people do every day. It is very difficult to avoid the need to travel. It may be a trip to school, university or to work. Travelling can often take a long time, especially when great distances need to be covered. People often enjoy travelling abroad for holidays. But for some people travelling is not fun at all. Some people suffer from travel sickness. This means that they will become very unwell each time they travel.

3. What is the topic of this passage ?

- Travel in Every Day
- Difficulty of Travel
- People and Travel
- Holiday Travel

5

Coffee is one of the most popular drinks in the world. It is slightly acidic and can have a stimulating effect on humans because of its caffeine content. It can be prepared and presented in a variety of ways. The effect of coffee on human health has been a subject of many studies; however, results have varied in terms of coffee's relative benefit. The majority of recent research suggests that moderate coffee consumption is benign or mildly beneficial in healthy adults.

4. What is the main idea of this passage ?

- a. Coffee is one of the most popular drinks.
- b. Coffee consumption is mildly beneficial.
- c. Coffee is slightly acidic and effects on humans.
- d. Coffee's caffeine contents effect on humans.

Noise pollution is a threat to the environment that can cause adverse effects on human lives and also animals. It can affect our blood pressure and cause deafness, turning into a permanent disease. When it is Diwali, a festival of lights, we can stop burning high noise-making crackers, which is sometimes painful to our ears.

5. What is the author's main point?

- a. Noise pollution is a threat to the environment.
- b. Noise pollution can cause effects on human lives.
- c. Diwali festival is a threat to the environment.
- d. stopping burning high noise-making crackers.

The lion is a wild terrestrial animal called the king of the forest. The lion is a strong animal with a strong body, a big head, a majestic mane and two fierce eyes. Lions are predatory animals and eat only after hunting. They have strong claws and sharp teeth, which help them hunt their prey and eat the flesh. Lions have yellowish grey skin colour with smooth hair, and an imperious roar which makes a lion unique. The footprints of lions are called pug-marks. Lions are found chiefly in grasslands, open woodlands or enclosed in zoos. Since they kill their own prey and hunt for food, they have the capacity to run fast.

6. Which the following statements is the topic of the passage ?

- a. The Lion is a Wild Animal.
- b. The Lion is a Fierce Predator.
- c. The Majesty of the Lion King.
- d. Lions' Food Hunting in a Wild.

Recycling things like paper, plastic and metal helps the Earth by cutting down on rubbish. Yet many people throw away their newspapers, bottles and cans instead of recycling them. The question, then, is how to encourage more people to recycle. One way that works is to put recycling containers in more places. Seeing more recycling bins helps people remember to use them. Another way is to teach people why recycling is important. If we make recycling easier and teach people why it matters, more people will join in.

7. What the following statements express the main idea ?

- a. We can encourage people to recycle and why recycling is important.
- b. Recycling things like paper, plastic and metal helps the Earth.
- c. The way is to teach people why recycling is important.
- d. We have to know how to encourage more people to recycle.

Dogs and wolves are part of the same animal family. Both animals have strong senses of smell and are loyal to their packs. But dogs and wolves are quite different when it comes to people. Dogs are used to living with people and get along well with them. In fact, dogs have been called 'man's best friend'. Wolves, on the other hand, cannot live with humans. Wolves prefer to live in the wild, where they can hunt for their food. Clearly, dogs belong with people, while wolves do not.

8. What does the author mainly talk about ?

- a. Dogs will be dangerous when they had lived in the forest.
- b. Wolves are better suited to living with people than dogs are.
- c. Dogs are better suited to living with people than wolves are.
- d. Both of them can be best friends more than you think.

Bats are known for flying around at night and sleeping during the day. You may have seen pictures of bats sleeping upside down in caves. Bats have other daytime resting places, too. They sleep in trees, in old buildings and even under bridges. More than a million bats sleep under one bridge in Austin, a city in the US state of Texas. This colony, or group, contains about as many bats as there are people in the city!

9. What is the main idea of this passage ?

- a. Bats often like sleeping on the trees in the midday time.
- b. A huge group of bats sleeps under the bridge in Austin, Texas.
- c. Bats sleep many different kinds of places during the day.
- d. In old buildings, there are always million bats sleeping.

Smartphones are phones that are used for more than making calls and sending messages. People count on them for getting directions and finding information on the internet. People also have fun listening to music, taking pictures and playing games on their phones. On the other hand, smartphones have some downsides. They can make it hard to keep your mind on important things, like studying. Some people even text during meals, or when spending time with their family. Driving while using a phone puts people in danger. Smartphones are useful, but they can cause problems if not used safely and politely.

10. What is the main idea of the passage ?

- a. We should not use smartphone when driving a car.
- b. Smartphone can be used in both good and bad way.
- c. There are many good things about smartphone.
- d. There are many bad things about smartphone.

ใบความรู้ เรื่อง

การอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ (Reading for The Main Idea)

ใจความสำคัญ ได้แก่ ใจความหลักของเรื่อง เป็นส่วนสำคัญที่สุดของเรื่อง ที่ครอบคลุมเรื่องนั้น ๆ ประโยคหรือข้อความที่มีเนื้อหาครอบคลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้าหรือเรื่องนั้น ๆ ทั้งหมด ส่วนข้อความอื่น ๆ เป็นเพียงส่วนขยายใจความสำคัญเท่านั้น ใจความสำคัญส่วนมากจะมีลักษณะเป็นประโยค ซึ่งอาจปรากฏอยู่ในส่วนใดส่วนหนึ่งของย่อหน้าก็ได้ จุดที่พบใจความสำคัญของเรื่องในแต่ละย่อหน้ามากที่สุดคือประโยคที่อยู่ตอนต้นของย่อหน้า เพราะผู้เขียนมักบอกประเด็นที่สำคัญไว้ก่อน แล้วจึงขยายรายละเอียดให้ชัดเจน รองลงมาคือประโยคตอนท้ายย่อหน้า โดยผู้เขียนจะบอกรายละเอียดหรือประเด็นย่อยก่อนแล้วจึงสรุปด้วยประโยคที่เป็นประเด็นหลักไว้ภายหลัง

Main idea มี 2 ชนิด คือ

1. **Stated Main Idea** คือ ใจความสำคัญของเรื่อง ซึ่งผู้เขียนบอกมาตรง ๆ สามารถครอบคลุมเนื้อหาของเรื่องได้ทั้งหมด โดยจะตั้ง Main idea ไว้ก่อน และเขียนบรรยายหรืออธิบายโดยยึด Main idea เป็นหลัก
2. **Implied Main Idea** คือ ใจความสำคัญของเรื่อง ซึ่งผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้ตรง ๆ มีเพียงการแสดงให้เห็นเป็นนัยเท่านั้น ผู้อ่านต้องใช้ความรู้จากการอ่านวินิจฉัย และสรุปใจความสำคัญ Main Idea ได้เอง

หลักการพิจารณาหาใจความสำคัญ (Main idea) ในเนื้อเรื่อง

1) ใจความสำคัญอยู่ต้นเรื่อง ประโยคที่อยู่ตอนต้นย่อหน้า เป็นจุดที่พบใจความสำคัญของเรื่องในแต่ละย่อหน้ามากที่สุด เนื่องจากผู้เขียนมักบอกประเด็นสำคัญไว้ก่อน แล้วจึงขยายรายละเอียดให้ชัดเจน ดังตัวอย่างต่อไปนี้:

Passage:

Nature is the most beautiful and attractive surrounding around us which make us happy and provide us natural environment to live healthy. Our nature provides us variety of beautiful flowers, attractive birds, animals, green plants, blue sky, land, running rivers, sea, forests, air, mountains, valleys, hills and many more things. All the things we use for our living are the assets of nature which we should not spoil and damage.

จากข้อความนี้ จะพบว่า กล่าวถึง ความสวยงามและความน่าหลงใหลของธรรมชาติรอบ ๆ ตัวเรา เป็นองค์ประกอบสำคัญ ทำให้เรามีความสุขและสุขภาพแข็งแรง ซึ่งเราไม่ควรที่จะทำลายมัน ดังนั้น ใจความสำคัญ (Main idea) จึงอยู่ประโยคแรก คือ

"Nature is the most beautiful and attractive surrounding around us."

2) ใจความสำคัญอยู่กลางเรื่อง เป็นจุดที่พบใจความสำคัญยากขึ้น ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้การสังเกตและพิจารณาให้ดี ดังตัวอย่างต่อไปนี้:

Passage:

Keep your tree outdoors until the day before Christmas. Never use lighted candles. There are also other suggestions for avoiding a Christmas tree fire. Turn off the lights before you leave the house and throw away the tree by New Year's Day.

จากข้อความนี้ จะพบว่า กล่าวถึง ให้นำต้นคริสต์มาสไปไว้นอกบ้าน ก่อนจะถึงวันคริสต์มาสและไม่ให้จุดเทียนไว้ด้วย นอกจากนี้ ยังแนะนำอีกว่า ให้ปิดไฟก่อนออกจากบ้าน และทิ้งต้นไม้เมื่อถึงวันปีใหม่ ดังนั้น ใจความสำคัญ (main idea) จึงอยู่ที่ประโยคกลาง คือ

"There are also other suggestions for avoiding a Christmas tree fire."

3) **ใจความสำคัญอยู่ที่เรื่อง** จุดที่พบใจความสำคัญของเรื่อง ในแต่ละย่อหน้ารองลงมา โดยข้อความจะบุถึงรายละเอียดหรือประเด็นย่อยก่อน แล้วจึงสรุปด้วยประโยคที่เป็นประเด็นหลักไว้ภายหลัง ดังตัวอย่างต่อไปนี้:

Passage:

Polluting ocean water must be strictly prohibited by all industries straightaway as it causes a lot of water shortage. The excessive use of automobiles, AC's and ovens emit a lot of Chlorofluorocarbons' which depletes the ozone layer. This, in turn, causes global warming which causes thermal expansion and melting of glaciers.

จากข้อความนี้ จะพบว่า กล่าวถึง การสร้างมลพิษทางทะเล การใช้รถ เครื่องปรับอากาศ และเตาอบมากเกินไป สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุให้เกิดภาวะโลกร้อน ดังนั้น ใจความสำคัญ (Main idea) จึงอยู่ประโยคสุดท้าย คือ

"This, in turn, causes global warming which causes thermal expansion and melting of glaciers."

4) **ใจความสำคัญไม่ปรากฏในประโยคใด ๆ** การหาใจความสำคัญที่ไม่ปรากฏในประโยคใดประโยคหนึ่ง จะต้องมีการค้นหาหัวข้อ (Topic) ก่อน แล้วสังเกตดูว่าเรื่องที่อ่านกล่าวถึงค่านามตัวไหนบ่อยที่สุด (Topic Noun) และดูว่า ข้อความได้กล่าวถึงค่านามค่านั้นไว้เช่นไร แล้วสรุปเป็นประโยค ดังตัวอย่างต่อไปนี้:

Passage:

All around the world, people live in different types of homes. Many people live in apartment buildings reaching high into the sky. In Spain, many people live in villas with big swimming pools. Eskimos live in igloos. Igloos are made of huge blocks of ice. In some hot countries people live in huts with no windows or doors, made of mud, straw and leaves.

จากข้อความนี้ จะพบว่า กล่าวถึง ผู้คนทั่วโลกอาศัยอยู่ในบ้านประเภทต่างๆ หลายคนอาศัยอยู่ในอาคารอพาร์ทเมนต์สูงเสียดฟ้า ในสเปน ผู้คนจำนวนมากอาศัยอยู่ในวิลล่าที่มีสระว่ายน้ำขนาดใหญ่ เอสกิโมอาศัยอยู่ในกระท่อมน้ำแข็ง ทำจากน้ำแข็งก้อนใหญ่ ในประเทศร้อนบางแห่ง ผู้คนอาศัยอยู่ในกระท่อมที่ไม่มีหน้าต่างหรือประตู ทำจากโคลน ฟาง และใบไม้ ดังนั้น ใจความสำคัญของข้อความนี้ เราสามารถสรุปประโยคได้ คือ

"People live in different types of homes according to climate and other factors."

TIPS & TRICKS

เคล็ดลับเด็ด ๆ ของการหา Main Idea คำถามที่ถามถึงความคิดหลักของประโยค หรือบางทีที่ถามถึงชื่อเรื่อง Title ทุกครั้งที่อ่านเนื้อเรื่องจึงต้องหมั่นหา Keyword หรือคำวลี หรือประโยคซ้ำ ๆ อย่าลืมความสำคัญของ Paragraph แรก โดยเฉพาะประโยคแรกซึ่งมักจะสื่อความคิดหลักของเนื้อเรื่องให้กับผู้อ่าน ดังนั้น วิธีสังเกตใน Passage ทั่วไป ถ้ามีการพูดถึงคำนามคำไหนมากที่สุด นั่นคือ Main Idea

ข้อควรสังเกตในการหาใจความสำคัญ

1. Main Idea มักจะขยายหัวเรื่อง (Topic) ของบทความ
2. Main Idea อาจซ่อนอยู่ในประโยคสั้น ๆ ของบทความ
3. Main Idea อาจเขียนซ่อนอยู่ตรงกลาง หรือในประโยคในประโยคท้าย ๆ ของบทความ

- อ่านเรื่องที่ต้องการจับใจความสำคัญโดยเริ่มตั้งแต่ชื่อเรื่อง เพราะชื่อเรื่องมักสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง หรือช่วยบ่งชี้ให้เห็นจุดสนใจของเรื่อง ให้อ่านตั้งแต่ต้นจนจบแล้วตอบคำถามให้ได้ว่า เรื่องที่อ่านเป็นเรื่องอะไร ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ทำไมจึงทำ และได้ผลอย่างไร

- พิจารณาหาใจความสำคัญจากแต่ละย่อหน้า แต่ละย่อหน้ามีใจความสำคัญอยู่เพียงอันเดียว ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด นอกจากนี้ ผู้อ่านอาจสังเกตคำสำคัญ (Keyword) ซึ่งจะปรากฏให้เห็นหลายครั้งในย่อหน้านั้น อย่างไรก็ตาม มีเชื่อว่าทุกย่อหน้าจะมีใจความสำคัญของเรื่องเสมอไป หากย่อหน้านั้นเป็นเพียงการยกตัวอย่าง หรือเพียงรายละเอียดขยายใจความสำคัญของย่อหน้าก่อน

- นำใจความสำคัญของเรื่องที่จับประเด็นได้มาเรียบเรียง เมื่ออ่านประโยค สิ่งที่ต้องการทราบคือ ประโยคกล่าวถึงใคร (Subject) ทำอะไร (Verb) เพราะสิ่งนี้จะทำให้เข้าใจ Main Idea ของประโยค ส่วน Supporting Detail ของประโยคจะประกอบด้วยข้อมูลต่าง ๆ เช่น ทำต่อใคร (Object)

12

คำถามที่นิยมใช้มากถามเกี่ยวกับ ใจความสำคัญ (Main Idea)

- 1.What is the author's main point?
- 2.What does the passage mainly discuss ?
- 3.What is the main idea of the passage?
- 4.The main thought of this passage is _____ .
- 5.The main theme of the passage is _____ .
- 6.The passage is primarily concerned with ...
- 7.Which of the following statements expresses the main idea?
- 8.This story is mainly about _____.

แบบฝึกหัด

Directions: Read the following passages and write the main idea of each passage.

1. A global power city, New York exerts a significant impact upon commerce, finance, media, art, fashion, research, technology, education, and entertainment. The home of the United Nations Headquarters, New York is an important center for international diplomacy and has been described as the cultural and financial capital of the world.

<http://www.ujalavacations.com>

Main Idea

2. Since the population is increasing at an exponential rate largely in India and many parts of the world, the “use” of resources has now turned to depletion. Adding to this, are the excessive levels of atmospheric and environmental pollution. Industrial wastes, unchecked use of vehicles, illegal cutting of trees, poaching of animals, nuclear power plants and many more are contributing to the disruption of the natural systems and global warming.

<https://testbook.com>

Main Idea

3. Polluting ocean water must be strictly prohibited by all industries straightaway as it causes a lot of water shortage. The excessive use of automobiles, AC’s and ovens emit a lot of Chlorofluorocarbons’ which depletes the ozone layer. This, in turn, causes global warming which causes thermal expansion and melting of glaciers.

<https://earth.org>

Main Idea

4. Coffee is a popular brewed drink prepared from roasted coffee beans. Coffee plants are cultivated in over 70 countries, primarily in the equatorial regions of the Americas, Southeast Asia, India and Africa. Once ripe, coffee beans are picked, processed, and dried.

<https://www.myenglishpages.com>

Main Idea

5. The way football is played now was first codified in England. Nowadays, it is governed by the FIFA. The game is played now all over the world and competitions are organized nationally, continentally and internationally. The most prestigious of football competitions is the World Cup, which is held every four years.

<https://www.myenglishpages.com>

Main Idea

แบบฝึกทักษะการอ่าน
ภาษาอังกฤษร่วมกับ
เทคนิค KWL-Plus

เทคนิค KWL-Plus

เทคนิค KWL-Plus เป็นเทคนิคการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพ เดิมได้ถูกคิดค้นโดย Donna Ogle ในปี 1986 เป็นรูปแบบการสอนที่ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 3 ขั้นตอน คือ Know-Want-Learn (KWL) ต่อมาในปี 1987 Eileen Carr and Donna Ogle ได้พัฒนาจาก KWL เป็น KWL-Plus ด้วยการเพิ่มการทำแผนภูมิบทอ่าน และการสรุปความ เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียบเรียงองค์ความรู้จากเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นการสร้างแผนผังสรุปความคิดรวบยอด แสดงออกถึงความเข้าใจอย่างแท้จริง

เทคนิค KWL-Plus มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. K ในกระบวนการ KWL-Plus หมายถึง Know เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนตรวจสอบหัวข้อเรื่องว่า ตนเองมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องมากน้อยเพียงใด โดยนำความรู้เดิมมาใช้ในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้พื้นฐานและประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. W ในกระบวนการ KWL-Plus หมายถึง Want to Know เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะต้องถามตนเองว่า ต้องการรู้อะไรในเรื่องที่อ่านบ้าง ซึ่งคำถามที่ผู้เรียนสร้างขึ้นก่อนการอ่านนี้เป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่านและเป็นการคาดหวังว่าจะพบอะไรในบทอ่านบ้าง

3. L ในกระบวนการ KWL-Plus หมายถึง Learned เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนสำรวจว่า ตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่าน โดยผู้เรียนจะหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ในขั้นตอน W และจดบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้

4. Plus ในกระบวนการ KWL-Plus หมายถึง การสร้างแผนภูมิและเขียนสรุปความหลังการอ่าน การนำขั้นตอนการสร้างแผนภูมิ และการเขียนสรุปความมาใช้ร่วมกับกระบวนการ

Understanding Vocabulary

1. underground (Adv.)

Beneath the surface of the ground
Ex: Plants with edible parts underground, such as peanuts.

2. survive (V.)

To continue, to live or exist.
Ex: Some plants cannot survive in very cold conditions.

3. fragile (Adj.)

A fragile object is easily damaged or broken.
Ex: Some of the more fragile items are kept in a locked case.

4. habitat (N.)

The natural environment in which an animal or plant usually lives.
Ex: This creature's habitat is the jungle.

5. participate (V.)

To take part in or become involved in an activity.
Ex: Kate has always participated in all activity of her school.

A Reading Passage for Practice

How do plants grow?

In nature, the roots of a plant grow underground and cover a large area. This way they keep the plant strong and healthy. Shoots are young plants that have come up through the earth to find the sunlight that they need to survive. Shoots may seem small and fragile, but they can break open brick walls. Their strength is quite amazing.

What is Roots and Shoots?

Inspired by her belief that every individual can make a difference, Dr Jane Goodall decided in 1991 to form a young people's environmental group of 16 local schoolchildren in East Africa. Its name was Root sand Shoots and the members organized recycling programmes and cleaned up local parks, rivers and branches. They also helped old people and the homeless in their neighbourhood as well as protecting the natural habitat of local animals. Today, Root and shoots has over 3,000 groups in more than 68 countries worldwide which are actively involved in Dr Jane Goodall's projects.

How can you become a member of Roots and shoots?

Any young person, between preschool and university, can join the Root and Shoots programme. If you want to start your own Roots and shoots group, simply find other young people in your neighbourhood who want to participate, and adult to be the group leader. Then, contact the Jene Goodall Institute for a membership form.

Activity 1

- Directions:
- ◆ 1. Write down what you know about the passage in column **K (What I know)**
 - ◆ 2. Write down what you want to know about the passage in column **W (What I want to know)**
 - ◆ 3. Write down what you have learned from the passage in column **L (What I have learned)**

K
WHAT I KNOW

W
WHAT I WANT
KNOW

L
WHAT I LEARNED

Activity 2

Directions: Read the passage and write down in mind mapping (Plus) by using words in column L.

Dr Goodall's Aim

- Participate in nature conservation
- Take care of the environment
- Help old people and the homeless.

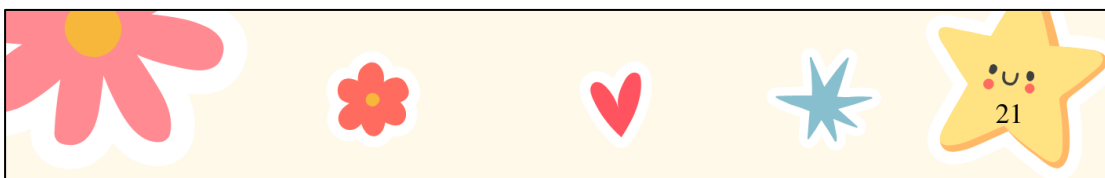
Roots and Shoots Programme

About the passage

How many members

How to Become a Member

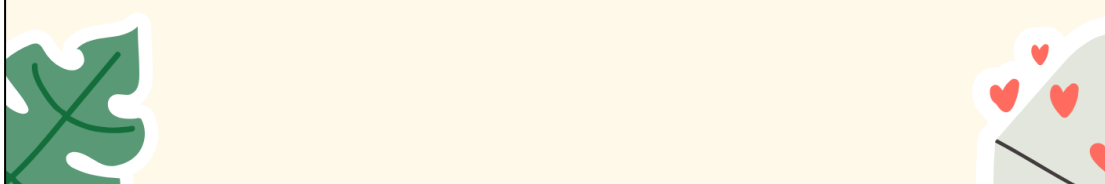

Activity 3

ตอบคำถามหลังเรียน

Directions : Read the passage and choose the best answer.
: There are all 5 questions. Please answer all of them.

1. What is the main idea of first paragraph?
 - a. The plants are strong and healthy.
 - b. The sunlight is important for plants to survive.
 - c. The growth of plants is amazing.
 - d. Shoots of plants are small but can break brick walls.
2. In first paragraph, what is the important factor for plants to grow?
 - a. air
 - b. water
 - c. roots
 - d. sunshine
3. What is the main idea of second paragraph?
 - a. Roots & Shoots is a global community action programme.
 - b. Roots and Shoots is organized by Dr Jene Goodall in 1991.
 - c. The youth can join in Roots & Shoots programme.
 - d. Root and shoots involved in Dr Jane Goodall's project.
4. Which sentence is NOT true?
 - a. The root is the part that mainly sits under the ground.
 - b. The shoot is the part that grows above the ground.
 - c. Roots and Shoots is organized by Dr Jene Goodall in 1995.
 - d. Everyone can join the Root and Shoots programme.
5. What the following statements express the main idea of the third paragraph?
 - a. You can get along well when you join in this programme.
 - b. Any person can promote the Root and Shoots programme.
 - c. The group of youth can request a membership form to be a member.
 - d. Anyone can participate in this programme to take care of the environment.

แบบทดสอบหลังเรียน

Directions: Read the following passages and choose the best answer.

Noise pollution is a threat to the environment that can cause adverse effects on human lives and also animals. It can affect our blood pressure and cause deafness, turning into a permanent disease. When it is Diwali, a festival of lights, we can stop burning high noise-making crackers, which is sometimes painful to our ears.

1. What is the author's main point?
- Diwali festival is a threat to the environment.
 - Noise pollution can cause effects on human lives.
 - Noise pollution is a threat to the environment.
 - Stopping burning high noise-making crackers.

The lion is a wild terrestrial animal called the king of the forest. The lion is a strong animal with a strong body, a big head, a majestic mane and two fierce eyes. Lions are predatory animals and eat only after hunting. They have strong claws and sharp teeth, which help them hunt their prey and eat the flesh. Lions have yellowish grey skin colour with smooth hair, and an imperious roar which makes a lion unique. The footprints of lions are called pug-marks. Lions are found chiefly in grasslands, open woodlands or enclosed in zoos. Since they kill their own prey and hunt for food, they have the capacity to run fast.

2. Which the following statements is the topic of the passage ?
- The Lion is a Wild Animal.
 - The Lion is a Fierce Predator.
 - The Majesty of the Lion King.
 - Lions' Food Hunting in a Wild.

Animals, fish and insects also get their food and shelter from nature. Different trees grow up due to sunlight and water provided by nature. Humans should stop causing harm to the elements of nature for their needs. Nature is very important to maintain the growth and balance of life on earth.

3. What does the passage mainly discuss ?

- a. Nature is important for the growth and all life.
- b. Different trees grow up due to sunlight.
- c. Humans should stop causing harm to nature.
- d. Animals, fish and insects also get food from nature.

Bats are known for flying around at night and sleeping during the day. You may have seen pictures of bats sleeping upside down in caves. Bats have other daytime resting places, too. They sleep in trees, in old buildings and even under bridges. More than a million bats sleep under one bridge in Austin, a city in the US state of Texas. This colony, or group, contains about as many bats as there are people in the city!

4. What is the main idea of this passage ?

- a. Bats often like sleeping on the trees in the midday time.
- b. A huge group of bats sleeps under the bridge in Austin, Texas.
- c. In old buildings, there are always million bats sleeping.
- d. Bats sleep many different kinds of places during the day.

Coffee is one of the most popular drinks in the world. It is slightly acidic and can have a stimulating effect on humans because of its caffeine content. It can be prepared and presented in a variety of ways. The effect of coffee on human health has been a subject of many studies; however, results have varied in terms of coffee's relative benefit. The majority of recent research suggests that moderate coffee consumption is benign or mildly beneficial in healthy adults.

5. What is the main idea of this passage ?

- a. Coffee is slightly acidic and effects on humans.
- b. Coffee is one of the most popular drinks.
- c. Coffee consumption is mildly beneficial.
- d. Coffee's caffeine contents effect on humans.

Smartphones are phones that are used for more than making calls and sending messages. People count on them for getting directions and finding information on the internet. People also have fun listening to music, taking pictures and playing games on their phones. On the other hand, smartphones have some downsides. They can make it hard to keep your mind on important things, like studying. Some people even text during meals, or when spending time with their family. Driving while using a phone puts people in danger. Smartphones are useful, but they can cause problems if not used safely and politely.

6. What is the main idea of the passage ?

- a. We should not use smartphone when driving a car.
- b. Smartphone can be used in both good and bad way.
- c. There are many good things about smartphone.
- d. There are many bad things about smartphone.

Recycling things like paper, plastic and metal helps the Earth by cutting down on rubbish. Yet many people throw away their newspapers, bottles and cans instead of recycling them. The question, then, is how to encourage more people to recycle. One way that works is to put recycling containers in more places. Seeing more recycling bins helps people remember to use them. Another way is to teach people why recycling is important. If we make recycling easier and teach people why it matters, more people will join in.

7. What the following statements express the main idea ?

- a. We can encourage people to recycle and why recycling is important.
- b. Recycling things like paper, plastic and metal helps the Earth.
- c. The way is to teach people why recycling is important.
- d. We have to know how to encourage more people to recycle.

Dogs and wolves are part of the same animal family. Both animals have strong senses of smell and are loyal to their packs. But dogs and wolves are quite different when it comes to people. Dogs are used to living with people and get along well with them. In fact, dogs have been called 'man's best friend'. Wolves, on the other hand, cannot live with humans. Wolves prefer to live in the wild, where they can hunt for their food. Clearly, dogs belong with people, while wolves do not.

8. What does the author mainly talk about ?

- a. Dogs will be dangerous when they had lived in the forest.
- b. Wolves are better suited to living with people than dogs are.
- c. Dogs are better suited to living with people than wolves are.
- d. Both of them can be best friends more than you think.

Bangkok is the capital of Thailand. There are many interesting places, such as Wat Phrakaew, JJ market and Mahanakhon Skywalk. They are the famous places in Thailand. People like to go there, especially Wat Phrakaew. If you want to see a beautiful historic site. Moreover, if you like shopping, you have to go JJ market.

9. What is the main idea of this passage ?

- a. There are many interesting places in Bangkok where people like to go.
- b. Foreigners like Bangkok, Thailand because Thais are so kind and often smile.
- c. If you are finding attractive places to travel. Bangkok is the first alternative.
- d. Bangkok has many beautiful temples, such as Wat Phrakaew, or Wat Pho.

Travel is something which people do every day. It is very difficult to avoid the need to travel. It may be a trip to school, university or to work. Travelling can often take a long time, especially when great distances need to be covered. People often enjoy travelling abroad for holidays. But for some people travelling is not fun at all. Some people suffer from travel sickness. This means that they will become very unwell each time they travel.

10. What is the topic of this passage ?

- a. Travel in Every Day
- b. People and Travel
- c. Difficulty of Travel
- d. Holiday Travel

เฉลย

ทดสอบก่อนเรียน

1. b	6. c
2. d	7. a
3. c	8. c
4. a	9. c
5. a	10. b

แบบฝึกหัด

1. New York has been described as the cultural and financial capital of the world.
2. Contributing to the disruption of the natural systems and global warming.
3. A lot of reasons that cause global warming.
4. Coffee is a popular brewed drink.
5. The World Cup football takes place every four years.

ตอบคำถามหลังเรียน

1. c
2. d
3. a
4. c
5. c

ทดสอบหลังเรียน

1. c	6. b
2. c	7. a
3. a	8. c
4. d	9. a
5. b	10. b

27

สรุปคะแนน

ชื่อ/นามสกุล _____

รายการ	คะแนนเต็ม	ได้คะแนน	%
ทดสอบก่อนเรียน	10		
แบบฝึกหัด	5		
ทดสอบหลังเรียน	10		
Activity 1	10		
Activity 2	10		
Activity 3	5		
ทั้งหมด			

เกณฑ์การประเมิน

ในแต่ละแบบฝึกทักษะ นักเรียนต้องทำแบบฝึกทักษะให้ได้คะแนนร้อยละ 80% เช่น แบบฝึกทักษะที่มีทั้งหมด 10 คะแนน นักเรียนต้องทำแบบฝึกทักษะให้ได้ไม่น้อยกว่า 8 คะแนน จึงถือว่า "ผ่านเกณฑ์"

สรุปผล ผ่าน ไม่ผ่าน

ลงชื่อผู้ประเมิน _____

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ, สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2562.

แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษแบบเข้ม, กรุงเทพฯ ฯ.

กาญจนา สมุทรสาคร. (2560). **พิชิตข้อสอบ READING**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ Life Balance.

เฉลิม ทองนวล. (2554). **คู่มือพัฒนาการเรียนและการสอนภาษาอังกฤษ**, กรุงเทพฯ:เจริญดีมั่นคง
การพิมพ์.

ทณู เตียวรัตนกุล. (2555). **เทคนิคพิชิตอ่าน**. กรุงเทพฯ : เรืองแสงการพิมพ์.

ปาลิรัฐ จันทรางกูล และกุสุมา ศรีนครา. (2552). **New สรุปเข้ม ภาษาอังกฤษ ม.2**. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์แม็ค.

สมุทร เข็นเขาวนิช. (2551). **เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ, พิมพ์ครั้งที่ 12**.

กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.

สถาบันภาษาอังกฤษสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551).**คู่มือการจัดกิจกรรม
การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา เล่ม 1**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุม
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

----- . (2553).**แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษา
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ.

Carr, E., and Ogle, D. (1987). **K-W-L Plus: A Strategies for Comprehension and
Summarization**. *Journal of Reading*: 626 – 631.

Evans and Dooley, **Upstream 4**, AKSORN CHAROEN TAT act co. ltd. Press.

3. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

Pre-test & Post-test
Grade Tenth Students

Reading comprehension

Time: 60 mins

Directions: Read the following passages and choose the best answer of multiple choices exams.

Passage: 1 (1-12)

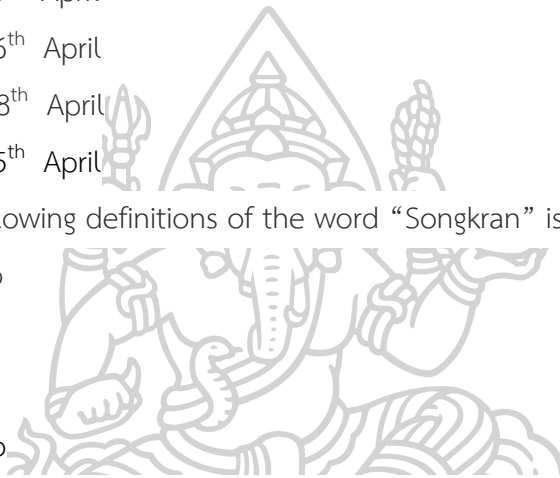
Songkran in Thailand is officially observed as a three-day national holiday from 13-15 April, although celebrations can go on for longer – up to a week in some places. The word Songkran, which means to "step into," "enter," or "pass into," is derived from the ancient Sanskrit language. The celebration is believed that it has its roots in a Hindu spring festival that took place in ancient India to celebrate the beginning of the new crop season.

In the first day of the festival, 13th April known as The Songkran Day, people clean their homes and public places like temples and schools to get rid of any bad luck from the previous year and make them ready for the new year. Another main activity is Song Nam Phra, a ritual that involves the pouring of scented water onto a temple's sacred Buddha images.

The second day, 14th April, is referred to "Wan Nao" that is for people to prepare food, offer it to the monks and make merit at the temples the following day. It is also the time to pay respect to the elders; and the water which is washed their parents' feet in this ceremony is called "Rot Nam Dam Hua". The parents in return give their blessings to the younger. People also like creating a dash of good karma by releasing caged birds to freedom, or fish to waterways.

The 15th April, the third day of Songkran, is known as "Wan Payawan"; and people typically start the day by visiting their local temple to present food and clothing to the monks who then pray for them. They also engage in other rituals that are believed to bring good luck for the new year as well.

1. What is the main idea of the first paragraph?
- The origin of Songkran Day in Thailand.
 - The start of the Thai New Year in Thailand.
 - Songkran Day while COVID-19 was widespread
 - Thailand's Songkran is the most well-known.
2. We know well about Songkran Day on _____ of each year.
- 10th - 13th April
 - 13th - 16th April
 - 17th - 18th April
 - 13th - 15th April
3. Which of the following definitions of the word "Songkran" is **NOT** true.
- step into
 - begin to
 - enter
 - pass into
4. In the first day, which activities does the author mainly talk about?
- Getting rid of any bad luck and ready for the new year
 - Song Nam Phra and preparing food and offerings
 - Cleaning homes, public areas, and Song Nam Phra
 - Watering onto the Buddha images and paying respect to elders
5. We can conclude from the first day that it is _____
- to create unity in the community of people in each place
 - to be far away from any bad luck and ready for the new year
 - to celebrate with their family and ready for the new year
 - to maintain good traditions and have an interest public mind

6. “a **ritual** that involves the pouring of scented water onto a temple’s sacred Buddha images.” What does the word “**ritual**” refer to?

- a. Some activities
- b. a activity
- c. any activities
- d. another activity

7. “that is for people to prepare food, offer it to the monks and make merit at the temples the following day.”

What does the word “**the following day**” refer to?

- a. The first day, 13th April
- b. The second day, 14th April
- c. 15th April, the third day
- d. 16th April, the third day

8. In the third paragraph, what is the same meaning of the word “**elders**”?

- a. older person
- b. any person
- c. everyone
- d. anyone

9. In the third day’s activities, it can be inferred that people have _____

- a. gratitude
- b. happiness
- c. conscious
- d. volunteer

10. “They also engage in other rituals that are believed to bring good luck for the new year as well.” Which one is the synonym of “**engage**”?

- a. give
- b. trust
- c. join
- d. like

11. Which one is correct events sequencing?

- A pay respect to elders at homes
- B Song Nam Phra
- C preparing food and offerings for monks
- D cleaning homes and public places

- a. D B C A
- b. B C A D
- c. C A B D
- d. A C D B

12. Which one is the correct sequencing activities of 15th April?

- A You also engage in other activities today.
- B The third day of Songkran
- C Then, the monks pray for you.
- D You visit your local temple.
- E You present food and clothing to the monks.

- a. E C A B D
- b. B D E C A
- c. D E C A B
- d. C A E B D

Passage: 2 (13-18)

Martin had a terrible day yesterday. It was the day of his vacation to Spain but it was a nightmare. He left the house at 10 o'clock in the morning and caught a taxi to the airport.

Martin went to the check-in with his luggage. When the man who worked for the airline asked for his passport, Martin became very upset. Where was his passport? Martin realized he didn't have his passport with him. What a disaster!

He jumped back into the taxi and told the driver to take him home. The driver drove quickly and Martin arrived back at his house in twenty minutes.

He ran into the house and went into his bedroom. He found his passport on the bedside table and left the house again. But the taxi wasn't there! Where was the taxi!

Martin jumped up and down angrily. "I don't believe it. The taxi left!" he shouted. He ran down the street and looked for another taxi.

After a few minutes, Martin found another taxi and told the driver to take him to the airport as quickly as possible. The traffic on the roads was very bad and, unfortunately, Martin's taxi arrived at the airport late. His plane left for Spain at 11.30 and Martin missed it. He was very sad and went to speak to the airline. They promised to get him a seat on an evening flight and Martin went home on another taxi to wait.

13. What is the most suitable topic of the passage?

- a. Martin's Routines
- b. Martin's Vacation
- c. Martin's Bad Day
- d. Martin's Hobbies

14. Why did Martin become very upset?

- a. He forgot his passport
- b. He forgot his luggage
- c. He didn't have money
- d. He checked in wrong

15. He found it and left the house quickly. Then, what happened?

- a. He drove a car to the airport.
- b. It was time for saying goodbye.
- c. He took his luggage and ran.
- d. The taxi was not present.

16. "Martin jumped up and down **angrily**. "I don't believe it. The taxi left!"

Which one is **NOT** the meaning of "**angrily**"?

- a. gladly
- b. fiercely
- c. furiously
- d. with anger

17. He found another taxi and went to the airport fast. Next, what happened?

- a. accident
- b. broken car
- c. traffic jam
- d. loose one's way

18. From the passage, we can conclude that he _____
- a. waited at the airport to get flight in the evening.
 - b. missed flight, came back to the house for another trip.
 - c. went to Spain, but in a seat on an evening flight instead**
 - d. got ticket money from the counter and back home.

Passage: 3 (19-30)

The world's oceans are becoming more and more polluted. Humans are responsible for this pollution. Therefore, it is humans' duty to clean up the oceans around the world for future generations.

To begin, most of the pollution in the oceans start on the land. People throw trash into the nearest body of water, and it eventually ends up in the ocean. Also, factories and nuclear plants dump waste into the water. In addition, accidental oil spills occur on the ocean if an oil rig is damaged while out at sea.

Many people and animals are affected by ocean pollution. In fact, more than 70% of the earth's surface is covered with ocean water, so it would be hard not to be affected by this pollution. For example, animals may get wrapped in plastic in the water. Also, animals eat the debris that is floating in the water or washes on shore which damages their digestive system.

Not only animals are victims of the pollution, humans are also affected by ocean pollution. Marine life is the main food source for many cultures around the world. Seafood may contain heavy metals and other contaminants. Also, many people enjoy beach and water activities, but who would want to be in the water with trash and chemicals?

For solution, first of all, everyone needs to make an effort to dispose of his/her trash properly. Many people organize clean-up crews who walk the beaches and pick up trash before it makes it to the ocean. Conservation organizations work hard to clean up chemical and oil spills that happen in the ocean before they spread.

In addition, billions of dollars are spent to save endangered ocean animals and to conserve the world's coral reefs. As you can see, it is important to recognize ocean pollution as a worldwide problem and contribute to the solution by donating time or money to the cause.

19. In the first paragraph, what does the author discuss about?
- The ocean pollution is caused by many ways and affected everything.
 - The ocean pollution is caused by humans. It is human's duty to clean up.
 - The ocean pollution is a worldwide problem. It is hard to deal with it.
 - The ocean pollution is dangerous. People should not overlook it.
20. Which does the word “**future generations**” mean?
- future people
 - future ocean
 - future technology
 - future animals
21. In second paragraph, what does the passage mention?
- The problems of ocean pollution
 - The solution of ocean pollution
 - The main causes of ocean pollution
 - The damage of ocean pollution
22. After people throw trash into the water, then what happens?
- it is brought to the sea.
 - it is a bad smell.
 - it makes water rotten.
 - it makes animals dead.
23. According to the passage, which one is **NOT** the causes of ocean pollution?
- People throw trash into the water.
 - Factories dump waste into the water.
 - Oil spills occur on the ocean accidentally.
 - People prefer to do fishing more and more.

24. “**it** eventually ends up in the ocean.”

What does the word “**it**” refer to?

- a. pollution
- b. land
- c. trash
- d. water

25. “Also, animals eat the **debris** that is floating in the water.”

Which one is the closest meaning of “**debris**”?

- a. dust
- b. rubbish
- c. gas
- d. vapour

26. In the third paragraph, it can be inferred that _____

- a. Many ocean animals are killed by toxins in the water.
- b. Because so many animals die, the sea will be spoiled.
- c. People get sick because they eat the seafood.
- d. Human and ocean animals are affected by this situation.

27. “but **who** would want to be in the water with trash and chemicals?”

The word “**who**” refers to _____

- a. some people
- b. any people
- c. everyone
- d. anyone

28. Humans are **NOT** affected by the ocean pollution because _____

- a. they drink the sea water.
- b. they swim in the sea.
- c. they eat seafood.
- d. they eat vegetables.

29. “everyone needs to make an effort to dispose of **his/her** trash properly.”

What does the word “**his/her**” refer to?

- a. some people
- b. any people
- c. everyone
- d. anyone

25. “Also, animals eat the **debris** that is floating in the water.”

Which one is the closest meaning of “**debris**”?

- a. dust
- b. rubbish
- c. gas
- d. vapour

26. In the third paragraph, it can be inferred that _____

- a. Many ocean animals are killed by toxins in the water.
- b. Because so many animals die, the sea will be spoiled.
- c. People get sick because they eat the seafood.
- d. Human and ocean animals are affected by this situation.

27. “but **who** would want to be in the water with trash and chemicals?”

The word “**who**” refers to _____

- a. some people
- b. any people
- c. everyone
- d. anyone

28. Humans are **NOT** affected by the ocean pollution because _____

- a. they drink the sea water.
- b. they swim in the sea.
- c. they eat seafood.
- d. they eat vegetables.

29. “everyone needs to make an effort to dispose of **his/her** trash properly.”

What does the word “**his/her**” refer to?

- a. some people
- b. any people
- c. everyone
- d. anyone

30. Besides you clean up the beach, you can_____ to protect the ocean from pollution.

- a. follow information
- b. buy the sea food
- c. donate money
- d. dispose the trash properly

Answer Key

1. a 16. a

2. d 17. c

3. b 18. c

4. c 19. b

5. d 20. a

6. d 21. c

7. b 22. a

8. a 23. d

9. a 24. c

10. c 25. b

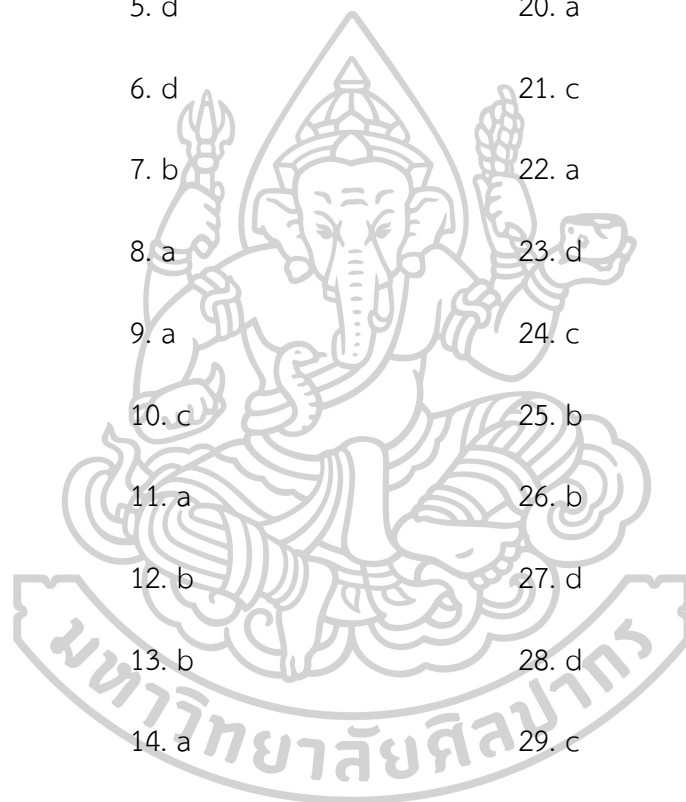
11. a 26. b

12. b 27. d

13. b 28. d

14. a 29. c

15. d 30. c

4. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

คำชี้แจง : กรุณาเขียนเครื่องหมาย (✓) ลงใน □ ในแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดข้อเดียวเท่านั้น โดยแต่ละช่องจะแสดงระดับความต้องการดังนี้

- 5 = มีความคิดเห็นด้วยมากที่สุด 4 = มีความคิดเห็นด้วยมาก
 3 = มีความคิดเห็นด้วยปานกลาง 2 = มีความคิดเห็นด้วยน้อย
 1 = มีความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด

ลำดับ	รายการที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5 คิดเห็นด้วย มากที่สุด	4 คิดเห็น ด้วยมาก	3 คิดเห็นด้วย ปานกลาง	2 คิดเห็นด้วย น้อย	1 คิดเห็นด้วย น้อยที่สุด
1.	ด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะ					
	1.1 มีคำแนะนำที่เข้าใจง่าย					
	1.2 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	1.3 เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสม					
	1.4 เนื้อหาที่มีความถูกต้อง ชัดเจน					
	1.5 เนื้อหาที่มีการลำดับการเรียนรู้จากง่ายไปยาก					
	1.6 ระดับภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน					
2.	ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ					
	2.1 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ (Reading for the Main Idea)					

ลำดับ	รายการที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5 คิดเห็นด้วย มากที่สุด	4 คิดเห็นด้วย มาก	3 คิดเห็นด้วย ปานกลาง	2 คิดเห็นด้วย น้อย	1 คิดเห็นด้วย น้อยที่สุด
	2.2 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน เพื่อหารายละเอียดสนับสนุน (Finding the Supporting details)					
	2.3 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน เพื่อหาคำอ้างอิง (Reading for References)					
	2.4 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการ อนุมานเพื่อสรุปความ (Making Inferences)					
	2.5 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเดา ความหมายจากบริบท (Guessing Meaning from Context Clue)					
	2.6 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการลำดับ เหตุการณ์ (Sequencing Events)					
3.	ด้านขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
	3.1 กิจกรรมการเรียนรู้ในแบบฝึก ทักษะมีความหลากหลาย					
	3.2 แบบฝึกทักษะมีขั้นตอนการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ต่อเนื่อง					
	3.3 คำสั่งการทำแบบฝึกทักษะมี ความชัดเจน					
4.	ด้านการประเมินผล					
	4.1 แบบฝึกทักษะมีรูปแบบการ ประเมินที่หลากหลาย					
	4.2 มีการกำหนดเกณฑ์การ ประเมินผลที่ชัดเจน					

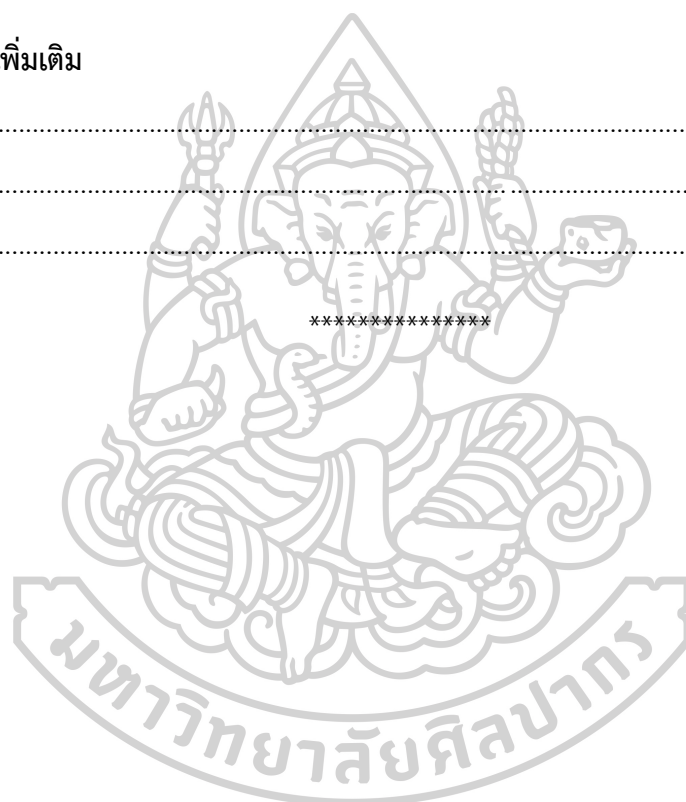
	4.3 ผลที่ได้จากการประเมิน สะท้อนความสามารถในการ เรียนรู้ของผู้เรียน					
5.	ด้านลักษณะของแบบฝึกทักษะ					
	5.1 มีการใช้ขนาดตัวอักษรที่ เหมาะสม					
	5.2 มีการใช้ภาพประกอบที่ เหมาะกับเนื้อหา					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

พระมหาสุรศักดิ์ เกียมรัมย์

วุฒิการศึกษา

พ.ศ.2564 สำเร็จการศึกษาพุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.) สาขาการสอน
ภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

